

കാർഷിക ത്രംബക

എ.ക്രൂര്.

ലുപ്പിക്കശാസ്ത്രി

മോ.എ.

ഈ പുസ്തകം സ്രീ രാമകൃഷ്ണ മാര്ത്തിന്ദര മാനുഷിയാണ്
ഉത്തരവാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാമുകാൻറ കഥംകൈ.

(ഡിറക്ടീവ്യൂണാവർ.)

എം. ആർ. വേലപ്പിള്ളാണ്ണി അംഗി. എ.

കാര്യക്രമം കഥംഭരക.

(ഡിറക്ടീവ്യോവത്.)

എ. ആർ. ഫേല്പ്പിള്ളിയ്യൻ, എം. എ.

പ്രകാശകമാർ,
സ്റ്റീംവിലാസം അസ്സ് & ബുക്ക്യിപ്പ്,
കൊല്ലം.

രണ്ട് പതിപ്പ് കാഴ്ചി 100/-

S. R. V. PRESS, QUILLON.

ഡിസ്ട്രിക്ട് 4 നം.

കാര്യക്രമം കാട്ടംബേക്ക്

(കെ ഡിരക്ക് ടീച്ചുനോവൽ)

അമ്പ്രായം ഫ.

ഈ വലിയ അതിരതിരക്കോ? ഇതുയേറെ ആര്ത്താട
ങ്ങളോ? ആ പാട്ടക്കച്ചേരിക്ക്¹ ഇതുവളരെ ശ്രദ്ധാസ്ഫൂര്യമോ?
ഇല്ല, സേതുമാധവി ഇതൊരിക്കലും കരഞ്ഞിയതല്ല. സാധാ
രണയായി നാടകം കളിക്കാൻമുള്ള ഒരു വലിയമാർ. മനോ
ഹരണപുജവിമാനങ്ങൾ സൗഖ്യവിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ കർട്ടൻ.
ചെപ്പത്തുരംതുപ്പിൾ, നടക്കി സുചേതന, ഭാഗവതർ അംബുജ
ഖാവ എന്നീ ഗായകരം പാട്ടമേള്ളാദർശ നടന്ന. അതാ,
നാലുമത്തായിഎത്തുന്ന, കെ നാടൻപെണ്ണ്². അവർം
സാമാന്യത്തില്യിക്കുന്ന ലഭ്യായും ദയവും സക്ഷാച്ചവും

കൊണ്ടു കഴുത്തുന്നു. എന്തോ വില പ്രേരണകളിൽ ദേഹത്വവും അപൂർണ്ണമാക്കി അവർ ഒരു നടപ്പിലെ വേഷംകെട്ടി. നിലക്ക് ശ്രാവിക്കു എതിരായിനിന്ന് ദയക്കണ്ണബൈല്ലും ഭംഗിയായോ എന്നാനും പരിശയിച്ചു അതാ കേരംക്കൻ, ഒരു കിലു കമ്മൺസിറാദം. അതേ മുന്നാമത്തെ പാട്ടക്കളേറിയുടെ നിറവെൽ. അട്ടത്തതായി എന്തേണ്ടിയും സേതുമാധ്യവിയാണ്. അതു ചെരുയുവതി പെട്ടെന്ന അനീയരിയിൽനിന്ന് അരബ്ദങ്ങളും⁹ ബലബല്ലുടുക്കു ഒരു നട. മരുഭാഗിനമല്ല, അറു സബ്ലിംഗൾ സ്പദാവം കർട്ടുൾ പൊജാത്ത ആരു സംസ ഭ്രതിൽ നേരു നോക്കിയിരിയുവാൻ. അവർ വെളിയടയുടെ ചരട്ടപിടിത്തക്കാരൻ്റെ അട്ടക്കൾ എത്തി ദയവശ തേതയും¹⁰ തുരങ്ങിനിന്ന് നേരനോക്കി. ശ്രീവരീവ! അതു വലിയ ഒരു സബ്ലി!

സ്ലൈംഗൾ അററത്തു സ്ഥിരമായവിധം ഘടിപ്പിച്ചി കൂടുതലിവിളക്കകൾ ചെരുവളവുള്ളൂ നാളുണ്ടാക്കുന്ന അററായും¹¹ കത്തിജപലിക്കുന്നു. ആരു ശ്രോദ്ധേത്തു മിനങ്ങുന്ന മുഖജാംഡാക്കുടിയ അനവധി ഗംഗിരമാർ. ഇടത്തു തുരുളു കസാലകളിൽ അരങ്കുമനേകും സ്രീജനങ്ങൾ. സ്ലൈംഗിന് അട്ടത്തുള്ളൂ വർ തൊട്ടുപുരകോട്ടുപുരകോട്ടു ചേപാ കംതോറം വസ്ത്രധാരണത്തിൽ മോടിയും പകിട്ടു കുറത്തു കുറഞ്ഞു¹² അററത്തെ ബാൽക്കണ്ണിവരും അരങ്കുമരതം പുരുഷമായം സ്രീകളിൽ കുറതുണ്ടാക്കു കുട്ടികളിൽ ചെരുപ്പുകാഞ്ചം എന്നവേണ്ട ഒരു വൻസബ്ലി.

സേതുമാധ്യവി ആരു സബ്ലി ട്രാകേ നേരനോക്കി. വലിയെങ്കിൽ പുരുഷാരം! ബാഡിക്ക്, മുംഗം, പിഡിയിൽ എന്നീ ഉപകരണക്കാരുടേയും എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി സ്പന്തം മുക്കന്മാടമനോ രക്ഷകത്താവോ ആരു ഓഗവത്തർ ശ്രതിക്കുന്നുണ്ടായും¹³ ഉണ്ടെങ്കിൽത്തനോയും ഇതുവലിയ ഒരു സബ്ലിനെ നോക്കിയാൽ അവളുടെ ചീഫ് പൊങ്ങുമോ?

ഈ ദേശത്തിൽ സേതുമാധവി ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു കഴിച്ചു. അതാം, പെട്ടുന്ന് അവളുടെ മിത്രക്കരുൾ, പുരക്കേന്നു രഹിഞ്ഞിരുന്നു ചെറിയൊരുത്തട്ട്.

“അതേ; ഈവരോക്കു ഉത്സാഹത്തോടെ ഇരിക്കുന്നതു, ഇനിയും നിബന്ധം പാട്ടുമാത്രം കേൾക്കാനാണോ.”

അവർ ഒരു തിരിത്തു അതു മനസ്സിലാക്കി.

“ഈതു വലിയൊരു സഭ്യപ്പിനെ തൊൻ മുഷ്ടിപ്പിക്കുമോ എന്തോ? എനിക്കൊരു വലിയ ദയം.” എന്ന പദ്ധതി.

പുരകേ നിന്നുയാം അവളോടുള്ള വാൺസപാതയ്ക്കും കാട്ടുന്നവിയത്തിൽ കോപത്തോടെ ക്രാന്റുന്നോടും. നന്നു വെള്ളത്തു, ശിശിലകായകായി ഒരു നംപ്പുതോടട്ടുത്ത പ്രായ ക്കാരൻ. അയാൾ പറയുന്നു:—

“വലിയ സഭാസ്ഥാനോ? പാദവി! നീ പതിവുപോ ലൊന്നപാടുകു. തൊൻമാത്രമാണോ ഇവിടുള്ളതെന്നു” ബലമായി കയറ്റിക്കൊള്ളുന്നു. അതേ; മരാരേയും സന്ദേഹം സ്ഥിപ്പിക്കാൻ നോക്കാഽ. ‘ശ്രീതികഗ്രൂപ്പേനമാത്രം രസിപ്പിക്കുന്നു. അതുവേണ്ടും. ഈ അത്ഭുക്കളുാക്കും! അവർ അവയുടെ പാട്ടിനുംപോലുണ്ടായിരിക്കും. അതുതന്നു. സേതു, വേഗം വേഗം, നമ്മുമാക്കുന്നു.

നിരുത്തിയില്ല; ചുററി. പുരകേന്നിൽക്കുന്ന അതുളിനും അവർ എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! അതിനാൽ അവ തുടക്കയല്ല, അയാളുടെ ഇംഗ്ലിത്തനെന്ന നടക്കേണ്ണിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാക്കുന്നോരും, മരാരായകാര്യം പെട്ടുന്നും അവളുടെ ഓമ്മണിലെത്തരുന്നു. ഈ പാട്ടുകളേണ്ടിക്കിൽ, വിശ്വേഷിച്ചു ശ്രീതികഗ്രൂപ്പിന്റെ ശിഷ്യത്തിലേന്ന നിലയിൽ അവർ എത്രുന്നതു തീരു രസിക്കാത്ത രാർഡം. അയാളുടെ നിർമ്മാണശില്പരം വാശിയും യാത്തായ പാട്ടുകളേണ്ടിക്കില്ലും അവർ പംക്കിക്കാളിയുള്ളതു എന്ന ശാരൂരും ഹാ! അസ്ഥ്രം.

അതിനൊക്കെവിപരിതമായി ശിതിക്കൗൺസിൽ നിർബന്ധ്യം? സേതുമാധ്യവി കഴിഞ്ഞി.

ശിതിക്കൗൺസിലാഗവതർ ശിഷ്യത്വത്തിനെ വിചുകന്ന് ജനനിബിധമായ അരു മാളിലെ സ്കൂൾജിൽ പ്രത്യക്ഷ പ്പെട്ടു. അയാളെ കുടഭോടു സബസ്ക്രിപ്റ്റുകമാനം അറുള്ളാഡപ്പ രഖണമായി, ഹണ്ണതാധനങ്കാണ്ടി¹ അവർ അരു അറുള്ളാഡം വ്യക്തമാക്കി. സേതുമാധ്യവിക്ക് എത്തുകാരണത്താലോ അരു സംഗ്രഹിതമുത്തിയോടു പ്രതിപത്തിക്കു വലിയ കുറവായി രിക്കാം. എന്നാൽ അരു നഗരിയിലെ ജനങ്ങൾ അരുസകലും ഭാഗവതർ ശിതിക്കൗൺസിൽ അസാധ്യാരണമായ സംഗ്രഹിത വാസനയും അരു സുകമാരകലും ശാസ്ത്രീയമായി അഭ്യസിപ്പി കുറഞ്ഞതിനുള്ളിട്ടു കഴിവും നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞതിനും. അരു സ്ഥിതിക്ക് അയാൾ അഭ്യേഷ്ടവർഷക്കാലമായി വേണ്ട പോലെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു² അരംഭിച്ചേരും കഴിക്കാൻ എത്തി ക്കുന്ന കൊച്ചുഭാഗവതരും കാണുന്നം അവളുടെ സംഗ്രഹിത പ്രയോഗരസിക്കപ്പെടുത്തിയാണും അവർ അതുനും കൂതുകും കാണിച്ചതു³ അതുവുംമല്ലപ്പോ.

“അതേ; ഈ സേതുമാധ്യവി, അവർ അരുള്ളനമഹയു മില്ലാത്ത ഒരു കട്ടിയായിട്ടാണു ഇയാളുടെ കൈയിൽ വന്ന ചേന്നതു⁴; കേട്ടു മില്ലും” എന്നു⁵ സബസ്ക്രിപ്റ്റ് ഓരു മരുദാരാളിനോടു പറയുന്നു. ഇനിയാരാൾ സ്കൂൾജിൽ നോടു പറയുകയാണോ?—“ശിതിക്കൗൺസിൽ” അരുരംഭം മുതൽ ഇന്നവരെ അവരിക്ക് വേണ്ട അഭ്യസനംകൊഞ്ചത്തു⁶. മരുദാരാൾ പറയുന്നു.—“അഭ്യസനം കൊഞ്ചത്തു തെന്നോ? അയാൾതന്നെന്നയാണോ” അവളുടെരക്ഷകത്താവും.⁷ “അതേ; അയാൾ ഏറ്റത്തും അവളെ പാടിക്കാൻ കൊണ്ടു പോയിട്ടു ഇല്ല” “ഇതു, ഇതാണോ” അവർ അരുമായി അരംഭിച്ചേരും കഴിക്കുന്ന സ്ഥലം.⁸ “അവളുടെ സംഗ്രഹിത വെബ്ബും ഉടനേ നമ്മക്ക് അറിയാമല്ലോ. വരട്ടു; കുണ്ണാട്ടു”

സേതുമാധവിനെ റഹത്രു് എത്തിക്കുന്ന മനിനാടം കേരളക്കാരായി. ആ നാം കേരളക്കുന്നതോടുകൂടി അവർ മനഷ്യലോകത്തിൽനിന്ന് വെറും ഭിന്നമായ ഒരു ശന്യർത്ഥി ലോകത്തിൽത്തന്നെ എത്തിപ്പോകമ്പോ. ഇതിലേയും കാരണക്കാരൻ ഭാഗവതർ ശിതികണ്ണന്മാണോ. കഴിഞ്ഞ പത്രവംഷക്കാലമായി അധാരം ആ പെണ്ണക്കിടാവിനെ സംഗ്രഹിതംസംഖ്യയിച്ചു അല്ലെങ്കിലും ഒരു മികച്ച പാട്ടകാരിയാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതുമാത്രമാണോ, അവർ തമിലുള്ള ഖന്യം? ഈ പത്രവംഷക്കാലവും സേതുമാധവി സ്പന്ദംവിട്ടിൽ കഴിയുന്നതുപോലെയുള്ള സുവസ്പാതന്ത്ര്യങ്ങളിലാണോ അധാരം ഉം ഭവനത്തിൽ അവാളുടെ ജീവിതം പുലത്തിവന്നതു്. അതിനാൽ അവർക്കു് മാതാവും പിതാവും നാളിപ്പെട്ടു് നിസ്സമായയായ ആ ചെറു തയനിക്കു്, ശിതികണ്ണൻ ഒരു നവീനലോകത്തെയും പ്രവേശനം നൽകുന്ന ഈ അപൂർവ്വസദ്ധം അതുന്നു സന്ദേശകരത്താനു ആയിരിക്കണമ്പോ.

അവളുടെ ജീവിതം കലപ്പിപ്പാത്ത സംഗ്രഹിതംതന്നെ യായിരിക്കുന്നും എന്ന ആ രക്ഷകത്താവു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ അധാരാളുടെ പ്രഭൂയിൽ ഒരു ചെറുയുവതിയെല്ല, വീണയോ ഫിഡിലോപോലുള്ള ഒരു സംഗ്രഹിതോപകരണംതന്നെന്നായിരുന്നു. അധാരംക്കു കേരളക്കുവാനല്ലാതെ മററരാത്രം സംഭാരംതന്നെന്നായിരുന്നു. അധാരംക്കു കേരളക്കുവാനല്ലാതെ മററരാത്രം സംഭാരം അവരുളുക്കുണ്ട് പാടിക്കാൻല്ലായിരുന്നു. അവർ വെരുതേയിരിക്കുന്നോരും ഉല്ലാസത്തിനായി ഒരു മൂളിപ്പാട്ടപാടുന്നതുപോലും ശിതികണ്ണൻ സഹിക്കുകയില്ല. അധാരം ഉടനെ എത്തി അവരുളു വല്ലാതെ ശകാരിക്കുകയും കരിനകോപത്തിൽ അവർക്കു താങ്കിരു നൽകുകയും ചെയ്തുപോന്നു. ഈ ശാശ്വനങ്ങളും ശകാരങ്ങളും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു് അവർ സംഗ്രഹിതംസംഖ്യമായ ഉപരിപാംജരി നിത്യവും അഞ്ചുസിച്ചുപോന്നു. അവർക്കു

ഈ ഒരു ജീവിതമല്ലാതെ മരുദാനംതന്നെ യാതൊങ്ങവിധി തന്റെലും അപ്പോൾക്കവാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അവർ അതു രക്ഷ കുറ്റാവായ സംഗീതവിഭാഗങ്ങൾ വിണ്ണയോ ഫിലിപ്പോ അയിരുന്നു എങ്കിലും മരുദാനോ പരിത്യസ്മിതികളും മരുദാരളാം ചില നിർബന്ധങ്ങളും അവളാം നിരന്തര മായ ഓർമ്മയില്ലാം നിശ്ചലിട്ടിരുന്നു.

പ്രേജിലെത്തുവാൻ ബല്ലപ്പെട്ടുന്ന അതു വിമനന്ത്വങ്ങൾ പുറത്തു് നീംടെ വിരലുകൾ മദ്ദമാരെയാണ പതിയുന്നു. നേരംഞ്ചു ചെറുപ്പുംനാണോരു അനന്തവപ്പെട്ടതോടെ അവർ ഒരുക്കോട്ട് തിരിത്തു. ഓവനാപ്പുംനായി അവർ സംശയിച്ചു ഗണ്യവ്ലോക്കത്തുന്നുനു പെട്ടുന്ന ഒരു പിന്തിരിച്ചിൽ. അവർ അതുപരമായും വാലിക്കു യാണോ:—“ശരീ, ഇവിടെന്തിനു് എത്തി?”

അതുനുണ്ടായ ചെറുയുവാട്ടു് സേതുമാധവിയുടെ ഭയ കമ്പിതമായ നിലയെന്നു മനസ്സിലാക്കി. ഹാസ്യരസത്തിലുള്ള ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അയാൾ പറയുന്നു:—

“ശാന്തോ? തൊനെത്തിയത്തു്, അവിടെതേതയ്ക്ക് വിജയം അതുംസിക്കവാനാണോ. എന്നാൽ എന്നും വിജയാശം സഡേണം ഭവതിക്കിഫ്പാർ അവശ്യമില്ലായിരിക്കാം.”

ചെറുയുവാവിശ്വാസിന്റെ നേതൃത്വം പെട്ടുന്ന കോച്ചപ്പ രവശ്ശങ്ങളായി. അയാൾ തുടർന്ന് പറയുന്നു:—

“നീ അതു ശിതികംറൂപ്പാഗവതയുടെ അപ്പാണല്ലോ. അയാൾ പറയുന്നതറാണസിച്ചു് എവിടെ വേണമോ എത്തു വാറും പാടാണും അടക്കാനമാണല്ലോ നീ നടക്കുന്നതു്. എന്നാൽ തൊൻ പറയുന്നതു് നീ അയാളാം പാവയപ്പെന്നുണ്ടും തെളിയിക്കണമെന്നാണോ. നീ നീതനുന്നയാണും അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നും.”

അവർ:—“എൻറ ശ്രീ, ഈ കാൽജോയമില്ലാതെ
സംസാരിക്കുന്നതനുണ്ടോ?”

ആ കൊച്ചുചെറുപ്പുക്കാൻ എത്രമാത്രം കോപപര
വശനാശനം, അവൻ എത്രവലിയ അസൃഷ്ടയാണോ
ഉള്ളിൽ വഹിക്കുന്നതനം അവർക്കരിയാം അവന്നു,
അവർക്കുപ്പം മാതാപിതാക്കന്നാർ നഷ്ടപ്പെട്ട് ചില
അകന്ന ബന്ധുക്കളുടെ കാരണ്യത്താൽമാത്രം വളരുവന്നു.
ഇപ്പോൾ ഒരു പത്രിപ്പോർട്ടറ് അതിരിക്കുന്നാണോ.
ഇങ്ങനെ, ഫേഡിബോർലുമായ ജീവിതം അവൻറെ സ്വദാ
വത്തെ നോക്കുടെ കർശനമാക്കി. വന്നുഡാണും തുടങ്ങിയ
വയിൽപ്പോലും ശ്രീ കേവലം ഉഭാസീനന്നാണോ.
എന്തെല്ലാം ഉഭാസീനതകരം ആധാലും ശ്രീക്കു് സേതുമാ
ധവിയുമായി ഒരേരേവരതാട്ടുയുള്ള ബന്ധത്തെ പൊട്ടി
ചെറിയുംബന്നമാത്രം തീരെ സമതമില്ല.

ഭാവത്രംഗതിക്കുന്നേനാണു് അയാളുടെ ശിഷ്യത്തി
ക്കു് ചിലപ്പോഴാണോ് ഒരു വെറുപ്പു തോന്നുന്നതെങ്കിൽ
ശ്രീ അഥാബൈ സകലസമയത്തും വെറുച്ചുനാവനാക്കും.
അതു ചെറുയുവതി ഇങ്ങനെ ഒരു സംഗ്രഹക്കാരന്റെ അടിമ
യായി കഴിയുന്നതിനുപകരം താനമായുള്ള വിവാഹബന്ധ
ത്തിൽ എപ്പുട്ടു് അവർക്കു് സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കാൻ
പാടിപ്പേ എന്ന ശ്രീ രാധിരംതവണ അവളോടു ചോബി
ചുഡിക്കുണ്ടു് അവർ കൊച്ചുകട്ടികളായിരുന്നപ്പോൾ—ശിതി
ക്കുന്നുന്നതു കാരണ്യവും പരിചയവും അവർക്കു് ലഭിക്കുന്ന
തിനമുഖ്യു—അവർ, അവനോടു് ജീവാവസാനംവരെ
കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളാമെന്ന ചില വാദാനങ്ങളും നടത്തി
യിരുന്നു. ഇതിന്റെഹേഠം, സേതുമാധവി സംഗ്രഹത്താലുണ്ടാണു
നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നകാലത്തു് പലപ്പോഴും ശ്രീ ഗുരു
മാധവാ അവബൈ കാണുകയും അതു വാദാനങ്ങളും നാമ്പിപ്പിക്ക
കയും ചെയ്തപോന്നിരുന്നു. എന്തെല്ലാമായിട്ടും സേതുമാ

യവി വഴിപ്പെട്ടനില്ല. അവർക്ക് ആ ചെറുപ്പക്കാര നോട്ട് യാതൊരു നേർമ്മേരു പ്രസാധമോ ഇല്ല എന്നും തീരുമ്പരിയുന്നമില്ല. ഭാഗവതരഹിത് ശശിയോട്ടക്കുടി എത്തി വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പുള്ള കഴിയാൻ അവർക്ക് മൃദ്ഗിംഡമമതംതന്നെ എന്ന പറയാണെന്ത്. എന്നാൽ അവളുടെ റിതികൾ സൂക്ഷ്മായി പരിശോധിക്കുന്നോ, അവൾ, ആ സംഗ്രഹിതക്കാരൻറ വെറും അടിമതനെ.

സൈകൾഡുകൾ പെട്ടെന്ന കഴിയുന്നു. ശരീര ക്ഷമാ ശൈനുന്നായി. അവൻ നന്നകുടക ചോദിച്ചിട്ട് പോകാൻ നില്ക്കുയാണോ.

“എത്രപരിയുന്ന, മാധ്യമി, നിന്നു നിന്നെന്ന സ്വാത തും വിശാഖക്കണമെന്നു് ആത്മഹമില്ല. ഇല്ലോ?”

മാധ്യമി:— എൻ്റെ ശരീരി, എത്രതവണ ഇങ്ങനെ വോദി തിട്ടിഞ്ഞോ? ദരിക്കലെക്കാഡും തോൻ എത്തിരുത്തപരം എത്തിട്ടണോ? ഇന്ന വലിയൊരു പാട്ടക്കേളുരിയാണോ. ഭാഗവതാദ്ദേശം എന്നിക്കിനു് അപൂർവ്വമായ രഹവസ രഹംണംജികിത്തന്ത്രം.

ശരീരി:— ഈ സദാം അയാൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നോലെ ഒരു വിജയമാണെങ്കിൽ പിന്നെ എപ്പോഴേക്കിലും അയാൾ നിന്നെന്ന വിട്ടയയ്ക്കുമെന്ന കയറ്റനുണ്ടോ? ദരിക്കലും വിട്ടയയ്ക്കയില്ല.

മാധ്യമി:— ശരീരി, എന്നു പറയുന്നതു്?

ശരീരി:— അതേ; ഇക്കാര്യത്തിൽ നിയാ നിയുതിക്കുന്നെന്തു്. അതും ഉടനേതനെ വേണം.

ഈ വാക്കുകളോടെ യുവാവു് മാധ്യമിയുടെ കയ്യു തത്തിപ്പിടിച്ചു് “ഇതാ, ഒവരും നിയുതിക്കും” അതല്ലാതെ

നീയിപ്പോൾ പാടം എന്ന നിയേയിച്ച പോയോ? ഒപ്പായി. പിന്ന നിന്നെങ്കിട്ടുന്നകാലും—, അതെടു, നീയാഭാവത്തുടെ അടിമയായി, അധാർമ്മിട്ടുന്ന വാന്നയോ ഫിലിലോ അക്കാൻപോക്കേനാ, അതോ എന്നോടു കൂടി—,

മാധവി:—നില്ലണം. അതുപരയാമല്ലോ. അല്ലോ ക്ഷമയേടെ നില്ലണം.

പെട്ടുന്ന് സദസ്യാട്ടക്കു ഒരു ഹസ്താധനം. ഈ കേടുവയ്ക്കാൻ, “എ! സമയമായി. സമയമായി. സദസ്യാട്ടക്ഷമയറഞ്ഞ കൈകൊട്ടാ കേടുതു്. ശരി വേഗം പോയേ സിക്ക. അതാവക്കുന്ന, അലേഷം. ഭാഗ—”,

ശരി:—അതേതെ! വരുന്ന. അതുടെ; അധാരജിടുന്ന സാമർപ്പം എന്തായാലും ദാനംബന്ധത്തിനാൽപരകരത്തിനു്. വരുന്ന അധാർ വരുന്ന! രാന്നയാളിടുന്നേരെ ചെന്ന തട്ടക്കുന്നണ്ണു്. അവൻറെ കമകഴിച്ചിട്ടുള്ള ഫലിക്കാരും.

ശരിയുടെ വാരിയേറിയ ഈ വാക്കുകൾ മാധവിയെ താപനിരാഹകരാക്കു് പാതുമാക്കി. അവർ കൂംതനു മറപടിപ്പറവാൻ ശക്തയായില്ല. അട്ടത്തുനില്ലുന്ന ശരിയേറും അവശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രിതിക്കുന്നെന്നയും തല്ലുമായ വെറപ്പോടെ അവർ നോക്കിനിന്നു. അട്ടത്തതായി എന്താണു ചെയ്യുണ്ടു് എന്നറിയാതെനിന്നു അവർ മടി തൊട്ടാരടിയോളും വിറയ്ക്കയായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും അവരുടെ ശ്രസ്പമായ ജീവിതത്തിൽ ആ യുവതിയുടെ പരിചയ തത്തിനുപാതുമായി. അവർ ഇങ്ങവയങ്ങളുമിൽ അതുവള്ളം വെവരവും. എന്തായാലും ആ സദംഭത്തിന്റെ ശ്രദ്ധവും അവശ്രൂവം അനുസരിച്ചു് ഭാഗവത്തുടെ അടിമന്ത്രകാരം പ്രവത്തിക്കാൻതന്നെ അവർ നിയേയിച്ചു. സംഭേദം

വശ്രദ്ധത്തിൽ അടച്ചതെന്നതിയ ചെറുയുവതിയെക്കണ്ട് ഓഗ വത്രർ ചോദിക്കുന്നു:—

“നീഈവന്നാണോ” ഈതു ഭയപ്പെട്ടുനില്ക്കുക? നിന്നക്കു് തൊൻ ഇതുന്നേതാളിംകാലം പാട്ടിൽ ദേശങ്ങൾല്ലോസവും പരി ചരയടം നേടിത്തന്നതു് ഇതിലേയ്ക്കോ? അതുടെ; നന്നാക്കുട പൂര്യുന്ന. മരറാനമേചിന്തിക്കേണ്ട. തൊൻ അടച്ചതി വിക്കുന്നു. നീ എന്നിക്കുവേണ്ടി പാട്ടുണ്ട് മരറായം കേൾക്കാ നില്ല. എന്ന പ്രധാനമായി ഉറച്ചും. ഒഹയു്, സാരമില്ല”

ശശി എത്തുവഴിയില്ലെന്നേ വെളിയിലേയ്ക്കിരജി. അവൻ കയറ്റിക്കുട്ടിയും ചീല നിയുദ്ധങ്ങളോടും ആരു വലിയ സഭ്യും നെററത്തുപോയി ഇരിപ്പായി.

സേതുമാധവി, വള്ളു മാനസികശക്തിപ്രയോഗിച്ചു് മന്ദമന്നും ആ സ്ഥൂജിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഗായകഗിരോമന്നി കൂലായ നേരംഞ്ചേരുവുടെ ഗാനാലാപംകൊണ്ടു് അതുപോലെ റിതമായിരുന്ന ആരു റംഗത്തിൽ ഭയക്കുവിത്തൊയ്യു ഒരു നാട്ടം പുറത്തുകാരി, ഗായകലോകത്തു് അരതേവരെ അന്വിയപ്പെട്ടു കാത്ത ഒരു ചെപ്പൻകൊടി, എത്തിയിരിക്കുന്നു. കട്ടും വലി ക്ഷവാനം സഭ്യും നിയത്രിക്കുവാനംനിന്നിരുന്ന എത്താനം പേര് അവളെക്കുന്നു് അപ്പുവെച്ചും സഹാരംകുടുക്കു് പാത്രമായി.

യവനിക പൊങ്കാഡി. സേതുമാധവി വലിയൊരു ദൈപ്പും അവലംബിച്ചുപെട്ടില്ലോ സഭ്യുംഭോയ്ക്കു് നോക്കാതെ അധ്യാദ്ധവിയായി സ്ഥിതിചെവരു. അവളുടെ ഗാന വൈഭവം മനസ്സിലാക്കി അഭിനവിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കി സംസ്കൃത പ്രത്യേകസ്ഥൂപാഭരണങ്ങളോടും നിയുലരുംയി.

ആ യുവതിയുടെ ഗാനാലാപം തുടന്നു. കിന്നിന്നാനുഭ കരമായ ആ സംഗീതത്തിന്റെ ആവശ്യന്തിൽ സഭസ്സാ

ടുകെ റസിച്ചുമതിമയങ്ങി. എന്നാൽ ദരേശവാരമാത്രം സാമാന്യത്തിലെക്കുമായ അതുപ്പിയും കോപവും വഹിച്ചു കൈ മുലയിൽ കാണാൻബാബു⁹. ശാന്തതിലെ രാഗങ്ങളും ശമകങ്ങളും അഭിനവിച്ചു¹⁰ യുവതിയുടെമുഖം ഇരുവരെ തേരയുള്ളതിനിരുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ അതുപ്പിൻ എന്നോ മുഖനിധ്യയങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നബാബു¹¹. അവന്ന് അവർ ദരിക്കലും അധിനന്ദനകാതിരിക്കാനുള്ള എകക്കാ രണ്ട് അവളുടെ സംഗീതപാടവംതന്നെന്നാണ്ടോ. ആ സംഗീതപാടവത്തിന്¹² കാരണക്കാരൻ, ഭാഗവതർ ശിതിക്കണ്ണും!

അതേ; ആ നിലയ്ക്കു¹³ ആ ശാന്തവും അഭിനന്ദിച്ചു മടക്കുന്നതിൽ നോയി കഴിത്തുകൂട്ടുവാൻ അവന്ന് സമ്മതമില്ല. കത്തിരെയരിയുന്ന എദ്ദെത്തിൽ ശാന്ത ലാപം പുതിയ കോപതാപങ്ങളുടെ ജീവാല വല്ലപ്പിക്കുന്നു ഉള്ളൂ. ആ ചെഴുപ്പുകാരൻ ആരുദ്ധരത്തുല്ലയിലുംപോകാതെ പാരു അവിടംവിട്ടു.

ആവിധം കലഹമനോഭാവത്തോടെ ഇരജിനടന്ന ഗ്രാമിയെപ്പോലും നാടകശാലയിലെയ്ക്കു¹⁴ ആകുമ്പിക്കാവിധം മനോഹരമായ സംഗീതം ആ ശാലയിൽ മുഴുങ്ങുന്നബാധി തന്നു സദസ്യരാകമാനം ആരുദ്ധരാഭ്യർത്ഥായി. നോർബാ പാട്ടുകൾ അവസാനിച്ചു. ആ സംഗീതത്തിന്റെ നേതാവായ ശിതിക്കണ്ണൻ എത്തു¹⁵ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്ന എന്ന പ്രോഡും കേരംകൂന്നില്ലോതെ ശായിക അതു, പെട്ടുന്ന് അണിയിരിയേയ്ക്കു നടക്കുന്ന അരേ; അവർ ആ സംഗീതക്കാരൻറെ അടിമയായികഴിച്ചുവാൻ സന്നദ്ധയല്ലായിരിക്കാം.

അയാൾ അവളുടെചുറകേ പെട്ടുന്ന¹⁶ തിരിച്ചു. “എൻ്റെപൊന്നു, ഇതെന്നൊരു വികൃതിത്തരമാണോ! അവയുടെ സന്ദേശത്തിനു രണ്ടാറ പാട്ടുകുടെ” എന്ന

യാർഡ് അതുവത്തിച്ചു് അപേക്ഷിച്ചു് റണ്ടുമിനിട്ടിൽനാൾ വിത്രു മത്തിരംഗേഷം തങ്ങളി വീണ്ടും റംഗത്തു് ചെന്നുചേരുന്നു് മനോഹരമായ ഒരാനാലുപാംകുട നീവുമിച്ചു്. അതോടു കൂടി അവരം എന്തോ ദണ്ഡാംമിച്ചു്. എത്രത്തെന്നായായാലും കുട്ടിലായി അന്ന പാടുന്നതല്ല എന്ന തീമ്പ്‌പ്രൈറ്റ്സ്തിയ തങ്ങളി ഇതുയുംകൊണ്ടുതന്നെ അവളുടെ ജീവി തത്തിരു് അപല്ലൂരമായി എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചുക്കുമോ എന്ന ഒരുപ്പുട്ടു് അംഗിയറയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സോഫ്റ്റ്വെയിൽ ചെന്നുണ്ടെന്നവീണോ!

അഭ്യർത്ഥന.

പെട്ടുനോ ഭഗവത്രംഗികൾന്റെ സേതുമാധവിയുടെ പുരക്കേപറന്ന. അയാൾ അണിയിരയ്ക്കുള്ളിലേയ്ക്കുകടന്നുകയറിച്ചുനു വാതിൽ ബന്ധിച്ചു. സേതുമാധവി ശയിച്ചിരുന്ന കട്ടിലിനാരികെ എത്തിയതോടെ അയാളുടെ കോപം വല്ലിച്ചു. അയാൾ പരയുകയാണോ:—

“ഹാഹോ! ഇതാണോ യോഗ്യത! പെട്ടുനു കടനുകളിലുകു അല്ലോ? വീണ്ടും നാട്ടമില്ലാതെ കണ്ണിവൻറെ തോന്ത്രം സത്തിൽ വളരേണ്ടവരെ നന്നാക്കിയെടുക്കാമെന്നു മറുള്ള വർക്കരുന്നതു” മടത്തരം! മറുള്ളവരോ വിസ്തിയാക്കക, ഇല്ലോ? ഈ നാട്ടിലുള്ള സകല പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മാന്യരാജം എൻ്റെ വാക്ക് വിശ്രസിച്ചു ഈ പാട്ടക്കച്ചേരിയിൽ സദ സ്വരാകാം എന്ന സദയം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചുള്ള വഷ്മമായി എൻ്റെ ഏക അരംഭക്കുറുമായ നീ എന്നോടു ഒരു വാക്കു മോഡിക്കുകയോ എൻ്റെ അഞ്ചുവാദം പ്രതീക്ഷിക്കുയോ ചെയ്യാതെ, പെട്ടുനോ എഴുന്നേറോ കെരനട! ഇല്ലോ? എന്നിക്കു, എന്നിക്കു.”

തല നന്നയത്താരംകുടുട ശക്തിയില്ലാത്തവിധിയം കിട്ടുന്നകാണ്ണു “സേതുമാധവി പരയുന്നോ:—“ഒയവുചെയ്യു” എന്നു ശക്തിക്കുയെ. എന്നുകൊണ്ടുമേലു എന്നോ എൻ്റെ കരളിനടക്കതു” ഒരു ഓരോപ്പാലെ. മാത്രവുമല്ല, മുന്നപാട്ടു തൊൻ പാട്ടിയില്ലോ? ഇന്നതേജ്ജുതുമാരി.”

ഗിനികൾന്റെ:—“മതിയെന്നോ അല്ലെന്നോ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു” നീഡിയാണോ? തൊന്ത്രല്ലോ? അതുടെ; മറുവാനം ഇന്ന് അവലാതിപ്പെട്ടിട്ടുകായ്യുമില്ല. എഴുന്നേക്കും അപ്പുതെപാട്ടക്കച്ചേരി. അതിൽ ജനങ്ങൾക്കും

തോന്നുന്നാണിപ്പായമാ അവസാനവരെ. ഇതേവ
രെയും അവക്കാക്കം രോതൃപ്പിയും തോന്തിയില്ല.
നമ്മുടെലാഡ്യും. എന്നൊ, നിബന്ധനാഗ്രം. അതു
കൊണ്ടു് എൻ്റെമിണി ഒരു കുറുംചെങ്ഗു. ഒരാററ
പ്രാട്ടക്കുട. അതോടെ നിരത്താം. വിവരം സം
സ്ഥരു നേരത്തെ അറിയിക്കാം. ഇതാ, ഇം പാട്ട
കൂടിമാത്രമേ ഉള്ള എന്നു്. എൻ്റെതങ്ങം-ധാ-നീ
യൊന്ന് എഴുന്നേള്ളു്, മാധവി, തങ്കം.”

സേതുമാ:—“ക്ഷകില്ല. സാലുമല്ല. തോന്തിനി ഇവിടെ
പാട്ടകു എന്നകാരും നടപ്പില്ല. എന്നിക്കുംമല. കഷമി
ക്കണം.”

കോപപ്രവർത്തനായ ശിതിക്കണ്ണൻ സാധാരണമന്ത്രം ചോദ്യം
പോലും വകച്ചും ശായികയുടെ സോഹായ്യുടെ
തത്തതി. അവളുടെ ഭജനത്തുകളിലാണി കരതലം അമ
ത്തിക്കൊണ്ടു അയാൾ ഓചാടിച്ചു. എന്നൊ? നിന്നൊക്കൊണ്ടു
മേലാ. അല്ലോ, അസന്തേ?

സേ: മാ:—(പ്രഞ്ചസ്പർശത്തിൽ) ഇല്ല, എന്നൊക്കൊണ്ടു
മേലാ.

ശി: കഃ:—എന്നൊ, അതുവലിയയിക്കാരമോ? അസന്തേ!
നീകിതു നേരത്തെപറഞ്ഞുവോ? എഡി, നിന്നൊക്കു
ഇന്നീ അന്തസ്ഥം മഹിമയും തന്റെവുമൊക്കെ വന്ന
ചേന്തതു് ആർന്തിമിത്തമെന്നു് അറിയാമല്ലോ.
എന്നിട്ടു് ശ്രദ്ധാനന്ദിക്കുചുവിയം—,

സേ: മാ:—അങ്കു് എന്നിക്കവേണ്ടിച്ചെരുപ്പിട്ടുള്ള ഉപകാരം
എല്ലാം അറിയാം. തൊന്തു് അങ്ങരെഷം നദികേട്ട
കാട്ടകയല്ല. എന്നൊക്കൊണ്ടുമേലാ. എന്നിക്കവയും.
എൻ്റെ കരളിനൊണ്ടാ ഒരു വേദന. അതുകൊണ്ടു്
ശാന്തിവിട്ടുടരുന്നു അല്ലോ വിത്രുമിക്കുട്ട്.

അയാൾ അല്ലോ സാമാപ്യാതനന പ്രയോഗിക്കാൻ തിച്ച്യാക്കി.

“എൻ്റെ പൊന്നാലേ? എഴുന്നേള്ളു. അതാ, അവ രഹ്മാവിൽ പോകാൻ എഴുന്നേൽക്കണ. ഇതാ, ഇം അപേക്ഷ നീ തള്ളിക്കളിയതെ. നെന്നുനേൽക്കു. ചെ! ചുട്ടു, എഴുന്നേൽക്കു, തകം.”

എന്തപ്പാമായിട്ടും ആ നാട്ടുപുരത്തുകാരി അല്പുമെ കിലം കീഴിട്ടുന്ന ലക്ഷണം നേംകണ്ണിലും. ഇം വസ്തു മനസ്സിലാക്കിയ ശിതിക്കണ്ണൻ പെട്ടെന്നു് മട്ടമാറി, “എന്താബി, നീ എഴുന്നേല്ലാൻ ഭാവമില്ല ഇല്ലോ, പിശാ ചേ, അസ്തേ, ജന്മം!”

സേ: മാ:—“എന്നാൽ അംജനതനന, ഭാവമില്ല. എന്നുക്കാണാൽ ഇന്തി പാടിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന കരി ക്കെന്തി.”

ശരിയുടെ വാക്കുകൾ പക്ഷേ അവർം അപ്പും ഹാത്തിരിക്കാം. “ഞാനൊരു അഹരി. അങ്ങമൊരു രക്ഷ യില്ലാത്തവർ. എന്നാൽ എന്ന ഇന്നിയും രീടിമയാക്കാൻ—”

ശി: ക:—ഹാഹോ! അഹരി (മാസ്യരസത്തിൽ) എൻ്റെ കൊച്ചുതക്കും അഹരിയോ? എന്നാൽപരിപരത്തു. വാന്നു്.

ഈവാക്കക്കളോടെ അയാൾ അവളുടെ കൈക്ക കടന്നുടി ശക്തിപ്രയോഗിച്ചു കൂടു മുന്നിലേയ്ക്കുവലിച്ചു.

സേ: മാ:—കേട്ടോ, നേരംവാക്കാനുമല്ലു. എന്ന തത്താടക്കതു്.

ശി: ക:—(ചിരിച്ചു്) പക്ഷേ, കൂടു തൊട്ടാലോ?

സേ: മാ:—തൊട്ടാൽ അന്നഭവമന്തായിരിക്കുമെന്നു് എനിക്കതനന അറിത്തുകൂടാ.

ശി: ക—ആ സമിതിക്ക ധാരാളം തൊടാം!

അവർ കിടന്ന സോഫായിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന എഴു നേരു അണിയിരിക്കിൽ അല്ലെന്നേരമുണ്ടായ താമസതിന്റെ ഫേറ്റവറിയാതെ അന്നത്തെ പാട്ടുകളേപ്പറിയുടെ മാനേജർ പെട്ടെന്ന് ആ വിശാലമായ മുറിക്കട്ടത്രു് എന്തി. അയാ ഹോട്ടിന്റെ അപ്പുവും ചില ആളുകളിൽ ഉണ്ടു്.

“മുരെ പൊരുഞ്ഞീളിൽനാം. അതാണെന്നും. ഇപ്പോൾ തന്നെ പൊരുഞ്ഞീളാം” സംഭവിക്കാൻഡേപാക്കന്നതെന്ന് എന്നിക്കുതെന്ന അറിഞ്ഞുകൂടു.”

എന്നവാക്കുകൾ ആ ആഗത്തെട ചൊവികളിൽപ്പെട്ടു. അവർ അത്രത്തപാരവരെശായി. അവരുടെരായാക്കു അഭി നദന്നത്തിന് പാത്രിഭവിച്ചു ആ ചെറുജുവതി കോപതാപ ഔദ്യോഗ ഇതുവരുത്തുകഴിഞ്ഞതും അവിടെ എതിരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാതിൽത്തുറന്ന പെട്ടെന്ന വെളിയിലേ യൈു് അപുരുഷയായതും ക്ഷണത്താലെന്നപോലെ സംഭ വിച്ചു.

“മാധവി; അങ്കതയ്ക്കു്”എന്ന ശിതികൾന്തെ നിസ്സ മായനായി വിളിക്കുന്നണ്ടു്.

“ഇപ്പ എന്നോട്ടപരയേണ്ട. ശ്രാന്തി പാട്ടനില്പു. അബദ്ധനെ ഇനിയും ശാടിമയാക്കിക്കയ്ക്കും?” എന്ന വാക്കുക ഹോട്ടെ അവർ പെട്ടെന്നുനടന്നു് അവിടവിടെ നിൽക്കുന്ന ണായിരുന്ന ചില; ആളുകളേയും വകവയ്ക്കാതെ ആ നാടക ശാലമുറിതിലെ പ്രധാനഗേരും കടന്ന ബഡ്സപ്പെട്ടുടരുന്നു.

അവർ ഇരാജിയതു് ആ ശാലയുടെ പിൻവരുമുള്ള ചെറുവീമിക്കിലേയ്ക്കായിരുന്നു. ആ വീഡി അളുകളുണ്ടെന്ന എന്നേംടുണ്ടു്.

താൻ പോകന്നതു് എന്നു് അറിയാതെ ആ അല്ലാതിസമ യത്രു് ദേഹം അവലംബിച്ചു, അപ്പുഡോ, നോതുമാധവി തന്നെ ആരുമേ പിന്തുടരാൻ ഇടയാക്കത്തു് എന്ന ഉദ്ദേശ തിൽ ചാട്ടുനു. എന്തിനാണു് അവരം അഭ്യന്തര ചെയ്യ ന്നതു് എന്നപോലും അവർക്ക് അറിയാമോ എന്ന സംശയമാണു്. അവരെ എതാരംകൊല്ലുണ്ടായി സംരക്ഷിച്ചു പോകുന്നബേജിലും അവളിൽ കലശലായ നിർബന്ധനയിൽ ലത്താൽ കരിനമായ അധികാരപ്രയോഗത്തിനു മുതിന്ത രഹാളിൽനിന്നു് അവരം രക്ഷനോടാണ് ചാടിയ.തായിപ്പിക്കാം.

ഒന്നതുമാധവി ആ വിജനമായ രോധിലുടെ അല്ലെങ്കിലും ചാടി. ചന്ദ്രൻ വളരെ സ്ഥാപ്തമായി പ്രകാശിക്കുന്നണ്ടു്. കൗരണ്യക്കുണ്ടുമെന്തപ്പോംമാത്രമാണു് എന്നേഞ്ചെടുന്ന റിയാതെ ചാടകയാണപ്പോ താൻ എന്നവർക്കു് മനസ്സിലായതു്. വലിയൊരു കിത്തപ്പും സങ്കടവും ഒപ്പഷ്ടവുംകൊണ്ടു് അവരം പാവശ്യായി. തെപ്പുന്നനിന്നു്. തിരിയെ ആ വഴയിലുടേതനെന്ന നാടകശാലാപ്പിസരങ്ങളിലേയ്ക്കു് എന്നീഷാലെന്നാണു് എന്നവരിക്കുന്നേനി. ആ തോന്തര ആ. കൂടുതൽ ജീവിതത്തിൽ വലിയൊരു ഗ്രഹപ്പീശ്വരനു ഫലമായിയുണ്ടു് എന്നേ പറവുന്നുള്ളൂ. എതായാലും അവരംകൈ ഔദനുതോനി. തിരിയെ അവരം നടക്കുന്നു. പല ശ്രൂദിക്കും കേരംകുന്നണ്ടു്. ആ നാടകശാലയുടെ പ്രധാനഗോദവിട്ടു അനവധി ആളുകൾ ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്കു് മടഞ്ഞുനു. ചന്ദ്രിക അതു വളരെയായതിനാൽ പ്രത്യേകിച്ചു രഹാം ആ രാത്രി നടന്നപോകന്നതു് ആരുമേ തുല്പിക്കാൻ ഇടയില്ല എന്ന മാധവി കയ്തി. ആ പ്രധാനവാതിലിനു തെക്കുവശത്തായുള്ള രോധി വളരെ തെളിഞ്ഞതുകാണുമ്പെട്ടു. വഴികിരിവശ്വരവും പില കച്ചവടപ്പീടികകളും ഇടയ്ക്കിടെ പില രജുനിലക്കെട്ടിക്കുള്ളും കാണുന്നണ്ടു്. നന്നിലുംതന്നെ യാതൊരു ആരംഭണ്ണുവും ഇല്ല.

എന്തോ ചില ഭയവികാരങ്ങൾ വീണ്ടും അവരെ ബാധിച്ചു. അവർ രാജ്യവാൺ അരരംബിക്കുമ്പുതന്നെന്ന ആ ദേശം അതിമഹത്താക്കമാറു രാം അവളുടെപുറകെ എത്തി വിളിക്കുന്നേണ്ടു. ‘മാധവി, മാധവി വരു. ഒക്കെപ്പു ടാനാനമില്ല. ഇന്ന പാടിലു വരു.’

മാധവി ഇന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടു. ഓഗ്രവത്രൻ ശിതിക സ്റ്റാൻതന്നെ. അഖാർക്കല്ലും പുറകിലായി അന്നത്തെ പാട്ടുകളേറിമാനേജ്ഞം വേരേചിലത്തം ഉണ്ടു്. ഇങ്ങവശ തൃമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ നിഴൽത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നേരം തന്നെ വ്യക്തവുമായിരുന്നില്ല.

പുറകിൽനിന്നു ചെന്നെത്തിയ ഓഗ്രവത്രൻ അത്യാകാം ക്ഷയാടുകൾ അവളുടെ അട്ടത്തെത്തി സ്വപ്നപാതയ്ക്കു തോട്ടു അവരെ കടന്നപിടിക്കുടി. മാധവി തിരിത്തേന്നോ കിയപ്പോരും അത്യാപത്രക്കാരിയായ ആ ഓഗ്രവത്രൻതന്നെ യാഥാരു് അതെന്നും അവരുടെ മനസ്സിലായി. അവർ പെട്ടെന്നു് ആ ഭർബലർഡിന്റെ കൈകൾ അതുന്നതാനുത്തട്ടി. ഇന്ന ബലപ്രയോഗം തട്ടത്തുന്നില്ലോൺ സാധിക്കാതെ നിസ്സ ഹായനായ ആ കലാപുണ്ണയി തെപ്പുന്നമാറി. അവർ കോപതാപങ്ങളുടെ എഴുപ്പും ഒരു തിളിലിനു് അധികാരിയാണെന്നു. അധികാരിയാം പെട്ടെന്നു എന്നിരു വീണ്ടും അവരെ കടന്നപിടിക്കുമെന്നും അഡി ലേഡീസ് ഇടയാക്കുതു് എന്നമുള്ള കയ്യതലോടു യുദ്ധി വീണ്ടും എഞ്ചോട്ടുന്നില്ലാതെ രാജം. എന്നാൽ ആ പാവപ്പെട്ട ഓഗ്രവത്രൻോ? ആ വീഴ്ത്തിയിൽനിന്നു എഴുന്നേ കുകയുണ്ടായില്ല. ആ നഗരവീമിയുടെ മല്ലഞ്ചായി വലി കാൻപോലുംശക്തനാകാതെ അതാ ആ സംഗ്രഹക്കുലൾ കിടക്കുന്നു. ഇന്ന കാഴ്ച അതുമായിക്കണ്ടതു് നാടകക്കാലാ മാനേജ്ഞം ശിതികസ്റ്റുന്നു ഒരു സ്നേഹിതനും ആയ മാനും ആയിരുന്നു. വീമിജുടെ നടക്കു് അവശ്യതയിൽ

നിലംപതിച്ച മനഷ്യൻും വള്ള അപത്തം പററിയോ
എന്ന സംശയത്തിൽ സംഭേദപരവശനായ മാനേജർ പെ
ട്ടേൻ അധിക്കരിച്ചു ദാടിരെത്തി. യുവതി
യുടെ തല്ലിക്കഴിഞ്ഞു് നിമിഷങ്ങൾ നൗഞ്ചല്ലപോയതു്.
ഇനിയും അധികം എഴുന്നേൽക്കാൻ വിഷമിക്കകയായിരി
ക്കമോ? ആയുമ്പുരവശനായ ആ മനഷ്യൻറെ ദേഹി
യിൽ, അവശ്വരീരത്തിൽനിന്നും ആളുമായി പതിച്ച കാഴ്ച
കൈ കത്തിക്കുത്തിൽനിന്നുള്ള രക്തരൂപബന്ധായിരുന്നു.
അധികം പെട്ടെന്നിങ്ങനെ നിലവിലിച്ചു:—“ഒ! ഓഹവതർ
ശിതിക്കുന്നേനു ആരോ കത്തിക്കുന്നിരിക്കുന്ന! പെട്ടെന്നു
ബാകിച്ചുന്നു് ആ കുറുക്കപ്പിടിച്ച പാട്ടകാരിപ്പുണ്ണിനെ
പിടിക്കുന്നേ. അവളാണു് അധികാരി ബലം ഫ്രേഡ്
ഗിച്ചു് താഴേതയുള്ളു് തൃപ്തിയിട്ടതു്. പിടിക്കിൻ അവളെ!
വേഗം; വേഗം. അവളാണു് അധികാരി കത്തിമുറിവേൽ
പൂച്ചിട്ടു് ദാടുന്നതു്. പിടിക്കുന്നു അവളെ, അവളെ,
ആ പാട്ടകാരിയെ. അണ്ണും, കഷ്ടം!

അമ്പും ഓ.

കഴിയാവുന്നവിധത്തിൽ ഒലമത്രയും മുദ്രയിച്ചു റാട്ടകയായിരുന്ന സേതുമാധ്യവിഭയ പിൻതുടൻം അവരെ പിടിക്കുവാൻ പെട്ടെന്ന തിരിച്ചവരോടൊപ്പം ആ മാനേജർ സ്ഥലം വിട്ടില്ല. അയാൾ ശിതിക്കണ്ണൻറെ മുതശ്ശ റിംഗ്റിനടക്കത്തെന്ന നിലകൊണ്ട്. കൗങ്കുട അയാൾ ആ ശശിന്തന്തിൽ മുവാഹം പരിശോധിച്ചു. സങ്കടകരമായ മുഖാവത്തോടെ അയാൾ പിൻതിരിഞ്ഞു.

“എന്നാ, മി. ബലഭദ്രൻ! കൗം പറയാനില്ലോ?”
എന്നും അവിടെ നിന്ന് ഒരാറി മാനേജരോട് ചോദിച്ചു
മെയ് കൗമില്ല എന്ന അത്യർത്ഥത്തിൽ അയാൾ തലകളും
കുയന്തേ ഉള്ളി. “ശിതിക്കണ്ണൻ മരിച്ചതെന്നപോയി”
എന്നയാർ സങ്കടത്തോടെ പറയുകമാത്രമാണോ ചെയ്തു.
ഇപ്പോൾ അതശിച്ചിരിക്കാത്തേയാ യദ്ദെ പ്രധാന്യാദ്യോ വന്നവേ
രുന്ന് സംഘജാജിൽ വേണ്ടതെല്ലാം വേണ്ടപോലെ നിവർ
മിക്കത്തുകൂടി വെവ്വേമുള്ള രംഭായിരുന്നു, മാനേജർ.
അതനുസരിച്ചും ഒരു ഡാക്ടറു വരുത്തുവാൻ ബലഭദ്രൻ
ഉടനേ ആളുയച്ചു. തർക്കണം പോലീസ്സിന്റെ രുലിംഗം
സാന്നിഭ്യധം ആവശ്യകമെന്നക്കുതി സമാധാനപാലക
സേനയുടെ സങ്കേതത്തിൽപ്പറ്റി തക്ക രംഭിനെ ആക്കയുള്ള
കയറ്റണായി. വിശ്രാസമുള്ള മുന്നനാലാളുകളെ മുതശ്ശൻ
രത്തിനടക്കത്ത് സുകൾിക്കവാൻകുടെ നിയോഗിച്ചുണ്ടോ,
അയാൾ നാടകശാലയിലേയുള്ളതെന്ന തിരിച്ചു.

അവിടെ സംസ്കർഖ ഇനിയും പിരിത്തുപോയിട്ടില്ലാ
യിരുന്നു. നാടകശാലാമാനേജറും, ശാന്തനിയന്ത്രകനായ
ഓഗവത്തും അവിടെയെങ്കിലും കാമ്മാനില്ലായ്ക്കിമിത്തം

സഭസ്വർ അക്ഷമരായി കഴിയുകയാണ്. മാനേജർ തൽക്കൾ സഭാം ആ സഭസ്വിൽ പ്രവേശിച്ച എക്കിലും മുൻവരേത്തു് ഒരു ഭാഗത്തായി മാനൃമായ ക്രസാലകളിൽ സമിതിചേയായ റണ്ടാള്ളകളുടെ സമീപത്തേയ്ക്കാണ് അയാൾ നേരേ പോവുകയുണ്ടായതു്. അവരെ അതിപ്രധാനവും അടിയന്തിര അവസ്ഥയുള്ളിട്ടുമായ ഒരു കാൽം മാനേജർ അറിയിതോടെ തങ്ങളുടെ പ്രധാനത്തുത്തിൽ വ്യാപരിക്കവാൻ അവരിക്കവും ആ ശാലവിട്ടു് തൽക്കൾ സഭാം ഇരഞ്ഞി. മാനേജർ പറയുന്നു—“മി: ബലെക്കൻ! അംഗവിഭാഗിയായിരുന്നതു് വലിയ ഒരു അസാധാരണതനെന. അതാവളിയിൽ അപ്പും മുരത്തായി ഒരു ഫോറസംഭവം നടന്നിവിക്കണ്ണ നമ്മുടെ ഭാഗവതർശിതിക്കണ്ണില്ലെ, അയാളെ ആരോ കൂത്തിക്കൊലപ്പെട്ടുത്തിയിരിക്കണു്.”

കവച്ച്, കൊലപ്പാതകം മിതലായ ഫോറസംഭവങ്ങൾക്കു ഗ്രൂപ്പുവത്തകരെ എത്ര വിഷമിച്ചായാലും കണ്ണുപിടിക്കവാൻം അവസംഭവിച്ച വേണ്ട പ്രവത്തനങ്ങളിൽ എത്തപ്പെട്ടവാണും ഗവൺമെന്റിൽനിന്നുന്ന നിയുക്തനായ ബലെക്കൻം അയാളുടെ സ്നേഹിതനും സഹപ്രവർത്തകനം അനുയായിരുന്നു മാനേജരോന്നിച്ചുനടന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ ആരക്കേട്ടാലും നേരു തെട്ടിപ്പോകുന്ന ഒരു സഭവമാണു് അവർ അറിഞ്ഞതു് എന്നാംവും ലേശംപോലും അവരിൽ കാണുന്നായിരുന്നില്ല. “എന്തു്; ആ സ്ഥലത്തെങ്ങുതനെന്നയാണുല്ലോ നാം പോകുന്നതു്” എന്ന ബലെക്കൻ ചോദിച്ചു. അംഗത്വക്രൂട്ടി നാടകരാലയിലെ പാട്ടക്കച്ചേരി അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രവ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ ബലെക്കൻ, മാനേജരു അധികാരപ്പെട്ടതി.

ബലെക്കൻ ശവഗരീരത്തിനുള്ള എത്തിയപ്പോൾ അംഗവിഭാഗി വേണ്ടിതോളം പോലീസ്സുകാർ എത്തിക്കിട്ടു

ണായിരും. പോകമേറിയ ഒരു കാൺസ്റ്റ്യൂബിൽ ശവരെ രിത്തിനടത്തു് നിൽപ്പുണ്ടോ. ഒരു ഡാങ്കുത്തിൽ അറിയപ്പെടാവുന്ന, ശിരസ്സിൽ കഷാഖിഭാഗിച്ചു ദിച്ച ഒരു മാനും കാൺസ്റ്റ്യൂബിളിനടത്തും നിൽക്കുന്നു. അല്ലോ അകലത്തായി മറുപ്പിലും ആളുകൾ നിന്നിരും. അ സ്ഥലത്തേയും നടന്നതുന്ന വെലെക്കൻറ കിൻ്റെ ഔദ്ധീരിക്കുന്ന ശിരസ്സിൽ ശിരസ്സിൽ ചില വാക്കുകൾ പാരിച്ചു.

“എങ്ങും; അതു് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം. ശിതിക സ്റ്റാൻഡാർഡത്തിൽ ഇങ്ങനെ തനിക്കു് സിലിച്ചു അസാധാരണവിജയത്തിന്റെ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ മരിക്കു എന്നോ? അതുപോലെതന്നെ ഒരു ഗന്ധവ്യവത്തിയേപ്പോലെ അതിമനോഹരമായി പാട്ടുപാടി നമ്മുടെ സിലിച്ചു ഒരു കലാശവിനി, ഈ അതികർത്തനായ കൊലപ്പാതകത്തിൽ എഴുപ്പട്ടിക്കണക്കം എന്നതും ലേശംപോലും വിശ്വസിക്കാവുന്നതല്ലോ.”

പോലിസ്റ്റുകാരിൽ മേധാവിയായ ആരം പെട്ടെന്നു് വെലെക്കൻ സീ എന്റെ ഡി. ഇൾസ്റ്റ്രൈറ്ററതിരിച്ചറിയുന്നതു. ഇൻസ്റ്റ്രൈറ്റർ അന്ന കഴിപ്പുമേരിയ ഒരു കൊലപ്പാതകക്കേ സ്ഥാപിബാധിച്ചു് വേണ്ട അനേപ്പണംഡാംക്കായി ആ പരിസരങ്ങളിൽചുററിയാണെന്നിരിച്ചിരുന്നു. അനേപ്പണംഡാം എത്രയും തുള്ളികരമായി നിവർഖിച്ചതിനേരുള്ള സന്ദേശം താൽ അല്ലെം, ആ പാട്ടുകളേരിയിലെ ഗാനാലാപ ഒട്ടം കേട്ട സന്നാഹിക്കവാൻ നാടകശാലയിൽ എത്തിയതായിരുന്നു. പോലിസ്റ്റുസാർജൻറു് എന്നെങ്കിലും പരയ നാതിനാമുഖായി വെലെക്കൻ ചോദിക്കുന്നു:—“അതു പെണ്ണുകട്ടിയുടെകാഞ്ഞും എന്നായി?”

“അവക്കെള്ള, ചുറകേ ടാറി കണ്ണപിടിക്കവാൻ നാലു ഫ്യാളുകൾ ടാറിയിട്ടുണ്ടോ.”

“അവക്കവക്കെള്ള പിടിക്കിട്ടവാൻ സാധിച്ചില്ല; ഇപ്പോൾ?”

“ഇല്ല. അവർ വായുവേഹത്തിൽ ഹടകയായിരുന്നു. ക്രാനത ഇവിടെയൊക്കെ റോധുകളും ഇടരോധുകളും ഇരുവരുജ്ഞിലും മോലമരങ്ങളും ധാരാളമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് എവിടെയും ഒഴിച്ചു കഴിയുന്നതിനുള്ള സ്ഥകരുജ്ഞിലും കുട്ടികൾ കുറവായിരുന്നു. ഇതു നഗരിയിലെ വഴിരെ പഴക്കമെന്തു ഒരു വിഭാഗമാണോ. എന്നാൽ എന്നായാലും, അവക്കുളങ്കളിൽ കടന്നകളും ഇടയില്ല.”

ബലേകൾ ശവശ്രീരാത്രിന്മുഖത്തി നേരുന്നു. അന്നത്തെ പാട്ടക്കണ്ണും സദ്ഗുരുസ്ഥിരനു അഭിമുചികൾക്ക് അതുവരുമാക്കുന്ന ലേശംപോലും ദൈഹ്യ പ്രൂഢാതെ സംഗ്രഹമയുണ്ടാക്കുന്ന പൊഴിയും ആ ദേവവനിതാരുല്മായ സംഘര്ഷം തുള്ളുവിയ ആ നാട്ടംപുറത്തുകാരിപ്പുണ്ണി” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ എത്തി.

അദ്ദേഹം അത്യുദ്ധാരിതനായി അപ്പോരാ നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ നേരുന്നു അഭാവത്തു മോശിച്ചു. അതു ശരിരത്തിൽ ഒരു മരിയു കാണപ്പെട്ടതും ബലേകൾന്റെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം അകപ്പിച്ചു. ഈ അനേപാഷണത്തിന് മാനേജർത്തെന്നാണോ ഉത്തരം നൽകിയതു്.

“അണിയരയിൽവച്ചു് ഭാഗവതർശിതികണ്ണനം അഖ്യാതനു ശിഷ്യത്തിയും തമിൽ എന്നോ കലാരജ്ഞങ്ങളും ശ്രീജി നടന്നും. അപ്പുംകഴിത്തു് അവർ കോപതാപം ആശ്രൂഢാട ആ നമ്പലവും ശാലയും വിട്ടു് ഫേറാടും. ശിതികണ്ണൻ പുരകേയും. എന്നാണോ് സംഭവിക്കാവുന്നതു് എന്ന ദിവാൻ തൊന്തം പുരകേ തിരിച്ചു. ശിതികണ്ണനം സേതു മായവിയും തമിലുള്ള കലഹം വല്ലിച്ചു. എന്നോ ഒരു അടിയുടെ ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. “എന്നീര അട്ടത്തുനിന്ന പൊഞ്ചയുള്ളിണം. അപ്പുക്കിൽ എന്നാണോ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നോ് എന്നിക്കുതെന്ന അറിത്തുകൂടു്” എന്നു് അവർ

ഉരക്കെ പാശുകയായിരുന്നു. അല്ലോക്കിണ്ടതു് ഞാൻ അരങ്ങേണ്ട നോക്കിയപ്പോരും വെള്ളം സുക്ഷിക്കുന്ന ‘കുസാ’ അവർ കൈയിലെടുക്കുന്നതോ താഴ്ത്തിട്ടുന്നതോ കണ്ടി. അതോടുകൂടി അവർ വെള്ളിയിലേപ്പിരാജി, “ചുരുൻറ അട്ടത്തെങ്കുമും കണ്ടപോകയതു്; പോയേയ്യുണ്ട്” എന്ന വർഷ പറയുന്നതു് കേട്ട്.

“എന്നാൽ അഭ്യന്തരം വക്കവയ്ക്കാതെ. ഭാഗവത്സ അവളുടെ പുരകേ എത്തി. ഞാനം വേറേ ചിലയാങ്കുടുട മുള കലവത്തിന്റെ പരിണാമം കാണുവാൻ പുരകേ തിരിച്ചു.” അട്ടത്തുനിന്നിരുന്ന ചില അളവുകളെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു മാനേജർ തൃടന്നു:—“അട്ടും തുണ്ടാക്കു അവബളു കാണുമാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നാണോ സംഭവിക്കുന്നതു്? അവർ വിണ്ണം പാടാൻ എത്രുമോ” എന്ന ഉള്ള കണ്ണുഡോടു ഞാൻ കരുക്കുടു മുന്നോട്ടു അടക്കിക്കു വച്ചു. ശിതിക്കൂന്നലാഗവത്തു രോധിന്റെ കവല കഴിഞ്ഞു അല്ലോ മുത്തായി. അവർ എഴുതാ ഇടങ്ങാധികാരിയിൽനിന്നു് വിണ്ണം തുണ്ടാക്കു കാണാവുന്ന അകലുത്തിൽ വരുന്നതി. ദയംകൊണ്ടു അവർ അസാമാന്യമായി പരവശപ്പെട്ടുന്ന ശായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട ചെണ്ണു് അവബളു മുള ഭാഗ വത്തു ഒരു അടിമീചയപ്പോലെ സുക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അവർക്കയാറു ഒരു സ്പാതത്രയും നൽകിയിരുന്നില്ല. അവർക്കു സംഗ്രഹിതാല്ലെന്നും നൽകികൊണ്ടിരുന്നുകാലമുത്തും ഇതുകൊണ്ടായിരുന്നു, ചെയ്യാറുണ്ടോ.

ബുദ്ധാക്കൻ:— അട്ടടട്ട, സംഭവങ്ങൾ—?

മാനേജരുടു അട്ടത്തുനിന്നിരുന്ന രോദം—അതു സംഭവങ്ങൾക്കു മുക്കുസ്ഥിയായ മനസ്സും പറയുന്നു.—

“ശിതിക്കൂന്ന രോധിന്റെ കവലയിൽ എത്തിയില്ല. അവിടെ ചില ചോലമരങ്ങളുടുട നിശലായിരുന്നു.

അയാൾ ആ വോർ പ്രഫേറ്ററ്റനിന്ന് പെട്ടെന്ന മുന്നോട്ട് ചൊടി. നേരേ അഭിമുഖികൾച്ചതു് സൗതുമാധവിയെ അതുകൊണ്ട്. തൊട്ടം പെട്ടെന്ന സംഭമപരവരഹായി എന്നാണ് സംഭവിക്കുന്നതു് എന്നറിവാൽ അംഗങ്ങളുടെയും കതിച്ചു അയാൾ അപ്പേപ്പാർ അവബള്ളാട്ടു് വഴിരെ ശാന്തമായി സംസാരിക്കായായിരുന്നു. അവബള്ളാ? അരതൊന്നം ചെവിക്കൊടിയാൽ സന്നദ്ധയായിരുന്നില്ല. അയാളെ കുറഞ്ഞതുള്ളിനാൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരും ചൊടി. താഴെ വിശ അരും തിരികെ എഴുന്നേൽക്കാൻ അശൈതനനായി.”

മാനേജർ:—അതേ; അപ്പേപ്പാർ അച്ചുമായി അയാളുടെ അച്ചതെത്തത്തിയതു് എന്നായിരുന്നു. എന്നുന്നുതെത്തത്തി അയാളുടെ ശ്രീരഥത്തിൽ ഒന്ന് തൊട്ടുനോക്കി. എരുപ്പ് കൈകയിൽ രക്തത്തിന്റെ നന്ദുതട്ടി. കുഴിം! അയാൾ മരിച്ചിരുന്നു.

അടയ്ക്കുന്നണായിരുന്ന ഡാക്ടറു അഭിപ്രായം അറിവാൽ ബലെലകൾ ചോദിച്ചു.

“മരിഡാനം പറയാനില്ല. മരണം സംഭവിച്ചതു പെട്ടുന്നാണ്. ഒരു നീംബ പേനാക്കത്തി മരിച്ചയാളിരുപ്പുന്നു എന്നുണ്ടിന്തുവരുത്തു കൂത്തിത്തരയുള്ളായി. കരളിനുത്തുന്തു രക്താദ്ധാരം പൊട്ടി. മരണം സംഭവിച്ചതു് ഉണ്ടെന്നുണ്ട്” എന്ന ഡാക്ടർ മൊഴിക്കാട്ടു.

ബലെലകൾ ശവശ്രേഷ്ഠത്തിൽ ഒന്നുകൂട്ട നോക്കി.

ബലെലകൾ:—ആച്ചി; ആ മാരകാധ്യമെങ്ങാൽ കണ്ണുകിടിയോ?

മാനേജർ:—അതു് ഉണ്ടി എടുത്തിരിക്കുന്നു. കൂത്തിയ അരുംതന്നെ കൊണ്ടുപോയിരിക്കാം.

എന്നാൽ അതും ആയുധം പാക്കു അഥവിടെയെങ്ങനെ ഉണ്ടായിരിക്കമോ എന്ന് നോക്കാൻ ഇൻഡസ്ട്രിൽ ഒരു ഗമം നടത്തി എന്നാൽ അതും കേവലം നിറ്റിപ്പംമായതേ ഉള്ളി.

മാനേജ്മെന്റും ട്രൈംസാക്ഷികളായി അധികം നിന്ന് വരുത്തേം വിവരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചും നടന്നുണ്ടാവു ക്കും വളരെ ഭീകരങ്ങളായി വെലെക്കനും കൂട്ടകാരനും ശൈഖരം കൈരി. അതു കൊലപ്പാതകക്കാരി എന്ന സംശയിക്കപ്പെട്ടു തങ്ങിയുടെ സംഗ്രഹപ്രയോഗത്തിൽ ഇൻഡസ്ട്രിയം വളരെ അഭിനവനും ചുരപ്പുടുക്കിച്ചു അതുണ്ട്. സംശദ്ധരുത്തിന്റെയും സുകമാരകലാപ്രയോഗത്തിന്റെയും മുത്തികരണമായി കാണപ്പെട്ടു ഒരു ചെറുവുവതി ഇതു ഫോറമായ ഒരു തുട്ടും നിർവ്വഹിക്കാൻ ക്കുംകൂടുതലിലും എന്ന തന്നേയായിരുന്ന് ഇൻഡസ്ട്രിൽ കൈത്തിരുതും എന്നാലോ, അഭേദവോ ലഭിച്ച തെളിവും അസ്സപമാക്കി ചിന്തിക്കു നേരം അവക്കല്പാത മററായുംതന്നെ ഇം ലോറൂട്ടു തതിനും ഉത്തരവാദിയായി അറിയപ്പെട്ടുന്നമില്ല.

ശിതിക്കുന്നു നിലംപതിച്ചു സന്ദർഭത്തിൽ സേതുമാ യവിമാതുമാണ്' അട്ടത്തുണ്ടായിരുന്നതും' എന്ന് എല്ലാ ട്രൈംസാക്ഷികളും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നണ്ടു്. നിലാ വിശ്വന്തി വെളിച്ചും അതു പ്രകാശമാനമായതിനാൽ അവ ക്കുതും വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. തെരുവിൽ അതുകു പ്പാടേ ഒരു ചോലനിഴൽമാതുമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതു കൂഴിച്ചും' ഒരാളിനെമാത്രംമറയ്ക്കുന്നതെന്തുയിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ ഇം സാക്ഷികളുടെ ട്രൈംസിനിൽപ്പെട്ടാതെ മററാക്കം തന്നെ ശിതിക്കുന്നവർ അട്ടത്തെത്തത്തുവാൻ നിന്നുത്തിയും ഇല്ലായിരുന്നു. കാരും ഇങ്ങനെന്നായിരുന്നാലും ഇം കൊലപ്പാത ക്കററത്തിനും ഉത്തരവാദിത്പും സംഗ്രഹവിഭാഗങ്ങളും തങ്ങിയുടെ പേരിലല്ലാതെയാക്കാൻ വല്ല പഴതുകളും

ഉണ്ടോ എന്നു് ബലേകൾ പില ഉഞ്ചാപോഹങ്ങൾ നടത്താതിങ്ങനില്ല.

“ആ ചോലയുടെ നടക്കവച്ചു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നെന്ന മറ്റരാഹകിലും കത്തി മറിവെല്ലിച്ചതായി വരുത്തേ? അതായതു് അധാർ മാധവിയെ നേരിട്ട് കാണുന്നതിനു് മുന്നു്.”

“മരണം പെട്ടെന്ന സംഭവിച്ചതാണു്. ഇങ്ങനെ മറ്റരാഹകിലുമാണു് നേരത്തെ അധാരാളെ കത്തിയിങ്ങനെതെ കിൽ ആ വേദനയും സഹിച്ചുകൊണ്ടു് അധാർ മുന്നോട്ടു് നടക്കവാൻ ശക്തനാവുകയില്ലായിരുന്നു.” എന്ന ഡാക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്. ഇതുകൊടു് മാനേജർ പറയുന്നു:— “ക്രിക്കറ്റ് അധാർ അഥ ചോലവിട്ട് കാൽ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതു് ഏങ്കണ്ടു് കണ്ടെന്നും കണ്ടെന്നും അവിടെ രണ്ടാമതൊംബി നേരും തെങ്ങാടി കാണുകയുണ്ടായില്ല. ആ നിശ്ചലിത്തനിന്നു മാറ്റരാഹാളും അവിടെ എത്തുകയുമാണുണ്ടായില്ല. അവിടെ തെ ശ്രദ്ധാത്മകമായ ചുവങ്ങളു്. ആ വിലാബവളിച്ചതു് പ്രശ്നിയിൽപ്പെട്ടുകാതെ മറ്റരായത്തെങ്കിൽ അവിടെവന്നു് ഹാടാനും ക്ഷേക്കില്ല.”

അംഗു വീണ്ടിം പാരിശോധിക്കപ്പെട്ടു്. രണ്ടുനിലക്കു ട്രിക്കറ്റിംഗ്സിൽറ തെ നിശ്ചൽ. അല്ലാതെ അപ്പോറ്റിം അവിടു നോസ്റ്ററിൽ വെള്ളിയിൽ ആരാക്കിലും ചാടിയതായിരിക്കു എന്ന പറവാൻ യാതൊരു വാതിലും ജനാലയും അവിടെ ഇല്ലാതാണോ.

ബലേകൾ:— ഇവിടെക്കാണുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ എല്ലാം വെറും ശ്രദ്ധാത്മകാണു്, ആരംപാട്ടു് കുറയുന്ന വിധം. ചിലതിലെ ജനലുകൾ പക്കതിപ്പെടാളിൽത്തെ വയോ അടങ്കുവയോ ആണു്. നൗക പറയുന്നതു അതുവളരെ ഗൗരവമുള്ളതോ വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വ കമോ അല്ലായിരിക്കാം. എന്നാലും നൗ സംശയിക്കാ

നബ്രീ⁹. അതു മാളികകളുടെവയങ്ങാണും മുകളിൽനിന്നും ജനാധ്യാത്മകരുടെ അതുരക്കിലും ഒരു കത്തിയേം കൊം രയേം ശിതിക്കണ്ണഞ്ചുറ നേക്ക്¹⁰ എറിത്തതായിരിക്കും എന്ന വരയതേ?

പോലീസ്‌മേഡാവി:— അരജംനെന്നയാബന്നകിൽ അതു കൊം രയേം കത്തിയേം ഇപിടെങ്ങാണും കാണേണ്ണാംതല്ലോ? അതുകൊണ്ടും അരജംനെന്നയാവാണും തരമില്ല. ശിതിക്കണ്ണനെ കത്തിയ അതും അതു മാരകോപകരണവും വലിച്ചുരിയെട്ടത്രകാണ്ഡായിരിക്കുണ്ടോ, പോയിട്ടു ജിതു.

ഇതുകേട്ടു് ബബലേക്കണ്ഠ സ്നേഹിതൻ ശക്കും അതു അഭിപ്രായത്തോടു ദേശജിച്ചു. എന്നാൽ പോലീസ്സുഭ്രാന്തർ സ്ഥലിൽ തൃടന്നപറിഞ്ഞു:— “അതുരക്കിലും റോറം മരിച്ചു വരുന്നു നേക്ക്¹¹ കത്തിയേം കൊംരയേം പ്രയോഗിക്കുന്നുമെ കിൽ അതു് സേതുമാധ്യവിതനേന്നയായിരിക്കുണ്ടോ. അതേ, ശിതിക്കണ്ണൻഭാഗവതയുടെ അടക്കതു് അപ്പോൾ നിന്നിൽനാൽ അതു പാട്ടുകാരിമാത്രമായിരുന്നു.”

“എന്തോ, എന്തോ, സേതുമാധ്യവിതയപ്പുറി പറഞ്ഞത് തെന്നുാ? അതു ഭാഗം അല്ലോ എന്നിക്കുംക്രൂടു കേട്ടാൽ കൊള്ളും.”

എന്നാൽ വാക്കും അതുപാട്ടും തുടങ്ങിയിരുന്നു പുറിപ്പേട്ടു. നോക്കിയപ്പോൾ ഉംസിനമാധ്യവിയം വസ്തുയാണെന്നും നിവർഖിച്ചു ഒരു ചെറുപ്പുക്കാരനുണ്ടോ മുന്നോ ടെത്തി ഇംഗ്ലൈനു ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുതെന്നും അവക്ക് മനസ്സിലായി. അയാളുക്കണ്ണ ബബലേക്കണ്ഠ ചോദിക്കുന്നു:—

“നിങ്ങളാരാ’ന്നപറയുണ്ടോ”

ഇതുകേട്ടു് ഉത്തരംപറിഞ്ഞതു പോലീസ്സുമേഡാവിയായിരുന്നു. “മൊയ്”, അതു മറ്റാരമല്ല. ഇവിടെത്തെ ‘സുജ

നമിതു' പ്രതിഭനപ്പത്തിന്റെ സ്ഥലവാൽത്തയുള്ളതു കാരണം ശ്രദ്ധയാണ്. "എ, ശ്രീ! ഭാഗവതർശിതികൾ നീറവക ഒരു കേസ്റ്റാണ്. കേസ്റ്റാണ്ട് കേസ്റ്റിനീറ ആരംഭമാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അതു; അതുസംഖ്യയി ആം നിങ്ങളിൽനിന്നും ചിലസംഗ്രഹികൾ ഗ്രഹിക്കാനൊണ്ടു."

എന്നാൽ ഇതും കേട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം ശ്രീ സംതു ഷ്ടനായില്ല. അവൻ മധ്യം വളരെ ട്രിബ്യുലവും മണ്ണത്തിൽ നിരത്തോട്ടുകൂടിയതും ആയിരുന്നു. അവൻ വീണ്ടിം ആ ഹോലിസ്റ്റുമേധാവിയോട് ഹോഡിക്കയാണ്:—"അംഗി വിജ സേതുമാധവിജയപുരി പറയുകയുണ്ടായാല്ലോ. എത്രാണതു്? എന്നാണിനിടത്തെ ആർക്കുട്ടത്തിനും അസ്പാസ്യത്തിനും കാരണം?"

പോ: മേ:—കാരണമോ? കാരണം മരാനുമല്ല. ഭാഗവ തർശിതികൾനും ഇതാ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു.

"ഈക്കേട്ട്" ശ്രീ ആ മുത്തേമഹതിനട്ടതെത്തതി തീരെ അസ്വാപകരമായവിയത്തിലാണെങ്കിലും ആ മുത നായ പ്രതിയോഗിയെ നന്നോക്കി. അയാൾ പറയുന്നു:—

"ഓമോ, ഇയാൾ വത്തരോ? ഇയാളുടെ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നാൽ വത്തമാനം ഞാൻ കേട്ടിരുന്നതാ ണല്ലോ. അതുനിമിത്തമാണ്" ഞാനിന്ത്യാർ ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ തന്നെയിടയായതു് ഓമോ, അയാൾക്കു കിട്ടി."

പോ: മേ:—എന്താ യോ, നിങ്ങളില്ലപ്പറയുന്നതു്?

യുവാദ്ദു:—ഈനെന്ന എന്നതെങ്കിലുംതന്നെ ഇയാൾക്ക് സംഭവിക്കും എന്നതനേയാണ്" ഇയാളുടെ പരിവ യക്കാർ കയറുന്നതു്. അയഞ്ചല്ലപ്പരി പൊതുവേ യുള്ള അഭിപ്രായവും ഇങ്ങനെതന്നെന്നാണ്.

ഈ യുവാവിന്റെ വത്തമാനം പ്രസ്തുതക്കേസ്റ്റിൽ എന്നോ ഹില പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതാണ് എന്ന ബലഭക്കൻ തോന്തി. അയാളുടെ ഇടറിയ സ്പരശം കല്പിച്ചുകൂടിയ മുഖഭാവവും പ്രത്യേകമായി ബലഭക്കന്ന അടക്കർഷിച്ച.

മേൽ പറയപ്പെട്ട മദ്ദോഭാവത്തോടെ അ) കുറാ നേപ്പകൾ പറയുന്നു—

“അരുപ്പൂർണ്ണ ഭാഗവതർമ്മിതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ കമകഴി എത്തു. അയാളെ അളളുകൾക്ക് അതുവളരെ വെള്ളപ്പാ യിരുന്നു; ഇല്ലോ?”

ശ്രീ:—അതേ; അങ്ങനെയൊരുഭുദ്ധേ, അയാൾക്ക് വന്നചേരുകയുള്ളൂ?

ബലഭക്കൻ:—എന്നു നിങ്ങൾക്കുണ്ടോളോ? അതു വലിയ വെള്ളപ്പായിരുന്നു; ഇല്ലോ?

ശ്രീ:—അയാൾ എങ്ങനെ തൊലണ്ടതാലും എന്തിക്കും നമില്ല. അയാൾ അതുജ്ഞായ വഷ്ട്ടിനായിരുന്നു. ആ സേതുമാധവിയോട് അയാൾ പെത്തമാറിവന്നതു് ആ വിധത്തില്ലായിരുന്നു. എന്തെട്ട്, അക്കമെക്കൾ പാറ യാം ഇവിടെ ആ യുവതിയുടെ പേരു് ആവത്രിച്ചുപറയുന്നതുകേൽപ്പോ.

ബലഭക്കൻ:—മരുഭാന്നംകൊണ്ടല്ല. ഭാഗവതർമ്മിതിക സ്നേഹം മരിച്ചുപ്പൂർണ്ണ ഈ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നതു് ഓസതുമാധവിമാത്രമാണോ. അയാളെ ആരും കൂത്തി കൊലപ്പെട്ടതാണി. ആ സമയത്തു് അയാളുടെ അഞ്ചാ ത്രു് ഈ പറയപ്പെട്ടുന്ന യുവതിമാത്രമാണോണ്ടായിരുന്നതു്.

ശരി:—മഹയ്, ആ സംശയം അസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഇങ്ങളുടെ മരണവും അവളുടെ നിൽപ്പും തമിൽ ധാരതാജ ബന്ധവും ഇല്ല.

ബലലൈകൻ:—ഈന്നരാത്രി നിങ്ങൾ ഇവിടെയായിരുന്നു?

ശരി:—മഹയ്, ശാന്തിവിടെ ഒരു സ്ഥലത്തു വെച്ചേതെ നടക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ പാട്ടുകളേറ്റി ആസപ ദിച്ചു് അങ്ങാന കരേന്നെല്ലാം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അല്ല മൊത്ത കാറുകിട്ടുന്നതിൽ വെളിയിടുന്നുണ്ടോ. നല്ല നിലവാലപ്പേ? ഇവിടെയെങ്കും അല്ലെന്നും ചുററിനടന്നു. മഹയ് ആ കൊലപചാതകം നടന്ന സദ്ധനത്തിൽ ശ്രാം ഇവിടെങ്കുമേ ഇല്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ പോലീസ്സുകാർ. നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ ഈ കൊലപകരം എൻ്റെപേരിൽ ചുമതലാനും മടിക്കുന്നവാലു.

പോലീസ്സുമേധാവി:—മഹയ്, അസംഖ്യങ്ങൾ പറയാതിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾക്കും നിങ്ങളും ഇം കേസ്സിൽ പ്രതിയായിരുപ്പുകാരെ നൂക്കിക്കുക. നിങ്ങളും ശ്രിതിക്കുന്ന ജീവാപായം വരുത്തിയതു്. കത്തിക്കരത്തു് നടത്തിയശേഷം, ആരും ഹടിപ്പായി എന്ന ഇവിടെ ആരക്കുമേ പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തോം വര്ത്തമാനങ്ങളിൽ നാട്ടജീളുമെല്ലാം നിരുത്തുക. നിങ്ങൾക്കു് ഇക്കാര്യങ്ങൾംസംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും പറയാൻബാക്കിൽ വന്ന പോലീസ്സുണ്ടും ഏതു അത്തല്ലാംവേത്തു് ഒരു സ്കൂളിൽ മെൻറിന്റെ ആപത്തിൽ തരിക.

പെട്ടെന്നു് ആ യുവാവു് ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടതോടെ സ്ഥലംവിട്ടു്. അതുകൊണ്ട് പോലീസ്സുമേധാവി ബലലൈക നേരു പറയുന്നു:—

“ഈ ശ്രീ, ഈ പത്രിപ്പോട്ട്, തനിക്കുതന്നെ അച്ചത്രുവലിച്ചുവയ്ക്കുന്നവനാണ്. അവൻ കടന്നുകള്ളിത്തെ പ്ലോ. അപൻ വളരെ ഫോറേഷൻസിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നിരത്തെ തെ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഇവനും സേതുമായ വിധിം ഒരോ പ്രായക്കാരും മാതാപിതാക്കമൊർ നഷ്ടപ്പെട്ടും അനുബന്ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞതുവന്നവയും ആണോ. ഇവക്കു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെഹവതർ കണ്ട ആട്ടിച്ചുകൊണ്ടപോയി. ഇവൻ ചീല ബന്ധുക്കളുടെ കാരണംനുത്താൽ വളർന്നവനു. നേതുമായവിധിമായി ബാല്യംമുതലേ ഉണ്ടായ പരിചയം ഇരുംളിൽ പ്രായമായി കലാരിച്ചു. എന്നാൽ ആ യുദ്ധതി മരിയുണ്ടായിരുന്നു നിയന്ത്രണത്തിലാണെല്ലോ. അവൻ അഖാഛു വിട്ടേണ്ടിരുതു. തന്നോടുകൂടി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏറ്റുകഴിയണമെന്നും ഇവൻ പലതവണ്ണ നിർബന്ധസ്ഥിച്ചു പറത്തു. അവക്കു എന്നായാലും അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതിനാലുണ്ടോ. അവളുടെ പേരുച്ചുരിച്ചുകേട്ടതിൽ ഇതു മാത്രം അഭവനായ ഉൽക്കണ്ണം.

ബബലേകൻ:— വസ്തുതകൾ ഇവിധമായതുകൊണ്ടും ഭാഗ വത്തുടെ വധത്തിൽ ഇവനുന്നു മുൻകെക്കാറുണ്ടോ യിരിക്കാം എന്ന ഉണ്ടിക്കുത്തേ?

പോ. മേ:— ധാരാളമായി ഉണ്ടിക്കാം. അതിനാൽ അവ സീറ പോക്കുവരവുകളും പെരുമാറ്റങ്ങളും നമുക്ക് നല്കപ്പോലെ സുക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്യംപരായനപ്രകാശം, ഇവനുബന്ധിക്കുന്നും നമുക്കു വലിയ പ്രയോജനമാണമില്ല. നമുക്കു കിട്ടേണ്ടതും ആ പെട്ടീണം.”

ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബബലേകൻം ഏററുക്കാറുണ്ടിക്കിച്ചു.

പോലീസ്സുകാർ ശബ്ദിരംസംബന്ധിച്ചു നിവർഖിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു മഹസ്സുക്കുത്തുരാക്കൽപ്പട്ടങ്കളെല്ലാം

കഴിച്ചു. ഭാവതങ്ങടെ ശ്വരഗീരം അയാളുടെ ബന്ധുകൾ കുറഞ്ഞ വിട്ടുകൊടുവെച്ചപ്പെട്ട്. അനന്തരം കേസ്റ്ററേപ്പണം സംഖ്യാചിത്രം ശിതികൾന്റെ ഭവനത്തെയും അവിടതെ ആളുകളേയും പററി വേണ്ട അറിവുകളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി. ഈ അനൈപ്പണങ്ങൾ സംഖ്യാചിത്രം നാലിയിലാണീ. എ. ഡി. സുപ്രഥാ മി: മധുസുദനൻ തിരിച്ചു സന്ദർഭത്തിൽ വെലെക്കേണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി:—

“നിങ്ങൾ അത്മമില്ലാതെ സമയം ചെലവഴിക്കുവാനാണോ” ഈ അനൈപ്പണങ്ങൾക്കു മുതിരക്കന്തു “എന്നനീ കുറോന്നു വിശ്വാസയോഗ്യരായ എഴു സാക്ഷികൾ മൊഴിത്തനിരിക്കുന്നു, ശിതികൾന്തോഗവത്തുടെ മരണസമയത്തു് സേതുമാധവിരുദ്ധം ആ ചെറുജുവതിമാത്രമേ കാണുന്നപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ കൊലപ്പാതകരുടെ നടത്തിവാൻ ഒരു ഔദിയവരായി യാത്താക്കമരംപ്പുരേയും അവിടെ കാണമാനില്ലായിരുന്നു എന്നും. ആ യുവതിയുടെ മാനസികനിലയെ പൂരിക്കുന്ന ഒരേസ്പാത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നതു് അവർ അതുയിക്കുമായി കേഷാഭിച്ഛിയും എന്നും ആണോ. അവർ അയാളുടെ മരണവോഷ്ടുകൾക്കു വിരണ്ണാടിയതുതന്നു അവർ ചെയ്തു മഹാഠരാധത്തെപ്പൂരിയുള്ള ഒരു തതാലഃണം. ഈതുമാത്രം സ്നേഹിതായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഈനിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ കുട്ടക്കൽ അനൈപ്പണം നടത്തണമെന്നു നിങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. ശരി; നടക്കേണ്ട്.”

വെലെക്കൽ:—“ഈ അനൈപ്പണംസംഖ്യാചിത്രം എന്നീക്കു വില കുട്ടക്കൽവിവരങ്ങൾക്കുടെ ശേഖരിക്കുവാൻശേഷം.”

അതേ, നില്ക്കേണ്ട സംശയരഹിതമായവിധത്തിലുള്ള തെളിവുകളായിരുന്നു, അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടതു്.

ആ രണ്ടു കറവെന്നൈപ്പണവിഭാഗങ്ങളുടെ ശിതികൾന്തോഗവത്തുടെ ഭവനങ്ങളിലുള്ളവരെ നേരിട്ട് എതാ

നംവസ്തകർ അറിയുവാൻ തിരിച്ചിറിക്കുകയാണ്. വിശേഷിച്ചുള്ള ഒരു ആഗമനം. നേര രണ്ട് പോലീസ്സുള്ളോഗ കാരായ അതിപികരം എത്രനുതക്കുണ്ട് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വീടുകാരുക്കാർ, ഉദ്ദേശം നാൽപ്പതിയഞ്ചുവയ സ്ഥലായമുള്ള പ്രധാനത്രും എത്തി അവരെ അക്കദേശ ഷീളമണിച്ചു. ‘സിത്തഹംസൻ’ എന്ന പേരുള്ളതു അതു ട്രിപ്പുരമാണിയെ ആളുകൾ വിളിച്ചുപോന്നിരുന്നതു ‘സിതൻ’ എന്നായിരുന്നു. വിനോദത്തിനവേണ്ടി ചില ആളുകൾ അയാളു സിതൻ എന്നും വിളിച്ചുപോന്നു.

‘സിതൻ’ ശിതിക്കുണ്ടാഗവത്തുടെ ട്രിപ്പുനായി കുടിയിട്ടു വഷ്ടം പത്രപതിനാഭ്യാളം ആയി. അതിനാൽ അതു യജമാനന്റെ സ്വപ്നാവശ്യം സകലപെരുമാറ്റങ്ങളും ഇടപാടുകളും അയാൾക്ക് നല്ലപോലെ.

ശിതിക്കുണ്ടാഗവത്തു സാമാന്യം സ്വപ്രത്രളം ഒരുക്കട്ടം ബന്ധിലെ അംഗമായിരുന്നു. പിതൃസ്പദതായി അയാൾക്ക് നല്ലൊരുക്ക ആളായംലഭിക്കുന്ന കെട്ടിക്കുള്ളം ഭവനങ്ങൾ ഒരു ഉടമസ്ഥതയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മരംപുറം ധമാക്കാലം വിവാഹംകഴിച്ചു എങ്കിലും അതല്ലപ്രസവത്തോടുകൂടി തന്നെ ഭാര്യ ഇമലോകവാസംവെടിപ്പെട്ടു. അതിനശേഷം, ഭാര്യാവിഡ്യാഗംകാണ്ടുള്ള സക്കടത്താലോ, വിവാഹജീവിതത്തിൽ അവശ്യംവേണ്ട നിയന്ത്രണങ്ങൾം പരിപാലിക്കാൻ ഒരു കെൽപ്പുകേടാലോ അയാൾ വീണ്ടും പരിശീലനം തുടർച്ചയുണ്ടുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാവശ്യം അയാൾ മുക്കുമുമ്പായിരുന്നുവോ ഒരു ഗിരുമുമ്പാരി ആയിരുന്നതുമില്ല. തന്നിക്ക് സ്വപാലാവികമായി സിദ്ധിച്ചു അപലാവണ്ണുവും സംഭവിത്തിച്ചുള്ള അസാധാരണകഴിവുകളും ആസ്പദമാക്കി അയാൾ അനവധി തകണിമായുടെ കാര്യക്കാനായി. ഇവരിൽ ഒരോയുത്തരോടും വിവാഹവാഗ്ദാനം ചെങ്കു അജ്ഞനെ സമിച്ചുനടക്കുക അയാൾക്കുണ്ടായ വിനോ

മമായിങ്ങൻ. മറരായവിനോദംകുട ഇള കലാചൈവഭവ
കാരാൾ പുലത്തിവന്ന അതായതു് അരബ്സ്ക്രികളാകട്ട,
പെണ്ടകിടാജിളാകട്ട, സംഗീതത്തിൽ വാസനയുള്ളവരാ
നൊക്കൊഞ്ച അവരെ തൃഖൈഞ്ചപ്പോകാൻ ശിതികളും
ബഹുസമർപ്പനായിങ്ങൻ. ഇള ഉള്ളഭ്രതാട അയാൾ
ങൈ സംഗീതവില്ലാലയംതന്നെ നടത്തി ഭാഗവതത്രണനി
ലയിൽ അഥവാ നാട്ടാട്ടക്ക് പ്രശ്നയുന്നായിങ്ങൻ എക്കിലും
കട്ടികളോടകാട്ടിവന്ന കോപവും അഫക്കാരവും സേപ്പരാ
പ്രഭത്പവുംനിമിത്തം ‘ചന്ദ്രസേനൻ’ എന്നായ ബാലനോ
ഴിച്ച മറരായംതന്നെ ആ മുതനാമനും അടിമകളായില്ല.
ആ ബാലൻതന്നേയും പ്രായപൂർത്തിയെത്തുന്നതിനമുന്നു
മരിച്ചപ്പോയി.

ചന്ദ്രസേനൻറ കുട്ടവിട്ടതോടെ ശിതികളുണ്ടാവിച്ച
ങൈ ബാലികയായിങ്ങൻ പത്രവയ്ക്കുപ്പായംവന്ന സേതു
മായാബി. മാതാപിതാക്കമാരില്ലാതെ എത്രതാചിലും ബന്ധ
കണ്ണക്ക് ഒരു ഭാരമായിത്തീർന്ന് ആ ബാലിക വളരെ വിഷ
മമൊന്നുക്കാതെ ശിതികളുണ്ടൻറ സവ്വസ്പാതത്തുത്തിൽ
അയാൾക്ക് ലഭിച്ച. ശ്രേഷ്ഠം ചിന്ത്യം.

അമല്ലും ര.

അമല്ലരാത്രിയിൽ ശിതികള്ളുംഭാഗവത്തുടെ അനുകൂല സ്വത്തിൽനിന്ന് രക്ഷനേടിംഗാടിയ സേതുമാധവി ദീർഘ നേരം ആ ഒഴിച്ചേണ്ടതിനു ശക്തയായില്ല. അമല്ലും എത്തിയതോടെ അവർ അതു ശാകലുഡ്യപ്പാതെ ഒരു വീമി സന്ധിസ്ഥലം കണ്ടു. അതിന്റെ ഒരു വരുശത്തായി ചൊരു രോധുകൾ ശാഖോപാശവമായിക്കണ്ണബപ്പട്ടതു് അവർക്കു് ഒരു അഞ്ചോസകരമായി. അവർ ആ രോധുകളിലോ നീന്തുന്ന ഒരു വരുശത്തായി വലിയെങ്കിലും ശാഖനിലക്കെട്ടിട തിന്തുന്ന മതിൽക്കണ്ടു് അമല്ലുക്കാണവിത്രുമിക്കവാൻ ഭിന്തി യോടുചേരുന്നുണ്ട്. ചെവി വട്ടംപിടിച്ചു് അവർ അംശങ്ങന കില്ലുവേ എന്തോചില ശബ്ദങ്ങൾ അവർക്കു് കേരളക്ക മാറായി. എന്നാൽ അവരെ പിടിക്കുകിക്കാണ്ടുപോകവാൻ ശ്രമംനടത്തിയ അള്ളിന്തുന്ന യാതൊരുംബന്ധവുമല്ലായിരുന്നു അതു്. എന്നായാലും അയാൾ അവരെ പ്രിൻതുടന്തുന്ന നീലു എന്നതു് അവർക്കു് ശ്രമംപാസകരമായി.

അടുത്തതായി അവർ എഞ്ചാട്ടാണു് പോകുന്നതു്. ‘സിത്തൻ’ എന്ന ഭര്യൻമാത്രം അവരുംഷിക്കുന്ന ശിതികളുഡുന്തിൽ എത്തിയാലോ? എന്നാൽ ആ സംഗ്രഹിതവിഭാഗവാൻ താഴേവിണ്ടു എക്കിലും എഴുന്നേറ്റു പെട്ടെന്നു് വിട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയിരിക്കും എന്നും ആ സ്ഥിതിക്കു് വിശദം അംരണയും അപരാധിനിയും ആയി അവിടെ വെന്നതു് നീതു തിരെ ഭേദമല്ല എന്നും അവർ തീരുമാനിച്ചു്. ഇള നിലയിൽ അവളുടെ സ്വരണയിചലത്തിയതു് നാടകശാലയിലെ അണിയറയിൽ എത്തി അവളുടെ സ്വാത്രത്രും വിജണ്ടുക്കവാൻ അവരെ നീർമ്മൂല്യിച്ചു യുഖാടിക്കുന്ന വാക്കുകൾതന്നെന്നയായിരുന്നു. ആ നീർമ്മൂല്യം ഇതാ സഹചരമായിരിക്കുന്നു. ഓഗവത്സർത്തികളുണ്ടോ അവർക്കു്

ശായിക്കന്നവന്യം നില്ലോഷം പൊതുചെച്ചിരിത്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു് ശരിയുടെ താമസസ്ഥലതേയുള്ളതെന്നു തിരിച്ചു് ആ യുവാവിനെ കണ്ടാലോ?

ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സേതുമാധ്യവി നേരണ്ടു വീഡി കൂടാ എക്കാക്കിനിയായിത്തെന്നു തരണം ചെയ്തു മനോജ്ഞ നടന്നു. ഓരോചിതകൾ അവളുടെ ബുദ്ധിയിൽ എത്തുകൂടി നിമിത്തം അവളുടെനെതി കേവലം മറ്റൊരും തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കിൽ അവയുടെ വിവാഹം ഉടനേന്നുകൂടുമെന്നും, അവൻ അവരുമുള്ളപണം കയറി തിരുത്തുകൂടാം ആ സ്ഥലം പക്ഷേ വിട്ടുണ്ടം അവരിൽ വക്കം കഴിത്തുകൂടുമെന്നും അവരും പ്രത്യുംശിച്ചു. ഈ ഒരു നാട്വിട്ടന്നപക്ഷം അതേവരെ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ഉപദ്രവകത്താബന്ധിയും ഭാഗവതർമ്മതിക്കണ്ണുണ്ടു് ആകു മണഞ്ഞളിൽനിന്നുക്കുപ്പെട്ടു് ഒരു സ്പതാരുജീവിതത്തിനു സാധിക്കുമല്ലോ എന്നും കയറി അവരും സ്വന്തുംയായി.

രാത്രിയിൽ അസമയത്തു് ഒരു ചെറുപ്പുക്കാരൻ്റെ ഭവനത്തിൽ എങ്ങനെന്നും ചെന്നുത്തുന്നതു്? എന്നായി അവളുടെ അടുത്ത ചിൽ, എന്നാൽ ശരിയുടെ താമസ സ്ഥലത്തു് അവരുണ്ടു് ഒക്കന്ന മാത്രസോജരിയും ആ സ്ഥീയു മെക്കൾ ഒരു ബാലികയും താമസമുണ്ടെന്നു സേതുമാധ്യ വിക്ക് അറിയാം. പാട്ടക്കേളുകളിൽന്നു് ഭാഗവതം മറ്റൊരിലും അളക്കുള്ളം തന്നോജ്ഞട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും എത്തുകാരണത്താലോ അവർ അംഗീഡിവസം രാത്രി ചീട്ടുകളിവന്നാഭത്തിനു പോകാൻ കയറി എന്നും ആ നിലയിൽ താൻ അവക്കാജ ഉപദ്രവമായിത്തീരാതെ അടുത്തുള്ള ആ വീടിൽ എത്തിയതാണെന്നും അവരും കല്പിച്ചു കൂട്ടിയ ഒരു കമ്മ്യൂണിക്കി.

ശരിയുടെ ഭവനം രാധിനാഡേയുള്ള ഒരു ചെടിവേലിക്കുളിലുണ്ടിയുണ്ടു്. കേവലം രണ്ടുവരിയും ഒരു അടുക്കി

ഈയുമാണോ അത് വീട്ടിന്റെപ്പറ്റംമേജീസിം. എന്നാൽ ഈ പ്രധാനമന്ത്രാളം ബന്ധമില്ലാത്തവിധിയിൽ അല്ലോ അക്കലെ യായി ഒരു പ്രത്യേകമുറി ഉള്ള ചെറുകെട്ടിടവും ഉണ്ട്. ഈ ചെറുകെട്ടിടമായിരുന്നു, ശരിയും വിനുമകൾ. സേതുമാധ്യവി വീട്ടിലേയുള്ള നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു മണ്ണിന്ന് ‘ചുണ്ണമിനി’വിളക്ക് ഹാളിനുള്ളിൽ കത്തുന്നണ്ടു് വാതിലും തുറന്നകാണുന്നു. ദെയൽം അവലുംബിച്ചു്, എക്കാക്കിനി യാണുകിലും അവരിൽ ഉള്ളിലേയുള്ള കടന്നംചെന്നു.

ഉദ്ദേശം അവന്തരാദവയ്ക്കുള്ളം ഒരു സ്ഥലി അതു ചെറു വീടിനു മുൻവശത്തുള്ള ഹാളിൽ ഇരിക്കുന്ന അപരിചിതയായ ഒരു സ്ഥലി യാതൊരുമുന്നന്നിയിപ്പുംകുടാതെ കടന്ന ചെല്ലുന്നതുകണ്ട വും ചോഡിക്കുന്നു:—

“അതുവരുത്തും?”

“തൊൻ്തന്നുമുമ്പ്, ഒരു വഴിപോകുന്നതിനാണ്”

വഴിപോകുന്നതിനും ഇന്ത്യ അല്ലോന്തു തന്നും

“അതേ; അങ്ങനെന്നും പററിയതു്. ഇന്നിവിടെ ഞണിൽ ഒരു പാട്ടുകളേച്ചരി ഉണ്ടായിരുന്നു.”

“ഉംഗും. ഉണ്ടായിരുന്നു, സേതുമാധ്യവി എന്നാൽ പുതിയ പാട്ടുകാരിയുടെ”

ആഗതഃ:— അതു സേതുമാധ്യവി തൊൻ്തന്നുമുമ്പ്

പെട്ടുന്നു് അതുവരുത്തുന്നതയായ വും എഴുന്നേറു ചോഡിക്കുന്നു:—

“നോതുമാധ്യവിനും ഇന്നാതുനു അതു പുതിയ പാട്ടുകാരിയും എന്നാക്കുന്നു! ഇന്ത്യ അല്ലോന്തു ഇവിടെ എവിടെ വന്നതാിനും?”

“മരിറാന്നംകാണ്ടപ്പുമേ പാട്ടക്കച്ചേരുവി കഴിത്തു, ഭാഗവതരഘുമധ്യം മുട്ടക്കായം ഞാനമായി തിരിച്ചു. അവ രിനോസ് പീട്ടകളുംകൈ തീച്ചുയാക്കിയിറക്കയാൻ”. ഞാന തുകാശ്വർ അവക്കായ ഭാരമായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു, എന്നിക്കീവിടെ ഒരു ബന്ധുവിട്ടുണ്ടെന്നും ഇന്നവിടെ കഴിച്ചു മുട്ടാമെന്നും അവർ സഞ്ചാരത്തോടു സമാനമിച്ചു. നോക്കിയപ്പോൾ ഇവിടൊരു വിളക്ക് കത്തുന്നുണ്ടെന്ന്. ഏതായാലും കയറാമെന്നു കരിതി. അമ്മയിവിടെ ഉള്ള സ്ഥിതി കൂടും ദയപൂട്ടാനൊന്നമില്ലപ്പോ.”

സ്ത്രീ:—നൗമില്ല, നൗമില്ല. ഇവിടെ, ഈ വീട്ടിൽ യാതൊന്നം ദയപൂട്ടാനില്ല, കുഞ്ഞേത എന്നാലും അവക്കു ഇതു ദയവില്ലാതെപോയപ്പോ നിന്നേ തനിയേവിടാൻ!

സേ: മാ:—ഹെയ്, അതിനു അവരല്ല കരക്കാൻ. ഞാൻ തന്നെ അജോജാട്ട് പറഞ്ഞത്തോ. അപ്പേ, അമ്മയുടെ മകൻ എപ്പോൾ വരും?

സ്ത്രീ:—ആതു? ശ്രദ്ധയോ? അവനെപ്പുണ്ടാണു വരിക എന്ന നിശ്ചയിക്കാൻമേലും ഇന്ന് പാട്ടക്കച്ചേരുവിക്കു പോകുമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകഴിത്തു വരുമെന്നും രേഖാനും. വന്നകഴിത്താൽ വിലപ്പോൾമാത്രമാണെന്നീകു. മിക്കവാറും ഉണ്ണംകഴിത്തു എന്നാണും പറയാറും. അവൻ വരും. അധികം താമാസിക്കുവില്ല. കുറതും ഉണ്ണംകഴിത്തോ?

സേ: മാ:—പിന്നില്ലോ? ഉണ്ണാണോ പാട്ടക്കച്ചേരുവിക്കും തിരിച്ചതു. അവിടെ വന്ന നൗരണ്ടുവൻ കാഫിയും കഴിത്തു.

വാസ്തുവത്തിൽ സേതുമായവി അന്നും ഉണ്ണംകഴിച്ചതു തന്നെ തീരെ എഴുപ്പം സ്വന്ധത്തോടു ആത്യിക്കന്നില്ല.

‘പാട്ടക്കളേറിസ്മലത്തനിന്ന് രണ്ട് പ്രാവശ്യം കാഫിക്കാം എന്നു എന്നറിയിച്ചതു് വലിശയാൽ പൊളിയും അതുണ്ടിയെന്നു. ഉഭാശ്ലീലയായ ഗ്രഹനായിക അക്കായ്ക്കാളുപ്പറി കൂട്ട തൽ നേരം ചോദിക്കാതെ,

“സപ്ലും വെള്ളം തിളപ്പിക്കട്ട; ശകലം ചായ” എന്ന വാക്കക്കളോടെ അട്ടക്കളൈയിലേയും തിരിച്ചു. സേതു മാധവി ആ ഉള്ളമത്തെ തട്ടക്കയും ഉണ്ടായില്ല. അവർം ആ മരിയിലെ ഒരു പായിനേലിയെന്നു, അനന്തതെ അന്നം വഞ്ഞെള്ളപ്പറി ചിന്തിക്കകയായിയെന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ പ്രോപ്പാർ ഗ്രഹനായിക ഒരു വലിയ പാതയിൽ ചായയും ലഘുക്ക്ഷണത്തിനു് അവിൽ പാക പ്രൂട്ടത്തിയതുമായി വന്നരേഗൻ. വിശ്വലും ഓഫും ശരീരക്കിണവുംകൊണ്ടു പാവശ്യായ യുവരാജി ലഘുക്ക്ഷണം കഴിച്ചു ചായയും പാനം ചെയ്തു തുള്ളായി.

“അതെട്ട്; കണ്ണതവിടെ കിടക്കാം. ഞാനം തുവിടെ തന്നെനാ കിടക്കാം. കണ്ണതുറഞ്ഞിപ്പോയാലും ഞാൻ ഉറങ്ങാതില്ല”

ശ്രദ്ധാനന്ദന നല്ല ദയയ്ക്കേതാട വേണ്ട ഫ്രോസ്റ്റ് ഹൗം നാൽകിയ വൃഥതയ്ക്കു പായിലേയും ശരീരാച്ചേരൽ കഴിത്തു. ആ നിമിഷാഭാക്ത ശാഖനില്ലെന്നുമായി.

‘കടലയ്ക്കാച്ചിമമിനി’ കാത്തുന്നുണ്ടോ. ഒരു മാസപ്പുത്രം അട്ടതെത്തണ്ണുമില്ല. ഗ്രഹനായികയായ സ്കൂളി നല്ല ഉടക്കവും! സേതുമാധവിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അപരംകൂടും അശേഷം ഉറക്കം വരുന്നില്ല. പിറേറിവസം കാലത്തെ തന്നെ അവരെ ശിതിക്കണ്ണുണ്ടെന്നുപശിക്കം. അയാളിൽനിന്നു തെററിമാരാൻ യാതൊരു പഴയതുമില്ല. “നീ അയ്യാളിടെ അടിമയായിരിക്കണാണോ”. നീ, നീതന്നെന്നാണെന്നു സപാതത്രും സ്ഥാപിക്കണം” എന്നാക്കെ അത്

വളരെ നിസ്തവ്യമുണ്ടാക്കിയാൽ അവരുടെ അനന്തരത്വി പറഞ്ഞ ശരി, അവൻ അന്ന വീടിൽ എത്രക്കയില്ലോ? എത്തിയാലും താൻ അങ്ങാട്ടു് വലിവേച്ചനു അവൻറെ പതിയായിക്കൊള്ളാം എന്നപറയുന്നതു് വലിയോങ്കണ്ണം മയ്യേ? എന്നു ചെയ്യുക. ആത്മഹത്യയായി റിക്കം ഭേദം, എന്നവരെ അവളുടെ ചിന്തകൾ എന്നതി. അല്ലെന്നും കഴിത്തുപ്പോരി എന്നോ ഒരാൾ ആ പട്ടിവാതി ലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് ആ യുവതിയുടെ പ്രസ്തികളിൽപ്പെട്ട്. ആളിനെ പെട്ടെന്നു് അറിയാതിരിക്കാൻ അവർ വാതി ലിൽനിന്നും അല്ലെങ്കിലും അകാല നീങ്ങി ചുവരോട്ടുചേരുന്ന ഹരി പൂണി. ആഗതൻ അട്ടത്തുള്ള ചെറുകെട്ടിടത്തിലെത്തി വാതിൽ താങ്കോലുപയോഗിച്ചു തുറന്നു. വിളക്കു് കത്തിച്ചു. യുവതി പത്രം വെളിയിൽ വന്നുന്നു നോക്കി. അവർക്കു് മനസ്സിലായി; തന്റെ അപ്പോഴുമെത്തു സകലചുരിതാവസ്ഥ കുറഞ്ഞു അടയിന്നാൽക്കൂടും ആശാമുത്തിരെയെ കണ്ടുകിട്ടി എന്ന ആശാവിശപ്പാസങ്ങളോടു് സേതുമാധവി ആ ചെറു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു.

ഹീനവും ഫലാരവമായ ഒരു സംഭവംസംബന്ധിച്ചു വില അനേപാഷ്ഠണാഭി നടത്തിയ പോലീസ്സുമേധാവി കുളി വിട്ടു ശരി എന്നോച്ചില സൈപരക്കെട്ടുകളോടുകൂടി യാണോ് വീട്ടിലേയ്ക്കു നടന്നതു്. അയാൾ വിട്ടുവരിയിൽ ചെന്നുവേണ്ടാൽ ഉടനേ പായ്വിടത്തി കിടന്നുകൊണ്ടു് വില ദിന്തുവമായ ആലോചനകൾ ഉണ്ടായിരുത്തുന്നു. അതിനു ലേയ്ക്കു് വലിയോങ്കണ്ണം തടസ്സമിണ്ടാക്കുന്ന രൂളിനെന്നയാണോ് ആ യുവാവു കാണുന്നതു്. അതും തന്നോടും സംബന്ധിച്ചുന്നതും ശരി, ആഗതയോടു് ചോദിക്കുന്നു. അയാളുടെ മുഖത്തു വലിയോങ്കണ്ണം സ്വാംഖ്യമായിരുന്നു.

“നി ഇവിടെ എങ്ങനെ എത്തി? എന്തിനായി ചേരുന്നി?”

ശരിയുടെ ഈ പോല്യം തീച്ചുഖായും സൈന്യത്വാധികാരിയായിരുന്നു. അവർ മദ്ധ്യാസനത്താട്ടം അവന്റെനേരുള്ള അതിനും പറയുന്നു:—

“ഇവിടെ എങ്ങനെന്നുണ്ടെന്തിനെയുണ്ടോ? ഏറാനെന്തി. അതുതനു എന്തിനായിട്ടുതിനെയുണ്ടോ ചോല്യം. അല്ലോ? അണിയരയിൽവച്ചു് പറഞ്ഞതെന്തൊരും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്തുവേണ്ടി സപാതത്രും വിശ്വാസിക്കണമെന്നും ആഗവതരെ വിച്ചു പോരണമെന്നും അല്ലോ? ഇതാ, ഏന്തു സപാതത്രും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്തപടി എന്താണുന്നിയെന്നും.”

യുവതിയുടെ ഈ വാക്കുകൾക്കേട്ടുനിന്ന് ശരി കുടെ ക്രൂടു ബഹുഭ്യിലേയും, നോക്കുന്നിലായിരുന്നു. കുടാബത അവർ മദ്ദസ്ത്രത്തിലാണു് വത്തമാനാ, പറയുണ്ടതു് എന്ന അതുവും കാണിച്ചിരുന്നു.

യാതൊന്നും മറപടി പറയാതെ ശരി പായെട്ടതു വിരിക്കുകയായിരുന്നു അതുകണ്ണു അവർ പറയുന്ന “എന്താ എന്നും മിശ്രഭാത്തതു്?”

ശരി:—മിശ്രഭാര നീ നിൽക്കുവിടെ. ഇതാ, അവരിവിടെ ഞാനും എത്രനുവോ എന്നായിരുന്നു, എന്തുവേണ്ടി നോട്ടും

സേ: മാ:—അവരോ? അവരെന്നാൽ, ആഗവതയും അയാളുടെ കുടുക്കായിം എന്നോ?

ഉള്ളിൽത്തിങ്ങിയ എന്തോ ഗണരവമേറിയ അതുവയെ ഒപ്പാനിമിത്തം അയാൾ സംസാരിക്കാൻ ശക്തനായില്ല. അവളുടെ മുവത്തിനുന്നേരേ തുറിച്ചുനോക്കിയതേയുള്ളിൽ. മിക്കവാറും കൂറമായ ആ മുവഭാവം കണ്ണുള്ള അസഹ്യതയിൽ അവർ എന്തോ ചോദിക്കാൻ അനുഭിച്ചു. തൽക്കുംണം അവാർ യുവതിയുടെ കൈക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ടു പറ

യുന്നു:—“കേട്ടോ, മാധവി, നമ്മക്കിപ്പോർത്തതെന്ന ഇവിടം വിടിനാം. അങ്കേ; വളരെവേഗത്തിൽ. അപ്പാത്തപ്പക്ഷം അവിവിട്ടെങ്കണ്ണി വേണ്ട സംഗതികൾ അറിവാറം നമ്മുണ്ടുമെല്ലാം ഉച്ചവിക്കാരം ഇടയാകം.”

സേതുമാധവി വീണ്ണം നേര പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട്. അവൻ പറയുന്നു:—“ഹാഡോ! ഞാൻ തയ്യാർ. എവിടെ വേണ്ട കിൽ വരാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധതനെന്ന്.”

ശരി അവബൈളു അവിടെന്നിനു വാതിലിനു വെളിയി ലേഡ്യൂട്ട് പിടിച്ചുനിറ്റത്തി. അഞ്ചാളുടെ ഈ ബലപ്പൂട്ടം അതുവേഗത്തിൽ അവിടം വിടിനെമെന്നുള്ള മുൻകയതലും അവബൈളു തെള്ള ഭയപ്പെട്ടത്തിയെക്കിലും അവനോട്ടുള്ളി അവിടം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഉല്ലാസകരമായിരുന്നു എററ രൂപം ആരുപോസ്യപ്പുദമായി അവഡാക്കു തോന്തിയരു് ആ കയ തന്നൊയ ചെറുയുവാവു് ദരിക്കുണ്ടും അവബൈളു ശിരിക്കുന്നും ആഗാധത്തു് വിട്ടുകൊട്ടക്കയില്ല എന്നതായിരുന്നു. ഇക്കാൽത്തു് ബലപ്പെട്ടതുാണ് അവൻ നേരുക്കുടെ ചോദിക്കുന്നു: “ശരി, ഇപ്പോൾ, എന്നു ദരിക്കലും ആ ആഗാധത്തുടെ കൈയിൽപ്പെട്ടാണ് ഇടവയ്ക്കയില്ലപ്പോളും.”

“ഭാഗവതരോ? അയാൾ ഇനി നിന്നു കരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടവാൻ എത്തുകയില്ല!”

സേ: മാ:—ആട്ടേ, നാം പോകേണ്ടതു് എങ്ങോട്ടാണോ? നാബൈത്തനു നമ്മുടെ വിവാധിവന്യം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നും. ആട്ടേ, അപ്പോൾ ഉട്ടത്തിനിക്കേണ്ട വസ്തു അഭിം. ഇവിടെ വസ്തുതും ഉണ്ടെങ്കിൽക്കൂടും എടുത്താൽക്കൊള്ളും.

ശരി:—നേരും വേണ്ടെന്നു്. വാ നീ. നിന്നുക്കു ഈ സദ ത്തിനെന്ന് ശയരവം—, ആട്ടേ ഭാഗ്യവശാൽ ഞാൻ എല്ലാം എല്ലാട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ നമ്മുടെ പുതിയ

പുനിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വളരെനാളായി അത്രലോചി ക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അതു ഇന്നതെന്ന ഇഷ്ടവിധ തതിൽ നടക്കണമെന്ന കരതിയിരുന്നില്ല. എത്താ യാളും നീ സന്നദ്ധത്തെ ചോഭിക്കുകയും നാംതമ്മിൽ സംസാർക്കക്കയും വേണ്ട. അവരെങ്ങാണ് കണ്ണുപി ടിച്ചാൽ നിന്നെന്ന കാര്യം വലിയ അപകടത്തി ലാം.

അവരിൽവരുത്തമായി ആ ചാറ്റികാമനോഹരമായ രാത്രിയിൽ ഒരു ഇടരോധിൽ പ്രവേശിച്ചു. അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞേപ്പോറു ശ്രീ പാകരവിൽനിന്നു ഒരു താങ്കോലപ ടത്തു് അടച്ചതു് കാണപ്പെട്ടു് കാർഷ്ണപ്പും നിന്നെന്ന് പൂട്ടുത്തു്. ഗേരുകൾ വിട്ടുതി. അതോടെ അയാറം പറഞ്ഞു്—

“വാ, വണ്ണ, ഇതിൽ കയറുക.”

സേ: മാ:—അരയോ! ശ്രീ, എനിക്ക മേലം. ഇതാങ്ങെ കാറാ?

ശ്രീ:—കാരബൻറത്തെനു. കണ്ണില്ലോ, താങ്കോലപട്ടത്തു് ഞാൻ പ്പെട്ടും ലൈവാതിൽ തുറന്നു്?

സേ: മാ:—ശ്രീക്കു് കാറുംമറുമുണ്ടെനു ഞാനഗിഞ്ഞതാ?

ശ്രീ:—(വിരിച്ചു്) നീ അറിയാതെ എന്തെല്ലാം കാരുണ്ണ ഇണ്ണു് ലോകത്തു്!

ഈ വാക്കുളോടെ ശ്രീ കാരിൽ ബന്ധുവങ്ങെ സ്ഥാനത്തു കയറി. കാർ പുരപ്പട്ടി. അവൻ പറഞ്ഞു്— “കേടും, ശ്വേതക്കുറ്റം”. അവിടിങ്ങനുകാണ്ണു് ഒപ്പവുമേ എന്നവിചാരിച്ചു യൃാനിച്ചേം. അവൻ നമ്മുടെ കാരണങ്ങളും തടയാൻ ഇടയാക്കിതു് എന്നു്. അമ്പു, അവരെങ്ങാറും, നമ്മുടെ ഓഗ്രഹാഷ്ടതാശ നമ്മുടെ തടഞ്ഞതുനിറത്തി എന്ന വന്നാലോ? നീ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ദാത്രക്കാളിഞ്ഞാം. ഞാൻ അവരോടുപറയുന്നതു് അനുപോലെ ശരിവച്ചു

വേണും സംസാരിക്കാൻ. പക്ഷേ, തൊൻ അവരോടു് എൻ്റെ പേരു മാറ്റി ‘ശ്രീതാംഗ്രത്തു്’ എന്നതനെ പറ തേതയുണ്ടോ. അങ്ങനെന്നയായാൽ നീ ശ്രീതാംഗ്രത്തുവിന്റെ ഭാര്യ. മനസ്സിലായപ്പേണ.

മാധവി ഇത്തരമുള്ള വ്യാജനടപടികൾ കൊംതനെ സ്വന്തുംകണ്ടതല്ല. അവർ പാട്ടക്കച്ചുവിസമലംവിട്ടതു് വലിയ അവബലമായി എന്ന ഇപ്പോഴാണോ മനസ്സിലാക്കി നന്നാം. എതായാലും ഇനിതെന്നും ടാഞ്ചേരതപിച്ചിട്ടു് കാരുമില്ലപ്പേണ. ദേവും സംഭവവും വലിച്ചുനിലയിൽ അവർ ഇരിപ്പായി. കാർ മറയ്ക്കു് മുന്നോട്ടേപോക്കനു. അവരെ ഇപ്പോറി കുടിച്ചുകൊണ്ടപോക്കന്നതു് പഴയ ശരി യാൾ എന്നും നിറ്റേഷം സ്വലാവത്തിനു മാറ്റാവനു ഒരു ചെടപ്പുകാണാണെന്നും അവർ ഒരപ്പുട്ടു്. ഒരു തായാലും “മാർത്തമല്ലു, അവർ കാർ തടങ്കുന്നിരത്തുന്നപക്ഷിം” എന്ന ശരി പറത്തത്തു് അവർക്കു് മനസ്സിലാക്കാതെ ചോദിക്കുന്നു:—“രാമീ, പറഞ്ഞതെതല്ലോ അങ്ങനെന്നതനു. എന്നാൽ എനിക്കൊരു സംശയം. ഒരു ഭാഗവതരോ മറ്റൊരു വസ്തുവാക്കമോതനെന്നാക്കുടെ. ഓട്ടന കാരിനെ നിരുത്തു വാൻ അവക്കികാരമുണ്ടോ? അവർ പറഞ്ഞതാൽ നമ്മൾ ഉടൻ അതുപൊലെ കാർ നിരുത്തുമോ?”

ശരി:—മഹയു്, ഭാഗവതരെയും അയാളുടെ അതുകൂടെയും അല്ല തൊൻ ദയപ്പുട്ടുന്നതു്. തൊൻ സംശയിക്കുന്നതു പോലീസ്സിനെന്നയാണോ. പോലീസ്സുംലോഗസമമാരും യാണോ. ആട്ടു; നീ അവിനെമിണിഞ്ഞാതൊന്നിരിക്കുമോ?

എന്നാൽ സേതുമാധവി ഇതുകേട്ടു് നിറ്റേബുധാകാൻ ഇടയില്ലപ്പേണ. അവർക്കു് ഒരുവിധത്തിലും റിച്ചാർക്കാൻ ഫോലുംസല്ലുമല്ലാത്ത ഒരു ഭാഗാ അവരെ അപാദച്ചുവിധം ബാധിച്ചു. അവർ അതുകൂടെനുംവുസന്നാജിലോടെ ചോദിച്ചു:—എത്രു്? പോലീസ്സു്? പോലീസ്സുകാർ എന്ന,

ഈ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അട്ടത്തുള്ളിപ്പോൾ പിടിക്കാനോ ഉപദേശിക്കാനോ ഇടവയ്ക്കുമാ?

ഈ ചോദ്യം കേട്ടതായി ശരി ഭാവിച്ചില്ല. അവൻ വളരെവേഗത്തിൽ കാറോടിക്കുകയായിരുന്നു. അതു വാഹനം നഗരിയുടെ അടിത്തിസ്ഥലം വിഴു. അങ്ങനെന്ന നഗർ ഭാഗത്താനിന്ന് മുന്നായായിരുന്ന ശരി കാറിന്റെ വേഗ മൊന്ന കുറച്ചു അവൻ തിരിത്തു യവതിയോടു ചോദിക്കുകയാണോ?—

സേതു, നീ അക്കാന്തുങ്ങൾ അറിതേത അടങ്കുകയുള്ള എന്നാണോ? എന്നാൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊ. നിന്റെ ഭാഗവതർശിതിക്കണ്ണന്റെ കമ കഴിഞ്ഞു. അയാളെ ആരോ കൊലപ്പെട്ടുത്തി.

ബേബി:— അയ്യോ! എന്നാ, ശ്രിതിക്കണ്ണൻഭാഗവതർ ചത്തു വെന്നോ? ഭാഗവതരെ ആരോ കൊലപ്പെട്ടുത്തി എന്നോ? അയ്യോ! എന്നാ, എന്നാ പറഞ്ഞത്തു? ശ്രിതിക്കണ്ണൻഭാഗവതരെ ആരോ കൊന്ന എന്നോ? എന്നെന്ന ഒപ്പവുമേ! അങ്കെ; ശരി എന്നോടു അണി യറയിൽവച്ചു പറഞ്ഞില്ല, ശരി അയാളെ കൊല്ലി മിന്നനോ?

ശരി പെട്ടെന്ന കാറിന്റെ വേഗം നിദ്രേഷ്യം നിരത്തി ശംഖുടുടട അട്ടത്തെത്തതി അവളുടെ വായിലേയുള്ള ഉള്ളിംബെകയണ്ണച്ചു പറയുന്നോ?—

“ഒക്കെ ഒക്കെ! തൊൻ നേരംവോക്ക പറഞ്ഞത്താ അ പ്പോൾ. ‘നിന്നെ ഇപ്പോൾ കൊന്നാകളായും’ എന്നാംമാറാം കൂട്ടിക്കൊള്ളുക റപ്പറഞ്ഞുഡിപ്പെട്ടതാറില്ലോ? അതുപോലെന്ന മാത്രം. അസ്ത്രാതാനാമസ്ത്. അംഗരാംക എന്നിനുപറയുന്നോ? ശ്രിതിക്കണ്ണൻഭാഗവതൻ ചത്തു. അയാളെ ആരോ കൊന്ന. അയാൾ മരിക്കുന്ന സമയത്തു? അയാളുടെ അട്ടത്തു നിന്നെ

മാത്രമാണ് കാണുകയുണ്ടായതെന്നും, നീ അധ്യാളിടെ
അടച്ചതുനിന്ന് റാട്ടകയായിരുന്നു എന്നും പോലീസ്സിനു
വില ദുക്ക്‌സാക്ഷികളിൽനിന്ന് വിവരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

സേ: മാ:— എന്തു! എന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തി
യേണോ?

ശ്രീ: — അതേ; നീ അധ്യാളൈക്കാനുബന്ധതനും, എന്നും
നാൽ അംഗാം മാറ്റുന്നോള്ളും നീമാത്രമാണ് അടച്ച
ത്രഞ്ചായിരുന്നതു എന്നാണ് ദുക്ക്‌സാക്ഷികൾ പറ
ഞ്ഞതു.

സേ: മാ:— ഒരിക്കലുമല്ല. ഒരിക്കലുമല്ല. എന്നും അടച്ചതു
നിന്നപ്പോരും ഭാഗവതക്കും രാപ്പത്രും പറിയിക്കു
നില്ല. എന്നും അദ്ദേഹത്തിൻറെ പിടിവിട്ടും ബാൻ
ആമിക്കകയായിരുന്നു. ഭാഗവതർ എന്നും ബലും
കാരമായി പിടിക്കുന്ന അടച്ചതു. എന്നും ഡാറ്റി.
ഡാറ്റനാതിന്നമുന്നും അദ്ദേഹത്തിനും നല്ല ശക്തിയുണ്ടാ
യിരുന്നു. എന്നും പേട്ടിരോടിയുണ്ടാണ്. അപ്പേ
ശ്രീ, എന്നും തള്ളിയെല്ലക്കാണ്ടു വീണാപോയി
എക്കിലും രഹം അഭ്യന്തര വാത്രപോകമെന്നാണെന്തു?
തലയോമരോത്തടി അജ്ഞനും വത്സരതു ഉടൻതന്നു
മരിച്ചപോകമോ? എൻ്റെ പെഖാദി!

ശ്രീ:— ഹൈ! മരിത്തുവീണാ മാഡയുടുപുഡി ചതു
തന്നല്ല. അധ്യാളൈ ആരോ കത്തിക്കൊന്നുബന്ധനാ
ണ്. നെയ്യത്രും കരുനിന്നുത്തായി ഒരു കുത്തണ്ടു്.

സേ: മാ:— ശ്രീ, ശ്രീകർണ്ണമല്ലോ, പെഖാദി സാക്ഷി
യായി നാമിങ്ങവയും അജ്ഞനും ഘോഷിത്തുത്തി
നൊക്കേബന്ത്രിട്ടില്ലെന്നും.

ശ്രീലോക്കും പെട്ടുന്ന ധാരാതായത്രവും നൽകാതെ
അതു യുവാവു് എററവും വലിയവഗത്തിൽ കാരോടിക്കുക

യായിരുന്നു. നല്ല നിലവാവത്തു് ഇതബഹുമാന കാണപ്പെട്ടു് നാളംപുറംഡാഗങ്ങളിലെ ഒന്നത്തുന്നുത്തു് നില്ക്കുതയും മാധവിജയ മനസ്സിന്റെ ചൊണ്ടപ്പും വലിപ്പിച്ചു. ശരീരംപുണ്ണം കഴിതെന്തു ഇംഗ്രേസ് പറഞ്ഞു:—

“നീയാണോ അതു കൊലപ്പരും ചെയ്യുതെന്നു എന്നും വിചാരിച്ചാലും ഫലാർത്തിൽ നന്നതെന്നു. ഏതായാലും അതുംവരുത്തു് വന്നേചേരുംതു് വന്നേചുന്നു. എന്നാൽ അതു കരാത്തിനു ഉത്തരവാദി സ്ഥാനാധിക്കരുന്നുവന്നാണു പോലീസ്സുംഭ്രാഗസമന്വാർ കരാത്തിയുതക്കിൽ വേണ്ടുകില്ലു യിരുന്നു. എന്നാൽ എത്തുകഴുകാലമോ! അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതു് നീ നിമിത്തമാണു് —നേരിട്ട് നിതനെ പ്രാംതികരുംഭാണു് അംഗാംകു് ജീവിവാഹായം സംഭവിച്ചു തെന്നു്. അവർ നിനെനു കണ്ണുപിടിക്കാൻ പലരോധ്യം പല ദാദാളേയും അയച്ചിട്ടുണ്ട്”, എന്നായാലും, വരട്ട്, അവർ നിനെനു കണ്ണുപിടിക്കയില്ല.”

ബേഥുമാധവി ഭേദനിമിത്തം അടിമുതൽ മട്ടിവരെ വിറയുന്നുണ്ടു്. അവളുടെ സൗകര്യവും ഭാവിചയപ്പെടുവാൻ കിരായും ഏകദേശം ഉണ്ടാക്കുന്നതു ശരീരം അവളെ വിശ്വിച്ചിം ഇംഗ്രേസ് സമാധാനപ്പെട്ടുത്തി:—

“ബഹയു്, അതു നടപ്പില്ല. അക്കാദ്യും സംബന്ധിച്ചു നീ സൗകര്യപ്പെടുകയും വേണ്ടും. അവർ എംഗ്രേസ് അനേപാഷ്ഠനാജാഹോ നടത്തുന്നു. നിനെനു കണ്ണുപിടിക്കു യില്ല. റിച്ച്. അതിലേയും വേണ്ടും ദൈക്ഷാജാഹുല്ലാം തൊന്തു തയ്യാർചെയ്യിട്ടുണ്ടു്. ഇതു തൊന്തു നേരതേ കരാത്തിയതാണു് ശരിക്കണ്ണാഗവത്തുകെപ്പിടിയിൽനിന്നു നീ എഞ്ചാട്ടുകുടുക്കുന്നതു ഇരാജകിരിക്കുന്നപക്ഷം, അംഗാജോ മുട്ടക്കാരോ കണ്ണുപിടിക്കാത്ത ദൈ സമലത്തു് വേണ്ടുമല്ലോ. നാം രാമസിക്കുണ്ടു്. അതു കരാതി വളരെ ബുദ്ധിമുഖം മരിച്ചിട്ടും യാതൊരുവിധത്തിലും കണ്ണുപിടിക്കാണു്

അതും ആയ ഒരു ഗ്രന്ഥമലം എന്ന് നേരത്തെനെ ഏഴ്പ്, ത്തിയിട്ടണ്ണു. ഒരു പോലീസ്സ്, അവിടെ ചെങ്കു നിശ്ചിയകപോലെമില്ല.

അല്ലെങ്കാൽ ആരാവേദത്താട മാധവി ചോദി ക്കൊ:— എ പിടെയാ, അതു?

ശ്രീ:— “എവിടെചെന്നോ? ഒരു പുതിയ ലോകത്തു. പുതിയ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടുനിയം നാം അവിടെ ക്ഷീംത്തത്തുന്നും. എന്ന് വില കളിപ്പുയ റക്കശും അഞ്ചുസിക്കാൻ ഒരു പ്രഭ്രൂക്ഷ സ്ഥലത്തു പോകാറണ്ണു” എന്ന വിലപ്പേപ്പാഴിക്കു പറഞ്ഞി ക്രീഡേ? ‘ശ്രീതാംഗത്തു’ എന്നാരാളുപ്പറി നീ കേട്ടി ഫോംാ? പത്രാഭ്യാലും മാസികകളിലും ഒക്കെ ലേവ നാദം എഴുതുന്ന രഹം. വില പുന്നുകമെഴുത്തും ഉണ്ടു.

ഈ നീ കേട്ടിരിക്കയില്ല. നീവാ ഭാഗവതക്കു പാട്ടിന്റെ അടിമയാണ്ടു, കണിഞ്ഞത്തത്തു? നീ കേട്ടിരിക്ക യില്ല. ആ പുന്നുകളാം ചൈകയെഴുത്തുപ്പറ്റിക്കിട്ടിവാങ്ങി അച്ചടിക്കൊവക്കിപ്പാലും അറിയത്തുന്നും, എന്നാ ആ ശ്രീതാംഗത്തുഭവു എന്നു. എന്നീ കാറിജൻ്റെ ഉടമസ്ഥനായതു എജ്ഞനെന്നെന്നും നിനക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലേണ. അതുപുാലുതനു നല്ലായ നാട്ടംപുറത്തു അഭ്യന്തരം കുൾ സ്ഥലവും അവിടെ ഒരു ചെറുകെട്ടിടവും എഞ്ഞൻ വക്കായി സന്ധാരിച്ചിട്ടണ്ണു. ഇം രഹസ്യം ധാരതായ മരശ്ശുക്കം അറിഞ്ഞത്തുട. ആ സ്ഥലത്തു താമസക്കാർ വളരെ ചുരുക്കമാണു. നാട്ടംപുറത്തുകാർ. അവരിൽ വിലരോച്ചു ഇം ശ്രീതാംഗത്തുഭവു പറഞ്ഞിട്ടണ്ണു ഭാംഗ്യു മാറി അവിടെ താമസിക്കാൻ ചെലുംമാണു. അതുകൊണ്ടു നീ ഇം രാത്രി ഇം കാറവിട്ടിരിക്കുന്നതു ആ പുതിയ ഭവന ത്തിൽ പ്രവേശിക്കവാൻ ആയിരിക്കും. കേട്ടില്ലോ. ആ

പുതിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ പേര് ‘സേതുമാധവൻ’ എന്നല്ല, ‘ലീലാ ഗോമതി’ എന്നമായിരിക്കും. മനസ്സിലായില്ലോ?’

വിജയങ്കാട്ടന ഒരു പുണ്ണിരി പൊഴിയുന്ന ശൈലിയുടെ മുഖം ആ നിലാവത്രം മാധവി തെളിഞ്ഞതുകണ്ടു. എന്നാൽ പ്രത്യേകതല്ലാംവിധിത്തിലുള്ള ആശപാസങ്ങളും രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ആ കാമുകൻ നിശ്ചേദിക്കുകയാണെങ്കിലും അതോന്നംതന്നെ അവർക്ക് ടെക്കിലും സഹാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതായില്ല. അവർ കൊലപാതകക്കുറിത്തിനു പാത്രി ദിവിക്കുന്ന എന്ന ദയം ആ യുവതിയെ വല്ലാതെ ബാധിച്ച തേയുള്ളൂ.

കാർ മറയ്ക്കു വേഗത്തിൽ കൂതിക്കുകയായിരുന്നു. ശാന്തേക്കശ്ശതും എക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ ഇരുവശത്രം നിലാവത്രം പ്രതിഫലിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ശ്രദ്ധാന്വൃതയേയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ താലുതാഡിക്കപാക്കാണ്ടുള്ള സമുദ്രിയേയും കരിച്ചു. ഒട്ടവിൽ ആ ദേവഗവത്തായ വാഹനം വലിഞ്ഞു പറന്നിലെ വെട്ടവഴിയില്ലെന്ത് പണ്ടിശാലപോലുള്ള ഒരു ഒരു ചെറുഭവനത്തിന്റെ മുൻവശത്രു ചെന്നന്നിനു.

കാറിൽനിന്നു ശൈലി ചില ക്ഷണങ്ങാധനങ്ങളും പാനിയറും ഏടുത്തു വിട്ടിനകത്രു പുജേശിച്ചു. യുവതിക്കുന്നതുകൂടി അധികം ഒരു ലഹുക്ക്ഷണം കഴിച്ചു. ക്ഷേണംകഴിഞ്ഞശേഷം, എന്നായാലും നേരു ശയിക്കാനമെന്നു മാധവി ആഗ്രഹിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു:—

“നമുക്കിനി ഉറങ്ങുവാൻ അധികം സമയമില്ല”

ശൈലി:—“ഉറങ്ങുവാനോ? കൊള്ളിം. എന്നിക്കുന്ന പോക്കെണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

മാധവി:—അണ്ണും, ഞാനിവിടെ തനിച്ചും?

ശരീരഃ—പോലീസ്സിന്റെക്കരുതിൽ അക്കദ്ദേശനതിനേക്കാൾ എത്രയോ എത്രയോ സുവം.

മാധവി—ഞാൻ തനിച്ചു് ഇന്ത വീട്ടിൽ കഴിയുകയേ?

ശരീരഃ—“മഹയു് സാരമില്ല. വാതിലുകൾ ഭേദമായി അടച്ചിട്ടണ്ണു്. ഞാൻപോയി ആ പോലീസ്സുകിടക്കുന്ന ഒരു നടപടികൾ നന്ന ഗ്രൂപ്പമായി ആരായത്തു്.”

ഇതുയുംമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശരീരി ആ കാരിൽ കയറി. പെട്ടുന്ന മോട്ടാർക്കാർ പാഞ്ഞതു്.

അരപ്പുറയം റ.

സ്സുഷ്ഠർ സി. എറ്റ. ഡി ഇൻസ്റ്റിഫ്റ്റർ, മി. ബലലെ
കന്നു അട്ടപ്പാട്ടിക്കാൻ അസിസ്റ്റന്റ് ശങ്കർപ്പേരും അന്ന
രാത്രി അവിടത്തെ ഒരു ഫോട്ടോഗ്ലിഫ്റ്റത്തനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.
പിറേറിഡിവസം രാവിലെ അഖം തലമ്പാനന്നഹരിയിൽ
എത്തിരിക്കണമെന്ന പരിപാടി തയക്കാലത്തേയും
വേഗം എന്ന തിച്ചുക്കാക്കി. കാരണം ഗൗഢാവമേറിയ ഒരു
കൊലപ്പാതകക്കരം നിന്നും വായ്യായ ഒരു ചെറു തയന്നിയു
ടേമെൽ ചുമതലപ്പുടിരിക്കുന്നതു് പംമാത്മജിലേ എത്ര
തേരാളും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി ആരുകിരിക്കും എന്ന പരി
ശോധനയും ചെയ്യാൻ. ഇതിലേയും എത്ര ദിവസം അവി
ടേതാമസിക്കുന്നിവയും എന്നതും അവക്ക് നിന്നു
യിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ രാത്രി ഇരവകും ശയനത്തി
നൊരുദ്ദേശവും ബലലെകൾ കുട്ടകാരന്നോട് ചൊലിച്ചു:—

“ആട്ട; ഇരുവരു ലഭിച്ച തെളിവുകളിൽനിന്നും
നിങ്ങൾ എന്നതല്ലാമാണു് ഉണ്ടിക്കുന്നതു്?!”

ശങ്കർ:— ഒരു പാട്ടകാരിപ്പെട്ടുന്നിൻറെ ഗാനാലാപസാമ
ത്മും അനുഭ പിച്ചു മഴിമന്നപോകനിമിത്തം നാം
ഇരുവക്കിടം അബള്ളട ഒരു മഹാപരാധരത്തെ ആരു
പോലെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലപ്പോ എന്ന
മാത്രം.

ബലലെകൾ:— നിങ്ങൾ ഒരു സ്കീജനവിരോധിയെന്നാ,
ഞാൻ ധരിച്ചതു്.

ശങ്കർ:— ഞാനെന്ന സ്കീജിരോധിയിൽനെ. എന്നാൽ
ആ ഗാനാലാപം. ആ പാട്ടിൻറെ വെവഭവം
എന്നെ അരകുഷ്ഠിച്ചുകളാണ്.

ബലേ:—“എന്നാൽ കയപാട്ടിന്റെ വൈദികം ആര്യോധം കൊലപ്പുട്ടതി എന്ന് ഒരു അരഹംപണവും ഈ പിടെ ഇപ്പണ്ണും അതേ, മി: ശങ്കർമ്മേവും! നാം ആ ഗാന മാധ്യരിയുടെ കാൽം മറന്നുകളുക്. ശിതികസ്ത്രിന്റെ ജനക്കാടു സ്ത്രീരമായ പെയ്മാറ്റജാരി സമിച്ചു കഴി നിരുക്കിയ നിസ്സുമായയായ ആ ചെറുതങ്ങളിൽ പൂരി ചിന്തിക്കുക. അതുപോലെതന്നെ ആ ഭാഗ വത്ര സ്പാഞ്ചിക ശാഖി അവളുടെ പക്കിടലിനും പാത്രിഭവിച്ചു എന്നും കയതണ്ണം. നമ്മൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിട്ടു തെളിവുകൾവച്ചുകൊണ്ടു് ഉന്ന ചികിത്സ പക്ഷം, അവർം അയാളുമായി വളരെ സാമർപ്പി നേതാടെ പോരാട്ടി എന്നും നിശ്ചിയിപ്പിച്ചുതെവന്ന പ്രോഡി പക്ഷം അഥവാഭേ കത്തിക്കൊലപ്പുട്ടതിയ ശേഷം കടന്നുകളുണ്ടെന്നു എന്നമാണു് കയതേണ്ടതു്. താഹാവരും; മാനേജർ ബലഭ്രാന്തി ദോധിലേ കൂടിരണ്ടുംവരെ കേവലം സ്പാഞ്ചിരിംഗായിരുന്നു. മരണം നിന്തുവിരിയാത്തവിധിത്തിൽ സംഭവിച്ച താണു് എന്നു് ഡാക്ടറും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താഹാവത്ര ആ കെട്ടിനിശ്ചലിനടത്തുചെൻ്ന സേതുമാ ധാവിയുമായി സംസാരിക്കുന്നും അയാൾ ധാതായ അത്യാകുമണ്ണത്തിനും പാത്രിഭവിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നു. അയാൾ ആ യുവതിയുമായി വത്തമാനത്തിൽ എപ്പേപ്പു കുറപ്പായിരുന്നു കത്തിക്കുന്നതുവിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ആ രണ്ടാള്ളുകയും അട്ടുത്തു് മരറായ മരംഷ്യങ്ങം എത്തുകയോ നിൽക്കുകയോ ഉണ്ടായില്ല എന്നു് പ്രേണ്ടി സാക്ഷികളാണു് മൊഴിക്കൊട്ടത്തിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ ഭാഗ പത്രശിതിക്കസ്ത്രം ആരക്കും കത്തി മുറിവേലിച്ചു എക്കിൽ ആയതു് ആ പാട്ടു കാരി, സേതുമാധവിതന്നെന്നയായിരിക്കുന്നും.”

“അധികാർഡ് ദേഹത്തുപതിച്ച കത്തിയാകട്ട്, കംാരയാകട്ട് ആരുരക്കിലും അകലെന്നിനെന്തതായിരിക്കുമോ എന്ന നിഷ്പദ്ധത്തു സംശയം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതല്ല. എന്നാൽ ആ മാരകായുധം അധികാർഡ് ദേഹത്തുനിന്ന് വലിച്ചറിയുക്കുപെട്ടവെന്നും അതുകൊണ്ടും കൊലപ്പാതകി ചാടികളുണ്ടത്തു” എന്നും ആണ്ടാല്ലോ നമ്മകൾ ലഭിക്കുന്ന അറിവും.”

“ആ യുവതി ഇന്നതാണോ സംഭവിക്കുന്നതു” എന്നറിയുന്നതുകൊണ്ടു് അധികാർഡ് ശരീരത്തിൽനിന്നു മാരകായുധം വലിച്ചറിയുകയാണു ചെയ്തെന്നാണോ നിഷ്പദ്ധം വിചാരിക്കുന്നതും?”

ഇതിനു ശക്തിപ്പെട്ടു് മര്പട്ടിരെയാണും പറഞ്ഞില്ല. ബൈലെകൾ:—അല്ല, അവർ ചാടിയിരിക്കുമെങ്കിൽ അധികാർഡ് നെഞ്ചുവരുത്തു എന്നോ ആയുധം തന്നുള്ളിരിക്കുന്ന എന്ന കണായിരിക്കാം. അവളുണ്ടോ അജ്ഞനു ചെയ്തെങ്കിൽ അടുത്തപട്ടി അവർ അവിടെന്നിന്നു നിലവിളിക്കുന്നതായിരുന്നു. ആ ആയുധത്തിന്റെ വരവു് എങ്ങനെന്നായിരിക്കും എന്നു് അവർ തിരിത്തു് നോക്കുമായിരുന്നു. അധികാർഡ് ശരീരത്തിലേരുയ്ക്കു് കാണിത്തെവർ ശ്രദ്ധയോടെ പറിശ്രൂയിക്കുമായിരുന്നു. ഇവിടെ അജ്ഞനെന്നെന്നുമല്ല. നോക്കിൽ അവർ അധികാർഡുണ്ടെന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അജ്ഞൻ ചാടിപ്പോകുന്നോടു അധികാർഡുണ്ടു്. അവർ, അജ്ഞനു അധികാർഡുണ്ടു് ചതുതായിക്കാണില്ലെങ്കിൽ അവർ ആയുധമൊന്നും വലിച്ചറിയുന്നതിരിക്കാണു് ഇടയില്ല. അജ്ഞനെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്ടുമീക്കേണ്ടതും?”

“അടുട്ട; ഒരകാലും ചെയ്യാം. നമ്മക്കു സ്കൂളുക്കുമാനേജർ ബൈലെപ്പാനു ഉടൻതന്നെ ചെന്നാനുകാംബലെന്നാം അധികാർഡുണ്ടുണ്ടും ഇന്നുംലഭിച്ചതാണു താമസിക്കുന്നതെന്നു എന്നോടു

പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അധികാർ ഉറങ്കിയിരിക്കുമോ എന്നവിനെതുകട. എന്നായാലും ഉടൻതന്നെ അധികാർ. അല്ലോ ചിലതു് ചോദിച്ചുവിയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അധികാർ താഴാം അതഭൂമായി ശിതികണ്ണുണ്ട് അടിഭേദത്തിയതെന്നു പറയുന്നു. അധികാർക്കു് ആ ഭാഗവതരോടു് അന്തരവള്ളരെ സ്വംകാണാനും ഇടയില്ല. അധികാർ അടിഭേദത്തിയപ്പോൾ ശിതികണ്ണുണ്ട് മോഹാലസ്യപ്പെട്ടിരിക്കും. ബലഭദ്രന്നും ഒക്കവരും കൂടിയോ കൊരയോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റു സാക്ഷികൾ അവിടെ ചെന്നുചേരുമെന്നുതന്നെ അധികാർ അതു പ്രയോഗിച്ചുണ്ടോ അതുഡിവും വലിച്ചുവിക്കാം കടന്നിരിക്കാം. എന്നെന്ന ആദ്ധ്യാത്മാലയ, തു എന്തി വിവരം അറിയിക്കിംമെന്നുതന്നെ ആ കത്തിയെ അധികാർ മരുദാജാനും സൂക്ഷിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതു് വെറും ഒരു ഉഥമംമാത്രമാണോ.

ശക്രദിവ്യു്:—അഭേദ; നമുക്കു് സ്വായക്കായി സംശയിക്കു പ്പെടാവുന്ന ഒരു രൂപം—

ബബലൈക്കൻ:—എന്നില്ല. ഇനിയൊരാംകുടിടയിണ്ടു്. ആ പത്രിപ്പോർട്ടടർപ്പുനിലെല്ലോ? ശ്രീ. അവനും ഇം ചാടിപ്പോാഡ സേതുമാധവിയുംതമ്മിൽ പരിചയ തനിലും പ്രണയത്തിലും ആണോ. അവൻ ബാല്യ കാലംതൊടു നന്നിച്ചുവള്ളംവരും വലിയ ഇഷ്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞതുകൂടിയവരും ആണോ. അവനു് ഇം ഭാഗവതരോടു് വലിച്ച വെറുപ്പാണെന്നു കാണ്റും അവന്നും വത്തമാനത്തിൽനിന്നു വെളിവായിട്ടുമണ്ണു്. ആട്ടു, ബലഭദ്രന്നും ചേരുപ്പുക്കാരനേയും നമുക്കു കാഴ്ചാണെന്നതായിരിക്കുന്നു കാണാനുമണ്ണു ഉണ്ടു് മരായും കാണാതെത്തന്നു ഇം ചെറുപ്പുക്കാരനേയും കൂടാണും ശിതികണ്ണുണ്ടോ കൂടി മരിവേല്ലിച്ചു് മരഞ്ഞ കഴക എന്ന കാണ്റും അതുവള്ളരെ സാല്പുമല്ല

പാട്ടുകളേറ്റിനടത്തപ്പെട്ട നാടകഗാലയിൽനിന്ന് അധികം മുരഖല്ലായിരുന്നു, ബലഭദ്രൻറെ വസതി. അവിടെ സ്നേഹിതന്മാർ ഫൈവാം എത്തി അശാർ ആ ചെറുഭേദനത്തിലെ പ്രധാനഹാളിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അനേകം കമ്മനേകം നടന്നായഛടയം നടക്കളുടെയും ഭാഗവതർമായ ദേവയും പട്ടണം ചുവരിമേരു അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാളാ യിരുന്നു അണ്ടു.

ബലഭദ്രൻ ഉറങ്ങാൻകിടന്നതെയുള്ളി. ഉള്ളശിച്ചിരി ക്കാതെ രണ്ടാള്ളകൾ അടഞ്ഞതു വന്നു. ശ്രൂപ്പുഞ്ചയിററുള്ളീ വിഞ്ചസ്സുള്ളിൽ ബലഭദ്രകന്നുകുട്ടകാരൻ ശക്രംഭവുമാണെന്നു ആതിഥമാരു മനസ്സിലായപ്പോൾ അയാൾ എഴുനേരും അതിമിക്കളെ സ്വീകരിച്ചു താൽക്കണ്ണം ലാലുഭക്കണ്ണ പാനീയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. അതിമിക്കൾ സന്ദേശം ഷത്രുവാട കാഫിക്കാക്കിപ്പിന്തു. ബലഭദ്രകൻ ചോദിക്ക യാണോ:—

“മി: ഭദ്രൻ, ഇന്നത്തെ ആ പാട്ടുകളേറ്റിക്ക്” എത്തരു ന്നതിനാമുന്നു. “എത്തു ശിതിക്കണ്ണൻഭാഗവതരെ നിഃഭാരകരിയാമായിരുന്നോ?”

ഭദ്രൻ:— അറിയാമായിരുന്നോ എന്നോ? തെങ്ങജൂനിച്ചു മലബാർ, കൊച്ചി, കോയമ്പത്തുകൂർ മുതലായ സ്ഥല ആളിൽ സബ്ബരിച്ചിട്ടണ്ണോ.

ബലഭദ്രകൻ:— ഓഫോ, ശരി. അയാളുമായുള്ള പരിചയ തിരി, എത്തുതാൽത്തിരിപ്പെട്ടവന്നാണു് അയാൾ എന്ന നിഃഭാരകൾ” തോന്തിയിട്ടണ്ടെല്ലാ.

ഭദ്രൻ.— ഹിലച്ചില ഗ്രണാംഡണ്ടുള്ളി ഒരു ചുഞ്ചുമുഖംപോലെയാണു് അയാളുന്നപ്പറയാം. ഒരുബാഗവതർ എന്ന നിലയിൽ അയാളു ആരും അഞ്ചിന്നന്തിക്കും. എന്നാൽ അയാളുടെ സ്വപ്നവം. അയാൾ വലിച്ചെന്നാരുഹിഷാ

രിക്കും ന്തുറൻം സപാത്മപരൻം ആരംഭം. അധ്യാത്മ ഒരു മനസ്ത്രായിത്തന്നെങ്കണ്ണതാണോ എന്ന ഫംഡേ മുഖം. വേണംമെക്കിൽ, അധ്യാർഥ ഒരു സംഗ്രഹിതപ്പെട്ടിയാണെന്ന പറയാം.

ബലേലകൾ:— ആ സ്ഥിതിക്കു് അധ്യാർഥക്കു് അനവധി ശരുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടല്ലോ.

ഭദ്രൻ:— ശരുക്കളോ? അനവധി. നീരവധി. എന്നാൽ ഞാനിഃഭാഗന പറയുന്നതുകൊണ്ടു് എനിക്കു ചാള്ളുടു് വല്ല ശരുതയ്ക്കാംഭന്നുകണ്ണതെ. വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കുയാർക്കുയുള്ളിട്ടുള്ളതാക്കു വലിയ നനക്ക ഇംബു്. എന്നർ ഇവിടെതെ മാനേജേഞ്ചോഗം പോലും ഭാഗവതർമ്മിതിക്കുന്നുണ്ടു് പ്രശ്നകതാല്പു ത്രാതാലുണ്ടു് കിട്ടിയതു്. അഭ്യേഷത്തിന്നു് കമകഴിഞ്ഞതില്ലോ? എനിക്കാണിനി ഉപദേശം. പുന്ന ഇവിടെനിന്നു മാറ്റുന്നമുണ്ടോ കമ്മിററി കാം കരക്കുന്നതു്. ഭാഗവതർമ്മിതിക്കുന്നു്, രണ്ടു യാളിംബു് എന്നു മാറ്റാതിരിക്കാൻ കൗതുവലിയ സഹായം വരുകോണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇനി എന്നർ സ്ഥിതി എന്നാണെന്നു എനിക്കുതന്നെ വലിയ ഒരു മുഖം.

എന്നാൽ മാനേജേഞ്ചെ ഈ ദയപ്പൂട്ടാ റിലാച്ചും കേട്ടവുകുംലും ബലേലകൾ കൊലപാതകപരിഥിസ്ഥിതി കുള്ളുററി മുട്ടുകൾ എന്നുകുംലും അഭിവാനാണല്ലോ എന്തിക്കിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ആ പാട്ടക്കുള്ളവിനുകളും നിയുക്തിചുതു്, ഭാഗവതർമ്മിതിക്കുന്നുണ്ടു് കുഞ്ഞുത്തിയുടെ പാട്ടക്കുള്ളവിനുക്കും നാട്ടാട്ടക്കു് വേണു പറന്നും കൊടുത്തതു് മറുമായ സംഗതികൾ എപ്പോൾ ആഗതന്നു ചോദിച്ചുമനസ്സിലാക്കി.

ശ്രീ:—ആട്ടേ, ഈ സേതുമാധവി അരബ്ദത്രു് എത്രനു തിന്മുന്പ് എന്നോച്ചില സെപ്പറേഷൻകൾ അവർ കൂടു നേരാട്ടകയുണ്ടായി എന്ന ചിലർ പറഞ്ഞു തൊൻ അറിഞ്ഞു. ശ്രീ എന്ന പേരായ ഒരു ചെറു പ്ലകാർഡ്, ഒരു പത്രിപ്പുംട്ടു് ഇവളുടെ ഒരു പരി ചിത്രോ കാഴുകുന്ന ആശു്. അവൻ എത്രവിധ തിലോ —പത്രിപ്പുംട്ടുണ്ടോ? — അണിയരുയിൽ എന്തി. എന്നോകാണ്ടും രഹസ്യമായി അവ ഹോട്ടമന്ത്രിച്ചു. ഇതുകേട്ട യുവതി എന്നോ ഭയത്തിനും സംഭേദത്തിനും പാതുമായി. അവളുടെ മനസ്സിൽ എന്നോ വലുതായെങ്കിൽ കലക്കംതട്ടി.

ബബലുകൻ:— ഇങ്ങനെ ഒരു എന്തി അവളോടു വരുത്താനും പറഞ്ഞു കണ്ട ആരോഗ്യിലും ഉണ്ടാ?

ശ്രീ:— ഉണ്ടു്.

ബബലുകൻ:— അയാളു നേര കാണുന്ന പണിയെന്നോ? അയാളോടു് എന്നിക്കു ചിലതു് ചൊലിക്കേണ്ടിയിരി കിന്നു.

ശ്രീ:— പൊതിക്കാമല്ലോ. അതിലേയുള്ളവേണ്ട എപ്പും ചെയ്യാം.

ഈതോട്ടുടർന്നു സേതുമാധവി രേഖിക്കിനും അണിയര യിലയുള്ളക്കന്നതും, തുടന്റെ ശിതികൾനും മായി കലഹിച്ചതും അവർ ചെന്തുന്നു് അണിയരവിട്ടുപോയതും ആയ സംഭവ ആരം ആസക്കപം മാനേജർ വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണു്.

അവർ തൊൻ കേട്ടകൊണ്ടിരിക്കുവോ ഇങ്ങനെ ബൗദ്ധി വായിപ്പിറഞ്ഞുവുന്ന പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ തുടന്റെ. അവർ പറഞ്ഞതുല്ലോ? ആ ഓഗവത്ര അവരു വിട്ടയുണ്ടായാ തന്ത്രക്ഷണം, അവർ എന്നൊൻ ചെയ്യാൻപോക്കന്നതെന്നു് അവർക്കുതന്ന അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്ന എന്നാണു് അയാൾ

ബോട്ട് അവർക്ക്" അതികരിന്നമായ വെറപ്പാണ്ടോനിയ തന്ന കാര്യം സ്പൃഷ്ടം.

കൊലപാതകക്കാർത്തപ്പറി കുലക്കഷ്മായി വിണ്ണം ബലഭകൾ മോച്ചിച്ചെത്തു. ഈ ചോച്ചകളുടെ സ്വപ്നാവമനസ്സിൽ "സേതുമാധവിതനെ ഭാഗവതരക്കത്തി മരിച്ചിട്ടശേഷം ദാടികളുകയാണെന്നായതെന്നു" അഭ്രേക്ഷം വിശ്വസിക്കുന്നതായിരുന്നുണ്ടി. അഥാൾ മരി ഞൈവിണ്ണപ്പോരം യുവതി അടക്കത്തിലായിരുന്നു. മാനേജർ അടക്കത്തത്തും മുമ്പുതന്നെ ശിതിക്കുന്നുന്നു ജീവൻ ശരീര തെരുവേപ്പട്ടിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ ഒരു സംശയം അവ ശേഷിച്ചു. അവളുടെ കൈവശം വല്ല ആരുധ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നോ? അക്കാർത്തും സംശയാസ്പദംപോലുമല്ല. ഒരു സാധാരണചെറുപ്പക്കാരി; അവരം ഒരു പാട്ടക്കച്ചേരിയിൽ ഗായികയായിരുത്തിയതാണു്. അവളുടെ രക്ഷകർത്താവായ ഭാഗവതരക്കുമാനിച്ചു്. കുടാതെ, ഈജീവൻ ഏതെങ്കിലും രഹായ്യം കൈവശമുണ്ടായിരുന്നുകിൽ ഭാഗവതരക്കായുള്ള കലഹമസന്ദർഭത്തിൽ അവരം അതെടക്കാൻ അയാളു തെളിപ്പെട്ടതുമായിരുന്നില്ലോ? ഈജീവന്റെയും ഹിന്ദിക്കണ്ണവാരം ഉള്ളശം, സൗകര്യം, ആരുധ്യം എന്നിവയിൽ ആരുധ്യമെന്നതു് കൊലപാതകത്തിനു് അവരും വേണ്ട ഉപകരണമായി അവളുടെ കൈവരേതേ ഇല്ലായിരുന്നവല്ലോ.

“പ്രക്ഷ ഭാഗവതർഗ്ഗിതിക്കുന്നും സ്വപ്നക്ക് ഉള്ള ശിച്ച ഏതെങ്കിലും പേന്നാക്കണ്ടി കൊണ്ണുനടന്നവെന്നും അതുതനെ മാധവി പിടിച്ചെത്തുത്തു മുന്തോഗിച്ചു എന്നും വന്നുകൂടും?” എന്നും ഒന്നും ശക്കംമേഘം “എത്തപ്പു വിച്ചു.

ബലഭകൾ:—“അഞ്ജീവൻ അയാളിൽനിന്നു ഒരു കത്തിപാടിച്ചെത്തുക്കണ്ണം കുറേ ബലപ്പുയോഗം ആരുധ്യം

മില്ലോ? അതിവിഭാഗ നടന്നിട്ടുള്ളതായി സാക്ഷികളിൽ
ആര്യംതന്നെ പറയുന്നില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ മാനേജ്
ക്സിയാമല്ലോ അവർത്തമായി വല്ല അട്ടപ്പിടിത്തവും
നടന്നോ?

മാനേജ്:—മഹയും, ഇപ്പു. എന്നാൻ എത്താനും മണിക്രൂറിനു
മാത്രം മുമ്പു കണക്കെല്ലോ? അവർം ബാധകരായിരുന്നു.
പുരുക്കേ ആ ഭാഗവത്തും. അധ്യാർഹ പൊതുസ്ഥാനത്തി
യഥാശാഖ. അവർ ഒരു നിലവിലുണ്ടെന്നു പൊതുസ്ഥാന
നിന്നും. അധ്യാർഹ അവളുടെ അട്ടവത്തെത്തി ഒക്കക്ക്
കുടഞ്ചപിടിച്ചു. അവർ കൈകൾ തട്ടിയിട്ടു
അരാധാർഹക്കാരരാജാവും. അധ്യാർഹ താഴേപ്പുതിക്കുന്നു,
അവർം ബാധനും. ഇതുയുമാശാഖ. അവിഭാഗ നട
ന്നതും.

ബലലേഡ്:—ഈ ഗ്രാമത്തിനിടയ്ക്ക് അവർ ഒക്കവൊക്കുക
യുണ്ടായോ? അട്ടവേദപ്പിക്കണമട്ടിൽ കൈവിശി
കാണ്ടുകയുണ്ടായോ?

മാനേജ്:—(അപ്പുമാശാഖ. അപ്പേരുച്ചിത്രമേഷം) മഹയും;
ഇപ്പു. അവർം റബ്ബേക്കെല്ലും പ്രയോഗിച്ചു അധ്യാർഹ
തജ്ഞിയതായിരുന്നു.

ബലലേഡ്:—എന്നാൽ ഒരു ക്രൈസ്തവിക്കത്തക്കവിയത്തിൽ
അവർ കൈയെന്നു പോകിയിരിക്കും.

മാനേജ്:—ഈപ്പുമാശാഖ; അവർ കൈവൊക്കുകയേ ഉണ്ടാ
യില്ല. എക്കുംഞ്ഞു അധ്യാർഹ നാശവരുതു പതിക്ക
തക്കവിയത്തിൽ അവർ കൈവൊക്കുകയേ ഉള്ളതും.

ഇതുകേട്ടു് ആ യുവതിയില്ല ഭാഗവതരെ കൊലപ്പെട്ടു്
നാഡിയും എന്ന ബലലേക്കും നിശ്ചയിച്ചു്.

“അവർ അജ്ഞനെ ആ അവസരത്തിൽ ഓഹവത അട നൊണ്ടുത്തു” കത്തിയോ കറാരയോ കത്തിയിരക്കാൻ ശക്തയായിട്ടില്ല” എന്ന ബലാലകൾ കുട്ടകാരനോട് പറ തെറ്റു. അജ്ഞനെ ഒരു തൃപ്യം സാധിക്ഷകയില്ല എന്നതിനും ബലാലകൾ വത്രപോയ ഓഹവതയേങ്കും ശക്രഭേദവും യുവതിയുടെയും നിലയിൽ ഒരു അഭിനയവും നടത്തി. നോക്കാ.

അനന്തരം അവൻ മുവരുമായി കൊലപ്പാതകം നട നന്ദമലത്രു എന്തി. അവിടെ നേരത്തെ ഉണ്ണായിരുന്ന സാക്ഷികളെയല്ലാം മാനേജർ അഖിട വരുത്തി അവൻ ചൗരായത്തെ മുന്പുപറഞ്ഞതിട്ടണായിരുന്നതും അവൻതിന്റെ തെയ്യം. ചെറിയ ബലാലകൾ ഇജ്ഞനെ തീച്ചുപ്പുട്ടി, സ്നേഹിതനോടുപറയുന്നു:—

“ഈല്ല, ആ യുവതിയല്ല കൊലപ്പാതകക്കാരി. എന്നതു ആ നിലയിൽ അവരുക്കും, നിവർമ്മിക്കാൻ സാധിക്ഷമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കും, സ്നേഹിതാ! വള്ളരക്കഴിപ്പുമിച്ചിള്ള ഒരു അഴ്യം നാം വിശദമാക്കണമായിരിക്കുന്നു. ആരാണു ശിതിക്കുന്നുണ്ട് കിശോവത്തെ കൊലപ്പുട്ടത്തിയതും? എജ്ഞനെയാണോ? ആ കൊലപ്പാതകം നടന്നതും?”

അരബ്ല്യാധം നി.

രിതികണ്ണൻഭാഗവതരെ അതുകൊന്ന എഴുപ്പെന്ന കൊന്ന എന്ന പ്രയോഗമാണ് എങ്ങനെന്നേയാ അതുകെട്ട്. സേതു മാധ്യവി എന്ന, കൊലപാതകക്കാരിയായി സംശയിക്കു പ്പെട്ട അ യുവതി എവിടെയാണോ എന്നതായിരുന്നു, ബലേലകൻ തുടങ്ങിയ പോലീസുമെധ്യാവികൾ, അനന്തരം, അറിവാം അതുകുമിച്ചുള്ളൂ.

അവബൈ കണ്ണപിടിക്കാൻ തീരെ വിഷമമില്ല എന്ന അ പോലീസുകാർ കയ്യതി. അവർ ദയസംമേഖമാണ് കൊണ്ണു് വിരുദ്ധഭാട്ടകയായിരുന്ന എന്നം അതിനാൽ എത്രയോ അതുകുമാണ് അവബൈ കണ്ണപിടിരിക്കാൻ ഇടയ്ക്കു് എന്നമായിരുന്നു, അവരുടെ പ്രത്യാശ എന്നാൽ രിതി കണ്ണനമായി ശഞ്ചയിലും പട്ടിത്തത്തിലും എപ്പോറ്റിരുന്ന അവർ ലാടുന്നതായി പലതും കണ്ണ എങ്കിലും ഇതു ലാടു എവിടെവച്ചു അവസാനിച്ചുവന്നോ അതിന്മേം, അവർ എവിടെയാണോ അനന്തരതെ രാത്രികഴിച്ചുകൂട്ടിയ തെന്നോ അതുകുമേ അറിവാം സാധിച്ചില്ല. അവബൈ അനന്തരതെ പകർപ്പോലതെന്ന നിലാവേറിയ രാത്രിയിൽ അതുകുമേ കാണുകയുണ്ടായില്ലതേ പ്രധാനവീംമികളു്, ഇടരോധുകളു്, ചെറുതരം ഇടവഴികളു് അനേപ്പഹണക്കാ ഒട പ്രദേശക്കുലയുള്ളു് വിഷമമായി എങ്കിലും സേതു മാധ്യവിയൈക്കാണുക അവക്കാക്കിംതനെന്ന സാധിച്ചില്ല. ശിതികണ്ണൻ ഭാഗവതരുടെ ഭവനം, പത്രരിപ്പോർട്ടർ ശാരി യുടെ വസതി, അവളുടെ അക്കന്ന പഴയവുണ്ടുക്കളുടെ മുഹ ഔദ്യം എന്നിവയിലെല്ലാണും അ യുവതി ഉണ്ടാ എന്ന അനേപ്പഹണം വളരെ ശക്തിമത്തായിരുന്നു. അനേപ്പഹണക്കാരെല്ലാം ക്ഷേപാലെ വിഫലതുമരം ലജ്ജിത്തമായി

താരിച്ചേത്തി. “ആ പാട്ടകാരിക്കാലപാതകിപ്പെട്ടും ഇം ഭ്രഹ്മാകർത്താവും ഇല്ല. എവിടെ കടന്നവോ!” എന്ന തങ്ങളിടെ നിരായ വെള്ളിപ്പെട്ടതിയതേ ഉള്ളി.

കറവാനേപ്പണംളിൽ പ്രത്യേകം ആപ്പെട്ടന പോ ലിസ്സുവക്കപ്പിൻറെ മേധാവി, ചിത്തരജിൽ എന്ന ഉദ്യോഗമിൽ ഇം കേസ്സുസംബന്ധിച്ചു് ബബാലകനെ ഇങ്ങനെ അറിക്കിച്ചു്.—“എല്ലായിടത്തും അനേപ്പണം നടത്തുവാൻ പ്രത്യേക അള്ളക്കളെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭയസംഭേദം ഏറ്റനിമിത്തം ചാടിപ്പോയ ഒരു യുവതി തീർ്യ്യായും ആത്മഹത്യചെയ്തിരിക്കാനീടയില്ല.” ഇതുകേടു ബബലകൾ പറഞ്ഞു—“പാരിർ്യ്യായും എന്നെന്നു അഭിപ്രായവും ഇതുനെന്ന യാണു്. സാക്ഷികൾ സുചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഇം കൊലപാതകം നടത്തിയതിനശേഷമല്ല എങ്ങോട്ടൊക്കെപ്പോയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അവരും എവിടെയാണു് കടന്നിരിക്കാവുന്നതു്?”

ഈ ചോല്പത്തിന്തക്കെ സമാധാനം പറവാൻ സാധിക്കുന്ന ആ എക്കമരംശും നേരും പ്രഭാതമാകാറായതോടെ സ്വഭവന്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. അയാൾ കാരിനെ സുക്ഷിപ്പുസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോകി ഭുമാകിയശേഷം ലഘുക്കുണം കഴിത്തു് വസ്തുങ്ങളാമാറി പോലീസു് സുപ്രഭാതിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തി. ആ യുവാവിനെ കണ്ടെ ചിത്തരജിൽ പറയുന്നു—

“ഓമോ! മി: ശരീ. വളം സന്ദേഹം. നിങ്ങൾ ഇന്നുബെലരാത്രി നാം തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞശേഷം എവിടെയായിരുന്നു മേ? നിങ്ങളെ ഇതിനിടയ്ക്കു് നന്ന കാണും എങ്ങും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൂടിയുണ്ടു്

ശരീയുടെ മുഖം ഭയപറവ്വുമുണ്ടായി. അയാൾ പറഞ്ഞു—“ശോനാഞ്ചേനെ നടക്കുകയായിരുന്നു. പോലീസുിനു

മാത്രമല്ല, പൊതുസംഭവങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് അനേന്പച്ചൻ അഡി. പത്രക്കാക്കിം വില അനേന്പച്ചൻ അഡി. നിഃഷ്ടയി ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ഞാൻ ഉറക്കമെഴുച്ചുതന്നെ ചുറവി തിരിച്ചുകയായിരുന്നു. എന്നു കേസുസംബന്ധിച്ചു എന്നെ അസെ രഥവയ്ക്കാമെന്നോ മറ്റൊരു ഉണ്ടാ?

സുപ്രജ്ഞ:—നിഃബന്ധിട വാക്കുകൾ സുകൾച്ചിച്ചു പ്രയോ ഗിക്കണംവയാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അപ്പാത്മപക്ഷം അവ ഗണവുമെന്തു പല ഉപദ്രവങ്ങൾക്കിം കാരണമാകും. നിഃബന്ധിട അംബേനെ നടക്കികയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞി ല്ലേ? ഇന്നന്മലജൈലോക്കയാണു് പോയിരുന്നതു് എന്നു തെളിവിട്ടുണ്ട് നാധികനു സ്ഥലജൈലിൽമാത്രമേ എന്നതാവു എന്നാൽ മുന്നറിവു നിഃബന്ധിട കാലുകൾക്കിം നൽകണാം.

ശ്രീ:—പക്ഷേ അംബേന മുള്ളി തെളിവാക്കിടക്കാനും അതു സന്നദ്ധതയുടെ ആവശ്യംഇല്ലെങ്കിലോ? ആത്തു്; ഇം കേസ്റ്റില പ്രധാനപ്രതിയൈ ആ സേതുമായ വിശ്വ ഇവിട്ടാത്ത ചുമതലയിൽ അനേന്പച്ചിച്ചുവോ?

സുപ്രജ്ഞ:—അവശേഷപ്പറി വേണ്ട അനേന്പച്ചൻങ്ങളും പും നടത്തി; കണ്ണിട്ടില്ല. അതിനാലുണ്ടു് “നിഃബന്ധി വയാനു കാണണമെന്നാലുമിച്ചതു്”. എന്നു അവശേ യേംബാൻ നിഃബന്ധി കാണുകയുണ്ടാംയും?

ശ്രീ:—ഞാനെന്നായപക്ഷേ കണ്ണിടനാലും പ്രകാരമായ പോലീസ്റ്റുക്കസിൽ നന്നമാലോചിക്കാതെ എന്നതു കിലും കാനനകയറി സമ്മതിക്കുമോ? പോരാളിൽ അവരു സ്പർശിക്കാനുകൂലും ചെയ്യാത്ത ഒരു കഠിനതിനും അവശേ കുഴക്കിൽ കയറിറാൻ ഞാൻ പ്രധാനകാരണക്കാരാണു് ആകമോ? അമ്പവാ അവ കുണ്ടു് ആ ദേഹത്തും ചെയ്തുതെങ്കിൽ അവരി

കൊയെ സ്വപ്നമുദ്രയാണ് കൊട്ടക്കേണിൽത്തു്. ആ മറ്റ് ഷ്ട്രെപ്പം തൊട്ടെതരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശിതികണ്ണൻഞാന് വത്സൾ ഇതും യോജിത്തനേന്നയായിരുന്നു. അധികാർഡം മഹാഭാഷ്യാന്നായിരുന്നു. ഒരു പാബപ്പുട്ട് ചൈത്രണിനെ അപാരമാരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവരെ ജയിലിൽ പാപ്പിക്കംബവ്വീണും ബന്ധനത്തിലാക്കിയ ഭാഷൻ. അധികാർഡം അവർഡാ കൊന്നിട്ടബന്ധകിൽത്തനേന്ന അതു് സ്വപരക്ഷ ഉള്ളതിച്ചുമാത്രമാണു്?"

സുപ്രണ്ണു്:— ഓട്ടഹാ, അപ്പോൾ അവർഡാ അധികാർഡം കൊന്നിരിക്കുമെന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ കയ്യതുന്നു?

ശ്രീ:— ചെയ്യു്, ദയാനോഡംതന്നെ കയ്യതുന്നില്ല. കയ്യേൽ ണിതു് നിങ്ങലെള്ളാക്കയെല്ലോ? തൊൻ പാക്കു, ശിതിക സ്നേഹിൻ പ്രാണമാനിവയ്ക്കുത്തിയ ഒരുവന്നായിരിക്കാം. അങ്ങനെന്നായിരിക്കാം നിങ്ങലെള്ളാക്കു സംശയിക്കുന്നതു്. അതേ; അങ്ങനെന്നായാബന്ധകിൽ അതും എന്നിക്കുകയും യാമ്പുതനെന്നു. ആ കൊലപപാതകം, തൊൻ, അമ്പവാ ഒസ്ത്രമാധ്യവി, രാജിവലാരാളായിരിക്കാം നടത്തിയതു് എന്ന തെളിയിക്കേണിക്കവരാണെല്ലോ പോലീസ്സുമേധ്യാവികൾ. അങ്ങനെന്നായാക്കുവോൾ യഥാത്മകകൊലപപാതകക്കാർ— നിങ്ങൾപാതനെന്നാണു്.

അതിങ്കന്ന ഈ വർത്തമാനം ആ പോലീസ്സുല്ലോറ ന്യൂനെന്ന വല്ലാതോന്നു ചൊടിപ്പിച്ചു. അല്ലെമ്മും പറഞ്ഞു:—

ഡോ, ശ്രീ, നിന്നെന്ന എന്നിക്കു നിന്നെൻ്റെ കട്ടിക്കാലം തൊട്ടേ അറിയാം. എററപ്പുറയാതെ. നിന്നെൻ്റെ ഉള്ളിലുള്ളതും തെങ്ങാടംകഴു് മനസ്സിലായി. നീ ഈ ചപ്പു"കാച്ചിക ലോക്കു അടിക്കണ്ണതുകൊണ്ടു് ആക്ഷം ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ശ്രീ:— എന്ന അറബിന്റുവെയ്യിരിക്കയെല്ലോ.

സുപ്രശ്നം:— മഹയും, ദന്തം ചെയ്യുന്നില്ല.

ശരീരം:— അങ്ങനെന്നയാണെങ്കിൽ നമ്മുാണ്.

സുപ്രശ്നിക്കർ ആപ്പീസ്റ്റുവിട്ടു നടയിലിറങ്കിയപ്പോൾ അല്ലെങ്കിലും മുരത്തായി കാറിൽ ഒരു മനഷ്യനിരിക്കുന്നു. ആ ആർഡ് “ഹോ മി: ശരീരി” എന്ന സംഖ്യാധനയോടെ കാര്യം മനമായി ബന്ധിച്ചു ശരീരയുടെ അട്ടത്തെത്തി “മി: ശരീരി നിൽക്കണം ഒരു വാക്ക് ചോദിച്ചുകൊള്ളുക്കേ; ഒരു രഹസ്യകാര്യം. നിങ്ങൾ ആ സേതുമാധവിയുമായി ധാരാളം പരിവയമുള്ള ആളുണ്ടോ?” എന്ന ചോദിച്ചു.

ശരീരം:— നിങ്ങളോ? നിങ്ങൾ അവരെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാൻ നടക്കുന്ന വ്യാധനോ?

അനുഗതി:— നേരേമറിച്ചുമാത്രമാണോ. സാക്ഷിമൊഴിക്കാൻ എത്തുവിധമല്ലോകായിരുന്നാലും, ആ തങ്കി നിരപ്പ രാധിചെന്നാണോ എൻ്റെ വിശ്വാസം. ബന്ധുഷ്യലായ കറാനേപ്പോകൾ എന്ന നിലയിൽ ഇത്തരം കേസ്സു കളിലെ സത്രുസ്ഥിതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുക എന്ന താണോ എന്നുപ്പോലുള്ളതുവരുടെ കര്ത്തവ്യം.

ശരീരം:— അതു സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങളെല്ലാനെ കയറ്റി?

ബലഭക്കൻ:— എല്ലാതെള്ളിവുകളും ആ സ്കീഞ്ചറ്റിലോ യിട്ടില്ല.

ഇങ്ങനെ ബലഭക്കൻ പ്രസ്താവിക്കാൻ കാരണമില്ലാത്തില്ല. ആ ഏറ്റവുംകാരൻറെ വാക്കുകളിൽനിന്നും പെരുമാറണതിൽനിന്നും ചില കാഞ്ഞങ്ങളുംകൈ നാംശ്രദ്ധിക്കാനാണെന്നുണ്ടു. ആ വാക്കുകളും നടപടികളും ആസ്പദമാക്കിനോക്കുവാൻ അവനെപ്പോലുള്ളതുവരാണും ഇത്തരം ഫോറ്മുലുങ്ങാൻ നടത്തുവാൻ ഇടയുള്ളതെന്നും ധാരാള

മായി ഉണ്ടാക്കാം. അതനെന്നില്ലെങ്കിൽ ബലേകൾ പറയുന്നു:—

“ശ്രീകാർത്തിൽ നിങ്ങളെടുന്നവായം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

ശ്രീ:—നിങ്ങളെന്നു ഇപ്പുറയുന്നതു? ഒരു പാവച്ചുട്ടേപില്ലിനെ തുക്കമരത്തിലേറാൻ ആവശ്യം സഹായം വേണമെന്നോ? എന്നിക്കേതെന്നു അപത്രജാക്കാൻ താൻ സഹായിക്കണമെന്നോ? ആ കൊലപാതകം നടന്നുമയ്ക്കുന്നു. താനാവിടെ അട്ടത്തില്ലായിരുന്നു എന്ന തെളിയിക്കാൻ കൗമില്ല.

ബലേകൾ:—ആ കൊലപാതകംനടന്നുമയം നിങ്ങൾ അവിടെങ്കും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഒരു സാക്ഷിയും പറയുന്നില്ല.

ശ്രീ:—അതേ; ആ സേതുമാധവിമാത്രമല്ലാതെ മറ്റരാജുക്കും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ പറയുന്ന, അവളും ആ കൂദാശ ചെയ്യുന്നതോ? അതു നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി? ആരു താനുഞ്ഞെന്നു ഒരു കൊലപാതകം നടത്തിയില്ല എന്നു കണ്ണത്തേല്ല, യുക്തം?

ബലേകൾ:—അതേ) ചില കൊലപാതകങ്ങളുടെ സ്വന്തം വം അംഗങ്ങനുണ്ട്. ആരു ചെയ്യുന്നതോ, എവിടെ വച്ചുചെയ്യുന്നതോ ഒരു നിശ്ചയവുമില്ലാത്തവ. എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ വളരെ ലഭ്യവിൽ തെളിയുന്നു. ആലട്ടു; അംഗത്രയ്മാകട്ടു; കയറുകകാറിൽ. നിങ്ങളും താൻ വിട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയിവിടാം.

ആരു തന്റെ കഷണം ശ്രീ സ്വർക്കരിച്ചു. ശക്രദേവം ബലേകൾനും ശ്രീയമായി അവശ്യം വിട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഇൻസ്റ്റുക്യൂട്ടിന്റെ ബലേകൾ ആളുമായി വോദിക്കുന്നു:—

“അത്രേട്, മി: ശ്രീ, ഇന്നലെ ഈ കൊലപാതകം നടന്നതായി പറയപ്പെട്ടുന്ന സമയത്തിനാശേഷം നിങ്ങൾ അവരെ കാണാകയുണ്ടായോ? ” അതിപ്രധാനമായ ഒരു ചോദ്യമാണ് “വബലെക്കനിൽക്കിനും പുറപ്പെട്ടതു്. അതിലേയ്ക്കിളിഉത്തരം ധാരതായസനക്കൻ്റെ താമസവുംകൂടാതെ അതാ കൊടുക്കണം:—

“ഈലു്.” “അതാണല്ലോ എനിക്കിത്രപരിഭ്രമത്തിനു കാര്യം. താൻ അവരെക്കാത്തു് എത്രനേരം നിന്നുവെന്നോ? അവർ എന്നെങ്കിലും സഹായം അല്ലത്തും ഇച്ചൻ്റെ അട്ടത്തു വന്നചേരുമെന്നു് താൻ കയ്തി. എന്നാൽ അവർ തിരിഞ്ഞെല്ലു. എൻ്റെ കുട്ടകെട്ടിൽക്കിനു് അവരെ വേർപ്പിരിച്ചുകൊണ്ടപോയതു്” ഓഗ്രഹത്തിനിക്കുന്നായിരുന്നു. എനിക്ക തോന്നുനു, മരണത്തിനാശേഷവും അധികം ഒരട അടിമയായിത്തന്നെനകഴിയുവാൻ അവർ പോയതായിരിക്കാം. അംഗീപ്പോരി ചെണ്ടുകിടാവും മറുമല്ലപ്പോം ശിതിക്കുന്നും അധിനന്തരയിൽപ്പെട്ടത്തിയ ഒരു സ്ഥിരപ്പേ; അവരും? അവരെ അധികം കൊന്നിരിക്കുമെന്നാണു് എനിക്ക തോന്നുന്നതു്. അധികം അവർ കൊന്നതല്ലോ പരമാത്മം.”

ഈ വിചിത്രമായ പ്രസ്താവനകെട്ട രണ്ട് കുറാനേപ്പശക്തം മണനം ജീച്ചതേയുള്ളൂ. അവർ കാറിൽക്കിനി റഞ്ജി ശ്രീയുടെ കടന്നുണ്ട് രാറമുറിമാത്രമുള്ള കെട്ടിടത്തിനുള്ളിലേയ്ക്കു് പ്രവേശിച്ചു്. അവരെ അവിടെ കൊണ്ടപോഡയതു് കേവലം ബുദ്ധിമുള്ളുമായിപ്പോഡയി എന്ന അവൻ അപ്പോഴാണു് മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. എന്നെന്നുാൽ ഒരു താമസമാറംനടത്തിയതിന്റെ സകല ലക്ഷണങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു് ആശയത്തിൽ സുക്ഷിച്ചുനേരാക്കി മനസ്സിലാക്കുയായിരുന്നു. അതിനാൽ അതുവളരെ ഏതെല്ലാവർമ്മപ്പെട്ടുന്നതു് അവൻ അവരെ ആശനസ്ഥരാക്കി,

“ആട്ടെട്ട്, എന്നൊ എന്നിൽനിന്നോ” അറിയേണ്ടകാര്യം”എന്നു അസുവകരമായി ചോദ്യംചെയ്തു. അതു ചോദ്യത്തെത്തുടടർന്ന് അധാരംതന്നെ പറയുകയാണോ:—

ഈ സേതുമാധവി എന്ന യുവതിയുണ്ടല്ലോ അവർ എൻ്റെ പ്രായക്കാരിയാണോ. തെങ്ങൾക്കു ഇരുക്കുന്നുണ്ടോ ബാലു തതിൽ എക്കുംഞം കൊച്ചിച്ചു”എന്നപോലെ വളന്നുവന്ന്. ഇരുക്കുന്നുണ്ടോ മാതാപിതാക്കമൊരുപ്പാതെ തെങ്ങൾക്കു വില അക്കന്നബന്ധുക്കളുടെ കാഴ്ചയുത്തിൽ അങ്ങനെ കഴിവെന്തു കൂടി അവർക്ക് സംഗ്രഹിത്തിൽ സ്വാഭാവികമായ എന്നൊ ഒരു വാസനയുണ്ടോ. ഒരുവിവസം അവർ ഒരു ഉണ്ടേന്തായപ്പുംകു് ശ്രദ്ധിച്ചുരുമായവിയത്തിൽ പാടുകയായിരുന്നു. ഭാഗവത്സർത്തിക്കണ്ണൻ അതിലേക്കന്നപോയി. പാടു് അധാരെ അവിടെ നിരത്തിച്ചു. അധാരം അഞ്ചേപ്പ ഷണ്ഠംനടത്തി. അധാരം അവളുടെ തല്ലോലരക്ഷകർത്താക്കളു കണ്ണുപിടിച്ചു. അവട്ടേ? അവർ ഒരു ഓരോയിട്ടു കയറ്റിയവയും. അവളുടെ സകലവെലവും സ്വയം എൻ്റെ ദുക്കാമെന്നും, അവരെ സംഗ്രഹിതം അഞ്ചുസിസ്തീച്ചുവിട്ടാമെന്നും അധാരം അവരോട് വാഗ്ഭാഗംനടത്തി. സേതുമാധവി ഇങ്ങനെ ശ്രതികംറുണ്ടെന്ന് രാട്ടിമല്ലായി തന്റെ സംഗ്രഹിതകലയ്ക്കു മേഖസില്പിക്കവാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു ശിഷ്യത്തിയെ ലഭിച്ചതോടെ ശ്രതികണ്ണൻ അംഗീക്കരിക്കുന്നും വിട്ടുപോകാത്തവിധിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചുവരികയായിരുന്നു.

എൻ്റെ കമയല്ലോ? എന്നിക്കവള്ളുമായുള്ളിവന്നും? അവർ പിരിത്തശ്രേഷ്ഠം, അതായതു് അവർ തെങ്ങളുടെ നാട്ടിനിന്നുപോയശ്രേഷ്ഠം എന്നിക്കു് അല്ലോ വില്പാല്പാസ തതിനു സാധിച്ചു. ഒന്നുകവായനവിൽ പ്രത്യേകം അഡി കുചിത്തോന്നി. ഒരു പത്രവില്പനക്കാരെന്ന് ‘ബാല’നായി തന്റെ എത്താശംനാം മുമ്പുനിയെടുത്തു. ഇങ്ങനെ പത്ര

വായനയിൽ ഒരു പ്രത്യേകം ജാഗ്രതകാട്ടി. തുടർന്ന് ചില ചില ചെറുവാത്രകൾ പത്രങ്ങളിലേയുള്ള് എഴുതിക്കൊടുത്ത രൂപങ്ങൾ. അങ്ങനെ എന്നിരുള്ളാൽ പത്രിപ്പോർട്ടുട്ടർജ്ജോ ലിഡ്യാക്കിട്ടി. സ്നാപാഡാവികമായി എൻ്റെ ആരു, സേതുമാ ധവിയെ അനേപഷിക്കാൻ എന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മാണം കമകൾ അറിയുന്നതു്, ഭാഗവതത്തിൽക്കണ്ണൻ അവക്കു ഒട്ടിമയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന എന്നു്. ഈ നിലയിൽ ദൗണമന്ത്രം ചെയ്യാനു്? അവക്കു എൻ്റെ ആത്മരഹം അറിയിക്കാനോ ക്രാടവിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനോ സാധിച്ചില്ല. അംഗങ്ങനു സാധിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഈ കേസ്റ്റി നോന്നും ഇടയാവുകയില്ലായിരുന്നു. ആത്മട; വദനം, എന്നിക്ക കളി ജപ്പം മുവയോന്നം തെരിഡില്ല. വദനം, ക്ഷമിക്കാനും. ദൗണിൽക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. നോൺ മനിക്രൂർ തേമസിച്ചുയുള്ളും.

സാധാരണമന്മാഡയന്നസരിച്ചു് അവിടെ ക്രൂതയ്ക്ക് സമയം ഇടിക്കുന്നതു് വിധിതമല്ല എന്ന ബലെലക്കന്ന ശങ്കർദേവം കുറ്റി അതിനാൽ “എന്നാൽ തെജസ്സം ഇരജട്ട്” എന്നവർ അയാളോട് ധാത്രമോബിച്ചു. വിനി തമായ ക്രൂപുകൈയോടെ അവൻ അവരെ തിരികയ്ക്കാച്ചു.

കാറിന്തുളിൽ കയറിയതോടെ സൈറുഹിതനും ശശി യെപ്പറായും അവൻ അവരെ ബോല്യുപ്പുട്ടുത്തുവാൻ നടത്തിയ പ്രസ്താവനകളുപ്പറിയും സംഭാഷണം ആരം ദിച്ചു. ശങ്കർദേവു് പറഞ്ഞു:—“എന്നോടുപുതായ ഭയം അവനെ ബാധിച്ചിട്ടണാണു്. ചെറിച്ചാങ്കൊന്തും.

ബലേഃ:—“എന്ന നമ്മുടെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണു് അവ എൻ്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു തോന്നും. അവനൊരു മിച്ചക്കണ്ണത നേ. എന്നാലും അതു സമർപ്പനായ ഒരു കൂളിനല്ല. ആ യുവതി ഇന്നന്മലത്താണ്തുളിതെന്നു് അവനു റിയാം. പ്രക്ഷേഷ അവരിൽ ആ അട്ടത്തുകാഡ കെട്ടിട

തീരുമ്പിലായിരിക്കാം നാം അവിടെത്തുന്ന കയറി
യപ്പോൾ ആവശ്യംനേന്നുള്ളതും എങ്ങാട്ടായിരുന്നു എന്ന
നീണ്ടം സൂക്ഷിച്ചും?”

ശക്രഃ:— ശിതികൾന്റെനു കൊലപ്പെട്ടതികഴിവത്തു് അവർ
അഭ്യം നേടിയിരിക്കുന്നതു് അവിടെയെന്നാണോ
കയറുന്നതു്?

ബലേകൻ:— എന്നതനെ.

ശക്രഃ:— എന്നാൽ അവശ്യ അവൻ എങ്ങെന്നു സൂക്ഷിക്ക
മെന്നായിരിക്കും, കയറുന്നതു്?

ബലേലഃ:— വീണ്ടിം എന്നിക്കൊഞ്ച സംശയം തോന്നുന്നു.
സേതുമാധവി എന്നാണോളു ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല എന്ന
വൻ പറഞ്ഞത്തു് ഓക്കുന്നവോ?

ശക്രഃ:— അതുകൊണ്ടു് എന്നാണു്?

ബലേലഃ:— സേതുമാധവി അതു വീട്ടിൽത്തെന്നാകാണും.
എന്നാൽ അവർക്കു് എന്നൊപററിയിട്ടിട്ടും. അതു
സുപ്രഭാത്മേം പറഞ്ഞത്തു് ഓമ്മയിണ്ടായിരിക്കു
മല്ലോ “അവർം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു ഇപ്പോൾ?
എന്നായാലും ശരീകരിയാം അതിന്റെ പാമാത്രം
അംഗം” എന്നു.

അമ്പായം ၆.

ഡിററ്റീവ്യോഗസ്ഥരുൾ സ്ഥലംവിട്ടതോടെ ശ്രീ പ്രഭാതകൃഷ്ണരാജീവ് നിവർഹിച്ചു. അധാരം തലേഖിവസം രാത്രി യിൽനടന്ന സംഖ്യപട്ടികക്കൂടു ദന്താമ്മിച്ചു. വളരെനാളി കളാശി താൻ അതുകൂടി മുകൊണ്ടിരുന്നുകാൽഞ്ഞരാജീവ് എത്തും ഒറയടിക്കും ചേരാററനിശാസമയംകൊണ്ടു നിവർഹിച്ചു തിൽ അവൻ വളരെ സ്നേഹിതനായി. അവൻറെ മലുമാം ജനത്തെ അസ്പാത ഗ്രൂപ്പിൽ ആളുകൾ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ കമ കഴിഞ്ഞു. ആ തയാറിമണി ഇപ്പോൾ അവൻ ഉദ്ഘാഷിച്ചുസ്ഥലത്തുനെ പാപ്പിക്കെപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കും ശിതികണ്ണനുംതമ്മിലുള്ള കട്ടിച്ചുണ്ടാലും അവൻ പൊട്ടിച്ചു പിതറിയിരിക്കുന്നു. അതു “ആവിധത്തിൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളായിരുന്നു. അവൻ ഇക്കാൽത്തിൽ ഏതു ചെയ്യാൻസാധിച്ചു എന്ന ആരാഡം കണ്ണുപിടിക്കുന്നതു്? ശിതികണ്ണൻാണെങ്കിൽ എങ്ങനെ കൊല്ലുപ്പുട്ടു വെന്നോ, സേതുമാധവിയല്ലാതെ മറ്റാരാഡം” ആ ദേഹാര കൂത്യും നിവർഹിച്ചുവരുന്നും ആരാഡം മനസ്സിലാക്കാൻ പോകുന്നതു്! കുറെആളുള്ളകുറി നോക്കിക്കൊണ്ടുനില്ലോവെ നല്ല നോംതുംനിലാബുള്ളു ഒരു രാത്രിയിൽ ആ ഭാഗവതരെ ആരാഡം പെട്ടെന്നതിൽ നിന്മനിച്ചതു് ആ മാരകായുധവുംകൊണ്ടു് ലാടിക്കുളംതത്തു്! എന്നാൽ വൈബലക നമായുണ്ടായ ആ സംഭാഷണത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ. അവൻ ചുണ്ണുകളൂനുമത്തി കണ്ണുകുറി തുറിച്ചുണ്ടുനോക്കി അവൻറെ വിചാരം ഇംവിധത്തിലായിരുന്നു

“ആ കുറാനേപ്പുകമടയാർ കയറുന്നതു് സേതു മാധവി ഇം കൊലപ്പാതകത്തിൽ നിരപരാധിയെന്നാണു്. അക്കാൽഞ്ഞം അവൻ തെളിയിച്ചുകൊള്ളുമ്പേ. അതേ,

എന്നാണ് “അവകാട ആരു. ആത്തേ; വരച്ചു. അത്തരം ഒരു ധാരണയോട് അവർ തലമാനന്നഗരിലേയ്ക്ക് പോകും. അങ്ങതു.”

“സേതുമാധവി എൻ്റെതന്നെന്നാണ്. വിശേഷിച്ചു കൊലപാതകക്കണ്ണറം അവളുടെപ്പരിൽ ചുമതലപ്പെട്ട കീരിക്കന്നുകാലതോളം അജ്ഞന്നതനെന്ന. എൻ്റെ സ്ഥിതി ഗതികൾ എന്നായാലും അവർ തെററാൻ ഇടയില്ല. അവളുടെ അതു പഴയ ജീവിതനിർത്തിയും പാട്ടുമൊക്കെ അവസാനിച്ചു. നിശ്ചേഷം അസ്മൈച്ചു. അതു സ്ഥിതിക്കു പരിപൂർണ്ണമായും അവർ എന്നിക്കയിന്നതനെ. അവക്കു ദിനികളുംബന്നാശവത്രം എങ്ങിനെന്ന നിയന്ത്രിച്ചുസൂക്ഷിച്ചവോ അതുപോലെ ഞാറം അവക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നാണ്.”

ഈ വിന്തകൾ ശരിയുടെ ബുദ്ധിസാമർപ്പിത്തിൻ്റെ സ്വയംപ്രശ്നസകളായി അജ്ഞനെന്ന പുറപ്പെട്ടു. അവനു ഗാനകഗ്രലയായ സേതുമാധവിയുടെ സംഖ്യിതം ഏററെവും വെളക്കപ്പെട്ടതായി. അവളുടെ സംഖ്യിതവാസനയും, അതു വാസനയെ പോഷിപ്പിച്ച അഭ്യസനവും മേലാൽ ഒരിക്കലും പ്രയാജനപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അവരും അവേൻറു ഭാത്യയായ ലീലാഗോമതിതനെ യായികഴിയണം. ഇതിലേയ്ക്ക്” അവൻ എന്നെല്ലാം ദേഹംബന്ധം സഹിക്കണമോ, അതെക്കു വേണം.

വിന്തകളും തീരുമാനങ്ങളും തുടന്ന്—“അഭ്യം; അതു മാതി അതു ഇൻസ്റ്റുക്യൂട്ട് ബലെലുക്കെന്ന ഇത്, സ്കൂളുത്തരന്നും ഓടിക്കണമെന്നും. സേതുമാധവിയുടെ കൈയാലുപുത്രക്കൾക്കും സംബന്ധിച്ചു” അതു വിശ്വാസം വരുത്താതെന്നും വെളിഞ്ഞു അയാളുടെ കുട്ടിക്കാരനും. അവരെ അഭ്യുമാനിച്ചു ഇത് സ്ഥലത്തെന്നും തുടന്തിവിടണും. അല്ല അഭ്യുമാനിച്ചു മന ലേഖക വാസംതനെ അവസാനിപ്പിച്ചാലോ?”

അതേ; അതു'വില്ല'യെപ്പറ്റിത്തന്നെന്നയായി, അവശൻറ ആലോചന. ഒരു കൊലപൊതകൾ നടത്തിയ അളളിന് അതുപോലെ എത്രയേറെ വേണമെങ്കിലും അകാം, അമാവാ കാൽഞംസാല്പുത്തിനവേണ്ടി അക്കണം. അല്ലത്തെ തവണമാതൃമേ ക്രൈവിഷ്മം തോന്നകയുള്ളിൽ. വിശ്വം അലോചനത്തിന്:—

“അമാവാ, അതു അപൗർക്കരമായിത്തീന്നാലോ? അടുത്ത കൊലപൊതകൾ കഴിഞ്ഞതുപോലെതന്നെ അതു എഴുപ്പുതിൽ സാധിക്കുന്നതാകാതെവരാം പക്ഷേ, ഇട യും എന്തെങ്കിലും അബവലത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതായാൽ ആക്കപ്പും തകരാറാകം. (അല്ലംആട്ട ആലോചിച്ചു) എന്തു! തകരാറോ? അതെന്നാമില്ല. എന്നായാലും അബവരെ ഈ നാട്ടിൽനിന്നു ടാടിക്കുതന്നെവേണം. സേതു മാധവിയുടെ പേരിൽത്തന്നെ അതു കൊലക്കരിം നേരപ്പെട്ടി ആവന്നവരട്ട്, അബക്കിൽത്തന്നെ അതു വസ്തു ദോഖ്യപ്പെട്ട കൂൽ, അബർ അബക്കിൽ പാട്ടിനപൊജ്ഞാളിൽ. അതോ ടെരീഡം അബവരെ കുറാനേപ്പണാതുമാരാളി. പാക്ഷേ, അബർ അതോടെ സേതുമാധവിയെ കണ്ണപിടിക്കാൻ വേണ്ടുപോലെ തുമിച്ചു എന്നവരാം.”

അശാം എന്നേതു ഒരു മാർദ്ദംകണ്ണപിടിച്ചു ഈ വിധം ആത്മഹത്യംചെയ്തു. ചെയ്യു; ഇതൊന്നു പരിക്കുറി കാൻ നേരത്തേരുതോന്നിക്കില്ലെല്ലോ. ഈ വിചാരത്തോടെ അയാറാ അലമാരത്തിനു് കട്ടിയുള്ള ഒരു പുരംകോട്ടം തൊപ്പിച്ചും ധരിച്ചു. സ്പർശവലയങ്ങളുള്ള ഒരു കരുട്ടുകയും. താൻ തലേഡിവാസംരാത്രി മികവൊടും ഉറക്കമെന്തുയുംകു യാണു൦ ചെയ്തു. അതിലേയും പരിശാരമായി ഉറങ്ങേണ്ണ താണു൦ എന്ന കഞ്ചിത്രുക്കിലും, അതു സംഭാരത്തിൽ ഉറക്ക ത്തിനു൦ ധാതോന്നസ്ഥാനവും കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമി സ്ഥിനു തിച്ച്ചയാക്കി നേരേ കാർസുക്കുക്കുന്നസ്ഥലത്തു

ചെന്ന കാൻറക്കി. സഡയാണായായി ആരജത്തേന്നാണോ കാണാനാതകില്ലോ റററനോട്ട്തിൽ അവരെന്ന മനസ്സിലാ കാൻ വിഷമമായിരുന്നു. പതിവുപേബലെ ബാടിക്കുപ്പുട്ട കാർ നഗരപ്രാന്തങ്ങൾ വിട്ടു ഗതിവേഗത്തോടെ അനേക മനോകം മെത്ത സബ്ബരിച്ചു. ദുവിൽ വേണ്ട ആത്മാവി ശ്രദ്ധാസ്ഥതോടെ ശ്രദ്ധി തലേരാത്രി എത്തിയ പണ്ടിനാലു യുടെ മുറുത്തു ചെന്നുചേന്നു.

വെള്ളിയിലെങ്കിലും അധികം സേതുമാധവിയെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. അവരും വീടിനുകളും കിടന്നരങ്കുകയായിരുന്നു. വാതിൽത്തട്ടിത്തുറന്ന അധികം, കുഞ്ഞിച്ചു പരവര യായ പ്രേമഭാജനത്തെക്കണ്ടി. അവരും ധാരാളമായി കുറ ഞഠിയുന്നാലുക്കും മുഖത്തു കാണുന്നാണായിരുന്നു. അവ മുടുകെന്നറിത്തെത്തിലും കുണ്ണിലും പറഞ്ഞപററിയിരുന്നു തലമട്ടി വാസല്പ്പത്തോടെ തടവിമാറി. അതുപോലെ തന്നെ സ്നേഹപൂരസ്സും അവൻ അവരും ചുംബിച്ചു. അപ്പോഴാണോ “യമാത്മത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിപാപവരയായ നിന്താമഹായുടെ കുണ്ണികൾ നേരേതുനന്നതു”. പെട്ടെന്നവരു പറയുന്നു:—

“അണ്ണോ! ശ്രീ. ശ്രീ. ഫോ! ഞാനിപ്പോൾ എവി കെയാണോ. എന്താണിതു?” ഈ വ്യാക്കകളും അവരും കൈതലജ്ജിപ്പിൽ മുഖം അപ്പിച്ചു “എന്താചിന്തിച്ചു. അനന്തരം വോദിച്ചു:—

“അതു” ശ്രീതന്നെന്നയോ?”

“അതേ; ശ്രീകണ്ണന്റൊവരത്ത് വരുത്തു എന്നതു ശരിതന്നെ. ഇതാ നീ സപ്തത്രയായിരിക്കുന്നു. ഇനി എപ്പേജാട്ടും പോകാൻ ഞാൻ നിന്നു സമ്മതിക്കുയില്ല.”

ഈതുകേട്ടു സേതുമാധവി നൃത്തം ചെയ്തു. വിരച്ചു. പറഞ്ഞു:—“അതേ; അങ്ങനെതന്നെന്നയാണു ഞാനം ആശി അതു.”

“ഇല്ല; നീ അജ്ഞനെ കയ്തിയിരിക്കുകയില്ല” എന്ന വാക്കുകളോടെ അവൻ ക്രൂതയ്ക്കു തുണ്ടാക്കി വിവരം അറിയാക്കുന്നു:—

“അതാം, അവിടെനിന്ന് പോലീസ്സുകാർ തുട്ടിയായി അനേന്പച്ചിക്കുകയാണോ?”

“ശ്രീ, എന്നെന്തോ?”

അവിടെയെങ്കയുള്ള സംസാരം നീയല്ലാതെ മറ്റായില്ല ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കൊലപ്പുട്ടത്തിയതു” എന്നാണോ.

അവൻ.— അയ്യോ, ശ്രീ, ശ്രീ തൊന്ത്രി, തൊന്ത്രി, കൊന്ത്രി. തൊൻ കൈകൊണ്ടാണ് തജ്ജീകയേ ചെയ്തുള്ളതു. അംഗീരാട തൊൻ അവിടെനിന്ന് ഒടി കളിക്കയുംചെയ്തു.

ശ്രീ:— എന്നാൽ ഈ നീ എത്രപരംതാലും അവൻ വിശ്രദിപ്പിക്കയില്ല. തെളിവുകൾ അതു ബലമെന്തിയ വയാണോ. അവിടെ സ്റ്റേഷ്യൽ സീ രേ. ഡി. ഇൻ ബ്രൗം അയാളുടെ അസിസ്റ്റന്റ്സിലുംഎത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബബലകൾം അയാളുടെ അസിസ്റ്റന്റ്സിലും ശൈർ ഷൈറ്റും. അവരുടെയെങ്കെ വിചാരവും തീരുമാനവും നീ ദൈത്യത്തോന്തരായാണോ ആ കൊലപ്പാതകാ നട തിയതു” എന്നാണോ. മാധവി, അവൻ നിന്നെ പിടിക്കുട്ടവാൻ സകലതുമുഖം നടത്തുന്നു.

താൻ സ്പർശ്നത്തിൽപ്പോലും കയ്താത്ത തെ മഹാപ രാധാ പോലീസ്സുകാർ തന്റെ തലയിൽ ചുമത്തുന്ന എന്ന റിംഗ് സേതുമാധവിയുടെ വൃശ്ചികിനി ഭയത്തിനും അഴവില്ലായിരുന്നു. അവളുടെ സകടംകണ്ണ ശ്രീയുടെ കറിനുറുംയും തകർപ്പോയി. അയാൾ അവ ക്രൂട്ട് സഹതാപമുള്ളതായിനിന്ന് ഇങ്ങനെ പരഞ്ഞു:—

“മെയ് സക്കപ്പേടോട്, മാധവി. പരമാത്മജഞ്ജ
നാം അഭിമുഖികർക്കുതന്നെന്നേണം. എന്നാലിങ്ഗനാലം
ആ പോലീസ്സുകാർ നിന്നെന്ന കണ്ണപിടിക്കുകയില്ലെന്ന്
ഞാൻ പറയുന്നു. നീ ഞാൻ പറയുന്നതറഡഡിച്ചു പ്രവ
ത്തിക്കാമോ, നിന്നെന്ന രക്ഷിക്കുന്നകാൽ ഞാനേറു ഞാൻ
വേണ്ട തൈക്കണ്ണബൈല്ലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നീ നന്ദകാണ്ടം
ഡയപ്പേടോട്, എന്നെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നോണോ?”

ബേബി: മാ:— എന്നാൽ, ശ്രീ, സകലനേരാത്തും നമ്മൾ ഒളി
വിൽ കഴിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? ഞാൻ അല്ല
നേരമായി വിചാരിക്കുകയാണോ പോലീസ്സിന്റെ
മുമ്പാകെ ഞാൻതന്നെ ദോരിട്ട് ഹാജരായി ഉള്ളിക്കാ
ൽജീസ് അവരെ അറിയിച്ചാൽ എത്തു് എന്നോ.

ഇതുകേട്ട ശ്രീ മാധവിയുടെ ഘറത്തു ഒരു ഒരു ഒരു ഒരു
പ്രാച്ച പറഞ്ഞു—

“മെയ്, മടത്തരണബൈനാം എഴുന്നളിക്കുത്തു്..
അംഗങ്ങെന്ന ബുദ്ധിത്തുന്നമായി വല്ലതും പറത്താൽ അതു്
ആര്യസ്സിന്നതന്നെ ദോഷകരമായിത്തീങ്ങം. പോലീസ്സുകാ
രുടെ കൈയിൽ നീ ചെന്ന ചാടിപ്പോയോ? തിന്റുടർന്നു
ഒരു മനഷ്യക്കും, ഇതു എന്നിക്കും ചിന്നെന്ന നിന്നെന്ന രക്ഷി
ക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ശിതികണ്ണുനെ കത്തിക്കൊന്നതു്
നീതിനെന്നയാണെന്നോ, അവരെല്ലാം ദ്രശ്യമായി വിശ്വസിക്ക
ന്നതു്. അതുകൊണ്ട് നീ അക്കാലമരണം ഫൂച്ചിക്കേണ്ടി
വരും. എന്നതു അതിലേജ്ജുതനെന്നയോ അവം?”

ബേബി: മാ:— ശ്രീ, എൻ്റെ ശ്രീ, ഞാന്നുണ്ടെന്ന ഒരു മഹാ
പരാധി രിക്കല്ലും പ്രവത്തിച്ചിട്ടില്ല. അയ്യോ!
ഞാൻ കൊന്നാലുണ്ടോ? ശ്രീ അംഗങ്ങെന്ന എന്നതു
കിലും കത്തുന്നോണോ?

ശശി:—“തൊനിപ്പോക്കരതിയാലെന്താ, ഇപ്പോലെന്താ? തൊൻ നിവർമ്മിക്കാൻപോക്കന ഒരു കാൽം, യാതൊരു വിധത്തിലും അവക്കാക്കം നിന്നെ പിടിക്കിട്ടാതിരിക്കും എന്നാണ്”. നാം ഇത്തരം ചെറുപ്പം, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ സുവവും ടോപ്പവും നമ്മുടെ കൈവരഡുകൾക്കും. കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവവും അതിനോടു ചേരുന്ന് മറ്റൊരു കലാശങ്ങളും അംഗീകാരം മറഞ്ഞുകൂടാം. നിയുദ്ധിച്ചിരുന്നു പൂര്വകർ ഉണ്ടപ്പോ, അവരെന്നാക്കുക. ഇതാ, ഇന്ന് തൊട്ടു നമ്മുടെ ജീവിതരിൽ നിന്നേറ്റം ചുത്തു നാണ്.”

“മാധവി, ഇതാ ആ പേരുപറത്തു” നിന്നെ തൊൻ വിളിക്കുന്നതു, ഇതാ, അവസാനമായിട്ടാണ്. സേതുമാധവി അവളുടെ രക്ഷകനായിരുന്ന ഭാഗവതക്കാലപ്പും ചതുരതന്നോപയി നീ ഇന്നുലെ രാത്രിതൊട്ടു “ലിലാഗോമതി”ആണ്. മി: ശിതാംഗ്രവിശ്വർ പതിയായ ‘ലിലാഗോമതി.’ സേതുമാധവി! അങ്ങനെ ഒരു സ്ത്രീയെ നമ്മകൾഡേതക്കുട. അവളുടെ കൂടു ഇന്നുലുത്തെ രാത്രിയോടെ അവസാനിച്ചു.”

സ്വയംരക്ഷയ്ക്കു “അതും അവലുംബിക്കാറുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടപ്പോ. അതനുസരിച്ചു” രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ക്കാത്താമെന്ന പ്രത്യാരാധിൽ അവളുടെ നേരുങ്ങൾ വികസിച്ചു. സ്വന്തമായ ഒരു സംശയം ഇങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിച്ചു:—

“നാം ഇപ്പോൾ ഉള്ളശിക്കുന്ന ഉപാധാനം പരിക്ഷിച്ചാലും ഇന്നുലുത്തെ രാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങൾ ലോകത്തു നിന്നു തുടർന്നരാൻ സാധിക്കുമോ?”

ശശി:—ധാരാളമായി. ആട്ടേട്ട, അതെ തണ്ടനെയെന്നു നിന്നോടു പറയാം. കേരിശക്കു. ഗൗമന്മാർ” ശിതിക

എൻഡാഗവതരെ കൊലപ്പെട്ടെന്തിയ ‘ഒസ്ത്രമാധവി’ എന്നാൽ ചെറുപ്പക്കാരി ലോകത്തു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്ന പോലിസ്സിനും ബോല്യുപ്പേട്ടണം. അങ്ങെ നെയായാൽ പിന്നെ അവരെ കണ്ടപിടിക്കാനായി അവശാഷംതന്നെ നടക്കയില്ല. അവരാഞ്ചേസ്സു് ഫയ പിൽക്കിനു കരയ്ക്കും. അങ്ങെനെയായാൽ പിന്നെ നമ്മകൾ വിഷമിക്കാനൊന്നില്ലാണോ. അതിലേയുള്ള ഒരേ ഒരു വില്ലയേ ഉള്ളി. ദൈം ഇതാ കാരിൽ തന്നെനു കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണു്. ഒരു വിശ്രദിപ്പുട്ടു, സാരി ജംബുവ് ബോധി എന്നിത്യാണി ഉപകരണ ആം. അവ നീ ധരിക്കണം. പാടക്കച്ചേരിസുമുത്തു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഈ വസ്തും ഭൗമാദിഷ്ടാം ചുരുട്ടിക്കൊട്ടി എന്നു ഏല്പിക്കണം. വേഗമാകട്ട.”

ഈ വാക്കകളോടെ ശരീര കാരിനട്ടത്രുവന്നു ചേരാനുംതും ആമഹാദനോപകരണങ്ങൾ യുവതിമാർക്കും യോജിക്കുന്നവ പൊതിശ്ശേരായ കടലാസ്സിൽ വച്ചിരുന്നതു് എട്ടുത്രകൊണ്ടു് അവർക്കും സമമാനിച്ചു്. പച്ചസ്സാരിയും ചെള്ളത്തെ ബുള്ളസ്സും. അവർ ധാരായ തടസ്സവുംപുറയാതെ അവ വഞ്ചി വസ്തുമാറി. വസ്തും മരംബോർ ആക്കിം തോന്നാറുന്ന സത്ത്രാസ്ത്രിയോടെ സേതുമാധവി നിലകൊണ്ടു. ശരീര പറയുന്നു:—

“ഹ! കേമായി. നന്നായിരിക്കുന്നു! ഈ ചുതിയ വസ്തുയാരണത്തിൽ നിന്നേറ്റി സംശയത്തും വല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു!”
സ്നഃ മാ:—ശരീര, പിന്നെയും എന്നിക്ക മരക്കാനൊക്കുന്നില്ല.

ശരീര:—എന്താണതു്? നീയില്ലോ ആരെന്നറിയാമല്ലോ. സാമ്പിത്യകാരനായ ശ്രീതാംഗ്രാവിശ്വേരൻ ഭാത്യം, ലിലാഗോമതി. ആക്കട്ട; ആ സേതുമാധവിയുടെ വസ്തുക്കെട്ടിങ്ങോടു തരിക.

സേ: മാ:— അതുകൊണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യാനാ?

ശരീ:— ഈ കെട്ടാ? ഈ കെട്ട് അററിലേയ്ക്കിയാനാ തോന്ത്രഭേദിക്കുന്നതു്. അതിനും ഒരു വില്പ യുണ്ടു്. എത്രാനുംനാം കഴിവേതു അതുവരുളിലും അതു കാണുകയുള്ളൂ.

സേ: മാ:— പോലീസുകാര്യത കൈവശം ഈ കെട്ടാനു കിട്ടിയാലും അവക്കു് കാണ്റുംപോൾ നിന്ന് കുമാകുന്നതു ഞേരെന്നു?

ശരീ:— അതോ? അതിലേയ്ക്കാവില്ലയില്ലാത്തതു്? അതു വസ്തും ധരിച്ചിരുന്ന ‘സേതുമാധവി’ എന്ന സ്ഥിരം ചുപോയിപ്പിക്കുന്ന എന്നതിലേയ്ക്കു് മറ്റു ചില തെളിവുകൾക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നും.

സേ: മാ— അതെങ്കിൽ?

ശരീ:— അതെട്ട്; നീ ചെയ്യുന്നതായി ഇന്നി ഒരേ ഒരു കാണ്ഡു മെയ്ക്കുള്ളൂ. അതുകഴിവേതു സകലതും മറന്നുകൊണ്ടായിരുന്നും.

മേശപ്പുറത്തുനിന്നും ഒരു കടലാസ്സുകൾക്കും ചുണ്ണാട്ടി “ഒ, ആ പാട്ടക്കേൾവിനോട്ടിസുകടലാ സ്റ്റോൾ? അതു കടലാസ്സുണ്ടും മരവശ്രദ്ധു്, ഇതാ തയ്ക്കു പെൻസിൽ, നീ എഴുതുന്നും.”

സേ: മാ:— എന്നു, എന്നു, എഴുതേണ്ടെന്നു്?

ശരീ:— എഴുതേണ്ടെന്നോ? പറയാം. കൈയക്കിൾം വള്ളം വും തിയായിട്ടുണ്ടാം അരുക്കുതു്. ഒരു ബെല്ലപ്പാടിൽ എഴുതിയതാണു് എന്നു് അതുകണ്ണാലും കയ്ക്കുന്നും. നീ ഇന്നാലെ രാത്രി നാടകശാലവിട്ട് റാടിപ്പോയതി നാലുപ്പം എഴുതിയതാണു് അതുകണ്ണാലും കയ്ക്കുന്നും. വാ, എടുക്കു് പെൻസിൽ, എഴുതു്:—

“ആ ഉപദ്രവക്കാരനെ കൊല്ലിണമെന്ന ഞാൻ കരി തി. എനിക്ക് അധികാരിട ഉപദ്രവങ്ങൾ സമർക്കെടുക്കണ വിധിത്തിലായി. അധികാരി കുന്തി മരിച്ചിട്ടേണ്ടം ഞാൻ കാട്ടാം. എങ്ങോട്ടു? ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ഇതു അവസാനക്കെത്തായി എഴുതുന്നു.

‘സേതുമാധവി’ (ചെറു)

ആ യുവാവു പറഞ്ഞതുകേട്ടു അതുപോലെ എഴുതി എന്നല്ലാതെ ആ ചെറുകത്തിലെ ആദ്യങ്ങളിടുടെ സ്പദാ വം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾമാത്രമാണു അവർക്ക് മന സ്ഥിരായതു. കടലാസ് ശംഗി കൈവരം വാജ്പി മടക്കി. അപ്പോളാണു അവർ പറയുന്നതു,

“ഈപ്പ, എനിക്കെത്തേരെത്തെ കൊല്ലിണമെന്നു തെളേ ശ്രദ്ധം ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കത്തിഞ്ഞോട്ടുതരിഞ്ഞു. ആ ഭാഗം ബെഡിക്കുയടക്ക.”

ഇതു കേട്ടു ശംഗി ശാന്തചിത്തനായി സന്ദേഹ തന്നൊടെ അവളിടെ കൈത്തലും സ്പന്തം കൈയിൽ ചേത്തു പറഞ്ഞു:—ലാഡേ, എന്നാണന്തരവലിയ ദേഹം? നാം ഇങ്ങ വയം എപ്രകാരമെല്ലാമായാലും ഒരു പുതിയജീവിതം കൈക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ആ ജീവിതം ഉപദ്രവകരമല്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടണമെങ്കിൽ പോലീസ്സുകാരുടെ അനേപാഷണം അവസാനിക്കുന്നു. ശിതികൾന്നുണ്ടു് മരണത്തെപ്പുറി രഹം അവസാനക്കെത്തിൽ എറുച്ചപരായന ഒരു കടലാസ് അവരുടെ കൈവരം വന്നചേരുന്നപക്ഷം, അവളെപ്പു റിയുള്ള അനേപാഷണങ്ങൾ അന്തോടെ നിൽക്കും. സേതു മാധവി ചത്രകഴിഞ്ഞുവെന്നു പോലീസ്സുകാർ അറി തന്നാൽ പിന്ന രഹംപാഷണമുണ്ടോ? കേസ്സും ഫയലിൽ നിന്നും കരുവുചെയ്യും.

സേ: മാ:—അല്ലാതെ എത്തെങ്കിലുംവിധിത്തിൽ എന്നു ജീവിതം അവസാനിച്ചു എന്നു അവരെ അറിയി ചൂണ്ട പോരേ?

ശ്രീ:— ഒരു വൃത്തിക്കെട്ട് മനഷ്യർജ്ഞങ്ങൾ ബലബലകൾ എന്ന പറയും. അധികാർ ദന്തംഡി തെളിവുകൾക്കൊണ്ടു യാതൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻമില്ല. ശ്രീതിക്ക്രമാണ്ഡി മരണം സംഭവിച്ചതു് എങ്ങനെന്നാണെന്നു് അധികാർ കണ്ണപിടിക്കാൻ വേണ്ട ശ്രമം ചെയ്യും. അഥവാ ദിക്കു് യാതൊരു സംശയവും അവരുടെപ്പിക്കാതിരിക്കും എങ്കിൽ ആ കൊലപൊതക്കം മരദാരാം എന്നറി പറത്തതായി രെക്ഷാർധ്യു് കാണുകതന്നു വേണം.

ബേബി:— എന്നാൽ ഞാൻ ചെയ്യാത്തതു ചെയ്തുവെന്നും കയതാത്തതു് കയതി എന്നും എനിക്കു് എഴുതി പ്ലൈറ്റ്‌തരാൻമേലു.

ശ്രീ:— (ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) മേലാനോ? നീയെല്ല ഈ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്? ഈയൊപ്പു നിന്നേറത്തേലു?

അതു കടലാസ്സുമടക്കാം ശ്രീ പാക്കരിൽ ഇട്ടു. ഇതു കണ്ണു് അവർ അതു കത്തു് ശ്രീയുടെ പാക്കരിൽനിന്നും കൈവയമാക്കാൻ ഒരു ശ്രമം വിഹാലമായി നടത്തി. അല്ലെന്നും നടത്തിയ ഈ മത്സരപ്പിടിത്തത്താൽ കുമിണിച്ചു സേതുമായവിയെ ശ്രീ അട്ടത്തുള്ളിൽ ഒരു കസാലയിൽ പിടിച്ചിരുത്തി. അവൻ പറയുന്നു:—

“കേട്ടോ ലീലേ, ലീലാഗോമതി, നമ്മുടെ പുതിയ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയല്ലാതെ കഴിഞ്ഞകാൽഞാഞ്ഞേല്ലൂം നീ നിന്മേഷം മരന്നുകൊള്ളുക. നിന്നും ദേശം എത്തുവിധി താഴീലുള്ളതാണെന്നു് എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. എന്നാൽ തെല്ലം ദയപ്പെടുത്തേണ്ടു. ഇതാ അട്ടത്തെ ഭാവിയിൽ തീർഖമായ സുഖസന്ദേശങ്ങളാണു് നീ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്. അതെല്ലാം, ഞാൻ പറയുംപോലെ ത്രം ത്രംക്കിനുവെക്കിയിൽമാത്രം. അല്ലാതെ നീ വലിവേച്ചുണ്ടോ പോലില്ലിനെ വല്ലതും അറിയിച്ചുാൽ കഴുമരത്തിനു്

അതുവാരമാകം. അതു നീ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി കൊള്ളണം.”

“നിന്നു വേണ്ടവോളം യെയ്ത്തുവും കരയ്ക്കുമിണ്ണനു എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ നീയൈ ആ ഭാഗവതരുടെ മര നാത്തിനു കാരണമെന്നു പോലീസ്സിനെ അറിയിക്കുന്ന പക്ഷം, അതെതാഴെ വല്ലാത്ത കേസ്സാകം. വിസ്താരവും സാക്ഷിമൊഴികളിൽ നിന്നും മൊഴികളിൽ പോലീസ്സ് മാജി റാഷൻ തെളിവുകളിൽ എല്ലാംകൊണ്ടു കഴിപ്പും വലിക്കും. ബലമുള്ള എഴു സാക്ഷികളുണ്ട് നിന്നുണ്ടും ഭാഗവതരേയും ഒരു നിമിഷത്തിൽ രോധിത്വവച്ചു് നേരിച്ചുകണ്ടതെന്നും നീ തഞ്ചിമരിച്ചുതോടെ നിലത്തുവീണ്ടാൽ മരിച്ചുപോയി എന്നും കോടതിയിൽ മൊഴികൊടുക്കുന്നതു് അതിന്നും അവസാനം ഞാൻ പരയണമോ?”

അതുകൊണ്ടു് എന്നു വിശ്രദിക്കുക. ഞാൻ പറയുംപോലെ ചെയ്യു. നമ്മകൾ സുഖിർഘമായ ജീവിതസ്ഥംഗ്രഹിച്ച അന്നവീക്കാം.

സേ: മാ:—അമ്പ്രാ, ഞാനിവിടെ?—

ശ്രീ:—“നീ ഇവിടെ സുഖമായി കഴിയുക. വേണ്ടതെ പൂം ഇം വീട്ടിലണ്ടു്. ലിലാഗോമതി, ഞാനൊരു ത്രാവശ്യമായി ഇക്കാൽത്തുംസംബന്ധിച്ചുതന്നു പോകുന്നു. വിവരങ്ങൾ ഉടനെടും അറിയിക്കാം.”

അമ്പും വു.

ഗൗവമേരി, ഗ്രൂപ്പമായി നിവർത്തിക്കപ്പെട്ടുന്ന കററ ഓർഡർ അന്തിസ്മൂക്ഷ്യമായ അന്റേപ്പശണംകൊണ്ടു കണ്ണുപിടി കാൻ സമർപ്പായ ബലഭക്താസ്സം ആട്ടകാൻ ശങ്കർ ദേവും ശരിയുടെ ഭവനംവിട്ടതായി മുൻപു പ്രസ്താവിച്ച വള്ളോ. അവർ ഇങ്ങവത്സന്ത്വാദിലുണ്ടായ ചെറുസംഭാഷണത്തിനശേഷം, ശരിയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാ കുവാൻ ഭേദിനെ ആ സമലത്രതനെ ചുറവിപ്പുറൻിൽ കുവാൻ എഴുപ്പ് തന്ത്രിയശേഷമായിരുന്നു, ബലഭക്താസ്സ് സ്വലംവിട്ടു്. ശങ്കർദേവു് ബഹുസാമത്ര്യത്തോടെ ശരിയുടെ താമസസ്ഥലത്തിനടക്കത്രുള്ള മെമ്പാനഭാഗത്രു് ആരാധം അദ്ദേഹായി കഴിത്തുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ആ മെതാനത്തിന്റെ ഒരു കോൺിൽ അയാൾ പത്രജീ യിരുന്നു് പത്രിപ്പോർട്ടർഡിശരിയുടെ അനന്തരനടപടികൾ സൂക്ഷിച്ചു.

അമ്പുനേരം കഴിത്തെപ്പോറ്റം അയാൾ ഒരു ശമ്പൂം കേട്ടു. ഭംഗിയും ബലവുമുള്ള ഒരു കാടു് ചെട്ടുന്നു് ആ വശത്രുക്കുടെ പറക്കംവേഗത്തിൽ പായുന്നതു് അയാൾ കണ്ണു. ഇല കാടു് ആരക്കേതെന്നു് അയാൾക്കു് അന്ത്രം തോന്നി. ചെട്ടുനണ്ഡായ സംശയമനസ്തിച്ചു് ആ ദ്രുത ഗതിയുള്ള വാഹനം ശ്രദ്ധിയുടെതാണോ, അയാൾ ആ വാഹനത്തിൽക്കയറി അപ്രത്യക്ഷനായോ എന്ന സംശയങ്ങൾ ഉം തർക്കങ്ങം ശങ്കർദേവു്, ശരിയുടെ വസ്തിയിലേയു് കടന്നു. അവിടെ പ്രധാനവാതിൽ അടച്ചുപുട്ട പ്ലൈറ്റിനും. ആ വീടാന്നചുററി വിളിച്ചതിൽ വീട്ടുകു സ്ഥാന സ്ഥലവിട്ടിരിക്കുന്നതായി അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ചെട്ടുന്നു് അവിടെന്നു മെതാനത്തിനടക്കത്രുള്ള കാർ

സുക്ഷിപ്പസ്ഥലത്തെത്തി ശക്രദേവ്^२ നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെനിന്ന് ഒരു സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നതു് മനസ്സിലാക്കി. മുമ്പു തണ്ടൻറുള്ളിക്ക വിഷയിലേറ്റു കാർ അയിരിക്കം അവിടെനിന്ന് വേഗത്തിൽ ഓടിക്കപ്പെട്ടതെന്ന അയാൾ അപ്പുംഖാണു് എന്തിച്ചതു്. ആ കാറിന്റെ നമ്പർ 5225 എന്നായിരുന്നു. ഈ നമ്പർ ഒരു കാർ ശരിയുടെ താമസസ്ഥലത്തിനടത്തുന്നിനും എഞ്ചേം ട്രേയ്ലാ തിരിച്ചിരിക്കുന്നവും ശരീര സ്ഥലംവിട്ടിരിക്കുന്ന വെന്നും അവരെ പിന്തുടരുവാൻ തനിക്കൊരു കാർ അയച്ചതരണമെന്നും ശക്രദേവ്^३ ഹോസ്റ്റുവേന വിവരം ബലേക്കാസ്സിനെ അറിയിച്ചു. പെട്ടെന്നായ കാഴു ദേവിന്റെ സഹായത്തിനു ഒരു പോലിസുകാരനും അയച്ച കൊട്ടകപ്പെട്ട്, ഒവു് കാറിൽക്കയറി അതിവേഗത്തിൽ തിരിച്ചു. സ്വല്പിപ്പംമായ അനവധി പാതകളിലൂടെ ഓടിയ ഈ കാർ അനേകം മണിക്രൂരകൾക്കിടതു ശരിയുടെ കാറിനെ സമിച്ചിക്കാരായി. വിവരം മനസ്സിലാക്കിയ ശരീരാംതിഭേദങ്ങളും തന്റെ കാറിൽക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടതെന്നും ശരിയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ എന്നാണമാർക്കുമെന്നും അറിയാതെവിഷമിച്ചു ശക്രദേവിന്റെ ഭജനത്തിനു സമിച്ചും ഒരു കത്തി ഉണ്ടോടെ പാതിച്ചു. അല്ലെങ്കാണ ലാക്ക തെററിയതിയാൽ ഒവു് രക്ഷപ്പെട്ടു് എക്കിലും അടുത്തായി അയാളുടെ ഈ തുളജത്തിനുസമിച്ചും ശക്തിയേറിയ ഒരു കല്ലു് എറിയപ്പെട്ടതു് പതിക്കക്കയാൽ അയാൾ അവശ്യതയോടെ നിലപ്പതിക്കുകയുണ്ടായി.

അല്ലെന്നും കഴിത്തപ്പോൾ ക്ലിവിൽനിന്ന് ശരീരാം അവശ്യതയിൽക്കിടന്ന ശക്രദേവിന്റെ സമിച്ചും എന്തി. അയാൾ ഫ്രിയോഗ്രാഫുടെ ശരീരസ്ഥിതി കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളിനായി നേര വിരുച്ചു. ഈ നിലയിൽ ആലരക്കിലും

അവിടെ എത്തി വാസ്തവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നപക്ഷം, തനിക്ക് നിർക്കുകയെത്തിവിള്ളേം എന്ന് അരുവാരു് ഭയ പ്പെട്ടു. ഈ ഭയത്താൽ അവൻ മുഖവണ്ണം ചാഡിൽനിന്നു ദത്തിലായി, എക്കിലും കണ്ണകൾ വലിച്ച കോപത്താൽ ചുന്ന. ശ്രീംതിനടത്തു് എത്തിയപ്പോരംമാത്രമാണു് അവൻ ആരു മനസ്സിലായതു്.

“എന്തു്! നിങ്ങൾ ശക്രദേശവാധി? അരുവാലെ കണ്ണസ്ഥിന്റെ അന്വിസ്തുന്നും; അപ്പേ? എട, പിശാചേ! നി എൻ്റെ പുരകേക്കുടി എന്ന കണ്ണപിടിക്കാൻ തുമിക്ക കയായിരുന്നു. ഇല്ലോ?

ശക്രദേശവു് തനിയേ ആയിരിക്കുകയില്ല എന്നാണു് ശരി കയതിയതു്. അയാളുടെ അടക്കതു് ആടക്കാരൻ ദാസ്തു മണംഡായിരിക്കുമെന്നു് ശരി ഭയപ്പെട്ടു. ശക്രദേശവിന്റെ ശരിംനു അരു നിലയിൽ അവിടെ വിട്ടിട്ടപോകാൻ പാടി ല്ലേനു് അവൻ തീച്ച്യാക്കി. അതിനാൽ സ്വയം ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ തയാറാക്കി അവൻ അരു ശരിം പോകി യെടുക്കാമോ എന്നറിവാണ് ഒന്ന് കനിത്തു. ആരുക്കും അവിടെ വന്നുചേരുന്നതിനമുന്നു് ശക്രദേശവിനെ അവിടെ നിന്നു മാറ്റുന്നമല്ലോ. പെട്ടെന്നു് അവനൊരു ബുദ്ധി തോന്തി. അരു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ശരിരത്തെ അടക്കത്തിൽ അരുവിൽ നിക്ഷേപിക്കണമെന്നും, അരുവെന്ന ധാരായിൽ കരേന്നെന്നും കഴിഞ്ഞുമാത്രമേ ശരിം കാണുപ്പെട്ടു കയ്യുള്ളി എന്നും അവൻ ബുദ്ധി കാലേക്കുടി കണ്ണ. ഈ തുത്യം നിവർത്തിച്ചുശേഷം അവനു സേതുമായവിയുമെന്ന നിച്ചു് കടക്കണമെന്നു് അവൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ അതിനാമ്പും വേണ്ടതു് ശക്രദേശവു് കയറിവന്ന കാൻ നേയും അവിടെനിന്നു മാറ്റുന്നും എന്നതുംതായിരുന്നു.

എതായാലും ദേവിന്റെ ശരിം തുക്കിയെടുത്തു് ശരി അവരുദ്ധമത്തെ കാറിനുള്ളിലാക്കി. അനന്തം

അവൻ ദേവിന്റെ കാറിന്തുതെത്തെ. കാറിനെ ഒരു അജണാതമായ ഇടവഴിക്കുള്ളിലേയും തിളിക്കുന്നി ഇട്ടു കണ്ണം എന്നതായിരുന്ന അപ്പുനേരം കഴിത്തപ്പോൾ ഒരു ശൈംകേട്ട് അവൻ ചുറ്റുമൊന്നുനോക്കി. ദേവിന്റെ കാറിൽ രേഖിയോളപക്രാഞ്ഞം വച്ചപിടിപ്പിക്കുപ്പുള്ളി യും. തന്റെ പിൻതുരലും താൻ ഇന്നസ്ഥലത്തു് എന്ന മുഖ വിവരങ്ങൾ അവു് രേഖിയോമുവേന അറിയിച്ചു ശേഷം മറപടിക്കു് രേഖിയോരെ സന്നദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു് അയാൾക്കു് വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകിയതു ശേഖിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു.

“നിങ്ങളുടെ അടയാളവാക്കുങ്ങൾ കേട്ട്. ഞാൻ ഇപ്പോഴം ദോധുകൾ വിസ്തൃതമായ ചതുപ്പുനിലത്തിലേയും തിരിയുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നുണ്ടോ. നിങ്ങൾ പറയുന്നതായി ബാടിപ്പോയുന്നവരിനെ എത്രവിധിയതിലും പിടിച്ചുനിരത്തി ക്കൊള്ളണം.”

ഇതുകേടുണ്ടി ദേഹവശനായി നന്നതെട്ട്. അവൻ തിരിയേപ്പോകാനുള്ളവഴിയിൽ ബൈലേക്കലാസു് ഭദ്രമായി ബന്ധനസന്നദ്ധതയോടെനില്ലെന്നും. ശക്രദേവു് എകനായിമാത്രം നടത്തുന്ന ഉള്ളമൾ, തന്നെപിടിക്കുവാൻനടത്തുന്നതു് എന്നും അവൻ മനസ്സിലാക്കി. ക്ഷണങ്ങനേരതേയും, അവൻ രക്ഷപ്പടാൻനിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു വലയിൽ അക്കപ്പെട്ട് എന്നു് ഭയനും. അവൻറെ വിഭദ്യജാഗ്രായ ആനുഗ്രഹങ്ങളും പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതായി അവൻ ദിനാനി.

ശരീരം, ശക്രദേവിന്റെ കാറിലെ രേഖിയോളപക്രാഞ്ഞം അടച്ചപുട്ടി, അതു പ്രതിജ്ഞാനിനിന്നുന്ന സ്ഥല തേതയുംപാത്രതു. കാറിനെ അതു സ്ഥലത്തുകൊണ്ടുപോയ ശേഷം രണ്ടാമതെത്തക്കാരിനെ ഇതിന്നുട്ടുകൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ചു.

ഇങ്ങനെ അത്യധികംവേഗത്തിൽ റണ്ടുകാരിനേയും കാറുകൾരാളിം അവിടത്തെ ജലപൂർണ്ണസമലികളിലേയ്ക്ക് ദിവമായി കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ കൊട്ടംതുക്കായ ഒരു പാറയ്ക്കുത്തു് അവൻ എത്തി കാറുകൾരാളിം ഇന്ന് കൊട്ടംപാരക്കെട്ടിന്റെ അടിവാരത്തിലേയ്ക്ക് അവൻ കൊണ്ടുവന്നു. പാറയ്ക്കുകളിൽ കയറിനിന്നു് ആ പ്രദേശം നീനാക്കേന്നുകാണി സംതൃപ്പിച്ചായി. ചുറേബുചുറും ദീർഘ ദിനമായി ജലാശയത്രപ്രദേശമാണു് അവൻ ദൂഷിയിൽ ചേട്ടു്. ദേശസ്വീരികളുടെ ദൂഷിയിൽപ്പോലുപെടാതെ അതു വിചുരസമവും വിസ്തവുമായ ജലപൂർണ്ണസമലികൾ.

അവൻ ടെവിൽ കാറുകളുടെ അട്ടത്തെത്തതി നോക്കി യപ്പോറു ശൈർഡേവു് മോഹാലസ്യത്തിൽനിന്നു ഏകദേശം വിമുക്തനാകാരായിരിക്കുന്നു. ശരി വിശ്വിം പാരക്കുട്ടത്തി നാടത്തെത്തതി ഒരു വലിയകല്ലു വലിച്ചുട്ടുപോകി എന്നാൽ ആ ശിലാവണിയം ശൈർഡേവിന്റെമേൽ ചാണ്ടണമെന്നാഉള്ളേം ഉപേക്ഷിച്ചു കൈ പിൻവലിച്ചു. അങ്ങ നെന്തൊരു ജീവനാശത്തിനു ഉള്ളമിച്ചാൽ തന്റെ വിവിധാ സുതന്നങ്ങളിം വിജയിക്കാതായാലോ എന്ന ഭയപ്പെട്ടി. “എത്തോക്കാർവ്വും പെട്ടുനാഥതാനംപോലെ അങ്കു്. വേണ്ടപോലെ സുക്ഷിച്ചിട്ടായിരിക്കുന്നു്.” എന്നവൻ താനേപറത്തു.

അംതനസരിച്ചു ശൈർഡേവിനു കാരിൽന്നുന്ന വലിച്ചിഴച്ചു് അയാളുടെ വല്ലനിലവിലിരിയും പുറപ്പെടുന്നപക്ഷം തട്ടക്കാൻ വാഗിൽ പഴയ്ക്കാനി തിരക്കിക്കയററി. കാരിൽന്നു ചില കമ്പികളിം ചരംകൊണ്ടുവന്നു അയാളുടെ ശരിരമുടികൈക്കെട്ടി. പാരക്കുട്ടത്തിനാട്ടു് അവൻ ആ ശരിം എത്തിച്ചു.

അനന്നതാം അയാളുടെ ഉള്ളമം കാറുക്കൈ തിരിച്ചറിയാൻപാടില്ലാത്തവിധത്തിലാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഇതി

ലേജ്ജീയാർ അവയുടെ പലഭാഗങ്ങളിൽ അവിടവിടെ കാണപ്പെട്ട മുയൽസങ്കേതങ്ങളിലാക്കി അവയെ കളിപ്പിച്ചിരുന്നും മറ്റൊക്കാണ്ടെച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി. ശക്രദേവിൻ്റെ പോലീസു-കാറിന്തു യന്ത്രഭാഗത്തെ അധികാർ ഒരു ഭാഗത്തെയ്ക്ക് പ്രവൃത്തിക്കുമമാക്കിട്ടാടിച്ചു. ആ യന്ത്രഭാഗം കറുപ്പിലും താനേകാടി ഒരു കഴിയിൽ ചെന്നവീണു.

ഇംഗ്ലീഷു കാറുകളുടെ കമകഴിച്ചപ്പേൾ ശ്രീ, പ്രതിയോഗിയായ ശക്രദേവിൻ്റെ അട്ടത്തെത്തതി.

സ്വന്തം കാറു തിരിച്ചറിവാനോ, പിടിച്ചെടുക്കുവാനോ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ വിതുതമാക്കിയുണ്ടോ, ശ്രീ, ശക്രദേവിൻ്റെ അട്ടത്തെത്തതി. ആ പ്രതിയോഗിയുടെ ശരിം അവശ്യതയിൽപ്പെട്ടതുകാണ്ടിച്ചിട്ടും അപ്പോഴും തെരുവും മഴയ്ക്ക് വിധേയമായി കരിസ്റ്റു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണവൻ ലേഡംപോലും അനന്തരാക്കവകാട്ടകളായില്ല.

“ഈതാൻ ആത്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രീയും ഒരു പുഞ്ചുനം. അവരിൽ പുഞ്ചുനെ കിട്ടി.”

എന്ന ആത്രഹിതത്തോടെ ആ യുവഭിഷ്ടൻ ശക്രദേവു്-ശരീരം വലിച്ചുകൊണ്ടപോകാൻ ഭാരംകൂടിയതാക്കുകാണ്ടു്, തലേബിവസം സേതുമാധവിക്കിർണ്ണിനു ലഭിച്ചതും അധികാർ കാറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ വസ്തുങ്ങൾ സ്വന്തം കഴിത്തിലും ആ പ്രതിയോഗിശ്രീരഥത്തിലുംകെട്ടി അധികാർ ആ ചതുപ്പുനിലംഭാഗംമുഴുവനേ ഇട്ടിഴച്ചു. ഒരു വിധത്തിൽ അവൻ പല പാഴുപ്പുനുകളിലും അപ്പറ ശ്രീരഥം വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു് സേതുമാധവിയുടെ താമസ സ്ഥലമായ പണ്ട്യാലയ്ക്കുസമീപവരെ എത്തി അവിടെ ആ യുവാവു് ഏറെനേരം വിശ്രമിച്ചു അധികാർ പരിപിത വീട്ടിനിളിലുള്ള ലക്ഷ്മണമേനും കണ്ടില്ല.

എന്നാൽ ശരിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിപ്രവർത്തനത്തിനും അതോടു വിഭാഗവും ഉണ്ടായില്ല. അവൻ ശാരിരിക്മായ വിഷമാ എത്രമാത്രമായിട്ടും ഉള്ളശിച്ചുകാൽ ഫല പ്രാണിയിലെത്തന്നുവരും അധികം പിന്തിരിയുന്ന ഫല തക്കാരന്നല്ലായിരുന്നു. അധികം ശക്രംഭവശരീരത്തെ അവിടെ ഒരു സ്ഥലത്തും ശ്രീമൃദുവച്ചുണ്ടും അടച്ചതുള്ള സസ്യത്തോടുത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു. ആ തോട്ടത്തിൽ ഒരു പഴയ കിണറബണ്ണായിരുന്നു. ആ പാഴുകിണറു ചില ഫല കകളും പാഴുക്കെട്ടികളുംകൊണ്ടു മുടപ്പേട്ടിരുന്നു. ഈ മുടി ഇളക്കവാൻ അവൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. ഈ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി അവൻ വളരപ്പുറച്ചെടുക്കും മണ്ണം കല്പം പാഴുക്കെട്ടികളുംനീക്കി കിണറിനഞ്ചളിലെ സ്പാദം അറിയാൻ ഒരു കല്പട്ടത്തിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവാനിൽ ആ പാഴുകിണറിൽ ലേശംപോലും വെള്ളമില്ലായിരുന്നവെന്ന കല്പിന്റെ പത നംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം ആ പരമനീചൻ ചില ത്രാക്കിഷ്ണജിളം കയറുമരുദം ഉപഭ്യാഗിച്ചു ബന്ധനമുണ്ടാം ബോധാമിത്തനം ആരു ശക്രംഭവിനെ കിണറിലുള്ളിലാക്കി എഴുപ്പും അധികം ചാകാതിരിക്കത്തു ക്രവിയം കാരഡച്ചവല്ലവാൻ ഒരു പൊരുവും ഉണ്ടാക്കി.

ശരി ഈ ദിഷ്ടപ്രവർത്തനികഴിത്തു വെളിയിൽ എത്തിയതോടുകൂടി അധികം പ്രേമഭാജനമായ സേതുമാധ്യവി എത്ര ചിയത്തിലോ സ്പന്തം വസ്തിയിൽനിന്നും വെളിയിലേയ്ക്കിരഞ്ഞി. അധികം അവുള്ളകണ്ഠപ്പോരം ആ ശ്രദ്ധ പ്രവർത്തനം വല്ലതും ചുറ്റത്താകമോയെന്ന തല്ലു ദയപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന ദെയൽമാലംബിച്ചു നിലകൊണ്ഠപ്പോശമാത്രമാണും യുവതി അധികം അടച്ചത്തെത്തിയതും. സംശ്ലേഷണം മാധ്യവി ചോദിക്കുന്നു:—

“ശരി, ഇവിടെ എഴുപ്പാം എന്തി? എന്നാ ഇതും? എന്തും ചാറുകയായിരുന്നു? എന്നാ വന്നുമൊക്കെ നന്ന

ഞതിരിക്കുന്നവല്ലോ. രക്തത്രഞ്ചികളം ഉട്ടപ്പിൽ കാണും സണ്ട്. എന്നു ഇതു്? ശരീ!“

ശരീയാകട്ട് പെട്ടുന്നു് അവളുടെ അട്ടത്തെത്തതി. അധ്യാളിടെ ശക്തി മഴവൻ പ്രയോഗിച്ചു് അവശ്രേഷ്ഠ പുരകോട്ടുന്ന വേഗത്തിൽ മാറിനിരുത്തി. അവളുടെ ചോദ്യ മൊന്മംതനെ അധ്യാർഹ കേട്ടതാണി ഭാവിച്ചില്ലോ. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു—

ഞാൻ ശരീയല്ലോ. സാൻ പരഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ.

സേതുമാധവി:—എന്നാലും ശരീ,

ശരീ:—ചൂയു്, തൊനെന്തുവണ പരയണം, എൻ്റെ പേരു ശരീയല്ല എന്നു്. ശരീ എന്നാരാഞ്ഞി നിന്റെ പരിചയത്തിൽ ഇല്ല എന്ന കത്തിയേണ്ടു. ‘ശ്രീതാംഗ്രൂ’ അതേ, അതാണെൻ്റെ പേരു്. അതേ ഗ്രന്ഥകാരനായ ശ്രീതാംഗ്രൂ വാണു് ഞാൻ. കയറിയോ തലയിൽ? മനസ്സിലായോ?

അവർ പെട്ടു പുരകോട്ടുന്ന തിരിത്തു. അവളുടെ വാടിയ മുഖത്തു് എന്നോ അതുപൈറികരമായ മനോഭാവത്തിന്റെ അടയാളം പ്രസാദിച്ചു. എന്നാൽ അധ്യാളിടെ ശക്തിയേറിയ നോട്ടത്തിനു് അവർ അടിമയായിത്തിന്നേതു ഉള്ളി. ഇതുകണ്ണു് അധ്യാർഹ പറയുന്നു:—

“പത്രവിപ്പോട്ടർഡാഡി; അവൻ പോയിത്രാവണ്ടു. അതുപോലെതനു‘സേതുമാധവി’യും. നാമിപ്പോരം ശ്രീതാംഗ്രൂവും ലിലാഗോത്രിയും ആണു്. ആട്ടട്ട; എൻ്റെയും നിന്റെയും ജീവിതം ഇപ്പോൾ അപകടത്തിലാണു്. കാൽ അദി ശരിപ്പുട്ടതുവാൻ ഞാൻ വളരെയൊക്കെ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇനിയും വളരെയൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതായുമിരിക്കുന്നു. അവ എപ്പോം എത്രയുംവേഗത്തിൽ ചെയ്തു കണ്ണം. ഈ അട്ടത്രകാണന ചതുര്മ്മാനിലപ്പെടുത്തി

സുരക്ഷയും ബലപ്പെട്ടിളിച്ച ഫില അന്നേപ്പണം നടത്തണം തായിരിക്കണം. ഇവിടെയും പോലീസ്സുകാരന്തിരാനോ ചോദിച്ചുത്തുടങ്ങം ”

ഇതുയും പറഞ്ഞതശേഷം അവളുടെ മുഖാവം അറിവാം പെട്ടെന്ന യുവതിയുടെ മുഖത്തയ്ക്ക് നോക്കി. അനന്തരം പറയുന്നു:—

ആര്യുട്ട; നീ ഇംഗ്ലീഷ് നിന്നന്തുകാണായില്ല. തലമട്ടി ബലമായി പിന്നിലേയ്ക്കു കെട്ടിനീട്ടിയിട്ടാണ്. തലമട്ടിയുടെ ഒരു ദിവസം ആര്യുടുകൂടം ചുമ്പിച്ചു പുരിക്കാളുണ്ടെല്ലാം നിഃസ്ഥിഷ്ഠം മാറി കരിക്കാഞ്ചു് വളരെ ചിത്രീകരണമിതിയിൽ പുരികവും മാറിക്കൊള്ളുന്നും പൊട്ടിക്കുന്നും നിന്തിയും ഇതുവേണ്ട കാതിൽ ആരഞ്ഞാമോ തലമട്ടിയിൽ പൂവോ ഭേദം. ഇരത്തപ്പാം എത്രയുംവേഗത്തിൽ സാധിക്കുക. എപ്പോം വേഗത്തിൽ. നിനക്കു സാധിക്കാത്ത അംഗങ്ങൾഡാം തൊൻ സഹായിച്ചു ശരിപ്പെട്ടതാം.

ശരി പ്രത്യേകം ഒരു സാരി അയാളുടെ പെട്ടിയിൽ നിന്നന്തുത്തു് അതു ധരിക്കാനും പച്ചനിറത്തിലുള്ള ജംബുർ ഇട്ടുകൊള്ളുവാനും ഉപദേശിച്ചു.

ബേസ്റ്റമാധ്യമി ഉത്സാഹത്തോടും എന്നാൽ ഉള്ളിൽ തത്തല്ലായ ഭയത്തോടുകൂടി അയാളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വേണിവിധി വേഷത്തിനും ശിശ്നുനിനും മാറ്റുകാക്കി. ഇതിനിടയ്ക്കു് ആ സമർപ്പിയ്ക്കാവു് ധരിച്ചിരുന്ന അമരാവതി നോഫകരണാളിയുടെ നന്ദവമാറി, അതിൽ അപ്പാപ്പും പററിയിരുന്ന പൊട്ടി, ചെള്ളി, രക്തബിന്ദുകൾം എന്നിവ മാറി.

അനന്തരം അയാൾ അദ്ദേഹം അവരിൽവരുത്തേയും രക്ഷയ്ക്കായി നടത്തിയ വിഷമമേറിയ കുത്രാംഗൾ കാരോന്നാം

അരത്യാവശ്യകങ്ങളായ വ്യാജങ്ങൾഡിവെത്ത് അവക്കു പറത്തു കേൾപ്പിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ അവക്കുട അതുരകില്ലം അതായതു ദേഹം, നാമം എന്നിവ ചൊലിക്കുന്നപക്ഷം അവ ഉചിതമായവിധം മാറിപ്പുറയ്ക്കാതിനും വേണ്ട അല്ലെങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു ഇങ്ങനെ ഒരു വായ്യാം ചെയ്യാൻ നടന്നു.

ഈാൻ—എൻറീ പേരു് ലീലാഗോമതി എന്നു്. എൻറീ ദിക്കു് ‘മുചുകൻപുരാ.’ ഈാൻ ത്രീ. ശ്രീതാംഗ്രൂ വിന്റീർ ഭാംഗ്രൂയായിട്ടു രണ്ട് വഷ്മായി. സ്ത്രീഡിം ഇരുവരും, സ്പദഭാംവിട്ടു ഭർത്താവിന്റീർ തൊഴിൽ അതായതു ഗ്രന്ഥ മെഴുരതു അഭിരൂപിപ്പുടാൻ ദേഹസന്ധാരത്തിൽ നടക്കുകയാണു്. എന്നുംമറ്റും.

ഇരുതാക്കു പറത്തുകൊടുത്തു് അവക്കുക്കുണ്ടു് ആരു വത്രിപ്പിച്ചുശേഷം അവളുടെ വേഷമാറ്റം വളരെ വിഭദ്യമായ നിലയിലായി എന്നായാൽ അഭിനന്ദിച്ചു.

അതിനശേഷം ശ്രീ ഭാംഗ്രൂയാട് പറയുന്നു—

“ആരുട്ട്, പോയി അല്പം തേയില തയ്യാറാക്കു. ഈാൻ നീരംണ്ടു മിനിട്ടിനകം ഉടനേ എത്തുന്നണ്ടു്. എന്നിക്കു് വിത്രുമെമന്തു് ദേശവം വിധിച്ചില്ല. ആരുട്ട്, വളരെക്കു മുഖം ചെയ്തീട്ടുണ്ടായണ്ടു്. ബലുപ്പെട്ട പോകാൻ തുനിന്തു യുവാവു് പ്രിയതമരെ സ്നേഹപ്പറസ്റ്റം ചുംബിച്ചു പറത്തു—

“ആരുട്ട്, ലീലാഗോമതി!”

മാധവി സംഭ്രമത്തോടെ അയാളു നോക്കി.

“ശ്രീതാംഗ്രൂവദ്ദേഹം എത്തു പറയുന്നു്?”

അയാറം ഇതുകേട്ടാൻ ചിരിച്ചു. ഇങ്ങനെ പറത്തു—

ആട്ട; എനിക്കതക്ക ഒരു പ്രധിതമയെ ലഭിച്ചതിൽ ശ്രദ്ധ വഹിച്ച സന്തുഷ്ടനാണ്. എന്നതായാലും നി ഓഗ്രേവ തിതനെ. ആട്ട; നിന്റെ “ശ്രീതാംഗ്രഹവലേഹ” ത്തിനും വേഗം ദേയില തയ്യാറാക്കുക.

കട്ടിയുള്ള കന്നരബ്ദിച്ചുപുരുഷം കന്നിന്റെപുരുമെ മരറാ നായി ഡബിച്ചു “സാധാരണയിൽക്കവിത്തെ വള്ളും തോനി ക്കതകവിയിം ആരംമാരാട്ടു സാധിച്ച ശരി അവക്കു പിന്തുടന്റെ പരിത്തു:—

“ശ്രദ്ധേ; ഏരൻറ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംവെയ്യുന്ന പ്രസാധകന്മാരെ ശ്രദ്ധ കാണുന്ന പോകന്തു” ഈ വേഷ ത്തിലാണ്; കേട്ടോ. ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധ ശരിയല്ല, എഴുത്തു കാരണം ശ്രീതാംഗ്രഹവാണ്.”

ഈജ്ഞനെ എന്നാണ്ട് പരിത്തശേഷം അധ്യാർഹ ഇരുന്ന മായകസാലയിൽത്തനെന തലവായും ഒരു മന്ത്രിക്കു രോളം ഉറങ്കി. പെട്ടെന്നാൻ അവക്കോട്ടു പരിത്തു: “ശ്രദ്ധ അല്ലെമാൻ” ഉറങ്കിപ്പോയി. എന്നാൽ വിത്രു മധും ഉറക്കവും എനിക്കു പാടില്ല. അതുംവരുമായി ഉടനേ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

മാധവി:—ശ്രദ്ധേ? ശ്രദ്ധ കുട്ട—,

ശരി:—ശ്രദ്ധേ; ഇപ്പോൾ അജ്ഞനെന്നതനെ. ഒന്ന രണ്ട് കാല്യാഖാലക്കുടെ നിവർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അറു കുട്ട കഴിത്തിജ്ഞത്തിയാൽപ്പിനെ ശ്രദ്ധ കെലും നിനെ വിച്ഛച്ചിരിക്കയേ ഇല്ല.

അ നിലവാത്തു രാത്രിയിൽ അവൻ വെന്നുവിട്ടു തോട്ടതിലൂടെ നടക്കാണ്ട്.

അരല്പ്പായം സ്.

ശകർപ്പോവിന്നെപ്പുറിയുള്ള വത്തമാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞത്
പ്രോഡി സി. എം ഡി. ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ട് ബൈലെക്കാസ്സു
സി. ചെ. ഡി. മേലഭ്യക്ഷണമെന്നിച്ചു” അദ്ദേഹത്തി
നേരം ആഫീസ്സിൽ ഇരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അവരിൽവക്കം
നല്ല ഉടക്കം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഇങ്ങവരുടെയും മുഖജം
നല്ലപോലെ കുറിഞ്ഞിച്ചുകാണപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലാശ്വ
തരു കത്തിക്കൊന്നു എന്നാകാത്തതിൽ സേതുമാധവിയാണു
ആ വധത്തിനേരം കുറ്റി എന്ന ധാരണ വേണ്ടതെല്ലി
വുകൾ ആസ്ഥാപമാക്കി പുലത്തിവന്ന സുപ്രണഥു” അതിനുവി
പരിമായി ആ യുവതി കേവലം നിരപ്പാധിനിയാണു
നകാരുതെത്തപ്പുറി വേണ്ട ഉണ്ടാപോധജംപംനടത്താതിൽ
നില്ല. ത്രതിനിടയ്ക്കും ആ യുവതിയെ കണ്ടുകൂട്ടുന്നതിനു
പോലീസ്സുകാർ വേണ്ടഘോഷം അങ്ങനേഷണം നടത്തുന്ന
ണായിരുന്നു. ഇം ഗ്രൂമം കേവലം വിഫലമായി കലാഡി
ചു” ആ ഗ്രൂപ്പി പഠിപ്പുന്നുമായി അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
എന്ന വസ്തുതയും മിക്കവാറും ഭോജ്യമായിരിക്കുന്നു. അഥ
രഹ്യാപേരുടെയും മുത്തുകൾ ഇങ്ങനെ നിരാശാങ്കിതമായ
മല്ലത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴുണ്ട്, ശകർപ്പോവു” ശരിയുടെ
വേന്നുക്കുള്ളുകഴിഞ്ഞു ഒരു ലെപ്പോണ്ട്സന്റേം മുന്തു”
അയയ്ക്കുന്നായതു”.

അതു സംശയത്തപ്പുറിയറിഞ്ഞത് സുപ്രണഥു:—“ഹാ
ഓഹാ! അതു” നിങ്ങളുടെ അസിസ്റ്റന്റും അയച്ചതാണു.”

എന്നൊരു സംഗതികൾ വിചിത്രമായി കലാഡി
ക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകകാരിനെ പ്രത്യേകം സുക്കുചു
നോട്ടത്തിൽവയ്ക്കാറും, മരറാജകാറും ഒരു അങ്ങനേഷം
ബാവിഡശമനം സഹായത്തിനു എത്തിച്ചുകൊടുക്കാംമാ
ണല്ലോ സംശയം” എന്ന ബൈലെക്കന്നാട് പറഞ്ഞു.

“അതേ; ശകർഡോവും നെട്ടനീം രോധിൻറ ഒരു വശത്തും നിലകൊണ്ടും ആ രോധിൻറ മരേഡാരരത്തും സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളാൻ അതുംബന്നയാണും അവശ്യപ്പെട്ടതും. അതന്നെസരിച്ചും അനേപഷണവിദശമനായ രഹാളം കാരം അയച്ചുകൊട്ടശപ്പെട്ടുവൈക്കിലും ആ മനഷ്യൻ രോധിൻറ ദരറം സുക്ഷിച്ചു പ്രതിയോഗി അതുവഴിയെങ്ങാൻ എത്തു നാണ്ടോ എന്ന നോക്കി നിലകൊണ്ടതേയുള്ളു ”

“അയാൾ ഇവിടെനിന്നു അയച്ചു അനേപഷണവിഭാഗരെ വിട്ടപിരിഞ്ഞിരിക്കാം. അയാളോ പ്രത്യേകക്കാറോ ഇവരെ അലിമുച്ചികൾച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. പക്ഷേ ശകർഡോവും സുപ്പിർഡമായ ആ പാതകളുടെ അറവത്തു വിസ്തൃതമായ പക്കിലസമലിയിൽ എത്തിയിരിക്കാം” എന്നും സുപ്പണ്ടും ഉണ്ടിച്ചു.

ബബലകൾ:—ആ രോധിൽ അവവയി വളവുകളം തിരിച്ചുകളിലും ഉപരോധികളിലും ഉണ്ട്.

സുപ്പണ്ടും:—ഇവയിലൊനീൽ അയാൾ തിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കാം. അവിടെയാക്കേ മരുക്കാടുകൾംഎത്തി ശരീരുടെ ബാടുത്തെ തട്ടന്തിരിക്കുമ്പോ. ബാറോ ഭവനവും അവിടെ അനേപഷണത്തിനും വിഡേചമായിട്ടുണ്ടും. വിഷമം അണ്ടപ്പു. ഈ ഉപചിത്രികളിൽ പലതും കുത്തമുണ്ടെന്തിലാണും അവസാനിക്കുന്നതും.”

ഈ സംഭാഷണംകഴിത്തും ബബലകാസ്സും കാറിൽ കയറി ശരീരധെ ഭവനത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെ ശകർഡോവിൻറ ആവശ്യപ്രകാരം സുക്ഷിപ്പുകാരനായി നിലകൊണ്ട അള്ളിനോട്ടും വാവരജും ചോഡിച്ചു. അയാൾ തനിക്കും ശകർഡോവിൽനിന്നും ലഭിച്ചവത്തമാനം, അതായതും ശരീര എങ്ങനെയോ വിട്ടവിട്ട കാറിൽക്കയറിയ വത്തമാനം ബബലക്കെന അറിയിച്ചു. അതിനാൽ ആ പ്രതിയോഗി അവൻറ ഭവനത്തിലെങ്ങുമില്ലായിരുന്നു.

“ഗരീകൾ” കാടുണ്ടാ?”

“ഇപ്പ്. അവന ദൈവക്കിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം.”

“അപ്പോൾ, ഈ പ്രദേശത്തു” ആരാഡൻ കാടുടമ സ്ഥലും?

“ആരായില്ല.”

“എത്ര? ആരായില്ലെന്നോ?”

ഇതിനിടയ്ക്ക് പോലീസ് റേസ്റ്റേഷനിൽനിന്നും സാർ ജൻറ എന്ന ചെറിയ ഉള്ളാഹസ്ഥല് എന്തി. അധികം നടത്തിതു അനേപ്പണ്ടതിൽനിന്നും അവിടങ്ങളിൽ താമ സക്കാരനായ ശരീകൾും കാടുണ്ടോ എന്ന ബെളിപ്പു ടില്ല. മറ്റാക്കണ്ടതനെ അവർട്ട കാടുടമസ്ഥനാക്കാതെക്ക നിലയുമില്ല എന്ന വിവരം അറിയില്ല. എന്നാൽ അട്ടത്ര കാണപ്പെട്ട കാർഷകസൂജപാലഭക്തി പന്ത്രകളിലെലാനീൽ ആരോ ഒരു കാർ സൂക്ഷിക്കുന്നാണെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ആരായിരിക്കം ആതു്? എന്ന സുപ്രണഥ ചോഡില്ല.

“ഗരീഡായർിക്കം” എന്ന ബലേകൾ മറ്റപടി കൊടുത്തു.

സുപ്രണഥ്.—ഹെ! അപ്പത്രിപ്പോർട്ടുകൾും ഒരു കാടുണ്ടോ നോ? അവൻറെ ആരായം വഴിരെ തുട്ടുമണ്ണേ?

ബലേകൾ:—എന്നാൽ ആ കാടു് ആരാടെ വകയാണി ചിക്കം? അതിനെന്ന് നമ്പർ?

ബലേകൾ:—‘52525’ എന്നാണ്. ആ നമ്പർ ഉടമ സ്ഥല് ആരുടെനു നോക്കിയാൽ മതിയല്ലോ.

സാർജൻ:—താൻ നോക്കിയതിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നമ്പർ രേഖില്ല. അതെതാഴെ കൂടുതലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെവന്ന താൻ ചില അനേപ്പണ്ടങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ അക്കാഡമി കാർസൂക്ഷിപ്പുസ്ഥലത്രും ശരീര തൃപ്തിക്കാർ സൂക്ഷിക്കുന്ന എന്നവിവരം മനസ്സിലായി.

ഈ വർത്തമാനങ്ങളിലും ബലാലുകളാസ്സിന് കേവലം ആയുമ്പുകരമായിരുന്നു. ആ അന്നേപ്പൊദ്ദോഡിലേഖൻ അല്ലെന്നും വിനാപരവരുന്നു സ്ഥിതിചെയ്യു. ശിതിക സ്റ്റീല്ലാഗവതരെ കൊലപ്പെട്ടതിയതുസംബന്ധിച്ചു നടത്തിയ അന്നേപ്പൊദ്ദോഡി, ഇവിടെവച്ചു് മരറായ തിരിവിൽ എത്തുന്നു. കൂളിനുംവരോട്ടുകൂടിയ ഒരു കാർ രഹം സുക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആയതിനേൻ്തു ഉണ്ടും എന്നെങ്കിലും കററകരമായ ഗ്രംപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കായി രിക്കം എന്നു് അയാൾ ഉണ്ടിച്ചു്. ശിതികസ്റ്റീലുക്കുന്നു കാൽത്തിൽ ഈ കാരിനു നേരിട്ടു് നേരുതനെ പങ്കു് ഇല്ലോ വികന്നവെന്ന തു് സത്രമാണു്. എന്നാൽ ആ നരഹത്രു നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ഈ കാരുടുമനുമാണു് എന്നെങ്കിലും ഉണ്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടു് എന്നല്ലാതെ നില്ലുമായയായ ഒരു തങ്ങിയുടെമേൽ ഈ കററംചുമത്താവുന്നതല്ല എന്നതനെ അയാൾ നിയുതിച്ചു്.

അനന്തരനടപടി എന്ന നിലയിൽ ബലാലുകൾ പോലീസു് സുപ്രണിഡിനോടു് ഇംഗ്ലീഷ് ആവശ്യപ്പെട്ട—

“അംഗങ്ങായ കാൽപ്പം ചെയ്യുണ്ടോ. മറയ്ക്ക ആജുഞ്ഞതെ കൊടുത്തു് ശരീരം താമസസ്ഥലം പോലീസു് ബന്ധേണാവു സ്റ്റീലുക്കുണ്ടോ. തല്ലാലുതേതയുടു് പോലീസുകാരിൽത്തനെനു ഒരുപ്പംപോലും ആ വിട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു്. നമുക്കു് ഇപ്പോൾത്തനെ ശക്കർഭവിക്കേൻ്തു പോകിംനെപ്പറ്റി ഒരു പേപ്പും നടത്തണം. അതിനുംശേഷം, എനിക്കു് ശരിയുടെ വിട്ടു് സുകൂഴമായി പരിശോധിക്കാണണ്ടു്.”

ഇതനുസരിച്ചുള്ള ആജുഞ്ഞാവനത്തിനുംശേഷം സുപ്പിം ബലാലുകളാസ്സുംകൂടി വിസു് തുതസ്ഥലിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ പുരുഷരും പോയശേഷം, ഒരു തിരിവിൽ നേരുതെ അയയ്ക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ചെറുഭാർക്കാർ അവായുടെ പ്രധിയിൽപ്പെട്ടു. ആ കാരിലുണ്ടായിരുന്ന പോലീസു്

കാരം പറത്തെത്തു” ക്രൈസ്തവിയും കാരകളും ശ്രദ്ധിച്ചു കാരനേപ്പണിച്ചു പലവഴിയായി പോയിരിക്കുകയാണെന്നും അല്ലെന്നെന്തിനുമുണ്ട് “ങ്ങ മഴയുണ്ടായതിനാൽ രോധിൽ കാർപ്പോയ അടയാളം കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമെന്നും അനുഭവിക്കുന്നു. അധികാരിയായിരുന്നു ദാവിൽ ക്രുഷ്ണകാരനും അറിയിക്കാൻ പറത്തു സന്ദേശരേഖയും ബൈബിൾ കാൻറ ഗാഡഗ്രൂപ്പുലെയിൽ പെട്ടതി. അതായതു” “സുഖി നുഖമായ രോധിക്കുന്ന ഇങ്ങനെറാറുന്നതോ അങ്ങേൽക്കാരുടെ തോ ഉദ്ഘാഷിക്കുന്നുടുക്ക കാർ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അവനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ നന്നെ മട്ടതു” എങ്ങനെ തിരയുകയാണോ.”

“ഹാഹോ! അഭ്യർത്ഥനയോ? അവൻ ശങ്കർദാവിക്കുന്ന കാർ കണ്ടിരിക്കും. അതിന്റെശശം റണ്ട് വാഹനവും അശ്ല തൃക്ഷമായതാണോ” എന്ന ബൈബിൾക്കാലും ഉണ്ടിച്ചു. ഇന്തോജന്തുക്കി ആ ബുദ്ധിമാൻ കാരകളുടെ ശതി മറമരം അത്താരത്തു. അഞ്ചാറ പരസ്യം വിലാശനെ പോകുന്ന രോധി കാണുകയുണ്ടായിയെങ്കിലും ശരിയായ യാതൊരു അടയാളവുംകിട്ടാതെ വിഷമിച്ചു.

നേരം സന്ധ്യവാകാരായി. അതേവരെയുണ്ടായ ശ്രദ്ധ മന്ത്രയും വിഫലമായി. അട്ടതുണ്ടായിരുന്ന വിമാനസങ്കേതത്തിൽനിന്നുണ്ടായ സഹായമരംസരിച്ചു” ബൈബിൾക്കും ഒരു ഭ്രാമയാനത്തിൽക്കയറി മുംബധമായ വിസ്തൃതമണ്ഡലാണും ഒരുക്കിം ഒരു അനേപ്പണാം നടന്തി. എന്നിട്ടും ഉദ്ഘാഷിച്ചപോലെ യാതൊരു കാരം കാണുന്ന് ആ സാഹസപരാനുമിക്ക് സാധിച്ചില്ല.

“എ ഹുണ്ടുമോ? ആ പരമപാതകി അവനുമുന്നു” നമ്മിട അനേപ്പണാത്തിലും പാതുമായ സേതുമാധവിയെ പ്രൂഢാലെ എങ്ങോണോയിപ്പോക്കാഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു.”

എന്നും ആ അനേപ്പണവിഭാഗത്തിൽ സ്വന്തം ഉള്ളൂടെ

ശാലയിലേയുള്ള തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ പോലീസുന്നുപണ്ട് നിരാശാപാരവശ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അദ്ദേഹം തുടർന്ന്

“വെറും രണ്ട് സാധാരണപ്പുള്ളിക്കളു കണ്ടെപിടിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധിം അവൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു പോലെ രണ്ടുകാരം ഇതാ അക്കാശംപററിയിരിക്കുന്നു. എന്തുംതുമാണിതു്!”

ശരീരം, ബലാലകകാണ്ണിനേയും ശക്രംഭവിനേയും വിട്ടപിരിഞ്ഞ അതു പ്രാത്തനത്തിൽ എങ്ങനൊട്ടു ടാനുകളും ഒരു ഉദ്ഘാഗസ്ഥമാണ് എന്തെല്ലാംവിധത്തിൽ അനേപ്പഷിച്ചിട്ടും ധാരായാൽ പ്രാവിധിച്ചും ഉണ്ടാക്കിപ്പാറുണ്ട്. അതു പ്രതിയോഗി ഒരു പത്രിപ്പോർട്ടറിന്റെല്ലാം എന്നു കരത്തി അയാളുടെ ഉദ്ഘാഗശാലയിൽ അനേപ്പഷിച്ചതിൽ, അന്നു ശന്യളിവസ്ഥമായിരുന്നിട്ടും അയാൾ അപ്പീസിൽ എന്തും കാരണമുണ്ടാക്കാനും അനുശ്വരകരമായി.

വിഞ്ഞം ബലാലകൻ ശ്രേണിയുടെ മുറി പരിശോധിച്ചു. അന്നു രാവിലേ കാണപ്പെട്ടതല്ലാതെ വിശേഷഖാലിയായി അഭ്യാസം പൂശ്യിക്കിയിൽ നാംതന്നെ പതിക്കക്കയ്ക്കായില്ല. ചില അഴുക്കുവന്നുണ്ടാണ്, കുറേ നല്ലതരം കടലാസ്പകൾ, പരുായിപ്പന്നാർ ഉപേക്ഷിച്ചു ലേവന്നുണ്ടാണ്, വെള്ളിപ്പകൾ കൂടിക്കാനുള്ളിട്ടും ഗ്രസാ മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവമാണുമേ അതു മുറിയിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടും. ഈവ ലാഡോന്നം ബലാലകകാണ്ണ് സുകൂൾത്തയോടെ പരിശോധിച്ചു. അന്നു എറബം, ശ്രേണിയുടെ കിടക്ക പരിശോധനാവിഷയമായി. പൊടിപിടിച്ചിരുന്നു അതു ശയ്യ രണ്ടുമുന്നംവസ്ഥമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടാത്തതായിരുന്നു. അതു പോലെതന്നെ അതു മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റുപകരണങ്ങളും ചേയ്യുകയാണ്.

ഇവയിൽനിന്നെന്നാക്കയെയുള്ള ഉണ്ടാണെന്നരിച്ചും ശ്രേണിയുടുത്താണംവസ്ഥമുണ്ടായി അതു സ്ഥലത്തു് താമസമില്ലായിരുന്നു. അതു സ്ഥിതിക്ക് അയാൾ എവിടെയായിരുന്നവാസം?

അയാളുടെ ഉറക്കൾ എവിടെയായിരുന്നു? പ്രധാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും എത്രയിരുന്നിരിക്കും?

രാത്രി ക്രോ അധികമായി എക്കിലും ആ അനേപ്പശ കൻ ശ്രീയുടെ ജോലിസ്ഥലമായ ‘സുജനമിത്രം’ എന്ന വർത്തമാനക്കെലാസ്സാഫീസിൽ എത്തി. അവിടെനിന്ന് ശ്രീ അയച്ചിരുന്ന ചില ലേവനങ്ങളുടുത്ത അയാളുസ്സം സ്വന്ധിച്ച മറുവിവരങ്ങളോന്നും ബൈലേക്കൻ സിലിച്ചിലും അതിനാൽ നിരാഗനായി എക്കിലും വീണ്ടും അദ്ദേഹം ശ്രീയുടെ വാസസ്ഥലത്താൽ അനേപ്പശാഖയി. ഒരു പത്രിപ്പോർട്ടർ എന്നതിലെയിൽ കേവലം നിബിന്നനായി കാണപ്പെട്ട ആ പ്രതിഭയും സ്വന്നമായി നബ്ലൂസ് കാർ സുക്ഷിഷനത്തക്കവിയം എങ്ങനെ ധനികനിലയിലെത്തി എന്നതും ബൈലേക്കൻ ആദ്യമുന്നുകരമായി. അഡാർ ശർഡി യുടെ വാസസ്ഥലത്തും വീണ്ടും നടത്തിയ അനേപ്പശാഖയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കൈകെയഴ്ത്തുതുപ്പി കൂടം അയാളുടെ ദ്രുജിയിൽപ്പെട്ട്, ബൈലേക്കനാസ്സിനു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമിന്റെക്കുറം ‘ശ്രീ’ യെപ്പറിയോ ആ യുവാവിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുപരിയോ വാസ്തവികമായി അനേകം നിലയിൽ വിവരങ്ങളും അറിയാമോ എന്നതിലേയും ബൈലേക്കൻ കൂടം ഒരു കത്തുത്തി.

നൊക്കോഴ്ചിം സംതൃപ്തനാകാത്ത ഓസ്റ്റ് റൈറ്റേബിനു അനേപ്പശിക്കുന്നതും അന്വേഷക്കാരിചക്രത്തുമായിക്കുന്നതി. വിസുത്തമായ പൂഴിസ്ഥലിക്കണ്ണമീപം നാരോ വീഴം പരിശോധിക്കാനും കാണാനും നാരോ ആളിനോടു കാരുസാലുത്തിനും വലുമാർത്തും ലഭിക്കുമോ എന്ന ആരാധനാം ഉള്ളശിച്ച ബൈലേക്കൻ കൂട്ടകാരനെ കണ്ണുപിടിച്ചേ പിന്നാറകയുജ്ജീ എന്ന ദ്ര൘നിയുയന്തോടു പിരേബി വന്നും പുറപ്പെട്ടു.

അമ്പായം മീ

ഇതിനിട്ടുണ്ട് ശക്രദിവിന്റെ സ്ഥിതി എന്നായി കണ്ണ എന്നും "അന്നപഷിക്കുതന്നെന്നും അയാളുടെ ഭജനത്തിൽ ഒരു കത്തിപ്പതിച്ചതിനാശംമുള്ള കാര്യങ്ങൾ എന്നുതന്നെ. ആ നില്ലുഹായൻും ഓമ്മിക്കവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല ഒരു പാറപ്പുറത്തിനടക്കത്തുള്ള നന്ദനയെത്തരിയിൽ അയാൾ ശയിക്കുകയുണ്ടായി എന്നമാത്രം അറിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു കേവലം ഒരു അവധുക്തന്നുംനായായിരുന്നതേയുള്ളൂ. അല്ലെന്നോകഴിത്തെയാൽ ക്രീഡറന്നതായും ഓമ്മയുണ്ടു്. അപ്പോൾ ആരോ ദാർശന അയാളുടെ അടക്കത്തിനിന്ന് എണ്ണം ബലംപൂഞ്ചയാഗിച്ചു. അടക്കത്തിനയാൽ എന്നൊ സ്വന്തം പ്രസന്നിയൈം വെളിപ്പേട്ടതിയതായും ദേവു് കേരംക്കകയുണ്ടായി. അംഗാൾ എഴുനേത്തുക്കവാൻ ഉള്ളമിച്ചവെക്കിലും തലയിൽ എററ തെബലമേരിയതട്ടു് വീണ്ടും അയാളെ ബോധാഹിതനാക്കി. അപ്പേന്നോകഴിത്തു അയാൾ ബോധംപൂഞ്ചിച്ചു ഭേദനാശം ശരീരങ്കതിക്കണ്ണവും അയാ ഒഴി അതുന്നും അവശ്യനാക്കി. കത്തിയുടെ അഭിലഘാതം എററ ഭജാഗഹത്തിനിന്നു് ധാരാളം രക്തം പ്രവഹിച്ചിരുന്നു. മുട്ടലഭായുള്ളൂ രക്തഗ്രൂവം തട്ടകവാൻ എന്നതുകിലും കൊണ്ടു ആ പ്രജാഗം ചററിക്കെട്ടിനമെന്നു് അംഗാൾക്കു് ആരുഗ്രഹമിണ്ടായി. എന്നാൽ അയാളുടെ കൈകൊലുക്കരിം അഞ്ചുള്ളവാൻ പാടില്ലാത്തവിധിം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിക്കണ്ടു്. അയാൾ ആ ബന്ധനത്തിൽനിന്ന് ശൈഖ്യവാൻ വളരെ സാഹസപ്പെട്ടു്. ധാരായും ശരീരപ്പെട്ടവി കാനാകാത്തവിധിം അയാളുടെ വായ്ക്കളിൽ പഴയത്രണിയും തിരക്കിക്കയറരപ്പെട്ടിരുന്നു. എതായാലും ക്രീഡത്തന്നേരാ ക്കിയപ്പോൾ മുകൾഭാഗത്തുനേരാ അല്ലെങ്കായും അയാൾക്കു കാണാറായി. എന്നാണും സൗഖ്യപ്രകാരം അല്ലെന്നും

മാത്രം ആയതു്? അധാരം അധാരമായ ഒരു ഗത്തതിനു ഇതിൽ ആപത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ! ആ ഭർമ്മവും നില്ക്കുമായവും ആയ നിലയിൽ ധാരാനാം പ്രവർത്തിക്കു വാൻ ശക്തന്നല്ലാത്ത ദേവു് കഴിത്തകാരുംമെള്ളപ്പറവാ തെള്ളിതാണ്ടു് ഹിന്തിച്ചു.

കയിൽനാഭത്തിനോപ്പുമായ ശമ്പുമാധുരിയോടുകൂടിയ ഒരു ചെറുയുവതി, ഒരുപാട്ടുകുളേച്ചുവിയിൽ പങ്കെടുത്തു് ബഹുജനങ്ങളെ സൈപ്പിച്ചു. അതുകഴിതു് ആ സംഗ്രഹിത സമസ്സിൽനിന്ന് ടാറിമറണ്ടു. അംഗങ്ങെന്ന ആദ്ധ്യാത്മക ഭാഗം. ആ സംഗ്രഹിതമേള്ളം നടത്തിനിന്ന് ശിതികൾന്റെ എന്ന ഭാഗവതരെ ആരോ കൃതിക്കൊന്നു. അധാരം ആ ചെറു യുവതിയെ ബലുംകാരമായി സംഗ്രഹിതസമസ്സിലെത്തിക്കു വാൻ നടത്തിയതുമത്തിനിടയിലാണു് ഈ കൊലപാതകരു നടന്നിരുന്നതു്. എന്നാൽ പലേ ആളുകൾ ഈ സംഭവ തതിനു് ദ്രുക്കംസാക്ഷികളായിരുന്നുവെക്കിലും, ആരാഞ്ഞു് ഭാഗ വതരെ കൃതിക്കൊന്നതു് എന്ന വസ്തു വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യുവതി മുതനായ ആളുടെ സമീച്ചരംഗത്തിനു് സംഭവ മഹാവശ്യായി ടാറിപ്പോകുന്നതായി കണ്ണുവരുന്ന തുണി പൂയം അംഗസരിച്ചു് അവളായിരിക്കും കൊലപാതകക്കാരി എന്ന പോലീസ്സുഡിക്കാരികൾ യാച്ചു.

ഇരുന്നോടിയ യുവതിയെ കാണ്ണാൻ സാധിച്ചിരുന്ന വെക്കിൽ അവർക്കു് പറയാനുള്ള കമ എത്ര വിവിതമായിരിക്കും എന്ന ശക്രംഭവു് അതുപരിപ്പെട്ടു. അവളുമായി ഫേമബന്ധത്തിൽ എപ്പുട്ടീരിക്കുന്നതായി കുത്തുവാൻ കാരണങ്ങളുള്ളതു് ‘ശരീ’ എന്ന ചെറുപ്പക്കാൻ, പതറിപ്പോടു കൂടുതെ ഭവനത്തിലേയും എത്തുവാനായിരിക്കും, അവർ ടാറിയതു്. ശിതികൾക്കുംഭാവത്തു്, സെതുമാധവിശേഷപ്രതിജ്ഞയുംകൂടിയിരുന്നതിൽ സുക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ശരീരിക്കു് അധാരുച്ചു് വിശോധത്തിനു്

ധാരാളം കാരണമില്ലെന്ന്. അവർക്കുതിരായുള്ള തെളിവു കുറഞ്ഞുകൊണ്ട് കാര്യത്തിൽ അവൻ വില അപ്പുള്ളത്തോളായ പ്രസ്താവനകളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ നിലയിൽ, സേതുമാധവിയുടെ പേരിൽ അതു കൊലപാതകക്കരം ആരുരാഹിക്കപ്പെട്ടുമെന്ന പതനത്തിലായിരുന്നു, ബാലുകാല്യിന്റെ ഒരു വിചിത്രാഭിപ്രായം പുരപ്പെട്ടതു് സൗതായതു് സംഗീതകാരിയായ സേതുമാധവിയല്ല, അവളുടെ കാമുകനായ ശശിയായിരിക്കും ഈ കണ്ണം രൂപതു് നിവർത്തിച്ചതു് എന്നുള്ള രഹിതിലും കുറഞ്ഞുണ്ട്. അതു ദാഡി കുറഞ്ഞുപോലെ അനേപാഷിച്ചു രക്ഷനേടാനായിരിക്കുന്നു സേതുമാധവി തൃതൃസ്മലത്തുനിന്നു ഹാടിപ്പോയ്ക്കുണ്ടതു് എന്നും. അതിനാൽ അങ്ങനെ അവർ ഹാടിപ്പോയ സ്ഥിതിക്ക് അവനു കണ്ടിരിക്കും. അവൻ വേഗമെറിയ മോട്ടാർ കാറിൽക്കയറി തിരിച്ചതു് പക്ഷേ അവരെ ഗ്രഡമായി പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെയ്ക്കു് പോകാനും ആയിരിക്കും.

ശശിയെ പിൻതുടന്ന് കണ്ണപിടിക്കാൻ എത്തിയ ഭേദവിനിലിച്ചു അനുഭവവും അധാർ ചാത്ത്. ശ്രീനിംബത്ര നിന്നെന്നല്ലാതെ ഒരു പെട്ടുന്ന അധാരാളം കാലജ്ഞത്തിൽ വന്നതരിച്ചു അനുഭവം. പക്ഷേ അതുപോലൊരു കത്തിയായിരിക്കാം, ശിതികണ്ണുംഭാഗവത്താട ജീവിമാനിക്കും കാരണമായി ഭവിച്ചതു്. ആ നാംഗീതകൾലെന്നും ബലാൽ കൂതമായ മരണത്തിനു ഇപ്പുകാശമുള്ള വല്ല കത്തിപ്പരയോഗവും കാരണമായിരിക്കാം എന്ന ശക്രഭേദവുതനു മുമ്പായാളട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം അധാർ പുരപ്പെട്ടവിച്ചപ്പോൾ ആക്കം തന്നെ അതു ബോല്യമായിപ്പാല്ലോ.

ശക്രഭേദവിനു കണ്ണെല്ലോ തലവേദനയാണി. സേതുമാധവിയാണോ മറ്റൊരുക്കിലുമാണോ ഭാഗവത്താട മരണ

അതിന് കാരണം? അവർ ടാറിപ്പോയതു് കണ്ണവക്കണ്ണു്. അവളാണോ ആ തീരുമാൻ ചെയ്തെങ്കിൽ കത്തിയോ കടം രയോ മുന്നേമഹത്തുനിന്ന് വലിച്ചു റിബുച്ചതായിരിക്കണ്ണ മല്ലോ ടാഫെഡിയിങ്ങന്നതു്. അവളാകട്ടെ, മറ്റാരക്കിലും മാകട്ടു ഭാഗവത്തുടെ ദേഹം തൊട്ടാട്ടത്തു് കത്താൻ എന്തി യതാചി സാക്ഷിക്കുംലാതു കണ്ടിട്ടില്ല. ന്യായമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം സേതുമാധവിയല്ലാതെ മറ്റാരം അവി ടെക്കില്ലായിരുന്നുമിതിക്കു് അവർത്തനെന്നയായിരിക്കാം, ആ ആയുധം മുന്നേമഹത്തുനിന്ന് ഉണ്ടിയെന്നതു്.

എന്നാൽ ഈ സദ്ധനയിൽ അയാൾ, തന്റെ ഭജ തതിൽ എതാരംമണിക്രൂരുകൾക്കുമുമ്പു പതിച്ചു കണ്ണിയെ പുറി ചിന്തിച്ചു, അതുകൂടി നിംബു എററും മുച്ചുക്കുള്ള ഉതക്കഭാഗത്തെതാടം കുറത്തെ ഒരു പിടിയുള്ളതും ആരുചിന്നും. ആ കത്തി എറിഞ്ഞതിരിക്കാവുന്നതു് കാരിനാളിയിൽ ഒന്ന് ആരുചിതനെന്നയായിരിക്കണം. അതു് ശരിയാണോ? മറ്റാരക്കിലും ആയിരിക്കുമോ? ആ ഫ്രോറൈറ്റുമാം ചെയ്തു ശുഭം നോയിരിക്കണം ദേവിനെ അഖിടാത്ത അശായമായ കുപ്പത്തിനുള്ളിലേയും കെട്ടിത്താഴ്ത്തിയതും, എന്നയാൾ ഉണ്ടാണെന്നു.

ഈ വിനതകൾക്കും ആ ധിരൻ അപ്പോഴെത്തെ ബന്ധനാവസ്ഥയുറരി ഗാലമായി അല്ലാണെന്നു. ആ നിലയിൽനിന്ന് സപ്താരുനാകാനായി, അയാളിടെ അട്ടത്തെ ഉള്ളമം. അപ്പേരുത്തെന്നു വിത്രുമാനിക്കി തന്നു സിലബിച്ചു ഉള്ളമം ആസ്സുമാക്കി അയാൾ അജ്ഞാനമിണ്ണോടും ഉത്തിം. കരിക്കരുച്ചില്ലികൾ, ചുട്ടക്കുക്കരുച്ചിന്നും, മരും, ചവറകൾ, പാഴുച്ചുട്ടികൾ എന്നിവയുടെ നടക്കായിരുന്നു അയാൾ ഇരുന്നതു്. തന്ത്യിൽ കാലെട്ടത്തുവ ആപ്പോൾ ലോഹത്തിൽ തട്ടംപോലുള്ള ഒരു ശശ്വമാണു പുറപ്പെട്ടതു്.

അയാളുടെ ഒക്കും കാലിനം മാത്രമല്ല, ബന്ധന സ്ഥിതി. വക്ഷിപ്പുപ്പേരും ചുറവി ഒരുത്തക്കാഡു മുകൾഭാഗത്തേയും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു പൊട്ടിക്കവാൻമുള്ള ചെവഷമുത്തെപ്പുറവി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാതെ മറ്റു ഒക്കുകളും കരിക്കൽച്ചുല്ലികളുടെ സഹായത്തോടെ ദേവു് പൊട്ടിച്ചു. അനന്തരം ചുറുപാട്ടം നല്ലപോലെനാണ് സുക്ഷിച്ചുനോക്കി മുകളിലേയും കയറവാൻ വല്ല പഴിയും ഉണ്ണോ എന്ന പരിശോധിച്ചു. നാലുചുറും ചുവങ്കളും ഒക്കുടിയ ഒരു അംഗാധമായി ജലശഹിതമായ അന്യങ്ങൾ തിലാണോ് അയാൾ പതിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നോ് മനസ്സിലാക്കി.

ആ സ്ഥിതിക്കു് ശക്കർദേവു് ദേഹത്തുള്ള ബന്ധനങ്ങൾ തിരിക്കിന്ന വിധകതനാഡാം മുകളിൽ കയറിയാൽ മാത്രമേ രക്ഷാജീള എന്നാധാരക്ക് ബോല്ലപ്പെട്ട ഈ നിലയിൽ അയാൾ അട്ടത്തെങ്ങാൻ വല്ല ശ്രദ്ധവും കേരംക്കുന്നണണം എന്നറിവാൻ കഴിം കാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുന്നുണ്ട്. അതാ, എന്തോ, തലയ്ക്കുകളിലായി ചലിക്കുന്ന ശ്രദ്ധം അയാൾ കേട്ട്. അമിതമായ സന്തോഷത്തോട്ടം ആകാംക്ഷയോട്ടം ദേവു് മുകളിലേയുണ്ടാണ് നോക്കി. അതുപുമായ വെളിച്ചും വിത്രവാൻ തുറന്നിട്ടുള്ള ഭാഗത്തിനുത്തുനിന്നു മഴും പല കക്കളം നീക്കിമാറുന്ന ശ്രദ്ധമാണോ് അയാൾ കേട്ടുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ആ ഫേയുമുട്ടിയുടെ വില ഭാഗങ്ങൾ മാറിയതോടെ പെട്ടുന്ന കരേയേറെ ശ്രദ്ധവായു കിണറിന്നുള്ളിലേയും ധാരം

ദേവു് വായ്ക്കത്തു ചുങ്കിക്കണ്ണിയിരുന്ന പാഴ്പുഴ തുണി നോക്കുന്ന വെളിയിലേയും വിസ്താരിച്ചു. കിണറിന്നു കളിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ആദാ തന്റെ ജീവഹാനിക്കണ്ണെയു ബന്ധനത്തെപ്പുറവി അനേപഷിച്ചുത്തിയതായിരിക്കാം എന്നാധാരം കയറ്റി. എന്നാൽ അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞതെപ്പോൾ ഒരു ചെറുഗോവേണിയും അല്ലുംവില ആവാരണസാധന

അങ്ങളും കിണറവിന്തുള്ളിലോയ്ക്ക് കെട്ടിയിരക്കേപ്പുള്ളംവെന്ന
യാർക്ക് ഉള്ളതില്ല.

ഇങ്ങ് വിശ്വാസം കിണറിഞ്ഞു മുകൾഭാഗത്ത്
വ്യാപിച്ചു. എന്നോ നീളവും വീതിയുമുള്ള ഒരു സാധനം
ആരോ അരു അന്യങ്ങളുടെയിൽ കെട്ടിയിരക്കുവെന്നയാൾ
കണ്ട്. കോവലം ജീവനില്ലൂതെ ഒരു വസ്തുവായിരിക്കും
അതെന്നു ശേഷം കയ്ക്കിരക്കിലും ശ്രീസോമപ്രാസശബ്ദം
അഥാർക്കു നല്പോലെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. മുച്ചവായ
ആരഹാദനോപകരണങ്ങളും തലമട്ടിയും അഥാള്ളുടെ സ്വർന്ന
തതിനു വിശ്വാസിക്കുന്നു. അരു സത്പം സ്വാധീനിക്കുന്ന
യന്നം. സത്പം കിണറിനശ്ശിലായതോടെ മേൽഭാഗം
പഴയപ്പോലെ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. എങ്കം നിറ്റേശ്ശു!

ബേസ്റ്റുമാധവിയുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കൊല്ലക്കറത്തിൽനിന്ന് സുക്ഷ്മസ്വഭാവം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചുരുപ്പെട്ട തിരി തന്നോൻപിളിഡി അംഗവാദങ്ങളെപ്പറ്റി അംഗാർഡ് ആര്യമുന്നിച്ചുതുടർന്നു അനുഭവമുണ്ടായി. ഇതിനിടയ്ക്ക് “അതു കൂപ്പമശ്ശുത്തരതായെന്നു പ്പെട്ട ശരിരം അല്ലെങ്കിലും അംഗങ്ങൾക്കും ചെയ്തു. അതു എന്തോ ശവശറീരമായിരിക്കുമെന്നും ദേവും തന്റെ രാജാവാദത്തിലായി. തലമട്ടി അധികാരിക്കുന്നതു അല്ലെങ്കിലും അംഗാർഡ് ശരിരത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയാൽ അതോടെ സ്കൂളിഡാട്ട ദേഹമാണെന്നും ദേവും മനസ്സിലാക്കി. തൽക്ക്ഷണം അംഗാർഡ് അവക്കു രക്ഷിക്കുന്നതുവീം സ്വത്തരുന്നാക്കാൻ ശരിരബലമത്രയും പ്രയോഗിച്ചും ചീല ഗ്രമാദിരം നടത്തി. ഇതിനിടയ്ക്കു കിണറിലെത്തിരി സ്കൂളിഡിരം ഘൃഷ്യായികും ചലിക്കുകയും എന്തോ പരായ്വാൻ ഗ്രമം നടത്തുകയുംചെയ്തു. എന്നാൽ അവക്കാട്ട വായ്ക്കത്രം പഴയുന്ന് തിങ്കിക്കുകയറിയിരുന്ന തിനാൽ അതു അരുന്ധായായിരുന്നും ശബ്ദം ചുരുമേ വനിപ്പി. ഇതുകണ്ണ ശക്കംബേവും അടിത്തെത്തതി അരു ഉപദ്രവം നിശ്ചേഷം മാറി.

“അതെട്ട്; മറവപ്പറവമൊന്നമില്ലപ്പോ. എതായാലും സങ്കടപ്പേരേണ്ടോ” എന്നയാൾ അവരെ സമാധാനപ്പെട്ടതു കയും ചെയ്തു. “എനിക്കിപ്പോരി രീറ കൈരെക്കിലും നല്ല സപാതത്രുത്തിലാണോ”. അതുകൊണ്ട് ഭവതിയുടെ കെട്ടകൾ അഴിക്കുവാൻ സാധിക്കും”എന്നും അയാൾ അവരെ സമാശപസ്തപ്പിച്ചു. തടന്റും അയാൾ കരേക്കും അടച്ചതും അതു മുവത്തേയുള്ളു സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അല്ലെങ്കിലും അയാൾക്കുവരെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചു. “ബാഞ്ചാ നമ്മുടെ പാട്ടകാരി സേതുമാധവി!” എന്നയാളുടെ അതുവേൽത്തും ഫുക്കിപ്പിച്ചു.

അവരം വളരെ പരിഞ്ഞയായി കാണപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധാസം ക്രമാധികമായോ തിരഞ്ഞെടുത്തവിയത്തിലോ വിട്ടുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

“അയ്യോ! ഞാനിപ്പോരി എവിടെയാണോ?”

ശങ്കർദഭവു:—എന്താ, എനിക്കെത്തന്നെ അറിവതുകൂടാ. എന്നാലും, സേതുമാധവിയലേ നിങ്ങൾ? ദയപ്പെട്ടു ഭേദം.

സേതുമാധവി:—എന്താ എൻ്റെ പേരും അങ്ങനെ വിളി ക്കുന്നതും?

ശങ്കർദഭവു:—അതല്ലേ, നിങ്ങളുടെ പേരും? നിങ്ങളുല്ലേ ‘സേതുമാധവി’ എന്ന അതു പ്രസിദ്ധ പാട്ടകാരി?

സേ: മാ:—അല്ല.

ശ: ദേ:—എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പേര്?

സേ: മാ:—എൻ്റെപേരും, ഒക്കെല്ലാക്കായാണീ എന്നാണോ.

ശ: ദേ:—അതെന്നിക്കരിവത്തുകൂടായിരുന്നു. അതെട്ട്, നിങ്ങൾക്കു എത്തുപറിവിട്ടാണോ ഇവിടെ എത്തിയതു?

സേ: മാ:—“ഞാനോ? എനിയേലോ? ഒരു മിനിട്ടകഴിയാട്ട; ഞാൻ പറയാം. ഞാൻ ശരിയാണെങ്കാം കാൽജിലും ഓമിച്ചുകൊള്ളാട്ട. ഞാൻ ഒരു കത്തു” തപാൽക്കു റിചിലിടാൻ വെളിയിലേയ്ക്കിരാജിയതാണ്. അതു രോധിഗൾ—രോധികൾ അററാത്തതാണ്. അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഉയമാകന്നു. ഒരു കുറവാണെന്നു ഒരു കാദമായി നിൽക്കുന്നു. അടുത്ത കമ്പിത്തുണ്ട് എവിടെയെ നെന്നോടൊരു ചോദ്യം. ഞാൻ കമ്പിത്തുണ്ട് കാണിക്കാൻ തിരിത്തു. പെട്ടുണ്ട് അയാൾ എന്നു കടന്ന പട്ടിക്കുടി.”

ശകർഡേവ് അതു നിസ്സഹായയെ സമാശപസിപ്പിച്ചു. അവംകുവേണ്ട സഹായം ചെയ്യാമെന്നുണ്ട്. അവംകു പററിയ വിവിതതമായ ആപ്പത്തിനെപ്പറ്റി കുട്ടലുായി ടേനോ അറിയുവാൻ അശാദം ചോദിക്കുന്നു:—

“അതു; ‘സേതുമാധവി’ എന്നൊരാളിനെ നിങ്ങൾ അറിയുമോ? വലിയെങ്കാൽ പാട്ടുകാരി?”

സേ: മാ:—ഈപ്പ്.

ശ: ഭേ:—പോതു, ശരി. എന്നൊരു പത്രിപ്പോട്ടരു?

സേ: മാ:—ഈപ്പ്. അറിയപ്പെട്ടു.

ശ: ഭേ:—ശിതികണ്ണൻ എന്ന ഭാഗവതരു.

സേ: മാ:—എനിക്കാരിത്തുകുട, ശിതികണ്ണൻഭാഗവതരു.

ശ: ഭേ:—ഈവരെപ്പോം ‘ത്രിചക്രം’ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ളവരാണും. ഇവരെ നിങ്ങൾ അറിയുമെന്നാണും ഞാൻ കയറിയതും.

സേ: മാ:—ഞാൻ താമസിക്കുന്നതു ‘ത്രിചക്രം’ തല്ലു. ഞാൻ അവിടെ പോകിട്ടാണെന്നുജുളി. എൻ്റെ താമസം ‘എന്തുപുരം’ താണും.

ഒന്തുപുരത്തെപ്പറ്റി ശകർഡേവ് കേട്ടിട്ടണ്ടും. അതു ‘ത്രിചക്രത്തിനും എഴുപതുമെല്ലാളം മുരയാണും. അയാൾ തുടന്നുചോബിച്ചു.

“എന്നിട്ട് എത്രപുരത്തുവച്ചാണോ നിങ്ങൾ ഈ അതുപത്തിൽ ചാടിയതു്? ”

യുവതി:—അംഗത; ഞാൻ വിട്ടിലുഡിയിരുന്നു. ഒരു കത്തു പേംസ് ദബാസ്സിൽ ഇടക്കാനാണെന്നുണ്ടെന്നു. അതു അതു വശ്യത്തിൽ വെള്ളിയിലേയ്ക്കേപായി. ഈ അതുപത്തു് പറി.

ഈ വർത്തമാനം ദേവിനു് അംഗത്വത്തിൽ അതുമുഖ്യമാക്കി. സേതുമാധ്യമി, ശിതികണ്ണൻ, ശശി എന്നീ മുന്നാളുകളോടും ധാരായും ബന്ധവും ഇല്ലാത്ത ഒരു ചെറുഭ്യും തിരെയ അകാരണമായി ഇതാം ബന്ധനമുണ്ടാക്കി അംഗ കൂപത്തിൽ തജ്ജിയിരിക്കുന്നു. അരുംബൻു് ഈ അതികുമക്കർത്താവു്? എന്നാണിതിലേയ്ക്കു് കാരണം?

*

*

*

എന്നാൽ ഈ സമയത്തു് ശങ്കർദേവിൻറെ ബന്ധന സ്ഥലമായ കിണറിനടയ്ക്കത്തു് ഒരു ചെറുഭ്യുന്നതിലീ കുന്നു്, ശശി തന്റെ വിജയകരണാളായ പ്രധാനതന്നെല്ലാം പൂർണ്ണി ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ അദ്ദേഹം അനേപാഷിച്ചുതിരിയുന്ന അതുവഴിപ്പും കണ്ണപിടിക്കുന്ന മട്ടാനമില്ലായിരുന്നു. റോധിൽ എക്കുണ്ടോ. സേതുമാധ്യ വിയുടെ അതുതിസ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ കാണപ്പെട്ടു ചെറുഭ്യുവതി കൂടി കാണണമ്പാളുക്കുണ്ടു് അയാൾ അതു തിന്ത്തുവിഡി നില്ക്കുകയായി. അവൻ എല്ലിക്കുന്ന കരിയടിയോടുകൂടി ഭോധ്യരഹിതയാകുന്ന സ്ത്രീയ ഉടനേ കാറിൽക്കയറ്റി അതുമറിയാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നതുവരെയായിരിക്കുന്ന അവൻറെ പിന്തുകൾ.

അതു വിത്രുമകക്ഷ്യയിൽ ശശി എക്കന്നായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അയാളുടെ സമാപ്രാത്തകയും പ്രേമഭാജനവും അതു സേതുമാധ്യമിയെ ഉറക്കരിയിലേയ്ക്കു് അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ അടുത്തതായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി

അതുലോചിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ ചെയ്യാൻപോകുന്ന തുരും അതുനീനും അപല്ലാദ്ദേശം കൂടുതാണ്. എങ്കിലും അതുതു ടെവിലതെത്തു അസൃതപരിപൂർത്തിക്കും ശീഴ്തുക്രംതുനീ വിനികുന്നു. അതുകുടു നിവർഹിച്ചുകഴിഞ്ഞതാൽമാറുമെ ശാഖ നീം സേരുമാധ്യവിക്കും നിവർഖിച്ചുമായ ഭാവതുസുഖം ആനു വീക്കവാൻ സാധിക്കുമെല്ല.

പതിവുപോലെ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം അതുവാൻ നിവർഹിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽവിത്രമം അതുവശ്രൂമാനുന്നു അവനുംതാനീ. അതനുസരിച്ചു് അവന്നും മല്ലം റോസ്റ്റിൽ പെക്കിടു കുടിക്കഴിത്തു. അതറിൽ അവൻ രിംഗിനുത്തുനിരക്കുന്ന നമ്പലത്തെജ്ജ്ഞത്രവാൻ കുറേഉമുണ്ടു്.

അവൻ മല്ലപാനത്തിനുത്തിപാത്രം പെട്ടെന്നു മേശ പുറത്തുവച്ചുപോയി. ഒരു കാർ വെട്ടിമിനസപ്പേച്ചതിനു തുടിലും ചാതയിലൂടെ ആ വിസ്തൃതസസ്യത്തിനുപരേ ശേഖരിയും കാടിക്കുപെട്ടുന്നു.

പെട്ടെന്ന ശരീരയെവിവരിക്കാകി. ആ കാറിൽ ആ നിരാരംഭത്തിൽ എത്തുന്നതു് ആരായിരിക്കും എന്നു അവനു ഉംചുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. എതായാലും അവൻ പെട്ടെന്നു് എണ്ണിരു് സേതുമാധ്യവി ശയികുന്ന മുറിയി ലേയ്ക്കുകുന്നു. അവിടെ ഒരു മുലയിൽനിന്നു കാറിനൊക്കി. ക്രിതക്കു്! എന്നാൽ അവൻ വിത്രമിക്കുകയാ യിരുന്ന മുറിയിലെ വിളക്കു് ആ നിലന്തിൽ കത്തിക്കൊണ്ടി അന്തിനാൽ അല്ലാലും കാണമാൻവയ്യാതെയും അല്ല. ദിന ഏകായനായ രഹം. അതു് സ്നേഹ്യത്തിനീ. എ ഡീ. ഇൻബസ്ക്കുർ ബലേക്കാലാസ്സാനും അവൻ മനസ്സിലാക്കി എന്നപരഞ്ഞതാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

അമ്പുരായം മൃദി.

ശരിയുടെ ഭ്യസംഗ്രഹങ്ങൾ കേവലം ഒരനിമേഷം മാത്രമേ നിലക്കിന്നുള്ളൂ. അധികം പെട്ടെന്ന് ആ വികാര അഞ്ചേ നിശ്ചേഷംനിയത്രിച്ചു. അഃഖന ഭ്യസ്സുട്ടാൽ സംഭവിക്കാവുണ്ട് ആപത്തിക്കുന്ന സ്വഭാവം അവൻ പെട്ടെന്ന മനസ്സിലാക്കി. മറ്റൊരുക്കാനും അഭൈന്ന ഭംഗിയായി നിവർത്തിച്ചുമിതിക്കും ഈ രീതിക്കാനുംകൊണ്ടുമാത്രം തകരാറൊന്നും സംഭവിക്കുന്നതല്ലോ.

ബബ്ലേക്കാസ്സും അരു സ്ഥലസന്ദർഭം അയാളുടെ ഒരു സാധാരണപരിപാടിയാണെന്നും അവൻഗംണിച്ചു. അയാളുടെ അസിസ്റ്റന്റുടെയ ശക്രംഭവിച്ച അദ്ദന്പഷ്ടിച്ചു പുരുഷുടുക അയാളുടെ കീര്ത്തമായിരിക്കുമ്പോൾ. ശരീരംപുരുഷനിങ്ങനുസന്ദർഭത്തിൽ ഒരു പോലീസുവൺഡി അനേക ഷണ്ടപ്രമാണിച്ചും എത്തിയിരുന്നതായി സേതുമായവി മുവേന അരു യുവാവും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടും. അംബർ അരു പോലീസുകാരുടെ അനേപാഷണങ്ങൾക്കും ധാതൊയ മറുപടിയും തൃപ്പികരംമായി കൊടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. അംബർ ഇവരെ കണ്ണതോട്ടുടർച്ചയിൽ ഒരുമലഭേദത്തുണ്ടും ദാടിനായാളിച്ചു കളിത്തതെയുള്ളൂ. അരു ഭവനം ആർത്താമസമില്ലാത്ത തെന്നും അനേപാഷകരെ ഭോജ്യപ്പെടുത്തുവാൻ. ഇങ്ങനെ സേതുമായവി ഒളിച്ചുതന്നിമിത്തമാണും ബബ്ലേക്കർ വരുവുണ്ടായതെന്ന ശരീര സ്വാധീനായി ഉണ്ടായിരുത്തു. ഭവനത്തിൽ ധാതൊയത്തെങ്കിലുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന പോലീസുറിപ്പോടു കൊണ്ടുമാത്രം ബബ്ലേക്കൻ തൃപ്പിപ്പെടുത്തതായിരിക്കും.

വാതിലിൽ ബബ്ലേക്കൻ എത്തി തക്കന്തുകേട്ടിട്ടും കേൾക്കാത്തമട്ടിൽ മാധ്യവി ചെയ്തുപോലെ താനും ഒളിച്ചാലെന്നും ശരീര ആഴ്ചം വിഹാരിച്ചു. അരു സ്ഥിതിയിൽ

അയാളുടെ കാര്യക്രിയ അന്ത്യത്തം ദേപരവയ്യായി കട്ടിലിൽ കമിഴുന്ന് തലയിണയ്ക്കിയിൽ ശിറ്റുമൊളിച്ച കഴിയുക യേഉജ്ഞ എന്നയാം ഉണ്ടിച്ചു. വെളിയിൽ അയാൾ ഇങ്ങനു സ്ഥലത്തു് ദിപമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വിട്ടിലാൽ മില്ലവുന്ന ആഗതൻ കയറ്റകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ആരെകിലുംഎത്തി വാതിൽ തുരക്കാതിരിക്കുന്നതു് ബുദ്ധം മാലുമായിവീക്കം

എതായാലും ശരീര തൽക്ക്ഷണം, മാധ്യമിയുടെ കിട്ടു മരിയിലേക്കു് കണ്ണ. ആ യുവതി, ശരീര ഉദ്ഭവിച്ച പോലെ ദേപാരവയ്യുത്തിൽ കിടക്കകയായിരുന്നില്ല. ദിസപ്പൂർക്കണ്ണഭുന്നേറ്റ ഒരു കട്ടിയുണ്ടു് അവർ കിടക്കായിൽ കണ്ണംതുന്ന ഇരിക്കകയായിരുന്നു. അയാൾ പെട്ടെന്ന അട്ടത്തുചെന്ന അവളുടെ ഭജത്തിൽപ്പിടിച്ചു സ്വപ്നേഹത്തോടു അവശേഷിച്ചതു് ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ചു:—

“എൻ്റെ മാധ്യമി, നിന്റെയും എൻ്റെയും ജീവിതം ഇതാ ബുദ്ധം അന്ത്യചത്തിൽപ്പുടാൻ പോകുന്ന. അതേ; അതിലേയ്ക്കാണു് ഈ.പോലീസ്സുകാരുടെ അനേപശ്ചന്നവും വരവുമൊക്കെ. അവരിതാ എത്തി പലതരം ചോദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു നിന്നെ ചുറിക്കും. ശിതിക്കുന്നുംഭാഗവതരു കൊന്ന എന്ന കരം ചുമത്തി അവർ നിന്നെ തുക്കമരം തനിൽ കയറ്റും. നിന്നെ രക്ഷപ്പെട്ടത്തുവാൻ ഞാൻ ചെയ്യ യതാജീഹാനിമിത്തം ആ കൊലപാതകക്കാരിയെ തെളിച്ചു എന്ന കരംത്തിനു് തൊന്നം തക്കലിലാകും. ഫേ ട്ടല്ലോ.”

ഒരുരു അക്ഷരംപോലും മുച്ചടി പറയാൻ സാധിക്കാതെ അവർ അയാളുടെ മുഖത്തുനോക്കി അങ്ങനെ ഇരിക്കകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന ശരീര ഇങ്ങനെ തുടന്നു.— “മാധ്യമി, നീ മാത്രം വിചാരിച്ചാലേ നാം ഇങ്ങവരേയും രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കും. ഫേട്ടല്ലോ. നീ മാത്രമാണു വിചാരിച്ചാൽ രക്ഷിക്കാവുന്നതു്.”

അത്മമൊന്നമില്ലാത്തവിധിയം അവരോന്ന തലകൾ
കി. ഇങ്ങനെ ചെലിച്ച;—

“തൊൻ വിചാരിച്ചാൽ അതെങ്ങനെ സാധിക്കും?”

ശ്രീ:—രാന്നിക്കുന്ന അപരി നിന്നെന്ന അതു പെട്ടെന്ന്
തിരിച്ചറിയുകയില്ല. മുര്ഗ്ഗവെച്ച പാട്ടക്കച്ചേരി
സമയത്തു് നന്ന കണ്ണിട്ടല്ലേ ഉള്ള. എൻ്നെ കാഞ്ചി
മാശാക്കിൽ അങ്ങനെന്നയില്ല. അയാളിൽ തൊന്നമായി
അധികനേരം വർത്തമാനം പറഞ്ഞു് അയാൾക്കു
നേ നല്ലപോലെ അറിയാം. നീ വിചാരിച്ചാൽ
അയാൾ വന്നവഴിയെ പോയ്ക്കുള്ളൂ.

മാധവി:—അതെങ്ങനെ?

ശ്രീ:—പറയാം. നീ പോയി മറിയുടെ വാതുക്കൽനിന്നു
കൊണ്ടു് ‘അതരു’? എന്ന ചോദിക്കണം. അപരി
പ്രൈറ്റേക്കിലും ചോദിച്ചാൽ, നിന്നെൻ ഭർത്താവിവിട്ട
ഡിസ്പ എന്നും നീ തനിയെ കഴിയുകയാണു് എന്നും
പറയണം.

മാധവി ഇതുകേട്ടു് മറ്റമറ്റം എന്നീറു. അവർ
വാതിലിന്നട്ടെത്തതി. “അതു അതു”? എന്ന ചോദിച്ചു.

അപരി:—ഉറക്കമായിരിക്കാം. തൊൻവന്നണ്ണത്തിയതു്
ക്ഷമിക്കണം. വെളിയിൽ ഒരു വിളക്ക കണ്ണത്തുകൊ
ണ്ടു് ഇവിടെ അതും ഉറങ്ങിയിരിക്കുകയില്ല എന്നാ
തൊൻ കയ്യതിയതു്.

സ്രീ:—ഹാഡോ, അല്ല, വിളക്കിയന്നു കത്തുന്നു. അല്ലോ?
അലട്ടു; താങ്കൾക്കെന്നാവശ്യം? തെങ്ങരിം സാധാ
രണ ഇം സമയത്തു് അതേയും ഉദ്ദേശിക്കാറില്ല.
ബബ്ലേകൻ:—ഹാഡോ, താങ്കളാണു് “ലീലാഗോമതി”
അല്ലോ?

ഈ ചോദ്യം മാധവിയുടെ സമസ്യമന്മാദമേധ്യം
സ്രീ:—ചു. അപരി:— തുടർന്ന്

“എനിക്ക് ഖവിടത്തെ മി: ശിഥാപ്തുവിനെ കണ്ടാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.”

സ്വീ:— അദ്ദേഹം ഖവിടകയില്ല. മുരത്തുങ്ങോ പോയിരിക്കയാണോ. എന്നാംമാത്രമാണിവിടെ.

ആരാഗതൻ:— ഇത്തുപോലെ അധികർപ്പക്കരത്താനും അതുകൂൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിക്കിൽ ഒരു സ്വീ, തനിയെ താമസി ക്കുകയോ? അധിവാ അരും കുട്ടിനില്ലെങ്കിൽതന്നെ സ്വീകൾ പറയേണ്ടതു് ഖവിടെ ചുഡാഷ്ടമാർ ഉണ്ടു് എന്നായിരിക്കേണ്ടോ? അരുട്ട്; എനിക്ക് നേരംബാഡു കാൽജാസം ചോദിക്കാനാണു്. അതിന്റെഷ്ടം പോയി ഉറങ്കിക്കാളിയാണു്.

സ്വീ:— എന്നാണോ?

ആരാഗതൻ:— ഇന്നും, ഖവിടെ അട്ടത്തെത്താനും വല്ല കാരം കാണുകയുണ്ടായോ?

സ്വീ:— ഇല്ല. അധികനേരവും എന്നാനിവിടെയായിരുന്നില്ല.

ആരാഗതൻ:— വിശ്വേഷിച്ചുരാഞ്ചിയും ഇം പ്രദേശത്തെങ്കും കാണുകയും ഉണ്ടായില്ല, ഇല്ലോ?

സ്വീ:— ഇല്ല.

ആരാഗതൻ:— ഒരു ചെറുപുകാരനെ?

സ്വീ:— ചെയ്യും, ഇല്ല.

ആരാഗതൻ:— ശരി, കണ്ണില്ല. ഇല്ലോ? അരുട്ട്; ഭവതി തനി ചൂയതുകൊണ്ടു് കാവലിനും ഖവിടെ എന്നൊന്നു പോലീസ്സുകാരുന്ന അയച്ചുടേ?

സ്വീ:— ചെയ്യും, എന്തിനാ? എനിക്കൊരു പോലീസ്സുകാരും വെണ്ടും വേണ്ടും. തെന്താവിവിടെ ഇല്ലാത്ത ദിവസമൊക്കെ എന്നു തനിയേ അണിവിടെ.

ഈ പ്രത്യുത്തരം കേടുതോടെ ബലേക്കാന്നു് അഡി കെനിനു തിരിത്തു കാറിലേയ്ക്കു നടക്കുന്നു. അവർ തിരിയെ കിടക്കുവിയിലേയ്ക്കു തിരിത്തുവെക്കിലും ശരി

യുടെ രക്ഷയിൽ കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു” ആഗ്രഹത്തോട് സകലപരമാത്മാങ്ങളും തുറന്നപറവുകയാണു് എന്ന കയറ്റിപ്പോയി. അതിനാൽ ആഗ്രഹത്തെന അങ്ങനെ പറ ഞ്ചയ്യുന്നതു് അവർക്കുതു ഇഷ്ടമായില്ല.

അവർ പുരകോട്ട തിരിഞ്ഞെല്ലപ്പോൾ ശ്രീ എന്നേ ആയുധം കൈയിൽവച്ചുകൊണ്ടു് ആഗ്രഹത്തെന് ലക്ഷ്യമാക്കി ഓട്ടുന്നതു കണ്ട്. പെട്ടെന്നുള്ള സംഭ്രമത്തിൽ മായവി അടക്കലേയും പാതയും ശ്രീയുടെ ഉയർത്തിയ കൈ, ബല മാരാനും തടരു. തർക്കിണം ഉണ്ടായ പരസ്പര ബലം പ്രയോഗത്താൽ ശ്രീയുടെ കൈയിൽനിന്ന് ഒരു നെടിയ പോന്നക്കുത്തി താഴെത്തുവീണു. പെട്ടെന്നവർ പറയുന്നു:— “ശ്രീ ഈ ആയുധമാണോ?”

ഈ വാക്കുകളുടെ അത്മം “ഈാൻ ഇന്നത്തെന അവൻറ കമ കഴിക്കം” എന്നു് ആ കാമുകൻ പാട്ടുക ചേരി—അണിയരിയിൽവച്ചു പറവെന്നതു് അവനെ ഓമ്മ പൂച്ചത്തിയതായിരുന്നു. സംഭവാധനകേട്ടു് അവൻ പറയുന്നു:—

“എട്ടി, മടലേ, അവനെ എനിക്ക തൗത്തിൽ കൈ യിൽ കിട്ടിയതല്ലോ? അവനെ വിച്ചകളും പാടില്ലാത്ത തായിൽനാല്ലോ.”

ശ്രീയുടെ ഈ നിരാശാപ്രകടനം സേതുമാധവിയെ യൈക്കുവിത്തയാക്കി. ആ കാമുകൻ ഒരു പിശാചിനോപ്പും കറിനകർന്നമായ രിതിയാണു് പുലത്തുനെന്നു് അവ ദക്ഷു് മനസ്സിലായതോടെ അവരക്കു് അവനോടുള്ള പ്രതിപത്തി നിശ്ചേഷം അസ്ഥിച്ചു. അവനാക്കട്ടെ, ഉള്ളിഷ്ട മുത്രും സാധിക്കാത്തില്ലുള്ള കോപതാപങ്ങളോടെ നിലകൊണ്ടു. കോപംകൊണ്ടുള്ള അത്രയിക്കമായ ഭാവവു ത്രാസം അവനെ കാഴ്ചയ്ക്കു് അതുനാം ദയകരനാക്കി. ഈ നിലയിൽ തനിക്കു് അനൃത്യങ്ങൾ രക്ഷയെക്കിലും വേണ്ടതു

അണന്ന കരയി മായവി ഉറക്കെ നിലവിളിക്കാൻ ആരും ആച്ചി. ശ്രീ ആ ഉദ്യമത്തെ പ്രതിബേഖ്യിച്ച് അവളുടെ വായ്ക്കത്രു് കരെ തുണി ചുററി നിരച്ചു. ആ സമയത്രു് അവനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട വാക്കകൾ:—

“ഹില്ലു, നീ കരയാൻ തുടങ്ങുന്നോ? ഇന്ത്യയാക്കെ നിനക്കവേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്യുമോ, നീ എന്നു ചതിക്കു കയ്യോ? ഇതേവരെ തുച്ഛയ്ക്കെല്ലാം നിനു അപ്രംതനു പാട്ടിലാക്കുന്നതു് എന്ന കരതിമാത്രം.”

ഇങ്ങവയമായി തുടർന്നു ഒരു കുട്ടിപ്പിത്തംതന്നു നടന്നു. അവസ്ഥാന്തരത്തിൽ ശ്രീ ആ സാധുയുവതിയുടെ കണ്ണം പിടിച്ചു തിരിച്ചു. അവളാകട്ടെ ധാതനാം ശ്രൂപിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ കേവലം മോഹാലസ്യപ്പെട്ടപോയി. ഇന്ത്യ കാഴ്ചകൾ അരയാർക്കു് ഹിന്ദകരമായ ആ റംഗത്തെ സ്വപ്നാരൂപംതുനിന്നവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ ദുഷനി ശുദ്ധം ഉണ്ടായി. അരയാർ ആ സാധുയുവതിയെ തുൽക്കി യൂഫ്രേഡിച്ചു് ബന്ധനസ്ഥയാക്കി അടക്കാളയിൽക്കൊണ്ടു പോയി കിടത്തി. അവളുടെക്കാല്ലുന്നതു് മറ്റു പല കാൽന്തരം കൊണ്ടുവരുന്നതു് അതു അതശാസ്യമല്ലോ എന്നാൽ ഒരു ഭായി തീരുമാനിച്ചുണ്ടോ സ്ഥലം വിടാനാളിൽ ഒരുക്കമായി.

അവരുടെ അടക്കാളായിരുന്ന ഒരു കാറിൽക്കയറി വായുവേഗത്തിൽ സ്ഥലത്തുനിന്നു മരിയുക എന്നതായിരുന്നു, ശ്രീയുടെ എക്കു ഉദ്ദേശം. എന്നാൽ ബലാലുകാസ്സു് നേര തേത പരിഞ്ഞിരുന്നപോലെ പോലീസ്സു് സുക്ഷിപ്പിലാക്കം ആ വെള്ളുവന്നമെന്നു അവൻ ഏതൊക്കെരു ഉണ്ടായെന്നു.

“അരയാർ നഘരിയിലെത്തിയശേഷമാണോ” പോലീസ്സു കാരെ അയയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്നിക്കു വേണ്ട സമയം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതായും വിശ്രദിക്കാൻ തരം മില്ലു. ബലാലുകൾ നേരതേതനു വേണ്ട എഴുപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരിക്കും.”

എതായാലും വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ കഴിഞ്ഞായിരുന്നു അതു കടിലബുദ്ധിയുടെ നില.

രാത്രി അന്യകാരമയമായി. അഥാർ അതു വിസ്തൃതമായ തോന്ത്രത്തിലുള്ള പഴയ കിണറിന്നാരികെ എത്തി-അവിടെ അതു കിണറിനെ മുടിയിട്ടുള്ള പലകളുറന്തു് പാറകൾക്കിടയിൽ നിൽക്കുന്ന ചില പാഴുച്ചട്ടികളുടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതു കിണറിലേയ്ക്കിയിട്ടുള്ള രണ്ട് തുരക്കയർക്കെന്നിക്കെളു അന്യാർം സമീപിച്ചു്. അവയിൽ നന്നിന്നുറ കെട്ടശിച്ചുംശേഷം പലകയെല്ലാം ശരീക്കുന്നിരപ്പിലായോടുന്ന പരിശോധിച്ചു്. കിണറിന്നുള്ളിൽ നിന്നു എന്തോ സംഭാഷണങ്ങളും പുറപ്പെട്ടുന്നതുപോലെ അന്യാർക്കു് തോന്നി. അതു അന്യകൂപത്തിൽപ്പെട്ടുവർ മരിച്ചിരിക്കമോ, ബ.വളിയിലെത്തുവാൻ വല്ല ശ്രമവും നടത്തിയോ എന്നു അറിവാന്നായിരുന്ന അഥാർ എത്തിയതു്. എന്നാൽ അവയുടെ വർത്തമാനം കേട്ടതോടെ അവൻ ദയപ്പെട്ടു് തുരക്കയെക്കെളു അടച്ചതുള്ള തുണകളിൽ കെട്ടി അല്പംനേരം അതുപോലെചനാമഗന്നായി നിന്നു.

എതാനംനിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കറിനകത്തു വിഭജിച്ചനായ ശരീരിയുടെ മുഖിൽ രോർ നിൽക്കുന്നു. അവൻ ദയപ്പെടുവശന്നായി. നേരത്തേതന്നെ കെട്ടകളുള്ളാം പൊട്ടിച്ചു ശക്കർപ്പേരു് രണ്ട് തുരക്കയെക്കെളിലും ബലമായി പിടിച്ചു പാഴുക്കിണറിലെ തൊടികളിൽ കാലുറപ്പിച്ചു മറമറം കരയിൽ എത്തുമെന്നു ശരീരികളും കയറ്റിയില്ലെ. പെടുന്നവൻ പ്രതിയോഗിയെ കണ്ണു് ദയ നെങ്കുട്ടം. പുരകേ ശക്കർപ്പേരും. യാതൊരു സ്ഥലനിശ്ചയവും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും, “എടാ ചുഡ്യാ, നീ ഉട്ടേന്നാ?” എന്ന വാക്കുകളോടെ പുരകേ കതിച്ചു ദേവിനെ അരന്നാ, രോർ തട്ടുത്തുനിറത്തുനു. ബലെക്കണ്ണു് ദേവിനെ അതു മനസ്സിലാക്കണം

അമ്പുരായം മറ..

മോഹാലസ്യത്തിനേന്തിരായി ശങ്കർദേവ്“ വള്ളം
അമം കഴിച്ചു. ആ അവഗ്രഹ കൃത്യവിലാതകമാകാതിരി
ക്കാൻ അയാൾ പ്രത്യേകം കയ്ക്കി.

“മുരൈപ്പുകൾനും നൊന്നവനെ പിന്തുടക്കയാണു്”
എന്നയം ശപാസവിലാതത്തേനൊടെ പറഞ്ഞു.

മുത്രകേട്ടു് ബലേലകൻ ആ രാത്രിയിൽ എങ്ങോ തിരി
ഞ്ഞതിനാൽ ശങ്കർദേവ് ചു് എക്കാക്കിയായി. അതികലശലായ
ക്ഷീണിത്താൽ അയാൾക്കു് ക്രൂരലഭായി നേന്നംതനെ പ്രവ
ത്തിക്കാൻ സാല്പുമല്ലെന്ന തോന്തി. എന്നാൽ ആ സദ
ംത്തിലായിരുന്നു, കിണററിനുള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധതിനെ
പൂരി അയാൾ ചാത്തതു്. ഒക്ഷഭാക്ഷാധാരിയുടെ അരത്യ
ധികമായ അവഗ്രഹ അയാൾക്കു് ഉള്ളേശിക്കാമായിരുന്നു.
അവളോ? ആ കിണററിനുള്ളിലെ ക്രൂരകാരനായിരുന്നു
അതുണ്ടെന്ന് അനന്തരാന്തരവാദിൽ എന്നായിരിക്കും എന്നറി
വാൻ അതുകാംക്ഷാവതിയായിരുന്നു. എന്നാലും അവർക്കു്
അത്യധികമായ ധീരതയും മനസ്സാനിമല്ലവും ഉണ്ടെന്നു്
ആ യുദ്ധതി വെളിപ്പേട്ടത്തി.

ശങ്കർദേവ് ക്ഷീണം ലേഘാഫോലും വകവയ്ക്കാതെ
ക്കൈവിധിയം എഴുന്നേറു. ബലേലകഭാസ്സിന്റെ വിഭജ്യം
നേപ്പണ്ണത്തിനു ശ്രദ്ധി ധിഡ്യയന്നായതുകൊണ്ട് അവനെ
പൂരി അയാൾ അതു ആലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ആ
വിഭജ്യനായ ക്രൂരകാൻ ശരിയെ കണ്ടപിടിച്ചു് ബന്ധിക്കു
മായിരിക്കാം.

മല്ലപാനത്താൽ ശിരോഭാഗം വലയംചെയ്യുന്നവനെ
പ്പോലെ കരണ്ണിനടനു ദേവു് കിണററിനടക്കലേയുള്ളു് പത്ര
പ്പിള്ളു നടക്കകയായിരുന്നു. വഴി തീരെ നിശ്ചയമില്ല.

എക്കിലും അയാൾ ആരു രാത്രി തപ്പിത്തെന്തു് ഉള്ളിഷ്ടസ്ഥ ലഭ്യതു് ചെന്നവേൻ. ആരു അന്യക്രമപ്രതിൽ പെട്ടിരി കണന യുവതി അത്യായുമ്പുകരണജ്ഞായ മററ ചുറ്റപാടക ത്രിൽ കുട്ടതയ ആയുമ്പും ജനപ്പിക്കേനവള്ളായിരുന്നു. ഒവു് കിണറിനസമിപ്പം എത്തി വില പാഴുച്ചടികളിൽ പിടിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു മോബിച്ചു:—

“മക്ഷദാക്ഷാധനി, അസുവമെന്നമില്ലെല്ലാ.”
കിണറിനള്ളിൽനിന്നു:—“അരത്തണാണോ? അഭ്യന്തരിയും വസ്തു ആപത്രം പറിയേയെന്നു തൊൻ ദയനു പോയി.”

“ധദയു്; ദയപ്പുംനേം. ഈനി നന്നുകൊണ്ടും സങ്ക കപ്പുംനേംതിലു്. വെളിക്ക ചിരിമാചനും സിലവിക്കാൻ പോകുന്നു: സമത്വമന്നു ബലേക്കണ്ണസ്സു് സമീപത്രു് എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

ഈ റാ:— എതായാലും അങ്കു വേഗംപോലെ വിത്രുമിക്കക്കു.
ഈ ഫേ:— പാക്കു, നിന്നുക്കു ആരു നൃത്തകയെറു് ബലമായി പിടിക്കാമോ?

ഈ ചോല്ലുങ്കേട്ട യുവതി നൃത്തകയർ കൈകയിൽ ചൂറി. ഒവു് ഭേദഗതിയിൽത്തും ഉപയോഗിച്ചു അവശ്യം ആരു അന്യക്രമപതിൽനിന്നു പരമ്പരയു കരയുള്ളതയാറി. ഈ അവസരത്തിൽ അവിടെയെന്തിയ ബലേക്കൻ “മേ ഓവു്, നിങ്ങൾ എവിടെയാണു്” എന്നായ ചൊല്ലു പുറപ്പെട്ടുച്ചു.

“ആരു പിശാചു് കടന്നകളെത്തിരിക്കേമെന്ന തോന്നുനു. അവൻ ആരു വിസുത്തസ്ഥലിയിൽക്കുടെ എജാണോഡു കടന്നു, അവനു ഈ രാത്രി അനേപശിച്ചുനടക്കുന്നതു കരെ വിഷമംതെനു. ആക്കു; നിങ്ങളിവിടെ എന്തു ചെങ്കു യാണു്? നില്ലുണ്ടുപറഞ്ഞ സ്ഥലം നിങ്ങൾ വിട്ടെന്തോ?”

“ഈ യുവതി” — എന്ന ദേവു “ വളരെ ശ്രീതടസ്സ തേതാടെ പറഞ്ഞു. “ഈ കിണാറിന്മുളായിരുന്നു. ഞാൻ ഇവളെ കരകയറ്റവാൻ ഒരു ഗ്രം നടത്തി ”

ബലെലക്കൻ്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന പറ്റം എന്ന ജപലിച്ചു. യുവതിയെ ഇങ്ങവക്കിം ശരിയായി കാണുമാൻ സാധിച്ചു.

ശങ്കർദേവു “ ക്ഷീണാധികൃംഗിമിത്രം വിശ്വം മോഹം ലസ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ ക്രൂരരുന്ന നോക്കിയപ്പോൾ ഒരിയിൽ സുവകരമായ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നതായി ഇംഗ്ലോ കണ്ടതു”. അടുത്തതനു ദക്ഷഭാക്ഷായണിയും നിൽക്കുന്നു. കട്ടിലിനടത്തുന്നിൽക്കുന്നംഡായിരുന്ന ബലെലക്കാസ്സ് പറയുന്നു:—

“മെരു ഭ്യപ്പെടേണ്ട. എതാറം നിമിഷത്തിനകം നിങ്ങളുടെ ക്ഷീണമെല്ലാം തീരും.”

ഇതുകേടു ശങ്കർദേവു എന്തോ പറയാൻ ആരംഭിച്ചതു “അവിടെ എത്തിയ ഏതാറം പോലീസ്സുകാഡു ആഗ്രഹനത്താൽ തടയപ്പെട്ടു ഡിസ്കൂട്ടുപോലീസ്സുപുലി സ്റ്റോ എതാറം അന്നയാളികളും ശങ്കർദേവിൻ്റെ നേരത്തെ യും അറിയിപ്പുന്നസരിച്ചു സ്ഥലത്തു എത്തിയതായിരുന്ന സുപ്രണഥഃ:— (ശങ്കർദേവിനേന്നും) നിങ്ങൾ അറിയിച്ചതു സരിച്ചു തെളിക്കു വന്നിരിക്കുവാൻ. അതുകൂടി, അവനെന്നിംഡിരിക്കുവോ?

അദ്ദേഹം, അവിടെ നിൽക്കുന്ന യുവതിയെക്കണ്ട ചോടിക്കുന്നു:—

“ഓഹോ ഇതായിരിക്കാം, നിങ്ങൾ കണ്ടപ്പിടിക്കാൻ അകിച്ചു ‘ലിലാഗോമതി.’”

ബലെലക്കൻ:— അല്ല, ഇതു വേരായ യുവതിയാണു.

സുപ്പണ്ണു്:— എന്താ? വേദരായ യുവതിയോ?

ബലലൈകൻ:— അരങ്കേ; വേദരായ യുവതി. അവളുടെ പേര് ‘മക്ഷഭാക്ഷാധാനി’ അഞ്ചും.

സുപ്പി:— മക്ഷഭാക്ഷാധാനിയോ? ഈ കഴപ്പും പിടിച്ചു കേൾപ്പിൽ ഇവളെ ദൈനന്ദിനവന്ന മാടി?

ബലലൈകൻ:— അതെന്നിക്കിട്ടേം വരെ മനസ്സിലായിട്ടില്ല.

സുപ്പി:— അതുടെ; ‘ലീലാഗോപമതി’ എന്ന പറയുന്നവർം എവിടെ?

ബലലൈ:— അതും എന്നിക്കരിഞ്ഞുകൂട്ട. അവളെ കൈയിൽ കിട്ടാതെതാണെല്ലോ വലിയ കഴപ്പുത്തിനു കാരണം. ഈ സ്ഥലമൊഴുക്കേണ്ടപ്പിച്ചു. രഹിടത്തും അഞ്ചുനെ കയ്തതിയെ കാണാനേ ഇല്ല.

സുപ്പി:— ഹാ! സകലതും കീഴാമേൽ മരിഞ്ഞിരക്കായാണോ?

ബലലൈ:— ഈക്കാൽത്തിൽ സവ്വതു കഴപ്പുവും മരിച്ചില്ലും തന്നെ. എതായാലും അഞ്ചൊരു കാൽം ചെയ്യുണ്ടാം. കയ്തതൻ ഇവിടെന്നിനു കടന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പോലിസ്സുകാക്കു ചെയ്യുന്നതിനുവും നൽകാണും. അതും ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾക്കു കൂടി പറയാം. വലിയൊരു തലക്കെട്ട്. ബംഗാളിനിനിലുള്ള വസ്തുധാരണാം.

സുപ്പി:— ഈ വിസ്താരമേറിയ, അള്ളം പേരുമില്ലാത്ത അംഗേ കായിരം എക്കൻ ഭ്രമിയിൽ അവനെ എവിടെ അനേപ്പിക്കാനാണോ? എന്നാലും എന്നെതക്കിലും വിധി തനിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുമോ എന്ന നോക്കാൻ വേണ്ട ശ്രമം ചെയ്യാം.

പോലീസ്‌യിററ്റീവുമുപണ്ട്” അല്ലോ വിത്തമി കാൻ അടച്ചത മരിയിലേയ്ക്ക് തിരിത്തെ. ഈ അവസരം തനിൽ ശക്രഡേവും ബലബലക്കാല്ലും തന്മിൽ മുമ്പ് പിരി എത്തതുതൊട്ടുള്ള കമകൾ ഇങ്ങവയം പരസ്യം അറിയിച്ചു. ഇവരുടെ വത്തമാനത്തിനിടയ്ക്ക് “സുപ്രണ്ട്” അടച്ചതെന്നതി. ഒക്സിക്സായണിയോടുചേരിച്ചു:—

അപ്പോൾ നിനക്ക്” ഇക്കാര്യങ്ങൾ നേരംതന്നെ അറി എത്തുകൂടാവുന്നാണ് നീ പറയുന്നതു്. അപ്പേ? ശിതിക സ്നേഹംഭവതർ, സേതുമാധവി ശ്രീ ഇവരിൽആരോധ്യം നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പേ?

സ്കീ:—ഈല്ല, അറിഞ്ഞുകൂടാ. എനിക്കെങ്ങെന്നാറിയാം; തൊൻ ഇവിടെ അടച്ചതൊക്കെമല്ലതു് അമധ്യമൊ നിച്ചതാമസിക്കുന്നു. എനിക്ക് തുന്നല്ലപ്പെട്ടി അറിയാം. അതാണോ കാലക്കേഷപം. തൊൻ ഒരു ദിവസം കുറേതു് വാണിജ്യപ്പോയി. പെട്ടെന്നു ഒത്തൻ എഞ്ചൻറു് അടച്ചതെന്നതി പില ബുള്ളും രേന്തയും തുന്നവാൻ അയാളുടെ വീടിലേയ്ക്ക് ചെല്ല ഓമുഖം ഓരു ദേഹ കാണണമെന്നുപറഞ്ഞു. തൊന വിടക്കപ്പോയി. അതു യുംമാത്രമേ എനിക്കറിയാവു.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ബലബലക്കാല്ലും പറഞ്ഞു:—

എനിക്കറിയാം എന്തിനായിട്ടാണ് ഈ സ്കീയെ അതു ചെറുപ്പുക്കാരൻ വീടിൽ വാങ്ങിയതെന്നു്.

ഈ വാക്കുകളോടെ ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രി ശാഖയുടെ ചെറു വന്നതിലേയ്ക്കുകടന്ന അക്കദത്താക്കമുറിയിൽനിന്നും ഓരോ കൈയിൽ ലാജ്രാന്നവിതം രണ്ടുകെട്ടുകൊണ്ടുചെന്നു.

ഈ കെട്ടുകൾ തൊൻ അല്ലോ മുമ്പ് “ കിണററിന്ന തന്ത്തു ഒരു കൈ കാറിൽ കണ്ണഭാണു്. അതുപരി കെട്ടിൽ ഒരു സ്കീയുടെ അതുല്യംനോപകരണങ്ങൾ അത്യിക്രമം.

ആദ്യത്തെ കെട്ടശിഥു കണ്ണപ്പോൾ അതിലുള്ളവ സേതുമായവി പുട്ടുക്കേളുവിസമയത്രു് അണിംഗതിങ്ങനുവയായിരുന്നവനു ശങ്കർമ്മേവു് മനസ്സിലാക്കി വിവരം ആദ്യത്രുന്നതോടെ അറിയിച്ചു.

ബലലേഃ—അരതേ; അവതനെന. ആ കെട്ടിന്നുള്ളിൽ ഒരു കരത്തുമുണ്ടു്.

കരത്രു്, മുന്നു് ശരീ സേതുമാധവിയെക്കാണഡിക്കിച്ചതായിരുന്നു.

“തൊന്ത്രേഷത്തിന്നീറ ജീവഹാനിക്ക കാരണക്കാരിയാണോ. വേരു മാർമ്മാനമില്ലായിരുന്നു. ഇതാ ഇപ്പോൾ എനിക്കു് ദഹാററ അദ്യമാർമ്മേ ഉള്ളു. മരണം—ആത്മഹത്യ. “സേതുമാധവിഃ”

സുപ്രണ്ടു്:—ഈയോ, കിറിസ്തമതക്കാരു്. ഈയോ, അവർംതനെന്നയാണോ ആ കൊലപ്പാതകം ചെയ്തു്. അതും; ആ വാസ്തുക്ക്രീണിനു അത്മമാതാണോ?

ബലലേക്കാസ്സു്:—ഇതിനത്മമില്ലാത്തല്ല. സേതുമാധവി ആത്മഹത്യചെയ്യുവെന്നു് ലോകരെ അറിയിക്കുന്നു. അതിലേക്കാണു് കരത്തം അവളുടെ വസ്തുജോഷം അട ഓറിയ കെട്ടു്. ശവശരീരം വേണാമല്ലോ. അതി ലേഡ്യു് ഈ പാവപ്പെട്ട ചെറുയുവതിയുടെ ശരീരത്തിൽ ഈ കെട്ടംവച്ചുകെട്ടി ആററിൽ തളളാമന്നായിരിക്കുന്നും ശരീരുടെ ഉണ്ടും. അതിലേ യാണോ അവൻ ഈ നിരപ്പരാധിയിച്ചുവതിയെ വീട്ടിൽ വരത്തി അവളുടെ കഴുത്തു എതക്കി കിണറിൽ കെട്ടിരതാഴീയതു്.

ബലലേക്കാസ്സു് ഇംജനെ സ്പന്തം ഉണ്ടാണെങ്കിൽ വിസ്തു നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ഒരു പോലീസ്സുകാണ്റസ്സുഖിഡ എത്തി വാതിൽ തട്ടി. കഷമാധാവനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അധാരം

മേലുള്ളാഗസ്ഥമനായട സംഭാഷണത്തിന് വിശ്വാതകമായ വിധം പറയുന്നു:—

യജമാനാർ ക്ഷമിക്കണം. എങ്കിൽ കരെ നേരമായി ഈ വിഭക്താനു നല്ലപോലെ പാരിശ്രായിക്കകയായിരുന്നു ഇവിടെ അടക്കാളിയ്ക്കുത്തുള്ള ഒരു അറയിൽ ഇതാ, ഈ നില്കുന്ന ചെറുയുവത്രിയെ വരിത്തുകെട്ടി മുടക്കിയിട്ടിരി ക്കണു. എങ്കിളാണു” കെട്ടകാളില്ലോ അദ്ദത്തതു.

ബോധകേട്ടകൊണ്ടു വിഷമിച്ച യുവതിക്ക് “പോലീ സ്റ്റീനേപ്പകർ അല്ലോ ബെള്ളിൽ കൊടുത്തതോടെ അവർക്ക് ഓയ്മ ലഭിച്ചു. അവരെ അടക്കത്തനിൽക്കാതുകണ്ടു ബബലക്കാളാനു സൗക്ഷ്മിച്ചു നോക്കി. “ഈൻ ഈ വീടുവാതിലിൽവന്നു തട്ടിയപ്പോൾ ഈ സ്ഥിരാണാല്ലോ എന്നോടു സംസാരിച്ചതു” എന്നയാർ ആദ്യമുള്ളതോടെ പറത്തു.

സുപ്രണ്ടു യുവതിയെ നന്ന നോക്കി. “ഈവരം വളരെ വിഷമാണെങ്കിൽ സഹിച്ചിരിക്കണു. അവർക്കിട്ടുപാർത്ത താനൊവിടെ നിൽക്കുന്നവെന്നോ, സ്ഥിരിറതികൾ എന്നെന്നോപോലും അറിത്തുകൊണ്ടിരിക്കണു. അഭ്യേഷം തുടർന്നു:— “രാമോ, ഇതായിരിക്കും നിങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമം നടത്തിയ ‘ലിലാഗോമതി’. ഇവരെ ആ പരമഭൂതിനു പ്രത്യേകം ഈ സ്ഥലത്തു താമസിപ്പിച്ചു വേണ്ട ഉപദേശം പറഞ്ഞ വര്ത്തിയതായിരിക്കാം.”

ബബലക്കാളി മരുന്നാണു പറയാതെ യുവതിയേണ്ടു. അതുവരുത്തുപെട്ടു:—

“കണ്ണത്ത, ഒരു പാട്ടപാടു”, കേരംക്കിട്ട. അവർം നാവന്മാക്കവാൻപോലും ശക്തയായില്ല ശ്രീതദ്ധീപചാരം ഞേഴ്സിം ചെറുത്തുറുപ്പകളിൽ നടത്തിയശ്രേഷ്ഠം ആ സ്ഥിരയാണു.

വിണ്ണം അവിടെ എത്തിച്ചു. ബലേലുകംഡ്യു വിണ്ണം ആവ
ശ്രദ്ധപ്പെട്ട്.

“യേ, ചെറുയുവൻ, നീങ്ങളുടെ പാട്ടാനു കേൾ
ക്കേട്.”

അത്രുതം, സംഗ്രഹം, വ്യസനം, ഭയം, നിരാക എന്നീ
വികാരങ്ങൾ നിമിത്തം യുവതി പാട്ടവാൻ ശക്തയായില്ല.
എങ്കിലും അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാസ്യിക്കേണ്ട നിർബ്ബ
ന്യം കലശലായി. യുവതിയുടെ ക്ഷീണത്തിനും ദൈഖ്യം
ശമനം നില്പിച്ചു. അവർ സ്വാഭാവികമായ മധുരസപര
ത്തിൽ ഒരു ചെറുപാട്ടപാടി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു
രെസ്യാം ആ ചെറു ശാന്താലാപത്തിൽ അരുളുാദാരിതരായി.
സേതുമാധവിയാക്കെട്ട്, നിന്നനിലയിൽ വിണ്ണം സോധരഹി
തയായി നിലംപറ്റിച്ചു.

അപ്പായം മന.

നിസ്സുഹയായ സേതുമാധവിയുടെ ശിരസ്സിൽ ഭോധ തിന്റെ ലേഖംപോലും ഇല്ലാത്ത അവഗംഭയിലായി അവർ. തർക്കിനും ഒരു ഡാക്ടറും വരുത്തി അവിടെയും ണായിങ്ങനും ചുമതലക്കാർ അവക്കി വേണ്ട മുത്രുഷയും ശീതോപചാരവും നൽകി. അവളുടെ ജീവിതം ടെക്ക് തന്നെ അന്നദിവിക്കാൻ ഇടയായ അന്നുഭാസ്യത്തിനും കൂടു പ്രാടിനമുള്ള അഭ്യന്തരാടാത്ത നിലയിൽ സിംഗിച്ചു അതി ദയനീയമായ അന്നദിവമായിങ്ങനും കയറുകൊണ്ടു അവർക്കും സിംഗിച്ചു ബന്ധനം. അന്യകാരമയമായ രാത്രിയിൽ അട്ടക്കാളിയ്ക്കുത്തു രാത്രിയിൽ ചലിക്കാൻപോലും വയ്ക്കാതെ അവ മുറി ആ അന്നദിവത്തെത്തുടർന്ന് ഇനിച്ചും എത്തുപ്പാം മുതിജ്ഞാനം “അവർക്കും നേരിട്ടേജ്ഞത്തുള്ള ഭ്യം അവക്കു വസ്തുതെ ബാധിച്ചു. ശിതിക്കണ്ണൻഭാഗവത്തുരുതാം താംതന്നെയാണു കൊന്നാതുന്ന് അവർ സമർത്ഥനും കത്തു് പോലീസു്സുപ്പണിനു് തൃപ്പികരമായ ഒരു തെളിവായി അംഗീകാരം കര്ത്തി.

അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ കൈപ്പേഠമാത്രം കക്ഷ ഭാക്ഷാധനിയെ അവളുടെ വിട്ടിലേപ്പുക്കണ്ണാൻ പോകിയുന്നു. ഇന്ന് സമയംകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിത്തമായ പോലീസു് പ്രവർത്തനം നടക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രീ ഏറ്റുന്ന പരമക്കടലിനും നിശിത്തമുഖിമാനും അതിക്രൂരം ആയ ചെറുപ്പക്കാരുന്നു എത്രവിധത്തിലും കണ്ണപിടിക്കണ്ണാൻ പോലാസുമേധാവികൾ ഉറഗംസന്നദ്ധരാം നാലുഡിക്കിനാം അയച്ചിരുന്നു. അവന്നെപ്പോലുള്ളതു ഒരു ഭിരു ഹിടത്തുംപോലും മറ്റൊരു മരം തുടയാക്കത്തു്” എന്നായിരുന്നു പോലീസു്സുപ്പണി നിന്റെ അംഗിപ്രായം.

“അവൻ”, അതു വിസുത്തത്രേമിയിലെ ചെറുഗ്രഹം പോലെ മറ്റൊരു വള്ളു സമലവം ഉണ്ടായിരിക്കും ഒളിക്കവാൻ” എന്ന് ബലെലകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സുപ്രശ്നം:— രാമോ, അപ്പോൾ, അവൻ യദുച്ചരയാ ഇവിടെ വന്നേച്ചേർത്തല്ല. ഇല്ലോ?

ബലെലകൻ:— മഹയും ദരിക്കലും അല്ല. സേതുമാധവിൽ നേരും ശ്രീതാംഗ്രഹവിന്റെ ഭാംഗ്ര എന്ന പരാസ്യമായി അംഗിയപ്പെട്ടാൻ സമർത്ഥപ്പെട്ടില്ലോ? അവൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുങ്ങൾ എത്ര വിശേഷപ്പെട്ട തരഞ്ഞി ഘൃഷിച്ചവയായിരിക്കുന്നു! ഇന്ന് സമലവം നേരത്തേതന്നെ ഗ്രൂംവാസത്തിനും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു.

സുപ്രശ്നം:— അങ്ങനെന്നയാണോ? ശരി എന്നവൻ വെറും നിസ്സഹായനം ശക്തിയോന്നുമായിട്ടുണ്ടോ, പൊതുവേ അംഗിയപ്പെട്ടുന്നതും? അങ്ങനെന്നയാണക്കിൽ അവൻ ശ്രീതാംഗ്ര എന്ന പേരുമാരുന്നുവോ കേവലം വൃത്ര സൂനായിപ്പോകുമോ?

ബലെലകൻ— ശ്രീതാംഗ്രവോ? അവൻ ഒരു പുസ്തകമെഴുതുകാരനുണ്ടോ. അവൻ എഴുതിയ ചില പുസ്തക എഡിറ്റ് തൊൻ വായിച്ചിട്ടുമുണ്ടോ. അവൻ പുസ്തകമെഴുതുവഴി കിട്ടിയ പണംബക്കാണ്ടും ഇങ്ങനെന്നയോരു സമലവം ഭവന്നവും സന്ന്യാസിച്ചുതാൻാണോ. അവൻ ഇവിടെ ക്രൈസ്തവതു വരികയും ഭാര്യയുമായി താമസിക്കാൻ പോവുകയാണോ എന്ന പരിധുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. ഇങ്ങനെ അവൻ ഇവിടെ എത്തി എന്നു ഇത്തു കേവലം യാദുഹീനമല്ല.

സുപ്രശ്നം:— പുരാഖ കേവലം ദാരിദ്ര്യനുന്നനടപ്പിലും ഗ്രൂംമായിങ്ങനെ ഒരു ധനവാന്നും നിലയിൽ കഴിയുന്നതിന്റെ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശം ഏന്തായിരിക്കും?

ബാലപാടം—ങ്ങ കാരുമണ്ണല്ലോ. ടണവും പ്രതാപവും
നേനമല്ല അവൻ കാരും. അവൻ സേതുമാധവിയെ
കിട്ടണം. അവൻ ശ്രീകണ്ണൻഭാഗവതരാജാ അട്ട
മയമായിപ്പോയി. അതുകൊണ്ട് അവളെ കിട്ടുക
എന്നതാണ് അവൻറെ എക്കുള്ളേശം. ഇതിൽക്കൂടുതൽ
ലായി നേനംതന്നെ എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ
സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു കാരും സംരായിക്കാൻണ്ട്
പക്ഷേ ശ്രീകണ്ണൻറെ കമ്പ കഴിച്ചുണ്ടോ ശ്രീ
സേതുമാധവിയുടെ പേരുമാറി ആ ലിലാഹോമതിയു
മൊത്തം ശ്രീതാംഗത്വവന്നപേരിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാം
എന്ന കയ്യതിയിരിക്കാം.

നേനകുടെ പരിയാനണ്ട്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ
ആല്ലുമാല്ലുമുള്ള കാരുഞ്ഞും സാധിച്ചു. ഓഹവതരെ മുത്തു
വിന്നിരായക്കി. സേതുമാധവിയെ സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഒഴി
പുംബി വിട്ടുരത്തുള്ള ഒരു ഭവനത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചു.
'മാധവി' ആരുമുഹമുയുള്ള ശ്രമിച്ചുഎന്നം അവരും മഹ
സ്സാലെ ജീവഹാനി വരുത്തുന്നഎന്നം ഒരു കുറിപ്പ് അവളേ
കൊണ്ട് എഴുതിച്ചു. അവളുടെ ശവശരീരം എന്ന നില
യിൽ എക്കുപേശം ആരുത്തിസാദ്ധ്യമുള്ള ക്ഷേമാക്ഷായ
സ്ഥിരയെ അവശ്യാക്കി അബേളു കൊന്ന് സേതുമാധവിയുടെ
വസ്ത്രങ്ങളും കത്തും ഇം ശർഖരേതാട്ടവേത്തു് ആററിൽ
കൊണ്ടുപോയി ഇടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഇനി ഇം കേൾപ്പിൽ
രാജാശ്രദ്ധാർഥ മംഗളമേ ശേഷിക്കുന്നുള്ളു. അയാൾ എങ്ങനെ
യാണു് എവിടെയാണു ജീച്ചിരിക്കുന്നതു്? എത്തു ചിയത്തി
ലാണു് അയ്യർ ശ്രീകണ്ണൻറെ ജീവഹാനി വരുത്തി
യതു് എന്നം.

*

*

*

*

ബാലപാടം ഉദ്ദേശിച്ചതു് എവരക്കുറ ശരിയായി
അണു. ശ്രീക്കുഴിയുവാൻ വേരൊരു സ്ഥലംകൂടിട്ടുണ്ട്

ഇല്ലാതിങ്ങനില്ല. എന്നാൽ പെട്ടെന്നും അവൻ ആ സ്ഥലാശേഷിയും പോക്കയാണെന്നില്ല. അവൻ വല്ലാതെ ശാരീരികമായ ഫൈം അനുഭവിച്ചതിനു തെല്ലാരുദ്ധതിയുണ്ടായി. അതേടുക്കുടി അവൻ ഓട്ടും നിറയ്ക്കി ഏറയിലാണെന്ന കിടന്ന. ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ താൻവെയ്ക്കു ഫലാർത്ഥത്തും അവൻറെ ഉംഗത്തടങ്കത്തെ നേരം വല്ലാതെ ചലിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അത്യാപത്തിൽ ഒപ്പേപ്പും രിക്കന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ദെഹത്തിൽ ലേശേംപോലും നൃഷ്ഠപ്പെട്ടത്തോടിരിക്കന്നതിന്റെ ആവശ്യകത അവൻ മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷേ കിണറിനു മുകളിലാതെ കായിൽ അവൻ ശേകർഡേവിനെ അഭിമുഖിക്കിയതും അവൻറെ തലവ്രൂപാരിനെ വല്ലാതെ ചലിപ്പിച്ചു.

ഇപ്പോൾ ശേകർഡേവും മാത്രമല്ല, സ്പന്തന്റുനായിട്ടുള്ളതും. സേതുമാധ്യമിലും ഇപ്പോഴിനും അവൻറെ പണ്ടിലാലായിൽത്തനെ ഉണ്ടോ. ഇക്കാല്യത്തും ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ അവൻ-തന്നതാനെ ശാപിച്ചതേയുള്ളൂ. അവൻറെ അതേ വരദയുള്ള ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ ആനൃതംജ്ഞാനാശഭൂല്ലാം വെള്ളിത്തിലാക്കുമെന്ന ഒരു അവനെ ബാധിച്ചു.

എതായാലും അവൻ സ്പന്തതിമഴവൻ ഉപയോഗിച്ചും എഴുന്നേറു. അവൻറെ ചെറുഭേദനത്തിലേയുള്ള തിരിച്ചു. അവിടെ ശേകർഡേവിനെ കണ്ടെക്കാളുമെന്നും പുംബികം ശക്തിയുപയോഗിച്ചും അയാളെ വക്കവയ്ക്കാമെന്നമായിരുന്നു ശരീരുടെ കയറൽ. അയാൾ ഭവനത്തിനടുത്തതിൽ. എന്നാൽ അവിടെ ബാലേക്കാസ്സിന്റെ സ്പരം അവൻം വ്യക്തമായി കേരംക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്തിനാൽ എന്നാണും വേണ്ടതെന്നറിയാതെ പകച്ചനിന്നുപോയി. വിശ്വാസിക്കുന്ന ഭീക്രത്താത്തിന്റെ ഫ്രേണായിൽ അവൻ സ്ഥലംതുനിന്നും നെട്ടേട്ടം ചൊടിക്കുന്നതു. ഈ ഹടിമരയുള്ളിനു മറ്റൊരു കാരണവും ഉണ്ടായി. ആ വിസ്താരമേറിയ പാറ നീണ്ട എത്തുനു ഒരു ഇടവഴിയില്ലെടുത്ത അനവധി പോലീ

സ്ഥൂകാരടങ്ങിയ ഒരു കാർ വന്നനിൽക്കുന്നതു് ശരീരം ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ട്. ഈ ഓട്ടം ചെന്നവസാനിച്ചതു് കേവലം വിജനമായ ഒരു പാടത്തിന്റെ കരയ്ക്കായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ഭവനത്തിലേള്ളുള്ള വഴിയിൽ ആരുടോ ഒരു സൈക്കിൾ നിറവ്വിയിരുന്നു. ധാരാളം സംശയവും കൂടാതെ ആ വാഹനം ഉപയോഗിച്ചു ശരി രോധിക്കുന്ന മേലേഘരിക്കിൽ എങ്തി. ഈ ബലപ്പെട്ടിള പ്രധാന തത്തിൽ എവിടെനെവിടെയെല്ലാംവച്ചു്” ദൊക്കിളി, മോട്ടാർക്കാരോ ശീംതൃ കണ്ണുവോ അവക്കുള്ളാം പിറ്റു സ്വപ്നതന്നെവിധം അവൻ കെക്കുപാക്കാ പ്രാശാർക്കണ വുറുത്തേയോടെ നാഴികക്കപ്പ അനുഭവി താംജി.

മരുക്കൾക്കു് പിടിക്കാട്ടക്കയില്ല എന്ന പ്രശ്നിയു യഞ്ഞും ശയ്യവേഗത്തിൽ അനേകംമെങ്കിൽ ബഹുപ്രേഷി പാഠത്ത് ശരി ടുവിൽ എത്രയുംതെത്തിലെ ഒരു ഫോട്ടു കണ്ണു്” അവിടെ കന്നറി. അവൻ ഉള്ളശേം അൻപത്തുമു ഫോളം സഞ്ചാരിച്ചിരുന്നു.

അന്നരാത്രി അഞ്ചുഡികമായ ക്ഷിണിമിന്നു് അവ ശൊയു ശരി കളി ഉണ്ടോ് എന്നവികഴിഞ്ഞു സുഖിന്റെ മായി ഔന്നറജി. പ്രഭാതരത്തിൽ എഴുന്നേറു ചുംകന്തെന തുത്യജീവി കാമ്പികട്ടിയും കണ്ണെന്തു സ്വ-സ്ഥനായുള്ളാം സ്വപ്നം ആസൃതനാണെല്ലപ്പുറി ശരി ചിന്തിച്ചു് അവ ഉള്ളശിച്ചപോലെ വിജയത്തിൽതന്നെ കലാറ്റിക്കം എന്ന വൻ പ്രത്യാഗിച്ചു്. എന്നാൽ ഇതേവരെ വളരെ സാഹസര പ്പെട്ടു് അവൻ സുക്ഷിച്ചപോന്ന സേതുമാധവി അവരും നൃഥപ്പെട്ടപ്പേഡായെന്നും, ശ്രീതാംഗത്വാനന്തരിലയിൽ ഉള്ളശിച്ച വിജയജ്ഞാനക്കു് വിഹാരം സംഭവിച്ചപ്പേഡായെന്നും ഒരു കണ്ണിൽ തൊന്നാതിയന്നില്ല. “ഇല്ല, എന്നാലും അതു അഭ്യേജ്ഞപ്പേഡതില്ല” എന്ന വിശ്വിം രഹം അവൻ തോന്നി.

ശാന്തമായ ചിത്രനബവാദവത്തോടെ ശ്രീ അദ്ദേഹ വരെ കഴിഞ്ഞുകാലങ്ങളുട്ടിറി അത്യോച്ചിച്ചു. ശൈഖർ ഭേദവും സ്വപത്രാന്നായ സ്ഥിതിക്കു് അധ്യാർഥ എന്നൊക്കിൾക്കും പറയുന്നതു്? എന്തോ, അറിഞ്ഞുകൂട്ടാതെ രഹാർഥ അസ്ഥിരിക്കും പേഖിഞ്ഞു ഭേദമുതൽ ഒരു ക്ഷതി ചാണ്ടിയതെന്നും അനന്തരം അധ്യാർഥ അവശ്യനാക്കി കിണറിലുള്ളിലേയ്ക്കു കെട്ടിത്താഴ്ത്തിയതെന്നും പറയുമായിരിക്കാം. അധ്യാർഥ തീര്ത്ത ധാര്യം അവശ്യ സംശയിക്കാൻ ഇടയില്ല! കിണറിലുള്ളിലേയ്ക്കു രണ്ടാമത്ര കെട്ടിയിടക്കിയ യുവതിയോ? അവധിക്കും അറിഞ്ഞുകൂട്ടാ ഇന്നയാളുണ്ടു് ആ ഫോറത്തും ഏവയും തെന്നു്. അതിനാൽ ശ്രീതാംഗ്രഹവിഞ്ഞു ചെറുവെന്നത്തിനു കൂത്തു് ഈ ഫോറത്തും ഒരു നടത്തിയതു് എന്തോ അജ്ഞത്വത്തായ രഹായിരിക്കുമെന്ന് പോലീസ്സും ക്രതികക്കാളിളം ഈ ശ്രീതാംഗ്രഹവിനാക്കട്ട; സേതുമാധവിയോടോ ശ്രീതികണ്ണൻാശവത്രോടോ, ശ്രീരംധരാടോ, ധാത്രാതോ യാതൊരുവക ബന്ധ മിശ്രിണ്ണ ക്രതാനും വഴിയില്ലതെന്ന്. എന്നോ ധാത്രായി കമായി അധ്യാളിടെ ഭവനത്തിൽവച്ചു പില സംഭവങ്ങൾ നടന്നവെന്ന ആരും ധരിക്കുകയുള്ളൂ. ശ്രീതികണ്ണൻറീയും സേതുമാധവിയും കാരുജംഖിൽ ശ്രീതാംഗ്രഹവിനു ധാത്രായാതൊന്നുമിശ്രിപ്പുചെടുത്തില്ല.

പാക്ഷി ശൈഖർപേഖിഞ്ഞു ഭേദമുതൽ ഉപദ്രവംനടത്തിയതു് ശരിയാണെന്നും അധ്യാർഥപരഞ്ഞതാലും അതുകൊണ്ട് ശ്രീതാംഗ്രഹവിനു ധാത്രായാണെന്നും ഭേദപ്പെടുത്തില്ല.

എന്നാൽ വീട്ടിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു് അധ്യാർഥ സുക്ഷമിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളുടെ കാണ്ടം. ഈ ഭാണ്ഡം പെട്ട നൂൽ ധാത്രായിൽക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ കിണറിനു കൂത്തു് നിരത്തിയിരുന്ന കാറിൽ സുക്ഷമിച്ചതായി അഭ്യന്തരം. എന്നാൽ അതു ശരിയാണു കാറിൽ വച്ചുനടന്നും ശ്രീതാംഗ്രഹവിനു് ആ ഭാണ്ഡവുമായി ധാത്രായാണും ബന്ധമുണ്ട്.

കല്പിക്കാൻ പോലിസ്സുന്ന് സാധിക്കുകയില്ലെല്ലായെന്നും അവൻ പെട്ടെന്ന സമാധാനപ്പെട്ടു.

അടച്ചതതായി സേതുമാധവിയെ സംബന്ധിച്ചു്:— അവളെ അടക്കാളിയുടെ ക്രത്തവി രഹയിൽ വരിത്തുകെട്ടി ഭോധിക്കിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു അവിടെയുണ്ടെന്ന പോലിസ്സുകാർ കണ്ണുപറിക്കു തിലു. ശ്രീതാംഗ്രൂവിൻ്റെ ഭായ്യെ കാണാതെ അവൾ, അവരും എഴുപ്പാടു പോയിരിക്കാംഎന്ന് അത്രത്തെപ്പെട്ടുമായിരിക്കും.

എന്നാൽ സേതുമാധവിയെ അടക്കാളിയായിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു കുടിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ടതു് ഈ സദിന്തനിൽ അന്ത്യാവശ്യകമായി ശരി കയ്തി. അവളുടെ ഒരു കത്തു് ഭർത്താവായ തനിക്കു ലഭിച്ചുവെന്നും, അവക്കുടെ ചെറുഭാവം തനിലെ സംഭവങ്ങൾക്കിമിത്തം അവരും ദേഹവാദിയായി എത്തോ ബന്ധുമാത്തിലേയു് പോയിരിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശ്രീതാംഗ്രൂവെന്ന നിലയിൽ അവിടെ എത്തും സേതുമാധവിയെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു വിമുക്ത യാക്കി തന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടപോരാൻമെന്നു് അവൻ അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചു. അതേ; സകലതും എന്ന ഭ്രാന്തിക്കംപോലെതന്നെ നടക്കും.

പ്രസ്തുതവിന്തകിക്കണം, ശരി സമുച്ചിതമായി വസ്തുധാരണം ചെയ്തു ഫോട്ടു വിട്ടുവാൻ ഉള്ളമിച്ചു. ഇതു കണ്ണു മാനുജർ പറയുന്നു:—

തിരിക്കുന്നതു കൊള്ളിം. എന്നാൽ കാറിൽ പത്ര നാൽപ്പുത്രമെന്തു ഇന്ന സഖ്യാക്കുന്നതു സുക്ഷിച്ചുവേണ്ടും. പോലിസ്സുകാർ എത്തൊട്ടു കാരംനിരുത്തി അവരനേപ്പറിക്കുന്ന ആരും ഉണ്ടോ എന്ന പരിശോധിക്കുകയാണു്.

ശരി:— എന്താ, അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കാരണം?

മാനേജർ:— ശിതികണ്ണൻഭാഗവതരകട കൊല്ല സംസ്ഥാനിച്ചു കരിക്കാരനെ അവർ അനേപഷിച്ചു നടക്കക്കയാണ്.

ശ്രീ:— “എന്തു! ശിതികണ്ണൻഭാഗവതരോ? കൊല്ലപാതകമോ? അതിനു കാർ—യാത്രക്കാർ എന്തുവേണ്ടാം?

മാനേ:— അതോ, ശിതികണ്ണൻഭാഗവതർ എന്നയാളെ ഒരു പാട്ടക്കച്ചേരിനടത്തിയ രാത്രി അരുപ്പേരു കുത്തിക്കൊള്ളുകയുണ്ടായി. തുടന്റെ അധികാരിയാണ് ശിപ്പുത്തിയും ഒരു പാട്ടകാരിയുമായ സേതുമാധവി എങ്ങനെ തളിച്ചേറ്റാടിയുമിരിക്കുന്നു. അതേ; പോലീസ്സുകാർ അവരെ കണ്ട പിടിച്ചു എന്ന തോന്തനും.”

അസാധാരണമായ നിരാൾ, സംഭ്രം, ദയം എന്നിവ കൊണ്ടിരിക്കായ തലകടക്കത്തോടെ ശ്രീ ചോദിച്ചു:—

“എന്തു! ആ പെണ്ണിനെ പിടിക്കിട്ടിയോ?”

മാനേജർ:— പിടിക്കിട്ടി, പിടിക്കിട്ടി. അവർ ഇപ്പോൾ അസ്ത്രാവിലാണ്.

ശ്രീ:— അവരെ പിടിക്കിട്ടിയെങ്കിൽ ഇനിയും പോലീസ്സുകാർ, കാർ തടയുന്നതും അനേപഷിക്കുന്നതും അവരുടെയാണ്?

മാനേജർ:— അതോ? അവളുടെ കാട്ടുകനായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാഡാഡാത്രു. എറമേ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സാധുവും എന്ന തോന്തനു വലിയൊരു പണക്കാർഡ്. കാരഡമ സ്ഥലം. അവനെ പിടിക്കുന്നും. അതുപോലെ മരരാഡാളും.

ശ്രീ:— അതാരാ? മരരാദാൾ.

മാനേജർ:— ഒരു കുറവാണ്, ഒരു ശീതാംഗ്രൂപ്പോച്ചും. അഞ്ചാലിഡാണു വിസ്‌തൃതമായ സ്ഥലിയിലുള്ള ചെറുഭേദങ്ങളിൽനിന്ന് ഉടമസ്ഥൻ. അധികാരിയും പിടിക്കാനുമാത്രേ.

ശരീ:— അവർ അത്രയോ പിടിക്കേട്ട; നമ്മുടെ വേണ്ടി എന്ന വാക്കുകളോടൊക്കെയും മാനേജരുടെ അഭിപ്രായ ഒരു അനു അത്രവരിക്കാത്തവിധത്തിലും പ്രാണരക്ഷണാത്മം ഹാടിനടക്കിനു ശരീരി അതു സ്ഥലംവിട്ട്.

അലില്പായം മര.

അലിമുവസംഭാഷണത്തിൽ എൻഡേട്ട് പോലീസ്[”] സുപ്രശ്നിനോട്, സ്കൂൾപ്പത്ര സീ. എം. ഡി. ഡി. ഇൻഡസ്ട്രിസ് ബലെക്കാള്ളു[”] ഇങ്ങനെ പറത്തു:—

“നമ്മുടെ ഈ അന്വേഷണത്തിൽ ശ്രീ എന്നവർ ശിതാംഗത്വിനം തെമ്മിൽ എത്തക്കിലും ബന്ധമുണ്ടെനു” നാം അറിത്തു എന്ന വരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.”

സുപ്രശ്നം:— അതെത്രതുകാണ്ടു?

ബലെക്കൻ:— എന്നെന്നാൽ ശ്രീ എന്നവരിലുന്നവൻ നാം അവരെന്ന് കൗൺസിലും ശിതാംഗത്വം എന്ന നാമ ദേഹത്തപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിയുന്നവരും എന്ന തിരിക്കാം വിശദപരിശീകരണത്തു. നേരേമറിച്ചു അവനു വസ്തു മനസ്സിലായിപ്പോയാൽ അവനെ പിടിക്കുന്ന കാഞ്ഞം വിഷമമായിരിക്കും. ക്രൂഡാതെ, സേതുമാധവി നമ്മുടെ നിയത്രണത്തിൽ എത്തി എന്ന വിവരവും ബഹുമാനപ്പെട്ടു സുക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങ നെയ്യായാൽ അവൻ അവരെ അന്വേഷി അന്വേഷിച്ചിരുത്തുക എന്ന ഉദ്ദമത്തിനു മതിക്കയില്ല

സുപ്രശ്നം:— എത്രയാളം അതിലെയ്യുവൻ ഉദ്യമിക്കകയില്ല.

ബലെക്കൻ:— അങ്ങനെയല്ല, രജിസ്ട്രേഷൻപോലുള്ളവർ ഒരു വിചിത്രസ്പദാവകാശാഖാരും. അവരുടെ ഉദ്ദേശം അവർ കാട്ടന അബവലംബം മറുപട്ടിവരാതും കാഴ്ച പിടിക്കുകയില്ല എന്ന മാത്രമായിരിക്കും.

സുപ്രശ്നം:— അമ്പാ, അവന്റെപ്പോലുള്ളവർ ഭാന്തബുദ്ധിക്കുഞ്ഞാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു?

ബലഭാഷണം—എക്കദാദി അജനനങ്ങൾ. ഇക്കുട്ടരെ തീരെ വിശ്വസിക്കാൻ പാട്ടിള്ളതല്ല.

സു:—എന്നോ, അവൻ എത്തുചെയ്യുമെന്നാണ് നിജദി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതോ?

ബലഭാഷണം—അവൻ ഇപ്പോൾ ഒളിവിൽ നടക്കക്കയാണെല്ലാ. അട്ടതകാലത്തെത്തുടം അവൻ ശ്രീതാംഗ്രൂഹവെന്ന നിലയിൽ ഇരു പ്രദർശനത്തുടം എത്തുകയില്ല. അതിനേയുള്ള മാറ്റംമല്ലാം നാം ഭദ്രമായി അടച്ചുകഴിത്തു. വിഞ്ചപ്പുട്ട് എലിപ്പോലെ അവൻ ഇപ്പോൾ വിശ്വമിക്കകയാണ്. ഇത് നിലയിൽ ഒരു ഏതെങ്കിലും ചെയ്യുകമാ, അതെല്ലാം അവനും പ്രബന്ധിക്കും. അവൻ എന്നായിരുന്നാലും സൈത്രമായ വിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടിപ്പോകാൻ തുമിക്കാൽവികയില്ല.

സു:—എന്നാൽ അവൻ “ആ പെൺകിടാവിനെ സുന്നിക്കാൻഡിപ്പാലും സാധിക്കുന്നില്ല..” അവരും അതുപരി കൂടുതലാണ്. തക്കസകലവെന്നോവസ്തുിലും. അതുപരി അധികാരികളും അതുവളരെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അവരുളു ശ്രദ്ധിച്ചിക്കുവാൻ സുക്ഷിക്കുവാൻ ഉത്തരവുകൾ നല്കിയിരിക്കുന്ന അവരുംകൂടി ബുദ്ധിദേശം പാടിപ്പെടാതിരുന്നുകൊള്ളിം എന്നാണവൻ ചരിയുന്നതോ? അവരും അതുമാത്രം ചിത്രവിക്ഷാഭത്തിൽ കഴിയുന്നു. ശ്രദ്ധ ശരി പിന്നെങ്ങെന്നുണ്ടോ അവരുളു ശ്രദ്ധമായിക്കാണുന്നതോ കുട്ടിക്കൊണ്ടിപ്പോകുന്നതോ?

ബലഭാഷണം—എന്നായാലും നമ്മക്ക ശരിയെ പിടിക്കിട്ടണമെങ്കിൽ അതു “ആ ഒരു വൃത്തിമുഖ്യവേന്നമാത്രമേ സാധിക്കും” അവരുളു ലഭിക്കാൻഡിവേണ്ടിയാണ് “അവൻ ആ കൊലപാതകം ചെയ്യുതു്, അതുപോലെ അവരുളു തന്നൊട്ടുടരു സുക്ഷിക്കുവാനാണ്” അവൻ

‘ശീതാംഗ്രു’ എന്ന പേരുമാറിയാൽ വിസ്തൃതസ്ഥലി അബലെ ആ ചെറുഭേദങ്ങളിൽ താമസമാക്കിയിരിക്കുന്നതും. അവക്കു രക്ഷിക്കുവാനാണ് ‘അവൻ അവക്കു കൊണ്ട്’ ആത്മഹത്യയ്ക്കു തയ്യാറാറുണ്ടെന്ന ക്രത്തഫ്റ്റി ചുത്രം വേരായ യുഖതിയെ അവളുടെ സ്ഥാനത്തു മുതശ്ശേരിമാറ്റി ആറിയിൽ തള്ളിവാൻ പണികൾ നോക്കിയാൽ. അതിനായി ശശിരൈക്കിട്ടുന്നോ, സേതു മാധവിമുഖേവനമാത്രമേ സാധിക്കും. മാധവിയെ തനിക്കു ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയേണ്ടതു എന്നവനു ബോല്പുമായാൽ ‘അവൻ ഈ നാടേവിട്ടുകളിയം. ഓഗ്രവത്ര ശിതിക്കുന്നുനെ കൊലപ്പെട്ടുത്തിയ ദിവാത. കൻ ഒസപരമായി കഴിയുകയും ചെയ്യും.

സു:—ആ കൊലപ്പാതകക്കാരൻ ശശിരൈനായിരിക്കു മെന്നാണോ നിങ്ങൾ കയറുന്നതു?

ബബലു:—“സംശയമെന്നോ? ആ കൊലപ്പാതകക്കാരൻ ശശിരൈനു. അവൻ മുരത്തേജു” കത്തി ചാണ്ടുവാൻ ബഹുമിംഗ്കനാണ്. എവിടെനിന്നോ അവൻ കവി സേരമുതലായ കാഴികവിനോടുംളിൽ വേണ്ടിസു മത്രം സ്വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തി ചാണ്ടിഎറിയുന്നതും ആവകയിൽപ്പെട്ടതെന്നു. പാട്ടുകളേച്ച ദിവസം രാത്രി അവൻ എവിടെയോ ഒളിച്ചിരുന്നുവെല്ലാം പട്ടഞ്ചലിൽബന്ധിച്ചു കത്തിവിശി ശിതിക്കുന്നിരുന്നുകൂടി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കും. ആൽ പിടിച്ചുവലിച്ചു ആ കത്തിയെ മുതശ്ശേരിത്തിൽനിന്നുണ്ടുവലിച്ചു രിയമിരിക്കും. ഈ സംശയി അവനെക്കൊണ്ടുതന്നെ തെളിയിക്കുവാൻ ചില വർഷമണ്ഡം നടന്നേണ്ടിയിരിക്കും. ആ കണ്ണലമാർജ്ജം പ്രയോഗിക്കുവാൻ എന്നിക്കുന്നവാം തരാമെക്കാൽ ശശിരൈ ഏന്താൻ

വേഗത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥമനാക്കി അവാനനക്കാണ്ടു തന്നെ വിവരങ്ങൾ എറുപ്പറയിക്കും.”

അംഗം സന്ധ്യാസമയത്തുള്ള വർഷമാനപ്പുത്തിൽ ഇങ്ങനെന്നെന്നു പരസ്യംകണ്ട.

ബഹുജനഗ്രാമയ്ക്ക്.

“രിതികണ്ണൻഉംഭാഗവത്തോ കൊലപ്പുട്ടത്തിയ വസ്തുത.”

“ബാടിപ്പോയപാട്ടകാരി ആത്മപത്രിബന്ധനത്തിലായിരിക്കു വിശ്വാസം കടന്നുകളുന്നതിരിക്കുന്നു.”

“ആർ കുഞ്ചാംഗിയാണോ”. നീലസാരിയും വെള്ളത്തു ജാംബുദ്ധം. തലമുടി പിന്നിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. കമ്മൽ അഡ്യുൽ മോതിരം മുതലായ ആദ്ദോണങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണ്ണകിട്ടനവർ പുള്ളിയെ പോലീസ്സുഡിക്കാരിക്കുള്ള ഒപ്പു കണ്ണം.”

‘സുജനമിത്രം’ എന്ന പത്രത്തിൻ്റെ മുൻപുരുത്ത് വലിന അക്കാദിവിൽ കൊട്ടക്കപ്പെട്ട ഇം പരസ്യം ത്രീചക്രവര്ത്ത പൊതുജനങ്ങളെ അഭ്യര്ഷിച്ച രിതികണ്ണൻഉംഭാഗവത്തുടെ അരംകൊല്ല അറി ഭാജായിരുന്ന അവർ ആ ലോറത്തുംനടത്തിയതു് അധികാരിക്കുട്ടിട്ടുണ്ട് ശിഷ്യത്തിയും പാട്ടകാരിയുംശ്രദ്ധ സേതുമാധവിത്താനാരേന്നു വിശ്രദിച്ചിരുന്നു. അന്നാരാത്രി പോലീസുഖന്യനും ഭയന്ന ബാടിപ്പോയ ഗൂഢിയെ എത്താനംനാരാ കുഴിഞ്ഞിട്ടും സെക്കിലും അധികാരിമന്നും ബന്ധനസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നുകേട്ട് അവർ ആദ്ദപസിച്ചു. എന്നാൽ ആ ബന്ധനസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നുകേട്ട് അവർ ആദ്ദപസിച്ചു. എന്നാൽ ആ ബന്ധനസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നുവിധത്തിലോ കടന്നുകളുന്നതുണ്ടുണ്ട് കേടുപ്പോരാം പോലീസ്സിൻറെ അനുബദ്ധയെ പുറരി പൊതുജനങ്ങൾ ഘുമരാസത്തോടെ ആക്രമിപ്പിച്ചു.

ആ ലോദ്ദാലും കുറവിയതിലെക്കിലും പിടിക്കുന്ന വാൻ തങ്ങളും ആത്മാത്മമായി ശ്രമിക്കണമെന്ന അവർ നിശ്ചയിച്ചു

എന്തുപറഞ്ഞേരാട്ടൽവിട്ട് ശരിയാകട്ടെ കാരിലൊന്നുമെകയരാതെ ബസ്സ് തയിൻ എന്നി വാഹനങ്ങളിലും അന്ന സന്ധ്യാരോദ ഗ്രീവക്കുത്ത് എത്തി. അയാൾ കയ റിയിൽനാബസ്സിലെ ചില യാത്രക്കാർ ഈ പരസ്യം ഉറക്കെ വാഴിച്ചതു് ബസ്സിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ അല്ലന്തിന്ത്യിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു ശ്രീരാമ പെട്ടേനു ഉന്നേഷ്യവാനാക്കി. അയാൾ ഉണ്ട് ഉന്നേഷ്യഭരിതനായി ആ വത്രത്മാനക്കു ലാസ്യവാജി വാഴിച്ചു. അയാളുടെ ആത്മഹതം ഇന്നവിധ മാരിൽനാം:—

“ബാലേ ഭേഷ! അഭേദതായാലും കൊള്ളിം. അവർ, ആ മിട്ടക്കത്തി പോലീസുഖവിവരസ്സം ആഗ്രഹപത്രി സൂക്ഷിപ്പിച്ചു നിസ്സാരമാക്കി ചാടിയിരിക്കുന്ന അവർക്ക് എന്നാട്ടുള്ള നേരുമാവിശ്രാംപദം അതുണ്ണായിരിക്കും. സാധുസ്സീ. ക്രാനവശേ ശ്രാംപമട്ടിച്ചു കെട്ടിവരിഞ്ഞതു് ആ അടക്കാളയരയിൽ ഹൈച്ചതിനാശേഷമാണു് സ്ഥലം വിട്ടതു്. ഒരുപാഠം ആ വശേ രക്ഷിച്ചു. പോലീസുകാർ അവശേ കണ്ടപിടിച്ചു. എന്നാൽതന്നെന്നുള്ളു? അവർക്ക് അല്ലെന്നമായ പേരുശരകതി ലഭിച്ചതോടെ അതാ, അവരാ സകലജനേഷ്യം കാണിയിൽ മണിച്ചു് കടന്നകളിൽനിരിക്കുന്നു.”

അരുട്ട്; ആലോച്ചിക്കട്ടെ, അവർ എങ്ങോട്ടുപോയി രിക്കി? മുരാത്തെങ്ങളുംപോകാൻ ഇണ്ടിലു. എന്നീര ആ അതിക്രമയുള്ള ശ്രീതാംഗ്രൂഢവന്തിലേയ്ക്കു കടന്നിരി ക്കുമോ? ഫെയ് ഇല്ല. അവർ ഈ നഹരിവിട്ടുപോകാൻ ഇടയിലു. എന്നാൽ ഇവിടെയുള്ള എന്നീര വിട്ടിലോ? ഫെയ് ആതും പോകയില്ല. സാധു എവിടെയോ ഹൈച്ചു കഴിയുകയാണു്. ഹൈച്ചു്. അവശേ ഈ ആപത്സന്ധി യിൽ സഹായിക്കാൻ താൻമാത്രമേ കാണാകയുള്ളൂ. എന്ന

അവർ കാണുന്ന് അരുഗ്മഹിക്കും തീരുത്തുന്നു. അതെവിടെ വച്ചുയിരിക്കും? എൻ്റെ വീടിൽനിന്നും അല്ലോ അക്കലേയുള്ളതു അതു കാവിൽ അവിടെവച്ചുന്നല്ലോ തുങ്ങും മുമ്പ് പല പ്രോഫും രാത്രി തമ്മിൽ ക്രാറ്റണാക്കിയെന്നും. അതേ; അതു കാവിൽ ഇന്നു പത്രഞ്ചമണിവരെ രാത്രി ഇരുട്ടണാക്കിയിരിക്കും. അതുകഴിത്തുള്ള നിലാവത്രും അവക്കു കാണാം. വരും നിശ്ചയമായും വരും. അതു കാവിൽ അവിടെ എത്ര സൗം. അവർ വന്നാലും വന്നില്ലെല്ലും ഇന്നാരാത്രി ഞാൻ കഴിച്ചുകുട്ടുന്നും അതു കാവിൽത്തുന്നു. ഒരു മനഷ്യനു കാണുകയില്ല. രാത്രി നിലാവായാൽ സേതുമാധവി പഴയ പതിവന്നുംപിച്ചും അവിടെഎത്രും. അവളുടെ കാട്ടികനു കാണുന്നും. അതു കാട്ടികൾ അവഞ്ചാട്ടു് എങ്യാംതുനും പറ തെതിട്ടില്ലോ, തുങ്ങുംകും അതിനേക്കുള്ളും പറന്നപോകയില്ലോ? പറക്കും. അതിനുള്ളൂ സാമർപ്പം ഇവനില്ലെന്നോ? എത്രായാലും എൻ്റെ മാധവിയെ ഇന്നാരാത്രി കാണാം. കുട്ടിയാലും എൻ്റെ മാധവിയെ ഇന്നാരാത്രിയെന്നും. അവളുമായി ഇന്നാരാത്രിയെന്നും ഇവിടം വിടണം—വരട്ടേ, അതുതന്നെപണി!!

അന്നു സന്ധ്യകഴിത്തു് ശരീര കളിക്കാൻപോയി. അരുവുവെള്ളത്തിൽ കുറു ഏറ്റവേറും ദേഹം സമൃദ്ധിച്ചു അഭന്നു കഴിച്ചു. നീംപത്രമണിയായതോടെ മാതുമാണു് കളികഴിത്തു് അവൻ കരഞ്ഞുത്തിയതു്. മുരിഞ്ഞു് ഉണ്ണാ കഴിത്തെ. മണി പാത്രാകാരാക്കന്നേതുള്ളൂ. ശരീരക്ക് വെള്ളിയിൽ കെടിത്തും ഇരഞ്ഞാൽ ദൈത്യത്തുണ്ടാക്കില്ലു. അതു കേൾബാഡാലു വിട്ടിരഞ്ഞാണു കയ്തില്ലാതെ അവൻ ഫോട്ടുമാനേജ്ഞങ്ങമായി നാട്ടുവത്തമാനങ്ങും പറത്തു സമയം കഴിച്ചു.

ഫോ: മാനേജർ:—കേട്ടു സാരേ, ഇന്നത്തെ വലിയൊരു തുള്ളം. ശ്രതിക്കുന്നുംഭാഗവതരെ കൊലപ്പെട്ടുത്തിയു

ങ്ങ പാട്ടകാരിപ്പേണ്ട്. അവർ തടവുചാടിപ്പോയി
പോലും.

ശ്രീ:—പെണ്ണങ്ങൾ തടവുചാടിപ്പോകുന്നതു് തൊൻ ഈതാ
ശ്രമായി ഫേറ്റിക്കയാണോ. ആത്രട്ട; അതിനെന്താ?

മാനേജർ:— അല്ലെ നോക്കുന്നു, പെണ്ണങ്ങൾക്കുള്ളിൽ
 ഡെയ്റ്റ്!

ശ്രീ:—പെണ്ണങ്ങളിലും ആളുണ്ണങ്ങളിലും വലിയ ധീരതയു
ശ്രദ്ധവർ കാണും.

മാനേജർ:—ഈവർ വലിയെങ്കിൽ ഡെയ്റ്റശാലിതന്നെ
ഭാഗവതരു കത്തിക്കൊന്നിട്ടു് ബാടിയതാണോ. ഈ
പ്പോഴേ പിടികിട്ടിയുള്ള അവർക്കും ഭാഗതിന്റെ
ലഘുജീവികൾ കണ്ട് പോലീസുകാർ ആളുപ്പതിയു
യച്ചിരുന്നു. അവിടെനിന്നും അവർ തെററി.

ശ്രീ:—ചിത്രദേംകൊണ്ടായിരിക്കും.

മാനേ:— മഹയു്, അല്ലെ, അവർക്കൊരിപ്പുക്കാരൻണ്ടു്.
അയാളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ഈ നാട്ടിൽനിന്നു് ബാടിയും
ഇക്കുംബാൻ.

ശ്രീ:—(ചിരിട്ടു്) അല്ലേ! അവർ അയാളെ എങ്ങനെ
കണ്ടുപിടിക്കും?

മാനേ:—അദ്ദേഹം, അവർ തമിൽ പണ്ടി വളരെ സ്നേഹമാ
യിരുന്നു. റാത്രികാലങ്ങളിൽ അവൻ തമാൽ കാണു
ന്നതു് ഇവിടെ അട്ടഞ്ഞെന്നു കാണുണ്ടു്, അവിടെ
വച്ചു് അവർ അശാശ്വരം കാണാക്കുന്നും ഇങ്ങനെന്നും
കടക്കുന്നുമാണു് ഇന്നുംശാരം.

ശ്രീ:—എന്നാൽ പോലീസുകാർ അവിടെ എത്തു അവ
രു കണ്ടുപിടിക്കുമാണെന്നും.

മാനേ:— മഹയും, ഇവിടത്തെ നന്നത്തെ പോലീസുകാരോ? എൻഡലുമില്ല. ഈ ഭാഗവതാട കൊലപ്പാതകം സംബന്ധിച്ചു് ഒരു സി. എഎ. ഡി. കാരണാഥ്. എൻഡലുക്കും. അധ്യാർഹ ഇന്നു് എവിടങ്ങും വളരെ അകലെ ശ്രീതാഴ്രൂവൻനായത്തെനു പിടിക്കാൻ പോയിരിക്കയേണ്ടു്. നമ്മുടെ അറഞ്ഞൾ ഒരു സി. എഎ. ഡി. കാണ്ടിസ്റ്റുംബിളിഥാഥു്. അവന്നാണു് പറ എത്തതു്. കേടോ? ഒഹസ്യം.

ഈ പത്രവത്തിനാനും ശരിയാട ദ്രശ്യനിശ്ചയത്തെ കൗൺസിൽ ബലപ്പെടുത്തും. അവൻ തീപ്പുപ്പെടുത്താം. സെന്റ് മാധവി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അന്നു് അദ്ദുഃഖാനും കാവിൽ ചെന്നുചേരും. അസ്തിലേയ്ക്കു് വേണ്ട സന്നദ്ധതയോടെ അവൻ പുറപ്പെടുണ്ടു് എന്നു്. വേഷവിധാനങ്ങൾ നേരം വേണ്ട. ഒരു നികുദ്ധം ബന്ധിയന്നാംമാറ്റം മതിയാകും. അങ്കേ; അവിടെ എത്തന്നു, പക്ഷേ ശരുക്കാം വലുവയും വന്നുചേരുന്നാണോ? കാവിൽ ഒരു ഗ്രംസമലാറ്റു് ഇൻ കണ്ണം. കൈകുറഞ്ഞ പഴയ നീണ്ടക്കണ്ണിച്ചും വേണ്ടം. ദെയൽമായിരിക്കുണ്ടും. ബാലെകകളാണ്ടു് സ്ഥലത്തിപ്പാത്ത പക്ഷം, ഭയപ്പെടാനുന്നമില്ല. ശരി പൂർണ്ണികമായിരുന്നു മെല്ലെ കാവിൽ സങ്കേതത്തിലേയ്ക്കു് പുറപ്പെട്ടു്.

അമ്പ്രായം ഫറി.

നേരം അല്ലാതീ. വദ്ധകിരണങ്ങൾ ഭ്രതലം സ്പർശിച്ചുതുടങ്ങി. വുക്ഷനിവിധിതങ്ങളായ ദോചങ്ങളിൽ ഇങ്കും നിലംവുമായുള്ള ഒരു മത്സരക്കല്ലി നടക്കുന്നു. ശ്രീവക്രം നഗരത്തിൽനിന്ന് നൗഞ്ചി നാശിക അകലബത്തിൽ പോതു വിമിനിൽനിന്ന് അല്ലെന്നുന്നകനു ഒരു വിസ്തൃത ഭ്രാന്തിക്കൂടം വദ്ധം നിലംവുമായുള്ള ഒരു വജ്രിക്കൂടം വദ്ധം സ്ഥാപിച്ചു. വൊളിപ്പാളിയിൽനിന്നു ഒരു ചെറുതോടിൽത്തുനാവസാനിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലത്തു വൻ പാഴുരങ്ങളും ദേഹം ലതകളുടേയും തണ്ടുവുള്ള് നിലനിമിത്തം പകരം പോലും മരംചുണ്ണഖാരം വളരെ കുറവാണ്. മരിച്ച പോയ ശിതിക്കണ്ണൻാധവത്തുകെയും സേതുമാധവിജുടെ കാമുകനായ ശരീരവുടേയും ഭവനങ്ങൾക്ക് ഇടയ്ക്കായുള്ള ഈ കാവിൽ വളരെ അചൂവ്യമായി മാത്രമേ ജനസഖാര മിജ്ഞാ. ഈ ശൈലത്ത് രുക്ഷസങ്കേതം ലക്ഷ്യമാക്കി അതാ, ദോഡി നടക്കാളിയാണ്. മെപ്പോമെപ്പുയാണ് അയാറം നടക്കുന്നതു് എകിലും ആ വിജനന്മുഖി അട്ടക്കംതോറും പാനമുണ്ടാക്കിയാണ്. അയാറം അതാ, ആ പാഴുമനനിഴൽക്കുട്ടിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. കൈവശമുള്ള നെടിയ പോന്നാക്കത്തി വിച്ചത്തി നീകൾബുദ്ധിൽ ഏടിപ്പിച്ചു് കേവലം ഒരു ബനിയൻമാത്രം ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അനും മാച്ചുവച്ചുകൾ പലതുകഴിത്തു് ഉള്ളിപ്പേരും പ്രവേശിച്ച താഴോട്ട്, മായ്‌വുള്ള ശിവരജ്ഞാട്ടക്രൂടിയ ഒരു മാവിശൻറെ വള്ളത്തു ഒരു ശാവയിൽ ഇരിപ്പുംപ്പിക്കുന്നു.

അമ്പ്രായമായ കാലത്തിനന്തരിൽ അയാലും തനിക്കു നേരിട്ട് പലതരം അനാദിവജ്ഞാം ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി താൻ നടത്തിയ പല രേഖാരൂപത്രംജ്ഞി

ആ പാനമനായ ശ്രദ്ധിയുടെ സൃഷ്ടിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ശ്രീരാമഗ്രാവന്തിൽ അവൻ ചെന്നേവരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അബാൻറു ബലബൈവരിയായ ബാലേക്കാസ്യം അയാളുടെ മുട്ടകാരൻ ശക്രംഭവും അവിടെ കാവലാണ്. സമീപത്രം ചെരുവുന്നമോ, കേവലം ഒരു പോലീസും കേരംതന്നെ. അതിനാൽ ഈ രജു സ്ഥലങ്ങളും വിട്ടോ ശിന്തു അനുരാജ്യങ്ങളിലെങ്ങാംപോയി കാലംകഴിക്കുന്ന താണും നന്നനും അവൻ തിരക്കാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിലേയും താൻ രാധായാൽ പോരല്ലോ. അതിസാമ്പാദങ്ങളും അയാൾ സ്വന്തുന്നതം നീചതുരുങ്ങളും നിവർഖിച്ചപോലും അയാൾ നേടിക്കിരിക്കുന്ന സേതുമാധവിപ്പനയം, ആ യുവതിക്രൂടുമായി നേരുമായി പക്ഷം, ഭ്രമി നരകമാധാലും അയാൾ സ്വന്തുന്നതം സ്വന്തുന്നതം നീചപ്രിയിരിക്കുന്നു. അവരോ, ശരുകളുടെ കൈയിൽപ്പെട്ട് അവരെയായി ആത്മപത്രിയെ ശരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇല്ല. അവരും ആത്മപത്രിയയിക്കാരിക്കേണ്ടും പോലീസുംനേരുപ്പിച്ചു തോല്പിച്ചു കടന്നകളുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്ന പത്രങ്ങൾ രേഖാചിക്കുന്നു.

അവരും ജീവനോട്ടക്രടിയിരിക്കുന്നപക്ഷം, തീച്ചയായും ശ്രദ്ധിയെ കാണുന്നായിരിക്കും അവളുടെ ആല്പത്തെ ശ്രമം എന്നയാം നീഞ്ഞുയിച്ചു. എന്നാൽ ഹിച്ചുടാടിപ്പോയ വരം പകലെങ്കം എത്രതും ശരിയല്ലപ്പോ. അതിനാൽ രാത്രിമാത്രമേ അവരും വെളിയിൽ ഇരുങ്കുകയുള്ളൂ. വെളിയിലിറങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാലോ, പണ്ട് പലേജിവസങ്ങളിലും കാരുകനായ താനമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ രാത്രികൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തെ അവളുടെ കാമ്പിയിൽ എത്തിക്കും. അവിടെ അവരും എത്തണം. എത്രതും. സാധാരണ മനസ്സുംഖിക്കും ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കുവാനേ കഴിയുകയുള്ളൂപ്പോ.

ശരീര മുക്കശാവയിൽ ഇരുന്നകൊണ്ടു നാലുവരു തേരുമ്പം നോട്ടങ്ങൾ വിത്രുന്നു. അകലെയായി രൂപം

ശരിയെ അംഗിരുവീകരിച്ചോ എന്ന. തോന്നമാറു നടക്ക നണ്ടി. അതു കാരുകൾ സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കി. പച്ചസ്റ്റാറി ധരിച്ച തെ യുവതി. ശരി നിന്നിമേഷനായി. യുവതി അപ്പുംകുടു അടച്ചതു. അദവൻ അതുപത്തിന്റെ എത്രക്കു ചേരും കാണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഭാവോ! ഈ സേതു മാധവിതനെന. അതേ, അതു വല്ലംകരണത ദിവ്യം, കൈ വിശ്രദി, നട, ഇവയെല്ലാം തുല്യം. അവൻ ആകാംക്ഷാധി കൃതോടെ,

മാധവി, എന്നൊന്നു ഉറക്കപ്പൂർത്തു. അതുഗത യായ തു യുവതി തെപ്പോന്നവനുന്നനിനു. ശരി തുടന്റെ പറഞ്ഞു:—

‘മാധവി, മാധവി. അതേ, ഇതാ, ണ്ണാൻ ഇവിടെ. എന്നേറുമനേ, നീ ഈ സമയത്രു് ഇവിടെ വന്നുചേരു മെന്നു് എനിക്കറിയാം. തൊൻ എത്ര നേരമായിട്ടാണു ഇവിടെ ഇഞ്ചെന കാൽത്തിരിക്കുന്നതു്. അതു ഇനിയും നമുക്കു് ജീവിതം നേരതനെന. മാധവി.

ശരി ഏതെങ്കിലും പരയുന്നതു കേട്ട തങ്ങി യിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവും ഉണ്ടായില്ല. മനശ്ശേഷാചിത മല്ലാത്ത വിധത്തിൽ താൻ അവജ്ഞാചക്കാണിച്ചു അങ്കുമ അപിം കയ്ക്കി അവർ കലഹിച്ചുകഴിയുകയാണോ എന്നായി അവൻറെ സംശയം; അതിനാൽ അവൻ പറയുന്നു. “ഇഞ്ചുത്തവാ മാധവി, ഇതാ, ണ്ണാൻ പറയുന്നതു കേരംക യില്ലോ? മാധവി, ഇഞ്ചുത്തനോക്കു്.” ഈ വാക്കുകളുടെ ശരി ഇങ്ങനെ വുക്കശാവ വിട്ടുപോറു. “എന്നു മാധവി!” എന്ന സംഖ്യാധനയോടെ അതു തങ്ങിനെ ആലിംഗനംചെയ്യാൻ അടച്ചതു.

“എടോ, അതു തന്റെ മാധവിയല്ല.”

എന്ന വാക്കുകൾ അടച്ചത്തിൽനിന്ന് എറിക്കിയിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് അധികാരിയായിരുന്നു അടച്ചത്തെത്തിയതു ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടിൽ ബലാലൈക്കാസ്സുതന്നെന്നയായിരുന്നു.

സംഘേചനവശനായ ശരീരം അദ്ദേഹം. എന്നാണു പറയേണ്ടതെന്നും അവനു ആപമില്ല എങ്കിലും ആ തങ്ങണിയുടെ പരാഭ്യമുഖതയ്ക്ക് കാരണം അറിവാണും അവൻ അവളുടെ അടച്ചത്തിനുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ പറയുന്നു:—

“എടി, വഞ്ചകി, നീയാണോ എൻ്റെ മാധ്യവിയുടെ വേഷംകെട്ടി ഇവിടെ ദാന്തിയിരിക്കുന്നതു്?”

ബലാലൈക്ക്:— അതേ ശരീരി, അവളാണും, എന്നാണുവള്ളുടെ പേരും ‘ഒക്സിക്സായണി’ എന്നോ മററാം ആണും. അതാണിവരും. ഇവരിൽ മാധ്യവിയല്ല. കേടും ശരീരി.

ശരീരി:— ഞാൻ ശരീരിയല്ല. എൻ്റെ പേരും ‘പ്രഫെസ്റ്റ് വാന്റ്’ എന്നാണും. അന്തുംഒരിക്കുകാണില്ല. ഞാൻ ഒരു കച്ചുവടക്കുജില്ലരാണും. ഇതിലേ നടന്നപ്പോരം നല്ല നീലാവു കൊണ്ടും മനോധരമായ ഒരു വുക്കണിബിനിയും നമ്മലം കണ്ടും. ഇങ്ങനോടും കയറിയെന്നു ഉള്ളിട്ടും.

ബലാലൈക്ക്:— എടാ മിച്ചകാ, പേരം വേഷവും ആളും മിന്നി ട്രിനിട്യജ്ജീകരിക്കുന്നതുണ്ടെന്നു. താൻ ഇവിടെ ഒരു കച്ചുവടക്കുജില്ലരാണും; “ഇല്ലോ? നിന്റെ ഇപ്പോഴെത്തെ ‘കച്ചുവടം’ ഞാൻ കണ്ടതല്ലോ? താനെന്ന നതിനാം ‘മാധ്യവി മാധ്യവി’ എന്നും ഉത്തവിട്ടുകൊണ്ടും ആ പെണ്ണിനെ വശീകരിക്കാൻ കൂടാക്കിയെന്നും.”

ഈ ആക്ഷേപകരണങ്ങളായ വാക്കുകൾക്കും ശരീരുടെ ഭാവമൊന്നും പകന്നില്ല. അവൻ പരിഷസ്പരംതിൽ പറയുകയാണും:—

“അന്തേ ഫോ, എന്നും ശ്രദ്ധിതനെ എൻ്റെ മാധ്യവിധാണങ്ങൾ തെറവില്ലരിച്ചു. അതുർ ശരി തന്നെ. നിങ്ങളെല്ലാപേരുംകൂടും അരു പാവപ്പെട്ടു ഭേദതു മാധ്യവിധയ കഴുകമരത്തിൽ കയറരാൻ മുതിരകയാണ്. പൂർമ്മജ്ഞാനം. അരു മഹാനീവനായ ശ്രദ്ധിക്കണ്ണൻഭാഗ വത്തരെ അവളുള്ളപ്പറ്റിൽ മറ്റരാഖ്യിലുംതന്നെ കൊല്ലുമായി തന്നെ. ഇപ്പോൾ അവളാണ് അംഗങ്ങൾ ഒരു ദേശാന്തരിക്ഷത്തും ചെയ്യും. എന്നാലും അവരം ഒരു സ്ഥിരപ്പേ? നിസ്സഹാ യയ്യേ?”

ബബലേക:—അംഗലൈഡോ, അല്ല, സേതുമാധ്യവിധ്യ, ശ്രദ്ധിക്കണ്ണനെ കുത്തിക്കൊന്നതു.

ശ്രദ്ധി:—പിന്നുന്നയാരാ? എന്നോ? കൊള്ളിം. നല്ല കമ തന്നെ. അരു കൊലപൂതകരാത്രിയിൽ നിങ്ങളെല്ലാപേരും നിരന്നനിന്നു സാക്ഷിമൊഴിക്കാം വാങ്ങിയിപ്പേ? അതുപ്രകാരം തെളിവേങ്ങണ്ണയായിരുന്നു? അവളുള്ള ശ്രദ്ധിക്കണ്ണൻറെ ജീവഹാനിസമയത്തും അടച്ചതായിരുന്നതും? അധാരേ കുത്തിമറിച്ചുട്ടു രേഖപ്പം അരു കുത്തിയുംകൊണ്ടു കടന്നകളുണ്ടത്തും അവരംതന്നുപ്പേ?

ബബലേ:—അല്ല, അവരം കുത്തിക്കുത്തും നടത്തിയുമില്ല, അരു കുത്തി വലിച്ചുരി കടന്നകളുണ്ടത്തുമല്ല. അവരം സകലതും ഏറ്റവുംപറ്റത്തു. നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും കൊലപ്പെട്ടു ഭാഗവതങ്ങട പ്രധാന വിരോധി ആരാണെന്നുമറും. അതും, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ അല്പകൊലങ്ങളിൽ സന്ധിക്കാറുള്ളതും ഇം കാവുംപ്രശ്നങ്ങളുവച്ചായിരുന്നു എന്നവരം പറ എത്തുപ്പേ. ശ്രദ്ധിതന്നെങ്കാ?

ശ്രദ്ധി:—അവരം ഇം സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞതാ?

ബലലേഃ—കാവിസ്തർ കാര്യം മാത്രമോ? അന്നരാത്രി അവർക്ക് അഭ്യംകരകാട്ടരു അവശ്യ കാറിൽക യററി ശീതാംഗ്രാമവനത്തിൽ കൊണ്ടപോയതു് താന ദ്വായിങ്ങേന്നോ? താന്നല്ലെ അവളേക്കൊണ്ടു് ഏതുമധ്യ ത്രക്കതെത്തുച്ചതിച്ചുതു്. വസ്തുക്കെട്ടുകളോട് ഒഴി ശവ മരിരാജം വച്ചുകെട്ടുവാൻ ശക്കർപ്പേരിനേയും കൈ ഓക്സായണിയേയും കൊലപ്പെട്ടതാൻ ഗ്രമിച്ചതു താന്നല്ലോ? എവിൽ ആ പാവപ്പെട്ട സേതുവിനെ കൂട്ടത്രംഗതകി ഫോയറമിതയാകി വരിഞ്ഞുകെട്ടി അട്ടക്കളിലൂടുതുച്ച അറയിൽ സുക്ഷിച്ച ദഡാല! അന്നവേദ്യ എന്നതായ ദയ!

മദ്പടികൊണ്ട പ്രതിയോഗിയെ തോൽപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ശരി പൊതുവിമിയിലേജ്ഞാന നോക്കി. സേതുകാധിയിൽ കയററി തൽക്കൾം അപ്പത്രക്കൾനാക്ക വാൻ അധികാരി ഏപ്പാടുചെയ്തിരുന്ന ‘വാടക—കാർ’ നേരണ്ടെ സമ്മതിച്ചുതന്നുവിളിച്ചു് അവിടെ വന്നെത്തിരെ വിവരം ശരി മനസ്സിലാക്കി. കാർ കണ്ണ ഉമേഷത്തിൽ അവൻ പ്രതിയോഗിയോട് സംസാരിക്കണ:—

“നിങ്ങളെന്ന കത്തിക്രൂട്ടി വലയ്ക്കിട്ടിലാക്കവാൻ ഗ്രമിക്കകയാണോ”. തൊന്താണക്കൊലപാതകത്തിനു് ഉത്തര രഖാംബിയെന്നോ. എന്നാൽ ഒരു തെളിവുമില്ലാതെ ഒരു കൊലപാതകത്തിനു് ഒരു ശ്രീയെ പിടിക്രൂട്ടുകെ ബന്ധി ക്കുക എന്നാവി നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽതന്നെ. ഇപ്പോൾ പരയുന്നതു്, അവളും തൊന്താണക്കൊലപാതകക്കാരൻ എന്നോ.

ബലലേഃ—എണ്ഠാ വിഞ്ഞതാ, മരഭളിവയുടെ പേരിൽ തന്റെ അപരാധം വച്ചുകെട്ടാൻ നോക്കണം. ഓഗ വത്ര കത്തിക്കാതെരാണോ് മരിച്ചതു്. തന്റെ കൈവശം ഇതാ ഇപ്പോഴിം ഒരു കത്തിയുണ്ടോ.

താൻ ആ ശക്രദിവിന്റെ നേക്ക് കത്തിക്കരത്തു് നടത്തിയവന്നല്ലോ? കത്തി വിശിശ്വാസിവാൻ തനിക്കു സാധ്യിക്കും. അതുകൊണ്ടു് താൻതന്നെ ആ എതിരാളിയെ ലാക്കാക്കി കത്തിച്ചാണിയത്തു്.

ശരി:— എന്നിട്ടാക്കത്തി മേഹത്തു് വന്ന തറച്ചുശേഷം, അരകാശരേതയ്ക്കു പറന്നകളുശേത്തോ? അതരാ അതു് വലിച്ചുരിയെടുത്തതു്?

ബബലു:— എടോ, ശരി, താൻ ഷൈറ്റം ഒരു മടയന്നുന്ന താൻ കയറ്റേണ്ടെന്ന്. തന്നെ സുത്രപ്പണി എന്നിക്കു് അനേപാഷണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലായി. ബലു മിച്ച പട്ടനുൽ കത്തിയുടെ അററത്തു് ബന്ധിച്ചു് കത്തി വലിച്ചേരിഞ്ഞുശേഷം നുൽ പിടിച്ചു് വലിച്ചു് ആ മാരാക്കായുധം തന്നെ അടച്ചതു് വരുത്തി കൊള്ളാൻ അല്ലെ, തന്നെ സുത്രവിശ്വീ? കത്തിയെ റിഞ്ഞുശേഷം, താൻതന്നെ ആ കത്തി ആയവലിച്ചു് തന്നെ അടച്ചതാക്കി ഓഗവതർ കയ്തേരെവീണാ പാതയിലെ എതിർവായരുളിച്ചു ഒരു ജീവിന്റെ വിലപ്പേ താനിക്കുന്നതു്. രണ്ടാമതെന്ന നിലയിൽ. ശ്രതിക്കുന്നും കയ്തേരെഴുപ്പാം താൻ അടച്ചതെങ്ങും ഉണ്ടായിക്കുന്നതായി മൊഴിയും കൊടുത്തിട്ടില്ലോ?

ശരി:— ഇൻഡസ്ട്രിലേഷൻ, പോലീസ്യൂകാർ കെട്ടിച്ചുമ യുള്ള ഇത്തരം വ്യാഖ്യപ്പൂവനകളുണ്ടാണെന്നും കോടതി കളിൽ തെളിയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കയറ്റേണ്ടെന്ന്.

ഇൻ:— തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം ദിഃജുംതേപ്പേ?

ശരിക്കു യാതൊരുപോംവഴിയും ഇല്ല. ഇൻഡസ്ട്രിലുൾ നേരത്തെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു പോലിസ്യൂസ്യുള്ളു

ഉടൻ സ്ഥലത്തുവന്നചേൻ. ബലലെക്കാസ്സ് വിസിൽ ഉള്ളതി. തൽക്ക്ഷണം ആ കാവിലെ പല മരങ്ങളുടെയും മറവിൽനിന്നിരുന്ന പത്തിയപ്പത്ര പോലീസ്സുകാർ ബലലെക്കാസ്സുണ്ടാൻ അടുത്തത്തി.

“എന്നാലിതൊന്നപോയി തെളിയിക്കു”

എന്ന താക്കിതോട ശ്രീ കൈവരെമുള്ള കത്തി ബലലെക്കാസിനെ ലാക്കാക്കിച്ചാണ്. ഭാഗ്യവരാൽ അവന്റെ ലക്ഷ്യംതെറവി ആ മാരകായും അടുത്ത ദേശ മരത്തിന്റെ താഴ്ത്തടിയിൽ തെള്ളതും, ശ്രീ പെട്ടേൻ കൊക്കിച്ചു രോധിലേക്ക് ചാടി മുൻപറയ്ക്കപ്പെട്ട വാടക്കാ റിനക്കരുതുക യാഡിയതും ദേശമിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ബലലെക്കാസ്സുണ്ടാൻ കൈയ്യേക്ക് വല്ല അപകടവും പററിയോ എന്ന ഉൽക്കണ്ണയിൽ പോലീസ്സുകാർ അംഗവാനന്നിൽക്കുന്നു. ദാസ്സുകട്ട്, തൽക്ക്ഷണം കൈലേശസ ടത്തു് മുറിവുണ്ടായതു് ബലമായൊരു കെട്ടുകെട്ടി ഉടൻ വന്നചേൻ പോലീസ്സുവാഹനത്തിൽ കയറി ശക്രംഭവും ബലലെക്കാസ്സും ശ്രീരായ പിൻതുടന്നു.

പ്രതിയോഗിയായ ശ്രീ യാതോരു ലക്ഷ്യവും കരിക്കാതെയാണു് കാറിൽ കയറിയതു്. അവൻ കാർബൺ വർ പുറകേ നിലവിഴുിക്കുട്ടിയതും വകവയ്ക്കാതെ വായുവേ ഗത്തിൽ പാണ്ടതു. പുറകേ ബലലെക്കാസ്സും ശക്രംഭവും കയറിയ കാരം. അബൈട്ടുമെൽക്കുരം ശ്രീ കാരോടിച്ചു അവിടങ്ങളിലെ പ്രധാന വീമികളിലും ഉപവീമികളിലും തന്നെന്നും പാണ്ടായും വളവു തിരിഞ്ഞെത്തോടെ യന്ത്രത്തിനു തകരാറുപറ്റുകയാൽ, അവൻ ആ മോട്ടു രോധിയും തള്ളിയും ശ്രീരാജകുമാരനും ആധാരമാക്കി ദേശ ഉപ

അമ്പും മനം.

പിരേറിവസം രാവിലേ ശ്രദ്ധയെ കാണതക്കു
വിധം അവൻ ദീർഘായുള്ളായിരുന്നു. എന്നാൽ മാനസി
കരാഗാമ്പത്രിയിൽ ബന്ധനസ്ഥനായിട്ടായിരുന്നു അവ
നെറ്റ് നില തലേന്നാൽ രാത്രി നബിമല്ലുത്തിൽ അവൻ
ബന്ധനത്തിൽപ്പോതിക്കവാൻ നടത്തിയ തുമമല്ലാം
വിഫലപ്പെട്ടു. ബലേക്കന്നം ശങ്കരങ്ങേം അവന്നെറ്റ്
അവഗ്രഹിച്ചെന്നെ വളരു ബുദ്ധിമുട്ടിരെക്കിലും കരയ്ക്കു
ത്തിച്ചു. അവൻ ക്ഷീണംകാണ്ടി മോഹാലസ്യംകൊണ്ടു
വന്നേചന്ന് സ്ഥിതിവ്യത്യാസം മാറിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നു
മരറാക വിചിത്രതയാണ്' പിടിപെട്ടതു്. അതായതു്
ബുദ്ധിസ്ഥിരതയില്ലായും ഒരു പരിശുദ്ധിയും വിഭ്യാസക്കി.
ഈ മാനസികരാഗം ശമിച്ചുണ്ടോ മാത്രമേ അവന്നെറ്റ്
പേരിലുള്ള കേസുസംബന്ധിച്ച് അനന്തരനടപടികൾ
ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു

ശ്രീ. അവൻ അസാമാന്യമായ സാമർപ്പണത്തോട്
കൂടിയവനായിരുന്നു. ബലേക്കന്നേയും ശങ്കരങ്ങ് പിന്നേയും
ശ്രീതാമ്പത്രവേന്നത്തിൽ അഭിമുച്ചികരിക്കവാൻ ബെയ്തുമി
ല്ലാതെ എങ്ങോ കടന്ന ശ്രദ്ധയെ വീണ്ടിം പ്രാപ്തിരംഗത്തു
എത്തിച്ചുതു് ഇൻഡ്രസൂക്തി ഓൺഡിന്നെറ്റ് വൈഭവത്താലായി
കന്ന ഇം വൈഭവത്തെപ്പറ്റി അനിവാൻ കൗതുകരാലി
ആയ പോലീസ്സുമുണ്ടു് അന്ന ബലേക്കന്നോട് ചൊലി
ക്കുകയായിരുന്നു.

ഇൻഡ്രസൂക്തി നിങ്ങൾ എന്തു വില്ല പ്രയോഗിച്ചായി
യന്ന, ഈ ശ്രദ്ധയെന്ന ആക്ഷം പിടികൊടുക്കാതെ ജഗ
തയ്ക്കുത്താലിയെ ഇവിടത്തെല്ലു് ആകഷിച്ചുതു്?

ബലേലകൾ:—പറയാം. സേതുമാധവിയുടെ ശ്രദ്ധാസങ്കേ തന്ത്രിൽ ചില വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിന് ആളു പത്രിഞ്ചയികാരികളുടെ അനുവാദങ്ങളാട എന്ന് പ്രവേശിച്ചു. എന്ന് ഇന്നാരാണെന്നും ശിരിക്കു എൻ്റെ കൊലംബംബന്നിയിച്ചു വേണെ അനേപഷണം നടത്തുക എന്നതാണ് എന്നെന്നും പ്രധാന മുത്രമെന്നും അവശള അറിയിച്ചു. ആ സാധ്യവും തേജി ക്കുയുകയായിരുന്നു. അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിംഖുവശാൽ ഒഴുപ്പുടു അനുഭവമെല്ലാം അവൾ വിസ്തരിച്ചു എന്നെ പറഞ്ഞുകോഡുപ്പിച്ചു. ശ്രദ്ധയിൽ അവളുടെ മിലുണ്ടായ പ്രായംബന്നിയെത്തപ്പറിയും അവർ പറഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ; നിങ്ങളെ ഈ നിലയിൽ വിട്ടുചൂഢാൽ എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നതു എന്നു എന്നും ചോദിച്ചു. “എന്നിക്ക മാറ്റാൽ ഗതിയുമില്ല. അകുമങ്ങളും ദ്രോഹങ്ങളും കലശലായി പ്രവർത്തി ക്കുന്ന ആളുണ്ണങ്ങളിലും ശ്രീ മാതൃമാണ്” അവുംകൂ എക്കാവലംബമെന്നു തിരുത്തപറഞ്ഞു. എന്നും വീണ്ണം ചോദിച്ചു:—അരുട്ട്; നീയിപ്പോരി ഇവിടെനിന്നു പോകുന്നപക്ഷം അയാളെ എവിടെനിന്നു കണ്ടുപിടിക്കും?

അവർ:—ഈന്ന് സപ്തത്രമായി സമ്പരിക്കുകയാണ് എന്നറിയുന്നപക്ഷം ഭ്രംഗകത്തിന്റെ എത്താൽ കോണിലായാലും ശോ, ശരീര എന്നെ അനേപഷിച്ചു എത്തം

ഈൻ.—“എവിടെവുച്ചു നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണും?”

അവർ:—“അതിലേയുള്ള തുണിക്കുക” ഒരു പ്രത്യേക സങ്കേ തമിണ്ട്. ശൈത്യികളുംഭാവതയുടെയും ശ്രീയുടെയും വസ്തികൾക്കു മാത്രമും, രണ്ട് സ്ഥലത്തുനിന്നും ഒന്ന്

നാരമെൻ അക്കലി ധാരാളം പാഴുമരജം വളർന്ന്
കാണുന്ന ഒരു വലിയ കാവുണ്ട്. ആ കാവിൽ
വച്ചുണ്ട് തൊട്ടം രഹസ്യസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തു
നാലു. ശിതികണ്ണഭാഗവതരോട്ടക്രമി എന്ന് താമ
സിക്കന്ന കാലത്താണു തൊട്ടം ഇള സങ്കേതം കണ്ടു
പിടിച്ചതു. എന്നേവിട്ടു ശരിയോ ശരിയൈവിട്ടു
എന്നോ രീറ്റിനിൽത്തു പോകുന്നപക്ഷം, ഇള സങ്കേ
തനമല്ലതു രാത്രിസമയത്തു തൊട്ടം എത്തിക്കൊ
ളിഞ്ഞെന്നുണ്ടോ നിശ്ചയം. അന്തുകൊണ്ടു എന്ന്
അവിടെപോയി അഭ്യേഷത്തെ കാണാം.”

ഇതറിഞ്ഞതോട്ടക്രമി ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണം നട
ത്തിയാലെന്തു എന്ന എന്ന് കയ്യതി. അതനുസരിച്ചു
മറയ്ക്കു പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യമെച്ചയും, സേതുമാധവി അത്രു
പത്രിയിൽനിന്നു തടവുചൂടി പോയിരിക്കുന്നവെന്നു. ശരീ
രൂപ വത്രമാനം സ്വന്തം പത്രത്തിൽനിന്നുതനെ അറിഞ്ഞു.
അതനുസരിച്ചു അവൻ കംമുകിയെ കാണുമാൻ എത്തിയ
തായിരുന്നു.” ഇത്രമാത്രമാണു എന്ന് പ്രയോഗിച്ചു
കൂട്ടാലോ.

സൃഷ്ടി:—കഷ്ണംതന്നെ. ആ നില്ലുഹായബാലിക ശരീ
രിമിത്തം എത്തു കഷ്ടപ്പാടുകളാണു അനുഭവിക്കുകയു
ണ്ടായതു!

ബലെലക്ഷാസ്യം:—എന്ന് സംസാരിച്ചിടതേണ്ടാളവും മറ്റു
തെളിവുകളും സാക്ഷിമൊഴികളും ആസ്ഥാനമാക്കിയെ
തേതാളവും സേതുമാധവിക്കു ഇള കൊലപാതകവു
മായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല യമാത്മകരുക്കൊ
രണ്ട് ശരിതന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇള ബാലികയെ
സ്വന്തന്ത്രയാക്കി അവളുടെ കലാപ്രവർത്തനത്തിൽ
എപ്പുട്ടെങ്കുള്ളാണ് അഭിവാദിച്ചാലെന്നു?

ചുതിയ ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം നിഃവണം

പരിഞ്ഞരിച്ച ഒ-ംപതിപ്പ്

ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം നിഃവണങ്ങളിലുംവച്ചു കൂടുതൽ വാക്കകളുള്ളതും, ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കകളുടെ ശരിയായ മലയാളരൂപത്മം ചേത്തി കൂടിയുള്ളതുമാകന്ന.

മേരിക്കടലാസ് മുഴക്കാലിക്കോഡിയൻറും അ. റ
രമ് അ 6 സം. 8. സാധാരണ അ. 6

ആ യ നി ക ഹി റീ - മ ല യ റ ഷ സംക്ഷിപ്പ് ഗ്രബ്ബകോം

ഹിന്ദിഭാഷ അല്ലെന്നിക്കണാവകൾം അല്ലോപകരാക്കിക്കും ഉപയുക്തമായവിയത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ഹിന്ദി-ഉർജ്ജവാക്കകളും ഇതിൽ അടങ്കിയിട്ടുണ്ട്.

വില അ. 3—8—0

സംക്ഷിപ്പ് ഹിന്ദി മഹാവരാ കോം

ഹിന്ദിയിലുള്ള 1000-ത്തിൽപ്പരം ശൈലികളും അവയിലെ
അർത്ഥവും ഉഭാവരണവും അടങ്കിയതു.

വില 1 അ.

റ റ ഷ്ടു ട റ ഷ്ടു ഒ ബാ യി നി

സ്പന്തമായി: ഹിന്ദിഭാഷ പരിക്കാനാലുഹിക്കണ്ണവരുടെ ഉപയോഗത്തക്കുള്ളിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക ഗ്രന്ഥം.

വില സം. 6

മാനേജർ,

ആരംഭവിലാസം ഫ്രൈം & ബുക്കൾഡ്ഗ്രാ, കൊല്ലം.

ബ്രാഡ്ഫുക്കഡ്: തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം.